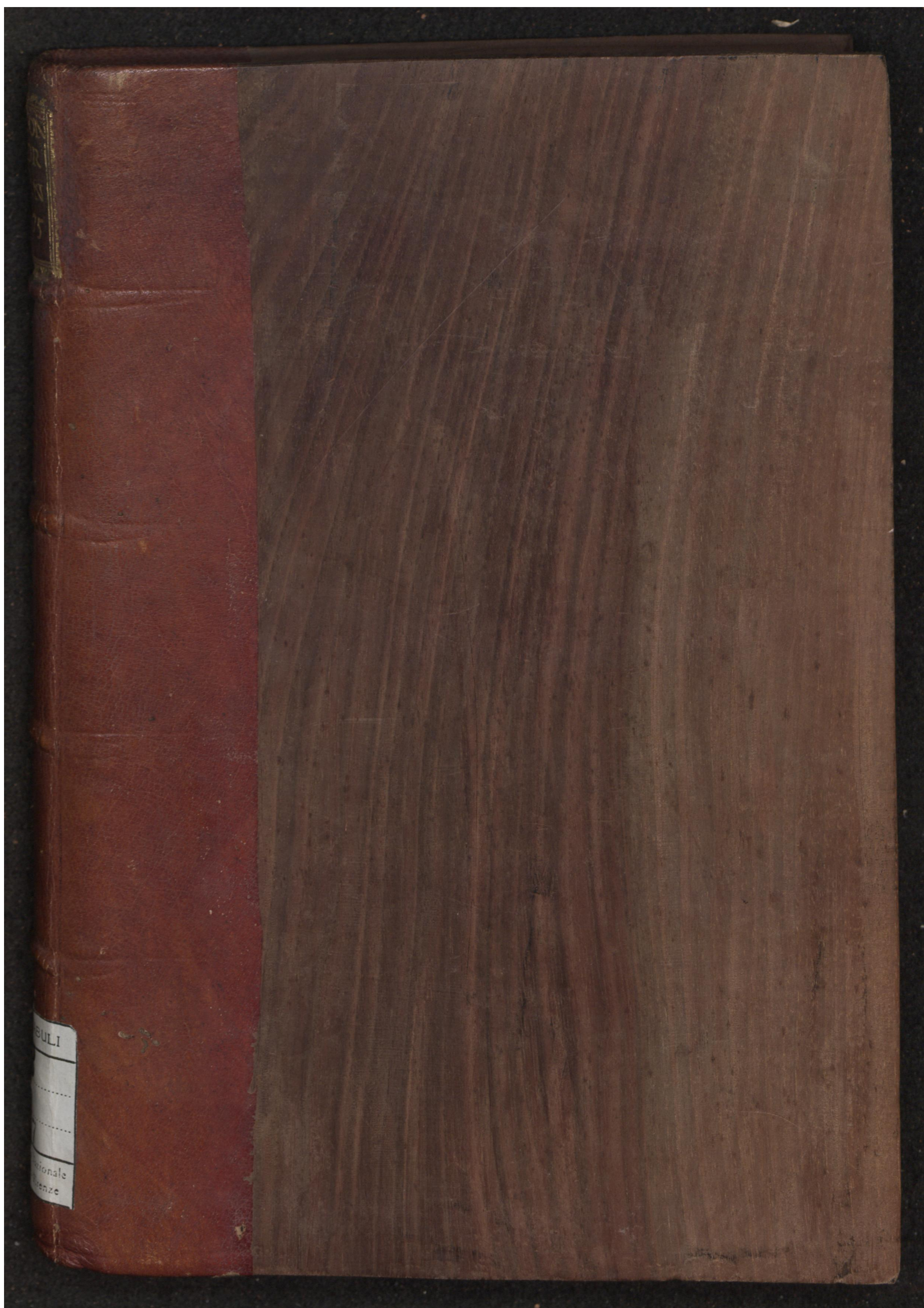
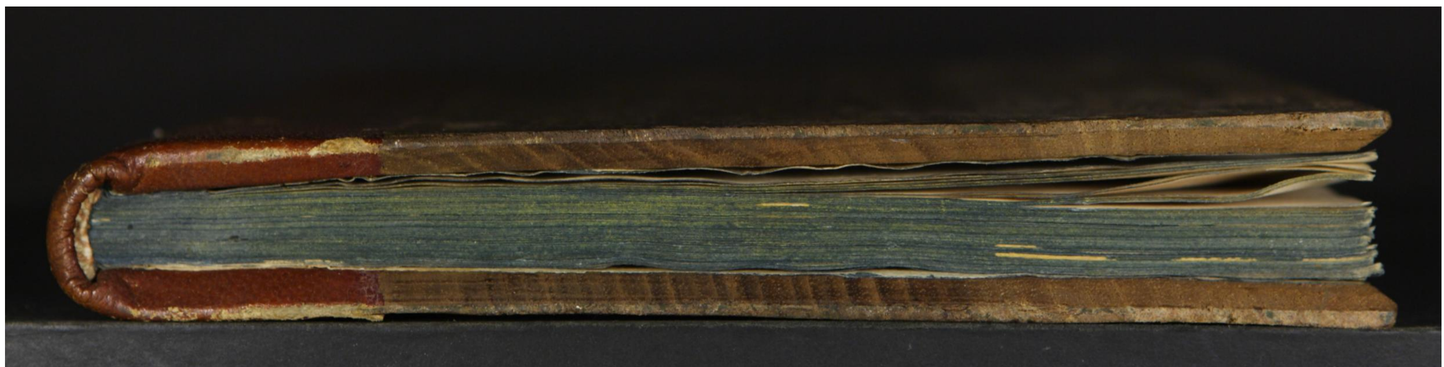
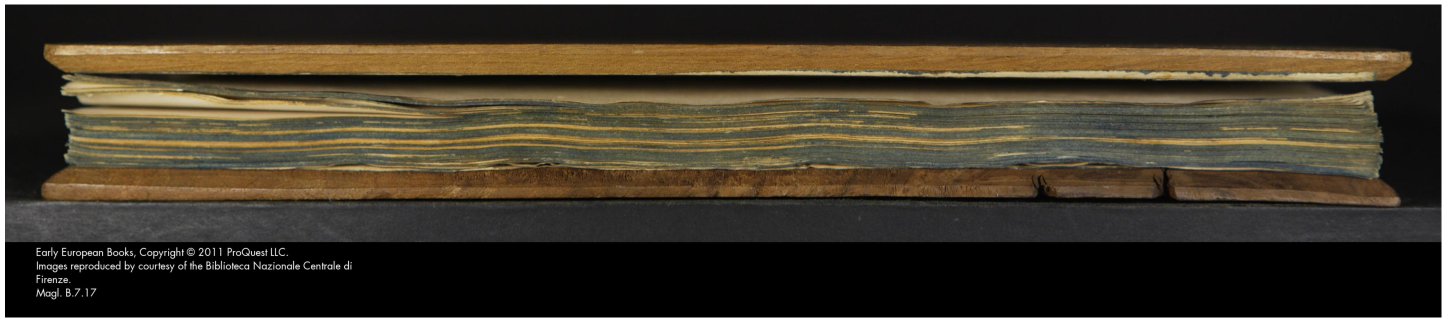

ANDR
PRIN
1475
INCUNABULI
B
7
17

Conventus S. Marci d. Flor.ⁿ ord. predicatorum

Questiões famosissimi do ctoris Antonii Andree de tribꝫ pricipiis rerū ñaliuꝫ.

Um secundū doctrinā Arl' i ple risqꝫ locis ex noticia ꝑncipiorū uideatur notitia cuiuscunqꝫ rei essentialr depē dere: Idcirco ad habēdū citius ⁊ ꝑfe ctius sciaꝫ phie natural': de ꝑncipiis na ture itēdo deo duce aliq̄ disputare q̄tū ꝑuitati mei igenii nūc occurrit. Verū qr de subō scie oꝫ aliqd ꝑus cognosce re. s. qd ē. ⁊ qr ē. ex ꝑmo posteriorū. ob hāc cāꝫ āteq̄ accedā ad id qd' ꝑnr hic itēdo: unā q̄ones de subō natural' scie disputabo. ⁊ ē. Utrū mobilitas sit formalis rō sbiua ꝑmi sbi phie natu ral'. Videt' ꝙ sic. Nā eodē res distīgu it' formalr ab alio quo cōstituit' in esse Eadē ei sūt ꝑncipia distīctia ⁊ eēntia. Sꝫ ꝑmū sbtū phie natural' distīguit' ꝑ ēe mobile formalr a sbis aliarū sciarū. ergo ꝑ ēe mobile cōstituit' formalr i eē sbi. mior ē euidēs ex sexto methice. ubi Arl'. sepat physicā a methica ⁊ ma thematica. eo ꝙ naturalia sūt mobilia habētia i se ꝑncipiū motus ⁊ quietis. Ibi ēt ult ꝙ si oia entia ēent mobilia phia natural' esset ꝑma phia. Confir mat' rō. qr Arl'. ꝑmo physicorū ait ꝙ ponētes unū ꝑncipiū imobile loq̄bātur nō naturalr de natura. ait ei sic. ⁊ si u nū. s. sit ꝑncipiū: aut imobile sicut dicit Parmenides ⁊ Melissus. Aut mobile motuꝫ sicut dicūt physici. i. naturalr lo quētes. ⁊ seq̄t'. id qdē igit' si unū ⁊ im mobile sit qd' ē itēdere: nō de natura est intendere. unde ibidē dicit cōtra ta les disputare non ꝑtinere ad naturalē.

Sꝫ ista nō valerēt si mobilitas nō essꝫ rō formal' sbi natural'. Confirmatur etiā. qr Arl'. ⁊ cōiter oēs sequētes eū dicūt ꝙ natural' agit de corpore mobili inq̄tū mobile. ita ꝙ ly inq̄tum uidet' reduplicare rōeꝫ formaleꝫ sbiuā. Pre terea. nō repugnat alicui scie cōsidera re ea q̄ nō subterfugiunt eius formalē rōem sbiuā. Si ergo mobilitas nō ēet formalis rō sbiua phie natural' ipa po terit cōsiderare imobilia. qd' est cōtra Arl' ꝑo phicorū. ⁊ ꝑmo de generatōe. ubi ult ꝙ consideratio naturalis nō se extendit ad immobilia que. s. mouent nō mota. Preterea ⁊ ē quasi idē. illa uidet' esse formalis rō sbiua ꝑ sbi scie natural' sub qua reducunt' ad primum sbtū phie natural' oia determinata in illa scia. Sed mobilitas est huiusmōi ut est euidens ex ꝑdictis ergo ⁊c̄. Cōtra. illud nō potest esse formal' rō alicuius sbi scibil' ꝑ qd' ipm sbtū cōstituitur in esse opposito scibili. Sꝫ mobilitas est huiusmōi. ergo ⁊c̄. maior est euidens. mīor ꝓbat'. qr ꝑ mobilitateꝫ cōstituit' res in esse fluxibili ⁊ accidentali ⁊ con tingēti. Scia aūt est de manētibꝫ ⁊ ne cessariis. ergo ⁊c̄. Preterea. ois for malis rō sbiua est adeq̄ta sbō. qr non excedit: nec exceditur. Sed mobilitas nō est rō adeq̄ta ꝑmo sbō phie natu ralis. ergo ⁊c̄. mior pꝫ ex ꝑo phicorū. ubi Arl'. ait. Nobis aūt subiciātur q̄ sunt nature: aut oia: aut q̄daꝫ moueri. ꝑ qd' dat intelligere ꝙ quedā naturalia non mouētur. ⁊ ꝑ cōseq̄ns sbtuꝫ natura le excedit rōem mobilitatis. Prete rea. ois ratio formal' sbiua uidet' face re unū ꝑ se cum sbō cuius est. Sꝫ mo bilitas non potest facere unū ꝑ se cum sbō phie natural'. ergo ⁊c̄. mīor est eui dens. qr ex duobꝫ existentibꝫ in diuer sis ꝑdicamētis nō fit unū ꝑ se. ex quo

metha. Obūm aūt huius ſcie ē de ge
nere ſbē. Sed mobilitas cū ſit q̃dam
paᵒē de genere accidētis. Preterea.
qđ tollit a ſbō ſcibili rōes acti ſeu mo
tini ⁊ menſati nō pōt eſſe eius formalr
rō ſbtiua. Obūz ei ſeu obiectuz ſcibl'e
hēt rōes moti ⁊ mēſati. ex qnto meta.
Sed mobilitas eſt huiuſmōi. gᵒ ⁊c̄. mi
norꝓbr. qꝛ mobilitas uir dicere reſpūs
q̃ndā. Reſpūs aūt non ē forᵃ actia. nᵉ
ꝑ conſeq̄ns motiua ſeu menſſuratiua.

Rn̄deo in iſta queſtione.

ſicꝓcedā. pᵒ ad euidētiā titli aliq̃ ꝑ
mittenf. 2ᵒ ad iprobationē q̃rundaz
opionū cōcl'ēſ aliq̃ adducētr. 3ᵒ ad ſolu
tionē. q. uidendā aliq̃ ꝓbabilia cōclu
denf. Quātū ad ꝑmū eſt ſciēdū. pᵒ ꝙ
cū q̃rif Utrū mobilitas ⁊c̄. ly mobili
tas pōt ſupponere l' ꝓmotu aptitudiar
ſumpto. ul' actualr ſumpto. Si ꝑoᵒ: ſic
dico q̃ttuor dcā. pᵒ. ꝙ mobilitas forma
lr ē reſpūs ſicut ⁊ q̃libz alia aptitudo.
ꝓbaf. qꝛ eſſe eius qđ hēt iſtā aptitu
dinē eſt ad aliud. ꝓbar. mobile dir qđ
eſt aptuz natuz moueri ⁊ non mouef.
ex qnto phy. 2ᵒ. ꝙ mobilitas ſic ac
cepta ē ꝓꝑa paᵒ cōuertibil' cū ſbō phie
natural'. hoc ꝓbaf. tuz diſcurrendo in
ductie. qꝛ qcqd claudif ꝑ ſe ſub conſi
deratioe natural': l' mouef: ul' ē aptuz
natuz moueri. tuz qꝛ imobilia trāſcen
dunt conſiderationē natural' phi ex 2ᵒ
phy. 3ᵒ ꝙ mobilitas ſic accepta nō di
ſtinguif realr ab eo cuius ē paᵒ. ꝓbar.
qꝛ nᵃ ꝓꝑa paᵒ diſtinguir realr a ſbō. cū
eius actual' ſepatio icludat cōtradictio
nē. ponere eīz hoīes non riſibilē eſt po
nere hoīes non hoīes. Tū. ex ſignifica
toē noīs. illud eī dicir mobile qđ ipz ſe
ip̄o ⁊ nullo alio ē aptū natuz moueri.
q̃rto. ꝙ mobilitas ſic accepta diſtigr
formālr ⁊ q̄ditatie ab eo cuius ē paᵒ:
pᵒ. illa dicūr diſtigui formalr ⁊ q̄ditatie

quorū uᵐ nō icludir in cōceptu alterius
in ꝑoᵒ diſtinguēdi ꝑ ſe. Sz reſpūs non
icludif iſto in cōceptu alicuius abſolu
ti ul' illius cuius eſt. gᵒ cū mobilitas ſit
reſpūs ex pᵒ dicto: ſeᶜ ꝙ diſtigᶜ formalr
ab eo cuius eſt reſpūs ⁊ paᵒ. Si autez
mobilitas ſumaf ꝓᵒ. ſ. ꝓ motu actuali
ſic dᵒ dcā q̃ttuor correſpondētia q̃ttuor
ſupdictis. ꝑmū dcūz eſt. ꝙ motus ge
neralr ſumptus nᶜ eſt formalr reſpus:
nᶜ formalr abſolutus. Sz ſpalr ſūptus
aliq̄ndo ē forᵃ reſptia aliq̄ndo abſoluta.
Credo eīz ⁊ teneo ꝙ motus realr non
differt a forᵃ ad quā ē ſm ꝙ expſſe ult
comen. 3ᵒ. phy. ubi dicit de motu duas
eſſe opinioēs. ſ. ul' ꝙ ſit fluxus forᵉ ul'
forᵃ fluens. pᵃ ingt eſt famoſior. Sz 2ᵃ
eſt uerior. Quo ſuppoito ſtatiz pz qđ
dir. qꝛ motus ad ſbāz ad q̄titatem ⁊
ad q̃litatez ē formalr aliqd abſol'm. cū
forᵉ ad quas eſt ſint abſolute. a qbz re
alr nō differt. ex ſuppoīto. Motus aūt
ad ubi eſt formalr reſpectiue ꝑꝑ eādē
rōēm qꝛ ipm ubi ē formaliter reſpūs.
Motus aūt ſumptus cōiter nᶜ hᵒ nᶜ illud
cū abſtrahit ab utroqz. Sz contᵃ ſup
poitūz inſtaf 2ᵒ. pᵒ qꝛ ſucceſſiūa ⁊ per
manēs uidenf realr diſtigui cū ſint di
ſtincte ſpēs q̄titatis. Sz motus ē đ ge
nere ſucceſſiuorū. forᵃ aūt ad quā eſt eſt
de genere ꝑmanentiū. gᵒ ⁊c̄. preterea
motus eſt actus entis i poᵃ. ex 3ᵒ phy.
Sz forᵃ terians motuz non ē actus ētis
in poᵃ: ſed entis in actu. gᵒ ⁊c̄. Cofir
qꝛ ipoſſibile eſt illa eſſe eadē realiter qᵒ
rū uno ceſſante ⁊ corrupto: aliud manz
alr idez ſil' eſſz ⁊ nō eſſz. qđ ē oppoitū
ꝑmi ꝑncipii. Sz tiato motu ⁊ corrupto
manz forᵃ acqſita. hitibz eīz ꝑſentibz
ceſſat motus. ut ait comen. ⁊ AL. pᵒ
de generatione. gᵒ ⁊c̄.

Rn̄d'o ad cuius euidētiā

eſt ſciendū. ꝙ licz forᵃ fluens ⁊ ut i mo

tu sit eadē realr cum seipa ut tiāt motum:
differūt tamē dupr. pmo sicut pfecū ⁊
ipfectum. forª eīꝫ ut est motus dicit for
mā incōpletā ut autē ē tius motus di
cit formā cōpletā. 2° differūt q2 forma
fluens siue motus includit q̄dā respūs
ad ulteriorē pfectionē. iō ei dicir fluēs:
ut autem est tius motus illā huiusmodi
respūs non includit. pª aūt drā tollit idē
titates reales. q2 pfectum ⁊ iperfectū nō
diuersificāt rē q̄ꝺ respū eiusdē sūmūr.
Nō eīꝫ uir concedēdū ꝙ albedo remis
sa differat rear a seipa intēsa. 2ª ēt nō
ipedit. q2 nlls respꝰ sepabil a re uariat
naturā ipius rei. Sꝫ iste respūs seu or
do ē qdā respūs ⁊ sepabil a forª ipfcā
fluēte. utꝫ. g° ⁊ c̄. Tūc ad pmū q̄ꝺ
arr ne° maiorē si ulr itulr. sicut eīꝫ cōtīm
⁊ discretū nō dicūt diuersas spēs q̄titā
tis cū unū ⁊ mlta nō differāt nisi sicut
albū ⁊ alba. ex. x°. metha. albū aūt ⁊
alba certū ē ꝙ nō distiguūr specifice. sic
d° de successiuo ⁊ pmanēti. q2 eidē rei
cōueire possunt alr ⁊ alr sūpte. Cōtª
Arist. in pdicamētis distiguit q̄titates
icōtinuā ⁊ discretā in successiuā ⁊ pma
netē. Preterª. tpus qd est qd sucessim
cū pmanēte erit idē. Ad pm dir coiter
⁊ bene ꝙ 1ª diō nō est generis in spēs.
Sꝫ in quosdā mōs accipiēdi q̄titates
magis usitatos. Ad 2m d° ꝙ tps ē idē
rear ipi motui. lꝫ foralr ab eo distiguar
ut e° posui. iiii. phy. Sic g° loq̄dū ē d
tpr sicut de motu. Motus āt celi cuius
est tpus pa° est idē ipi ubi fluēti. qd q
deꝫ ubi esset pmanens si motus celi ces
saret. Ad illud qd ro arr ꝙ motus est
actus entis ⁊ c̄. der maior. ⁊ h° mō cōce
do ꝙ forª ipfecta ⁊ ut fluens est actus
entis in poª pp illū ordiē queꝫ includit
ad ulteriores pfectiōes for. ⁊ illa eadē
forª ut cōpleta ⁊ nō fluēs sꝫ tians mo
tus est actus entis in actu. pp qd tunc

nō habꝫ roēm motus. Sꝫ talis diuersi
tas non arguit distictiones reales ut pꝫ
ex pdictis. Ad illā cōfirmatōes cōce
do maiores. ⁊ ad miores dico ꝙ hitubꝫ
psētibꝰ cessat motꝰ nō q° ad suū reale ēe
pp entitatis. cū i tio ad queꝫ hēāt suā
pfectiones. pp qd quies in tio ad quē
non oppoir motui. ex qnto phy. sꝫ ces
sat quo ad illud fluere ⁊ quo ad illuꝫ or
dieꝫ ad ulteriores pfectiones quā pus
icludebat. qd nō ē aliud dicere nisi ꝙ
motus cessat q̄m ad illud qd in eo est ip
fectiois. ⁊ remans q̄m ad illud qd est p
fectiois in eo. ⁊ hoc non arguit diuersi
tates reales sꝫ potius identitates. 2m
dictū est. ꝙ mobilitas accepta p motu
actuali non est pp pa° p sbi phie natu
ral. ⁊ hoc pbo sic. Nulla pp pa° est se
pabil a sbō. Sꝫ motus actuar sumptus
est sepabil a sbo phie natural. g° ⁊ c̄.
maior est euidens. pa r mior. tuꝫ. q2 nō
oia naturalia sp mouenr. sꝫ sūt aliqua
q̄ aliq̄do mouenr ⁊ aliq̄do nō mouēr
sꝫ qescūt. ex octo physi. Tum q2 non
solū naª est pn m motus sꝫ etiā qetis. ex
ro phy. 3m dictū est. ꝙ mobilitas ac
cepta p motu actuali est differens realr
a sbo cuius est. pbar. Illa quorū mu
tua sepatio est possibil sine cotraditōe
sūt p se ⁊ necessario realr disticta. Sed
sbūꝫ motus ⁊ ipe motus sūt huiusmōi.
g° ⁊ c̄. maior est euidēs. q2 si nō: da opm
⁊ seqr ꝙ facta tali sepatione ideꝫ dista
bit a se ipo ⁊ sil erit ⁊ non erit. minor
pꝫ ex ro dicto. q̄rtū dictū est. ꝙ mo
bilitas sic accepta distiguir formalr ⁊
qditatie ab eo cuius est. ⁊ hoc est q̄si
notū p se. Nā distictio real arguit di
stictiones formales. sicut maior distin
ctio arguit bene ⁊ ponit miores: Si g°
motus ⁊ sbūa distiguūr realr g° ⁊ formalr
Notādū tamen ꝙ licet mobilitas pos
sit accipi duobꝫ mois pdictis tamē qō

uidet̃ de ea ꝓnr q̃rere accepta ꝓo mō.
Ulterius q̃ntū ad hunc arti
culū. sciēdū ē ꝙ qꝛ i titulo poit̃. Utrū
mobilitas sit formal' rō sbīa ꝙ i sbō pᵒ
cuiuslibꝫ sciē ē duo cōsiderare. s. aliqd
formale ⁊ aliqd substratū ⁊ materiale.
U. g. Si deus sub ꝓpa rōne deitatis ē
ꝓmū sbm̄ i scia dīna ly deᵒ tenet̃ qi ma
teriale ⁊ substratū. ⁊ ly rō deitatis q̃si
formale. Itē si ens inq̃ntū ens ē ꝓmuꝫ
sbm̄ meta. ly ens ē materiale ⁊ subtra
tū. ⁊ ly iq̃ntū ēs reduplicat rōeꝫ forma
leꝫ sbīnā. Siml'r itelligēdū ē i aliis sciis.
Notādū aūt ē ꝙ lꝫ qō ista ꝓnr uideat̃
q̃rere de formali rōe sbi phie natural':
tamē extēdi pōt tā ad formalem q̃ ad
substratū seu materiale. Ulteriᵒ. notā
dū 3ᵒ qꝛ in titulo poit̃ ꝓ sbi ut intelligar
qd dr ꝑ nomē ꝓ sbi. de sbō pᵒ ꝓmita
te adeq̃tiōis assigᵒ talē rōeꝫ.. ꝓmuꝫ
sbm̄ sciē est qd' hꝫ cōceptū q̃ntitatiuuꝫ
nō iclusuꝫ uirtual'r in aliqᵒ ꝓori ad illaꝫ
sciaꝫ ꝑtinēte.: ꝓo notū ꝯm ꝓꝑā forma
leꝫ rōeꝫ ⁊ absolutā uirtual'r pᵒ cōtineuſ
notitiā oīuꝫ ueritatū adeq̃tū toti illi sci
ētie cᵒ est sbm̄. Poit̃ pᵒ ꝙ hēat conce
ptū qditatiuū. s. entitatiuū. ꝓr. Tū qꝛ
de nō ente nō est scia. Tū qꝛ si illud
ꝓmū sbm̄ hēat ptes sbīnas est de eis
ꝓdicabile inqd. qd' nō essꝫ si cōceptū
qditatiuꝫ nō hrēt. poit̃ 2ᵒ nō inclusuꝫ
uirtual'r. ⁊c̄. ꝓᵒ. hᵒ. in essential'r ordia
tis oꝫ stare ad aliqd' simpr ꝓmū i illo or
die. sꝫ inter cōsiderata in scia est ordo
essential' ꝯm ordieꝫ cognitiōis: ergo ne
cesse ē ibi stare ad aliqd' simpr ꝓmū ꝓo
notū. ⁊ ꝑ cōns nō inclusuꝫ uirtual'r in
aliqᵒ ꝓori ad illā sciaꝫ ꝑtinēte. illud dico
esse ꝓmū sbm̄. maior ē euidēs. ⁊ mior
ostēdit̃. qꝛ in cōsideratis i scia ē essen
tial' ordo cōclusionū ad ꝓnᵃ. ⁊ media
toruꝫ ad imediata. ⁊ imediatorū ad ter
mios ꝓꝑos. qꝛ ꝓnᵃ cognoscimᵒ inq̃ntum

tios cognosciᵒ. Itē tius ptᵒ ēenl'r ordiar
ad tiuꝫ sbm̄. qꝛ ab eo essential'r depē
det cū hēat cāꝫ sui esse ⁊ sue cognitio
nis in sbō. unde ista resolutio stat ad
sbm̄. cū gᵒ sic ordinate se ꝑsupponāt cō
siderata. a scia ꝯpꝫ iter talia esse ordinē
essentialē. poit̃ 3ᵒ pᵒ notū: de sbō eiꝫ
hēt̃ duplex ꝓcognitō. qꝛ ē. ⁊ qd est. ex
pᵒ post. poit̃ q̃to ꝯm ꝓꝑā ⁊ formaleꝫ
rōes ⁊ absolutā. Dico ꝓꝑiā. qꝛ si ꝑ
rōeꝫ alteriᵒ iā essꝫ iclusuꝫ uirtual'r i no
titia alteriᵒ. qd' est cōtrᵃ ꝓaꝫ conditionē
dicta. Dico formalē. qꝛ formalitas rei
est pᵃ rō cognoscēdi rē. Dico absol'tā.
qꝛ rō respectiua ꝑsuppoīt rōeꝫ absol'tā
⁊ iō si sbm̄ sciē essꝫ notū ꝯꝫ rōeꝫ respe
ctiaꝫ iā essꝫ uirtual'r cōtētū i aliqᵒ ꝓori
ad illā sciaꝫ ptiētiuꝫ. qꝛ sbm̄ sciē ē teri
atiuꝫ. ⁊ mēꝯatiuꝫ. ac uirtual'r cōtētiuꝫ
sciē cᵒ ē. Sꝫ ista nō cōpetūt rōi resptie
gᵒ ⁊c̄. poit̃ q̃nto uirtual'r pᵒ cōtinēs
notitiā oīuꝫ ueritatū. Expō pᵒ qd ē uir
tual'r cōtinere. ⁊ qd pᵒ uirtual'r cōtine
re. Illud uirtual'r cōtineri dr aliqd qd'
sua uirtute pōt aliqd ponere in ēe: siue
i esse existētie ⁊ naᵉ. siue i ēe cognito.
⁊ hᵒ duplici mō sbm̄ cōtinꝫ uirtual'r oēs
ueritates scibiles i illa scia cᵒ est sbm̄.
Nā sbm̄ sic cōtinꝫ ꝓdicatū ⁊ ꝑ cōns
ueritatē ꝓ ꝓncipii cōplexi ex sbō ⁊ ꝓ
dicato. ꝓncipiū āt imediatū sic cōtinꝫ
mediatū. ⁊ ul'r ꝓnᵃ demōstratōis cōtiēt
uirtual'r hᵒ duplici mō cōcl'oēs demon
strabiles. qꝛ sua uirtute ponūt eas tā i
esse naᵉ. q̃ notitie. 2ᵒ expono qd sit pᵒ
uirtual'r cōtinere. Illud aūt dr pᵐ qd'
ab alio nō depēdꝫ. gᵒ illud dr pᵒ cōtine
re qd' in cōtinēdo ab alio nō depēdꝫ.
Exᵐ. ysocheles ⁊ ēt triāgl's continet
uirtual'r hāc passionē q̄ est hrē tres an
gl'os. sꝫ ysochel' nō pᵒ. qꝛ illā cōtinētiā
hꝫ a triāgl'o in cᵒ uirtute ⁊ rōe cōtinet
ipꝫ hrē tres. Triāgl's āt cōtinꝫ ꝓo

qꝛ i rõe ꝓp^a ꝛ nõ alterius cõtinꝫ dictã passionẽ: illud g^o p^o cõtinꝫ aliqd qđ ciꝛ cũscripto quocũꝫ al^o ipo solo poito ipꝫ cõtinꝫ illud: ꝛ oĩa alia cõtinẽt p rõnem ei^o. tũc ꝑ^o illã qntã cõdi^m sic. oĩs effect^o adeq̃tus cõtinet ꝑ^o uirtualr a sua cã adeq̃ta. Sꝫ q̃cũꝫ scia est effectus adeq̃tus sui ꝑ obiecti seu sbi. g^o ꝛ c̃. maior ẽ euidẽs. qꝛ da op^m predicati se^r op^m sbi. s. ꝙ nõ erit effect^o adeq̃tus illius cause. mioꝛ pꝫ. qꝛ sbũꝫ est cã scie. Si g^o ẽ sbũ p^m. i. adeq̃tuꝫ: est cã adequata. Cõ^r qꝛ di^r p^o qđ est ſm ꝙ ipm. ꝛ de oĩ. ꝛ p se. ex p^o poste. Hoc ãt est eſſe adeq̃tum qđ est p se. ꝛ de oĩ. ꝛ ſm ꝙ ipꝫ. sbũ g^o est cã adequata scie c^o est sbũ p^m. po^r sexto adequatũ toti illi scie c^o est sbũ qꝛ oĩa determiata in scia reducũt ad sbũ p^m. ꝛ ad ipꝫ oĩa hñt attributiões. Nã uł sunt ptes sbi integrales. seu eentiales. ł sũt ptes sbĩ ue. ł sũt paſſiões eius. uł effect^o eius aliquo^o. ł sũt negatiões. uł ꝑuatoẽs. ł uie q̃dã. pu^a generatioẽs. ł corruptioẽs. ł dispoẽs. hoc eꝑſſe dicit Aris. iiii^o. meta. ca^o p^o. ponendo ex^m de sano. Notãdũ ãt ꝙ iste sex cõditoẽs dicte cõpetũt sbõ p^o ꝑ suã formalẽ rões unũ ꝙꝙꝫ ei p suã rões formales conceptũ hꝫ qditati^m nõ inclusus in alio uirtualr. p suã ẽt roẽs formalem est cog^o scibile ꝑo ſm suas rões ꝓpriã ꝛ absolutã: ꝛ p^o uirtualr cõtẽti^m aliorũ. mõ ꝑex poito. ꝛ h^o cõtenter arguit sbũꝫ illud eſſe adequatũ scie c^o est sbũ p^m. h^c de p^o ꝛ c̃.

Quãtũ ad ſꝫ principale.

Sit ista p^a cõclo. ens sub q̃cũ rõe formali acceptũ nõ põt eſſe materiale seu substratũ ꝑ sbi phie naturał. hãc ꝑ^o. Tũ auct^e Aris. iiii. meta. ca^o. i. Est iqt scia q̃dã q̃ speculat ens inq̃t^m ens. ꝛ q̃ huic insũt ſꝫ se .i. meta. se^r aliarũ ei n^a intendit uł de ente inq̃t^m ens: uerũ ptes ei^a abscidẽtes aliqd. circa hãc speculãt accidẽs. uelut sciarũ meta. uł g^o dicere ꝙ sola meta. cõsiderat ens inq̃t^m ens. Alie ãt scie pticulares nõ. ſꝫ accipiunt ꝑ sbõ aliquã ptẽ sbĩ uaꝫ. pu^a q̃titates ł sbãꝫ. ꝛ c̃. ita ꝙ n^a accip ꝑ sbõ ipꝫ ẽs accipet ãt si ens eſſꝫ substratũ ꝑ sbi in aliq^a scia. Tũ ẽt rõe. sit ipꝫ ens. a. rõ ãt formał q̃cũꝫ sit. b. aut g^o ipꝫ. b. est eq̃ cõe ꝛ equał ambitus cũ. a. aut nõ ſꝫ cõtrahit ipꝫ. a. Si pꝛs p^m tũc phy. naturał eſſꝫ eq̃ coĩs ꝛ trãscẽdens sicut meta. qđ n^o phãntũ diceret. Si pꝛs ſꝫ ꝙ. b. sit rõ cõtrahẽs ipꝫ. a. uel. b. erit differẽtia ł q̃i differẽtia. nõ curo ꝑ nũc. accidẽtał ipi. a. ł erit differẽtia p se. si dicas ꝙ. b. est accidẽtale ipi. a. g^o phia erit subalterna ipi meta. sicut pꝫ i musica 2ª arisme^ce ꝛ in pspectia 2ª geome. Sꝫ h^o est ſłm ꝛ cõt^a Aris. sexto meta.. Itẽ b. cũ. a. faceret unũ p accidẽs. Sꝫ de ente p accidẽs nõ ẽ aliq̃ scia. ex sexto meta. Si dicas ꝙ. b. est differẽtia uel q̃i differẽtia p se ipius. a. V. g. sit hoc ꝙ d^o eſſe p^c. tũc idẽ est dicere. a. inq̃tũ b. est sbũ sicut dicere ꝙ ens p se ẽ sbũ. Sꝫ ens p se est idẽ ꝙ sbã. g^o dicere ꝙ a. inq̃t^m. b. ł ens p se ẽ sbũ ẽ dicere ꝙ sbã est sbũ quare nõ oꝫ dicere ꝙ ens ſꝫ ꝙ sbã ẽ substratũ ꝛ sbũ phie naturał ꝛ sic hẽt ꝓpo^m. Cõſi^r qꝛ alr eſſꝫ facile aſſignare substratũ sbi in q̃libꝫ scia. V. g. ꝙ ens uisuale sit sbũ in pspectia. ꝛ ens sonorũ i musica. ꝛ sic de aliis qđ tamẽ uidet iꝓprie ꝛ icõueniẽter dictũ. Ex his cõcludo correlarie ꝙ opio tho mistarũ ponẽs ꝙ ens mobile est sbũm phie naturał est fła ꝛ irrationabił.

Sꝫ ɔtra istã ɔclões arguit

Quia Aris. sexto meta. ait sic. Quare si omis scia aut actiua aut factiua aut theorica: phica q̃dã theorica est. sed theorica ciꝛ^a tale ẽs qđ est poſſibile moueri auctoritas uidet eſſe expſſa. Idẽ

uidet Aristo. dicere 3° meta. ubi arguit q de pncipiis non ptinet cōsiderare nisi ad meta. R°. nō est facienda uis in dictus aut. in ppoito cū alibi negare h° uideat. ut inferi° ostēdas. Dico g° q nō est intētio sua q ibi sumat ens pp° p substrato p sbi phy. Sz per ly ens mobile circūlo aliqd inferius. puta sbās naturalē uel aliqd sile. 2° conclo sit ista. Cor° sub q̄cūqz rōe formali acceptus non pōt esse materiale seu substratū p sbi phie natural'. Hāc cōlonē pbāt qdā sic. Omne substratū p sbi est adeq̄tū et cōuertibile cū sua ratiōe formali sbiua. Sz cor° non ē adeq̄tus cū mobilitate q̄ ē formal' rō sbi phy. g° et c. maior euidēs ui° qr sbū ui° continere oīa illa i qb° illa formal' rō reperi° qd nō esset nisi esset cōuertibile cū illa formali rōe. mior pb°. qr mobilitas ē in plus q̄ cor°. Nā aliq° incorporalia. pu° angeli sūt imobiles. Sz ista rō nō ualz. Tū qr maior hz falsitatez saltem in sciis subalternis. uisualitas ei nō est cōuertibil' cū li°. nec sonoritas cū numero. et tamē uisualitas ui° formalis rō sbiua i pspectia. et sonoritas i musica. Tū qr minor supponit unus flm. s. q mobilitas sit formal' rō sbi phy. ut inferius ostēdā. Probo g° al' cōclōnē sic. illud tantū debz poni substratus i scia naturali ad qd sumptū cū sua formali rōe sbiua hēnt attributionem oīa cōsiderata in scia naturali. Sz ad cor° sub q̄cūz rōe formali sumptū nō hēnt attributionē p° cōsiderata in scia naturali. g° et c. maior ē euidēs ex p° articu° mior pb°. qr oīa mobilia sūt p° de consideratione naturali. Cuz mobilitas sit pa° cōuertibil' cū p° sbō phy°. Sz aliq̄ sbē incorporee sūt mobiles. ut nūc suppono. puta angeli. g° de angel' ut sunt mobiles cōsiderat natural'. Tūc ult°

Sz tamē sbē incorporee nō hēnt aliq̄ attributionē ad cor°. Tuz qr nobilius nō reducit p attributionē ad ignobili° n° ab ipo pōt uirtualr cōtineri. Tū discurrēdo. qr nō hēnt reductionē ut ptes sbiue. ul integrales. n° ut passiōes. et c. g° cor° nō pōt poni tāe substratū p sbi phie natural'. et c. Sz qd ad arist. qui in plibz locis et spal' in octō phy. dicit q oē qd mouet oz esse cor° et cōti° unde in sexto phy. pbat q oē qd mouet est ptibile. ita q ptz ē in tīo a q° et ptz ē in tīo ad quē. et ibidē iux° finē pbat n° indiuisibile posse moueri p°. et alibi frequēter de h°. ui° g° fm h° q mobilitas sit cōuertibil' cū cor°. q̄lr ratio pdicta nō cōcludit. R° nō. phy. errat circa hāc materiā. sicut ei apps. xii. metha. ipe opinat° ē ut ui° ibi intelligētias esse quosdā deos. ita q posuit qualibz intelligētiā esse quoddā nec°esse. et purū actū nullā hēntē potētialitatē. h° āt ānte poito nec°se h° cōns. s. q sint imobiles. Sz qr fm uerā fidē et doctrinā oz nos neg° acedēs. g° et cōns. poito quodē ānte flo nimirū si se° cōns flm. uno ei incōueniēti dato q mlta ēt sequāt nō ē difficile. sicut ipez ari. ait. i° phy. cōt° Melissus. unde q° ad h° dici pōt q phūs tāq̄ sacrilegus ibi insufficiēter et errone tradidit scias naturalē. Nec h° mirer aliqs cū in mltis aliis oz nos negare ipz puta de eternitate mundi.

Ex predictis cōcl'oo cōclarie sic. q opinio cōior q̄ ponit cor° mobile esse sbūz phie naturalis est falsa et irrationabilis. sed cōt°. illud est sbūz in aliqua scia cuius per se passiōes et ppria pncipia de ipo demōstrāt. sz corpus mobile ē huiusmōi in scia naturali. g° et c. maior uidet euidēs. sz minor pb° inducendo per oēs libros naturales. Nāz de corpore mobili probatur

moueri in tpre. esse diuisibile. esse i loco ⁊c̄. R̄l°. ista rō nł ualz. unde p° eam reduco sic assumpta maiori. addo mio rē. Sꝫ triāgl's est h°mōi. qꝛ in geome^a de ipo p pn^a. ꝓpa passiões p se demō strant. g° triāgl's est sbūs in scia geo me^e. Sꝫ h° est euidē tēr flm. g° aliq^a pre missarū. nō mioꝛ pꝫ. g° maioꝛ que fuit tua. Ad formā dico ꝙ maioꝛ est fl'a. p̄cise ut po^r intellecta. Ad h° ei ꝙ aliqd sit sbū p^m aliċ°scie ṗter id ꝙ de ipo pa° nes ꝓpe demōstrēt p'a alia requirunt ut pꝫ ex p° articulo. que corpori mobli cōuenire nequeūt. utꝫ ex p̄dictis. Ea cōcl'o sit ista. Mobilitas non pōt esse formal' rō sbiua, p̄ sbi phie naturalis. Hanc ostendo multip^r. p̄mo sic. Mobi litas formal'r est 2us. g° mobilitas nō ē formalis rō sbiua p̄mi subi phie natu ralis. āntecedēs est euidēs ex p° articu°. cōna ꝓbat dup^r. p̄mo sic o's formalis rō subiua est ipi subō ꝓpa rō uirtual'r cōtinendi oēs ueritates quas cōtinet. Est etiā sibi rō cāndi ⁊ mensurandi ipas scias cuius est subūꝫ. Sꝫ null's respūs pōt esse talis alicui subō. g° respūs nō pōt esse formalis rō subiua. maior est euidēs. Nā dicte cōditiones cōpetunt subō rōe sue formalitatis ꝓpe. sunt ei ꝓpetates cōuenientes for^e nō materie. minor pꝫ. Nā cū respūs non sit forma actiua ⁊ sit iperfectior ꝙ̄ forma absolu ta nō pōt esse rō cōtinendi. uł cāndi: cū non sit actiua. nec pōt esse rō cōtinē di uł mensurādi ipas sciam que ē for^a absoluta. cuꝫ ipe respūs sit ipfectior. Nā mensurare uł cōtinere uirtualiter arguit perfectionē maiorē in cōtinente ⁊ mensurāte ꝙ̄ in cōtento ⁊ mēsurato 2° eadeꝫ cōna ꝓbat sic. o's formalis rō subiua facit unū per se cum subō in scia subalternāte ⁊ p^a. Sꝫ absolutuꝫ ⁊ respūs nō faciūt u^m per se. g° respūs nō pōt esse formal' rō alicuius subi abso luti. Sbūs aūt phie naturalis qcqd sit illud est uere aliqd absolutuꝫ. maior ē euidēs. qꝛ de ente per accidēs n^a ē scia p^a ⁊ subalternās. Nā scia talis si sit p̄supponit scias de extremis. ⁊ iō scia subalternata si ē de ente per accidens. puta pspectia de linea uisuali. ipa pre supponit duas tractātes sepatis de ill' duabꝫ partibꝫ. Sꝫ scia naturalis ē p^a ⁊ non subalternata ex sexto metha. mi nor pꝫ. qꝛ cōcept°diuersorū p̄dicamen torū non faciūt unuꝫ cōceptuꝫ per se. ex qnto meta. Sꝫ cōceptus absolutus ⁊ cōcept° respūs sunt cōceptus diuerso rū p̄dicamētorū. g° nō faciūt unū p se. Respōdet ad istā fa ꝓbatōeꝫ ꝙ mioꝛ est falsa. Nā unū per accidēs non con sti^t nisi ex rebꝫ diuersorū predicamēto rū. ex qnto meta. ut allegatuꝫ est. Sꝫ respūs mobilitatis cū sit idē real'r cuꝫ re mobili non ptinet ad res diuersorū p̄dicamētorū. nec p cōns faciūt unū p accidēs. sed p se. Cōt^a. Ipa res mo bilis sit. a. r^us mobilitatis sit. b. ista per se ēt p te sū^t disticta formal'r. Impossi bile est āt. a. ⁊. b. esse idē inq^m sūt nō idē formal'r. Quero g° utrū sub ratiōe qua nō sunt idē ptineāt ad ideꝫ p̄dica mētū uł ad diuersa. nō ad idē qꝛ ut sūt disticta differūt sicut absolutū ⁊ respēū q̄ n°sani capitis diceret ad idē p̄dicamē tū ptinere. g° ptinēt ad diuersa p̄dica mēta. ⁊ sic ꝓpo^m lꝫ g° in radice ⁊ fūda mētal'r abso^m ⁊ r°tal' sint idē ⁊ p cōns pertinēt ad idē p̄dicamētū: tamē sub ra tiōe qua disticta formal'r. quē modum distictionis inter ea. tu cōcedis iposs bile est ea ad idē p̄dicamētuꝫ ptinere. Cōfi^r ista relatio ⁊ mior istius r^e ꝓba tiois. qꝛ ēt in diuinis resolutio magis ē idē cū ēen^a absoluta ꝙ̄ aliqs respūs in creaturis sit idē cū aliquo absoluto.

⁊ tamen cõcedit ꝙ relatio cũ essentia non faciũt unũ conceptus per se. unde cõcept⁹ aggregãs ẽentiam diuinã cũ paternitate nõ est cõceptus unus per se.

Preterea. ad ꝑncipalẽ cõclõne arguo sic. Mobilitas est q̃dã passio ꝑmi subi ꝑhie natural. g° mobilitas non est eius formal rõ subiua. antecedẽs est euidẽs ex p° articl'o. cõnar possũ ꝓbare. sicut ⁊ precedẽtes. q2 passio cum formal2 sit accidẽs nõ facit unũ ꝑ se cũ illo cuius est. nec põt esse sibi rõ formal cõtinẽdi. Addo tamẽ ꝓbatiões spales p° sic. Cognitio subi sub ꝓꝑa rõe formali sbĩ tiua ẽ ꝑfectissiã cognitio q̃ põt de sbõ hẽri in illa scia cui⁹ est subũ. s3 notitia subi sub rõe aliq° passio naturali seu attributali nõ ẽ ꝑfectissiã cognitio de eo possibil hẽri in scia cuius est subũ. g° nlla rõ passional seu attributal potest esse formal rõ subiua ꝑ subi in aliqua scia. cũ g° mobilitas sit q̃dã rõ passionalis seu attributal primi subi ꝑhie natural. g° ⁊c̃. maior est euidẽs. q2 oĩs scia dat notitiã ꝑfectissiãm de subõ possibilẽ hẽri ꝑ illã sciam cũ tota scia ad notitiã ꝑ subi ordinet. Dat aũt oĩs scia notitiã de subõ sub rõe formali ꝓꝑa subiua. g° tal notitia est ꝑfectissia. mior ꝓbat q2 cognitio eius ꝙ qd est: est ꝑfectissiã ꝭm aris. septio meħta. g° cognitio subi sub rõe ꝓꝑe qditatis est ꝑfectior q̃ꝫ cognitio eius sub rõe alic⁹ ꝓꝑetatis seu passiõis. qs dubitat q̃n cognitio hoĩs sub rõe q̃ al rõnale ⁊ mortale sit perfectior q̃ꝫ cognitio eiusdẽ sub rõe q̃ risibilis. 2° eãdẽ cõclonẽ ꝓbo sic. ꝑus i suo ꝑori nõ depends a posteriori nec ꝙm ad esse nec ꝙm ad cognosci. q2 da oppositũ seqt ꝙ iã nõ ess3 ꝑus s3 posterius sed oẽ subũ est ꝑus ex na° rei sua pa ne sicut cã ꝑor est suo effectu. g° subũ3 ut ꝑus passiõe est cognoscibile circunscripta per intellectũ ipa passiõe. s3 unũ subũm põt cognosci sine ꝓꝑa formali rõe subiua. g° n° passio põt esse formal rõ subiua. mior hi syllogismi est euidẽs q2 id qd est rõ formal cognoscẽdi sbũ uoco formalẽ rõe3 subiua. illa eĩ3 ẽ formal rõ q° est subũ cognoscibile est ⁊ ẽ contentiuum notitie aliorum.

Cõtra istã ꝑam rõe3 instat.

Quia uisualitas uidet esse formal rõ subiua ꝑspectie scie. ⁊ sonoritas musice. ⁊ sic de mltis aliis sciis. ⁊ tamẽ uisualitas est q̃da passio linee. ⁊ sonoritas numeri. R°. ꝙ in sciis subalternis ẽ alr dicẽdũ q̃ꝫ in sciis ꝑmis. eo ꝙ scie subalterne ut plrimũ cõtrahũt subũm scie subalternãtis ꝑ aliquã differẽtiam accidẽtalẽ. Ul' alr est dicẽdus ꝙ uisualitas nõ est formal rõ subiua linee cõsiderate a perspectia. s3 q2 est passio magis nota in illa scia. iõ dicit ꝙ ꝑspectiuus agit de linea inꝙm uisual. ita ꝙ ly inꝙm nõ reduplicat rõe3 formale subiuam s3 passionẽ cõuertibilẽ. Eodẽ mõ dicẽdũ est de sonoritate r'' numeri musicalis. qd g° erit formal rõ subia h'. ⁊ hi. R°. aliqd intrisecũ linee ul nume ro detians illã ad uisualitate3 ⁊ illum ad sonoritatẽ. Cꝫ qd ẽ illud. R°. forte est ignotũ nobis nec possimus qditates rerũ ꝓꝑo noĩe significare. ideo dicat. b. Preterea ad ꝑncipale. 3° arg° sic. ꝓꝑa formal rõ subiua imediatius inheret p° subõ ꝑhie natural q̃ꝫ q̃cũq3 passio demõstrabil de ipo sbõ s3 mota g° mobilitas nõ est formal rõ subiua ꝑ subi ꝑhie natural. maior est euidẽs. q2 ipa formalis rõ subiua est rõ uirtual2 cõtinẽdi oẽs ueritates scibilẽ de subõ. ⁊ ꝑ consequẽs ꝑsupponitur omni passioni scibili de subõ. minor declarat. qa mobilitas uidet esse passio remota ualde. patet discurrendo ꝑ omnia. ꝑus eis

supponit quod sbã sit quanta quantitate determinata quam quod sit mobilis secundum quantitatem. indi uisibile eis nõ est mobile ad quantitatem. et ideo quantitas imediatius inheret sbẽ mobili quam mobilitas ad quantitatem.

Preterea subã naturalis prius est qualis qualitate tertie speciei quam ostendatur mobilis secundum qualitatem. quia corpus ul' subã qual' est subiectum alterationis. ex primo de generatione. et 3° physi.

Preterea. prius quam corpus ostendatur mobile localiter presupponitur habere ubi determinatum. quod cõiter etiã presupponit et quantitatẽ et qualitatẽ determinatã. quod ei nec est quantum nec quale nec hz esse in ubi determinato non est mobile secundum locũ. quare non debz ponere mobilitatem rõnẽ subiectiuam pro sbi naturali cũ sit eius passio multũ remota.

Contra quarto. ista cõclusio. quia ois formalis rõ subiectiua pro sbi scibil' est indemõstrabilis de sbõ. sed mobilitas non ẽ indemõstrabilis de primo sbõ philosophie naturalis. ergo mobilitas nõ est formalis rõ subiectiua primi subiecti philosophie naturalis. maior est euidẽs quia ipa est rõ uirtualis cõtinendi oẽs passiones demõstrabiles de subõ. ergo ipa remanet indemõstrabilis. alias esset rõ demõstrandi et cõtinendi seipsam. quod uidetur absurdũ. minor apparet ex predictis. quia cũ sit passio ualde remota põt demõstrari per aliquid prius de subõ. Sed quid est illud quod erit rõ seu mediũ ad demõstrandũ mobilitatẽ de subõ. Responsio. forte aliqua passio prior ul' saltem formalis ratio sbi que ẽ ipa quiditas subiecti.

Ex his concluditur corelarie.

quod opinio que ponit sbãs finitam inquantum mobilis esse primum subiectum philosophie naturalis est falsa et irrationabilis. Tum quia ponit mobilitatẽ formalẽ rõnem subiectiuam. in quo dicit falsum. sicut et oẽs opiniones precedentes. Tum quia dicit sbãm finitã. Nam ly finitam uidetur additio superuacua. quia si mobilis est. ergo finita. Tum quia physica

est scia particularis hũanitus inuenta. ideo necessario debet esse de ente predicamentali. Sbã ergo que sue cõsiderationi subicitur est pura sbã. ois tal' est finita. quia nullũ infinitum est in genere. Contra illã cõclusionẽ tertiã arguitur. primo sic. illud quod per se et secundum quod ipm et per oẽs mõus respicitur ab aliqua scia est primo formalitas illius scie. i est prima rõ formal' subiectiua. Sed mobilitas est huiusmõi respectu scie naturalis. ergo et cetera. maior probatur. quia hic accipitur primum ut i primo post. scilicet quod habz 3es cõditiones scilicet per se. et secundum quod ipsum et oẽs mõs. i. de oi et illud ẽ uniuersale. minor hz tres partes. prima pars scilicet quod sit per se probatur sic. illa formalitas que nõ per aliud sed precisa ab oi alia formalitate respicitur ab aliqua scia respicitur per se ab illa. sed mobilitas est huiusmõi respectu scie naturalis. ergo et cetera. 2a pars. scilicet quod sit secundum quod ipm. probatur sic. ois illa formalitas secundum quam respiciuntur omnia in scia respicitur secundum quod ipm. sed mobilitas ẽ huiusmõi in scia naturali. ergo et cetera. maior est euidẽs. sed minor probatur per aristotelem sexto meta. in illa parte. quoniã uero physica. est circa genus quoddã. et cetera. ubi probatur quod scia naturalis est speculatiua et nõ practica nec actiua nec factiua. ubi ait sic. quia principium sciarũ factiuarũ est in faciẽte non in facto. principiũ autem actiuarũ in agẽte non in eo quod agitur. principium autem motus rerũ naturaliũ est in ipis naturalibus. ideo scia naturalis nõ est actiua nec factiua. et per cõns theorica. ita quod ipa est circa determinatum genus entis. quod est. scilicet est possibile moueri. patet ergo quod rõ secundum quã respiciuntur entia naturalia a scia naturali est mobilitas. quia ipa scia naturalis respicit ens ut mobile. 3a pars minoris patet per idẽ. Preterea 2° arguitur sic illud est prima formalitas in aliqua scia quod hz icludi in notitia cuiuslibet scibil' in illa scia. sed mobilitas ẽ huiusmõi. ergo et cetera. maior est euidẽs. sed minor probatur ex sexto meta. in illa parte ubi dicit Aristoteles quod

q̄dā diffiniūr sine mª sensibili ut mathe ma. q̄dā cū mª sensibili ut phica. quorū rō nō pōt assignari sine motu. Tūc sic ois notıª i q̄lıbȝ scia icludit illd' q̄d ē fū damētū oīuȝ aliarū noticiarū i iª. ſȝ no tıª diffinıªē hᵒmōi. gº ꝛc̄. ſȝ notıª diffiª i scia naturali icldit motū. ut ait arıſ. ꝛ p consq̄ēuȝ aª. gº ꝛc̄. p̄teªrº sic iª ē pª formalitas i scia rōe cºoº q̄ icldūr i scia ad eā dicūr ptiere. hᵒpȝ qȝ adopᵐuiˢ seq opᵐ. ſȝ mobilitas ē hᵒmōi. gº ꝛc̄. mioꝛ pᵖ p eādē rōeȝ quā facit arıſ. vi. meta. ad pbādū q ē s iqᵐ ē s sit sbūȝ meᶜᵉ. qȝ meᶜªcōsiderat p̄nª ētis iqᵐ ēs. Sil' ar guaʳ in ppoito. qȝ scia natural' p̄nª mo bil' cōsiderat iqᵐ moble. qȝ iºphy. a git de mª. forª. ꝛ p̄uatōe. ubi ait comē q itēuºphi ē ibi detiare d' p̄ncipiis naᵉ ꝛ corporis mobil' iqᵐ mobile. qȝ naª ē p̄nᵐ motᵒ ꝛ qetis. De sūt rōes cᵒda fi del' recitatę. R' ºad pᵐ Et reduco pº illā rōeȝ sic. assūpª maiori ado miorē sic. ſȝ q̄cūȝ pp̄ᵒ paºcōuertibil' cū pºſbō ali cᵒscie respicit p se ꝛ ꝑȝ q ipȝ ꝛ de oi ab i scia. gº q̄cūȝ tal' paºē ppa formalitas seu formal' rō subiua scie. ſȝ cōclo ista est ipossibil'. gº aliqua p̄missarū. nō mi nor. gº maior. q̄ fuit tua. q āt mioꝛ nō sit f'la appȝ. qȝ oēs iste pbatiōes quas adducis cōcludūt de pp̄ᵒ passiōe: unde arıſ. pº poste. ubi poit illas tres cōditio nes de pº seu usu ꝑm intentiōes loquiᵗ de passiōe demōstrabili de subō. q āt cōclo sit f'la. pȝ. qȝ tunc essent pl'es p se formalitates seu pl'es rōes formales sbiue. cuȝ eiusdē p̄ subi sint pl'es tales passiōes. Exᵐpassiōes entis sunt boᵐ uerū uᵐ. ꝛc̄. hoc ēt exp̄sse dicit Arıſ. qnto topicorū. q unius subi sunt pl'es ꝑ p̄e passiōes. siue pl'a ppa. qd' idē est ꝛ tunc nō esset una scia. unitatē ei hȝ scia ab unitate sbi ꝛ rōis formal' sbiue

Ad formā dico q maior ē f'la. qa in sufficiēs. Ad rōeȝ ei formalē subiuam nō solū illa ſȝ pl'a alia requiruᵗ q̄ mo bılıtatı cōuenıre nō possunt uıȝ ex p̄di ctıs. Nec ꝑa cogit unde reduco eam sic. assumpta ei maiore addo minorē. ſȝ mªhȝ includi in notitia cuiuslibȝ sci bil' in phia naturali. gº mªest pª formali tas seu pªrō sbiua in scia naturali. con clo est euidēter f'la. gº aliqua p̄missarū. nō mioꝛ qȝ eodē mō pbaᵗ sicut tua mi nor. Nā ꝑȝ phūs quē allegas. materia intrat diffinitiōeȝ cºibȝ diffinibil' i scia naturali. uıȝ ex ꝑo phy. ꝛ sexto meta. ut tu mihi allegasti. gº maior tua ē f'la.

Ad formā dº sicut pºq maior ē fªꝛ isufficiēs. qȝ pl'a aªrequıᵗ. p̄teªpeccat rō. qȝ si motᵒicldiᵗ i diffinitōe rei natu ral' icludiᵗ ut additū. formal' āt rō sbia ut ēential' includi i quolibȝ diffinibili non ut additū. q̄ rō magis arguit ad oᵐq̄ ad ppoᵐ. Ad ȝᵐ. cōcedo maiorē sic itelligēdo q illud sit pp̄a rō ꝛ forma lis sbiua rōe cᵒoia icluia in scia ad illā scias ptinēt. ita q illud sit rō uirtual' cōtinēdi ꝛ faciat unū cōceptus p se cū subō. al' negāda est. ſȝ tunc mioꝛ est f'la. qȝ nl'la passio ꝛ maxie respiua pōt esse tal'. nec pbatio mioris ualȝ. qȝ cōsi derare p̄nªalicᵒinqᵐtl'e nō arguit illud esse pᵐsbūȝ inqᵐtl'e. ita q ly inqᵐre duplicat formalē rōeȝ sbiuaȝ. naȝ tunc quot sūt passiōes sbi tot essent forma les rōes sbiue. cū scia cōsideret p̄nªsbi inqᵐq̄ubȝ paºdemōstrabil' ē de ipo. nec illud qd' adducis de sexto meta. in uat. qȝ phūs ibi nō intēdit pbare ens inqᵐens esse sbūȝ meᶜᵉ. ſȝ q meᶜªcōsi derat p̄nªentis inqᵐens. ꝛ hᵒq̄dē ue rū ē. ſȝ tūc nl' hēs. Ait ei arıſ. sic p̄nªꝛ cāe q̄riᵗ entuȝ palā āt q iq̄ᵐentiū: ſȝ qd hēs ex hoc. patet q nl'.

Quātū ad tētiū pricipl'e.

Sit istud pble ªqd' psuadebo pbabil'r.

ſbā ſub aliq̄ rōe foᵃli accepᵃ ē ſubſtratū ꝓ ſbi phie natural. hᵒ ꝓbʳ. Tū q̄ꝛ iprobatis p̄dcis opionibꝰ de ſubſtrato nl' uidet' reſtare qd' poſſit poi ſubſtratum ꝓ ſbi i ſcia naturali niſi ſbā. Tum q̄ꝛ ad ſbās poſſunt hē attributiōes oia cōſiderata in phia naturali. q̄ꝛ oia l' ſūt pˢ ſbē integrales. l' ſbiue. l' ſūt pᵒnes. ul' negatiōeſ. ⁊c̄. nec tūc pōt iſtari de āgelo mobili. q̄ꝛ utiqꝫ pōt reduci ⁊ hē attributiōes ad ſbās ſicut ps ſbiua. p̄teᵃ. ſbā accepᵃ ſub rōe formali quā ſibi aſſignabo inferius ·pōt hē oēs cōditiōes ſbi ꝓ ſupius enumeratas. gᵒ ſbā ē ponēda pᵐ ſubſtratū ꝓ ſbi phie naturalis cōſeq̄ntia ē euidēs. ſꝫ ātecedēs apparebit ex dicēdis. Preteᵃ hᵒ ē auctoritas ariſ. ſexto meta. caᵒ pᵒ. ubi dicit ſic. quoniā uero phyᵃ ſcia eſt circa geꝰ quoddā ētis. nā cirᵃ tl'es ſbās ē ī q̄ ē p̄uᵐ motꝰ ⁊ ſtatꝰ i ea. ⁊ tūc parū pꝰ dicit ſic. phyᵃ q̄dā theorica ē. ſꝫ theoᵃ cirᵃ tl'e ens qd' ē poſſibl'e moueri ⁊ cirᵃ ſbās. ecce ꝙ ex p̄iſſe dicit ꝙ phica ē cirᵃ ſbās. 2ᵐ ꝓbabile ē iſtud. ꝙ naturalitas eſt formalis rō ſbiua ꝓ ſbi phie natural. Voco āt naturalitatē ꝓp̄ā ipaꝫ q̄ditatē ſeu forᵃlitatē ſbē. q̄ appropat ipaꝫ ſbās ut ſit ſbūꝫ motꝰ ⁊ aliarū paſſionū ſibi ꝓp̄e ⁊ naturalꝫ ⁊ cōuertiʳ inhērētiū. Tūc arᵒ ſic. illud dꝫ poi formal' rō ſbiua ꝓ ſbi i aliqᵃ ſcia ſꝫ qd' ipꝫ ē cognoſcibile cognitiōe p̄fectiſſiā poſſibili de ipo hri in iᵃ ſcia. ſꝫ naturalitas accepᵃ ut p̄us exꝓitū ē ē hꝰmōi i ſcia naturali. gᵒ naturalitas ē formal' rō ſbiua ꝓ ſbi phie natural' maior ꝓbʳ. q̄ꝛ p̄fectiſſiā notiᵃ poſſibili hri i aliqᵃ ſcia de ſbō eſt illa q̄ de ipo hēt' ſub eiꝰ formali rōe ſbiua mior declarat' p exᵐ. hō ei itelligʳ ut al' rōle mortale. ut ſbā. ut māſuetū naᵃ. ut nobiliſſiūꝫ aialiū. pᵒᵒ intelligʳ ſꝫ rōes ꝓp̄as q̄ditatias. ſo i cōiꝫ ꝓ accidēs. q̄ꝛ i p

p̄a paᵒne. q̄rto p 2ᵘᵐ ad alid'. p̄fectiſſiā āt notiᵃ de hoie nō pōt ēē i 2ᵘ ad aliud q̄ꝛ iſta p̄ſuppoīt notitiā abſolᵗā. nᶜ notiᵃ de hoie ſub ꝓpᵃ rōe paᵒnis ē p̄fectiſſiā q̄ꝛ p̄ſuppoīt notitiā ſbi. nᶜ notiᵃ de hoie i ul'i ē p̄fectiſſiā: q̄ꝛ iſta ē cōfuſa. gᵒ nobiliſſiā cognitō de hoie ē ſꝫ rōeꝫ q̄ditatiaꝫ. ita i ꝓpoito nobiliſſiā cogᵒ de ſbā phyᵃ ē iᵃ q̄ ē ſꝫ rōeꝫ ꝓp̄ā q̄ditatīaꝫ. hec rō ē natural. Cōfʳ. q̄ꝛ cogᵒ eiꝰ ꝙ q̄d ē. ē p̄fectiſſiā. ex ſeptio meᵉ. p̄teᵃ illd' dꝫ poi formal' rō ſbia ſbi i ſcia ſꝫ qd' ipꝫ ſbūꝫ ē pᵒ uirtuaʳ cōtētiᵐ oᵐ ueritatū illiꝰ ſcie. ⁊ hꝫ ēt oēſ aliaſ cōdiˢ req̄ſitaſ ad pᵐ ſbūꝫ ſupiꝰ exp̄ſſas: ſꝫ naturalitaſ ē hꝰmōi i ſcia naturali. gᵒ ⁊c̄. maior eſt euidēſ. ſꝫ mior pꝫ inducēdo oēs illas cōditiōes.

Sed contra hoc inſtatur.

q̄ꝛ ariſ. ſexᵒ meᵉ. dicit ꝙ nᵃ aᵃ ſcia a meᶜᵃ facit cōſiderationē de ipo ꝙ q̄d ē. gᵒ ſcia natural' nō pōt cōſiderare ſuū ſbūꝫ ſm rōeꝫ ꝓpᵉ q̄ditatiſ ſeu naturalitatiſ. q̄ꝛ hᵒ ſpectat ad pᵐ phicū. Rᵒ ad meᵐ nō ſpectat cōſiderare nᶜ cognoſcere oēs q̄ditateſ i p̄ticl'ari ſꝫ ſoᵐ i ul'i. unaq̄ꝫ eiꝫ ſcia cōſiderat ꝓp̄ā q̄ditatē ſui ꝓ ſbi. unde ariſ. i. meᶜᵉ i ꝓheᵒ dic ꝙ ſapiēſ. i. meᶜᵒ. ē cognoſcēſ oᵃ ut cōtigit. Expoʳ ꝙ nō oꝫ ꝙ cognoſcat oia i p̄ticl'ari ſꝫ ul'i. cū gᵒ diʳ ꝙ nᵃ aᵃ ſcia a meᶜᵃ facit cōſideratiōeꝫ de ipo ꝙ q̄d ē. Dᵒ ꝙ ariſ. itelligit ꝙ nᵃ aᵃ ſcia cōſiderat ens ſine ꝙ q̄d ē i cōmuni niſi methaſica. Sed de difficultate. utrū ad meᵐ ic̄p̄tū tl's p ſe p̄tīeat cognoſcere oēs q̄ditates in p̄ticulari nō ſpectat tractare nūc. ſed hoc forte al's.

Ex his concludo corelarie.

ꝙ ſbā natural' ic̄p̄tū natural' l' ſbā phiſiᵃ ic̄p̄tū phyᵃ ꝙ idē ē: ē pᵐ ſbūꝫ ⁊ adeq̄tū phie natural. ⁊ ᶜ ad q̄ōeꝫ. ad arᵐ cū diʳ ꝙ eod' qᵒ reſ diʳ. ⁊c̄. cōceᵒ maiorē uniformiter aſſumpᵃ. ſ. ꝙ eo mō quo diſtinguit etiaꝫ cōſtituit. Si eſſentialiter.

essentialr. Si accidentalr. accidētalr. Exᵐ p̄. Rōnalitas distiguit hoies ēcentialr ꝛ specifice ab oi alio ꝛ constituit hoies i esse specifico ꝛ ēentialr. Exᵐ fi. Albedo distiguit albū a nigro accidentalr ꝛ cōstituit sbūm in quo est in esse accidētali. quia in esse albo. Tunc ad minorē dico ꝙ mobilitas distinguit sbū̄ phie naturalr ab aliis sbis nō quiditatie s3 accidētalr. ꝛ iō cōstituit sbū̄ in esse formali accidētali nō qditatiuo ꝛ essentiali. Nā cū mobilitas sit forma liter paᵒ ꝛ de geneᵉ accidētis nō potest distiguere nec cōstituere nisi accidētalr unde dico ꝙ ista distictō quā poit aris. sexto meta. inter phyᵃ. ꝛ als scias per hᵒ ꝙ phyᵃ. est de ente mobili nō ē ꝓpa ꝛ qditatiua distictio. s3 est forte distinctio notior q2 per passionē notiorem. Ad p̄mas cōfirmationē dep ᵒphy. dᵒ ꝙ uerū ē phyᵐ suppōere motū tāꝙ paᵒ nes cōuertibilē de suo sbō. Et iō negā tes motū nō loquuntur naturalr. q2 negāt suppositū. pp qdʳ non meretur dici phi naturales. Nec cōtᵃ eos physice ē disputādū. S3 ex hoc nō hēs ꝙ motus ł mobilitas sit formalr rō sbiua. Ad sā cōfirmationē dicēdū. ꝙ si alicubi aris. uł auic. uł qcū̄ aliᵒ dicat ꝙ physicus cōsiderat mobilia inqᵐ mobilia ł corᵒ mobile. q2 hoc dicit q2 nō h3 notā illā rōe3 quā h3 ut ē sbū̄ motᵒ i3 utitur motu tāꝙ magis noto. Uł alr. ꝙ cū dicitur ꝙ phisicᵒ cōsiderat mobilia inqᵐ mobilia. ly inqᵐ nō reduplicat formalē rōe3 sbiuā s3 dicit cōuertibilē passionē cū ꝓ p̄o sbō. sicut cū dicitur. hō inqᵐ risibił uł alr. q2 sicut dictū ē. Mobile significat aptitudinē ad motū. q2 aptitudo i est sbē phice seu naturali ex ꝓpiis p̄ncipiis sbālib3. ita ꝙ p istā deriationem inqᵐ. nō poitur motus quocū̄ sumptus ꝓpia rō formalr subi scie naturalr. sed

tāti3 cōtrahitur corpus seu sbā ad cōsiderationes sui ꝙᵐ ad principia ꝓpria i ꝙᵐ pricipiat motū. ꝛ sic excluditur cōsideratio corporis a matheᶜᵃ. nō sub tali cōsideratione tractat de corpore mathe. scia. Ad fm cū dicitur ꝙ nō repugnat alicui scie. ꝛc̄. cōcedo maiores ꝛ illud antecedēs. s3 neᵒ cōntiā. q2 licet mobilitas nō sit formalr rō sbiua ē tamen ꝓpria passio cōuertibił cū subō primo scie naturalis. Et iō qcqd subterfugit rōe3 mobilitatis ex consequēti subterfugit pᵐ subū̄ phie naturalr. Et ideo immobilia transcendūt sciam naturales. Sed ex hoc non hēs ꝙ mobilitas sit rō formalr subiua. licet sit passio cōuertibilis cū illa ratiōe formali primi subi phici. Ad 3ᵐ. Cū dicitur ꝙ illa uidetur esse formalr rō. ꝛc̄. concedo maiorē cū moderamib3 supdictis. s3 tūc minor ē euidenter fl̄a. ut apparet ex p̄missis.

Ad argumēta ꝓ pria p̄te.

gratia cōcłois diceretur. s3 q2 i fo argᵒ uidetur suppoi ꝙ nō oia naturalia sunt mobilia. ꝛ ꝑ ꝑ illud pᵒphi. Nobis aūt subiciātur. ꝛc̄. qdʳ si uerū est. tūc mobilitas nō ē paᵒcōuertibił cū sbō phie naturalr. cᵒ opᵐ ē postēsus. Id circo negᵒ illud. s. ꝙ nō oia naturalia sint mobilia

Ad philosoᵐ dᵒcū3 comē. ꝙ ibi phūs loquitur dubitatiue. ut abstieat se ab aili rōli. ꝛ aliis formis. de q̄b3 dubiū est utrū sint mobiles. q2 de terra uł de ꝑtib3 terre ꝓpiquis cētro dubiū ē. utrū moueātur. Nō ei de his phūs inqsierat ueritate3 q̄do dixit illud uerbū. unde dicēdū ꝙ nᵒista duᵒobstāt. Aia ei3 rōnalis ꝛ alie forme forte sunt mobiles per se. sicut ꝛ substātie incorporee. uł si nō: nihilominus mobilitas est passio conuertibilis cum primo subiecto phisico. quia forme non continentur per se sub pᵒsbō phice scie s3 ꝑ redutionem.

qa sunt pncipia sbē mobilis physice. Esto gᵒ q̄ p se nō moueaᶠ. mouentur tamen per accidens ad motum totius cuius sunt partes. sicut de anima ex presse dicit Aristo. primo de anima.

Ad illud de terra ꝛ de partibus pro pinquis centro. dicendū q̄ ꝛ si nō mo ueanᶠ actu possunt tamē moueri. nec hᵒ eis repugnat. Vł alr. q̄ si nō moueᶠ motu locali. possunt tamē moueri motu alterationis. puᵃ a frigitate ad calidita tes. ꝛc̄. sicut patet in uaporibᵒ eleuatis eciā ab interioribus partibus terre per uirtutes solis eis calores incorporātis.

Contra. motus localis est p̄mus mo tus. ita q̄ alteratio p̄supponit ipm. ex octō phy. gᵒ si terra moueᶠ motu altera tionis ꝛ per consequēs moueᶠ motu lo cali. Rᵒ. Sufficit q̄ possit moueri aptitudinaliter ꝛ si actu non moueatur localiter. Vel alr. q̄ illud dictū octō phy. non intelligiᶠ q̄ motus localis sit primus respectu eiusdem mobilł. ita q̄ qcqd alteraᶠ moueᶠ localiter. qa opᵐ dicit Arist. pᵒ de generatione caplo de augmento. Sed est intelligendū simpˡ r. q̄ motus alterationis precedit motus localis in alterante a proximato altera bili. esto q̄ alterabile maneat imobile ꝯm locum. ꝛ hoc expsse dicif octauo phy. ubi supᵃ.

Expedita questione de subō accedo ad intentū principale ubi sic procedā primo queram de materia que actioni naturali subicitur. 2ᵒ de forma que per actionē naturalē acqriᶠ 3ᵒ de priuatione que in actione natu rali necessario requiriᶠ. Nec eis sunt 3ᵃ principia nature ex pᵒ phy. q̄rto q̄ram de cōpoito qđ ex his p̄ncipiis cōstiᶠ.

Circa primū querā primo. Utrum in subā naturali cōposita ex mᵃ ꝛ forma: materia dicat aliquas entita tes positiuas distinctas realiter ab enti tate forme. 2ᵒ. utrum materia existētē sine forᵃ includat cōtradictiones. ex tis. 3ᵒ. utrum materiam generari ꝛ corrūpi naturaliter includat repugnantiam teri orum. q̄rto. utrum materia subiecta q̄ titati que est accidēs hēat aliquā extē sionē alias ab extensione quantitatis. qnto. utrum in rebꝫ naturalibꝫ cōpo sitis ex materia ꝛ forma: materia sit a liqd pertinēs essentialr ad rōnes qdi tatis specifice.

Ad primum. quādo queraᶠ. Utrum in suba na turali cōposita ex materia ꝛ forma: materia dicat ali quas entitates positiuas distinctas rea liter ab entitate forme. sic pcediᶠ. Et uidetur q̄ non. ꝛ arguiᶠ pᵒ sic. illud qđ non est distictum cōceptibile ab alio nō distinguiᶠ ab eo realiter. sed mateᵃ est huiumōi respu forme. gᵒ ꝛc̄. maior pꝫ qa sola distinᶜ cōceptibilitatis est mior distinctione reali. Multa eis sunt disti ncta cōceptibilr non realr. ubi aūt nō est minor distinctio nec maior. mior pꝫ primo physi. Materia eis est cogno scibilis per anologiam ad formā. pterᵃ Si materia est aliquid sic distinctum a forma. uel est pura potentia. uel purus actus. uel cōpositum ex utroqꝫ. Non pura potentia. qa sic esset nihil. Nec purus actus. Tum qa deᵒ. Tum qa di stinguiᶠ ex septio meta.. In fundamē to aūt nature nihil est distinctum. ex pᵒ meta. Nec potest esse cōpositum ex po tentia ꝛ ex actu. qa non esset primum p̄ncipium s resolubile in aliqđ pⁿus. gᵉ nihil aliud est a forma. pterea aris. qnto phy. pbat q̄ geneᵒ non ē motᵒ.

p tale ar^m. qd mo^e est. q generaf non est. g^o gene^o non est motus. Si ar^m ualz os q uniformi^t affirmef esse de motu ⁊ negef esse de generatione. Sed in motu affirmaf esse de subiecto. g in generatione negaf de subiecto. Sed subiectu generationis est m^a. g^o m^a nō ē.

ptr^a qdo aliqd dicif anologice de duobz. si i uno repif fomal^r nō i a^o. Ex^m de sano in aiali ⁊ in urina. Sz eē di^r anologice de m^a ⁊ for^a. sicut de actu ⁊ po^a. g^o qz formal^r for^a est ens m^a nō est formal^r ens. Preter^a. Si m^a ē aliqd sic distinctus a for^a. g^o genera^o est alteratio. cōns est flm. g^o ⁊ āncedēs. consequētia pb^r. ex p^o de generatione. ubi aris. arguit cōt^a phōs antiquos ponentes materiale pn^m aliqd ēs actu. dicēs q nō possunt saluare generationē simpl^r. s3 gene^o erit alteratio. g^o sil^r in pposito. si m^a sit aliqd ens actu distinctus a for^a. Confir^r. qz qcqd adueit enti in actu accidit sibi. g^o for^a sbāl accideret m^e. ⁊ p cōns mutatio in for^a sbāli ess3 alteratio. Preter^a. l tūc m^a ⁊ for^a ēent se totis disticta ⁊ p^o diuersa. ul in aliq^o cōuenirēt ⁊ essent dria nō diuersa. nō p^m. qz tūc m^a ⁊ for^a pl^s distiguerentur q̄ sbā ⁊ accidens. Nā sbā ⁊ accidens in aliquo hēnt cōuenietiā. pu^a in ente. Sz h^o uidef absonū. cū m^a ⁊ for^a ptineant ad idē pdicamētū. ⁊ sbā ⁊ accidēs ad diuersa. Si def fm. q̄ro qd sit illd p qd distiguūf. ul est m^a. ul for^a. ul accidēs. Nō pma duo qz ess3 pcessus in infinitū. Nec 3^m qz tunc m^a ⁊ for^a distinguerēf p accidēs qd uidef absonum.

Preter^a. ex duobz existētibus in actu nō fit unū p se octō meta. s3 ex m^a ⁊ for^a fit unū per se. ex eodē octō. ptr^a Aris. septio meta. ait. Materia nec est qd n^c q̄le nec q^m. g^o nl. ptr^a. comē. octō meta. ait q ex actu ⁊ po^a. nō fit unū nisi p agēs extrahēs actū qd nō largif multitudies s3 perfectionē. Sed si m^a diceret aliqd distictū a forma extrahēs actū formalē de m^a largiretur sibi multitudinem ⁊ nō solus pfectionem. Cōtra. oē qd refert ad aliud relatione reali distiguif ab ea real^r. Sz m^a real^r refert ad formā. g^o ⁊ c. maior ē euidēs qz est una cōdi^o relois real q extrema real^r distiguāf. mior pb^r. qa dicif ho phy. q referūf. q āt rea^r appz qa circūscripto intellectu adhuc m^a refert ad forma. ptr^a. m^a est ex q̄ res fit cū isit ex p^o phy. ⁊ qnto meta. Sz for^a nō est h^o mōi cu sit tine factiōis. ⁊ nō illd ex quo res fit. g^o ⁊ c.

Rñdeo in ista questione.

Duum supponimz. s. aliqua naturalia esse cōposita ex m^a ⁊ for^a. ⁊ duo q̄ruf Vtrū. s. materia dicat entitatē positiuā. ⁊ utrū rea^r distictā. po g uidēdū est de supposito quō illa cōpositio hēat se i naturalibz rebus. ho de q̄sito p^o. an m^a de sua na^a dicat aliqd positiuum.

3° de ho q̄sito. an m^a dicat aliqd rea^r distinctum a forma.

Quātū ad prīm ē nondū

q rerū naturaliu q̄dā sūt in genere p se ⁊ directe. ut genera ⁊ spēs ⁊ etiā i diuidua. Quedā sūt in gen^e p reductionē. s. pn^a horū. Ex his dico duas conclusiones. p^a cōcl^o est ista. q oēs res naturales p se ⁊ directe existētes i gene^e sūt uere cōposite ex m^a ⁊ for^a. ul ex materiali ⁊ formali. hāc ostēdo sic. oē diffinibile est uere cōpo^m ex materiali ⁊ formali. Sz qcūz ens p se cadēs in gen^e ē diffinibile ab idiuiduis ⁊ sup. g^o ⁊ c. maio^r est euidēs ex octō meta. Et pbaf. qa ut dicit Arist. septio meta. diffi^o est ratio lōga hēns ptes. ⁊ sicut tota diffinitio corespōdz toti diffinito

ita ptes partibus. partes diffinitionis
sunt genus ⁊ differētia. genꝰ est qd ma
le. drā est qd formale. g° sil'r erit ex pte
ipius diffiniti. mior p3. q2 ēt h° cōcedit
Aris. septio meta. de ipis accidentib3.
p̄terea h° expsse dicit Boetius in libro
disionū. ꝙ oia q̄cū3 sūt iter idida ⁊ gea
lissiā sunt diffinibilia i quocū3 p̄dicamēto
si āt spēs est sic cōposita g° indiuiduu3
cū tota eēntia spēi in indiuiduo reseruet
Dices ꝙ rō nō cōcludit de accidēte.
q2 ip3 ē diffinibile p additum. R°. ꝙ h°
ē pp dependētiā quā h3 eēnr ad sbā3.
sed ult'a h° ponit' l' saltē innuit' in eiꝰ dif
fitione aliqd materiale ⁊ aliqd formale
ptinēs ad intrisecū sue nae. Preterea
2° ar° sic. Jmpossibile ē aliq° eodē oio alt
qa differre rear ⁊ cōueire real'r. s3 q̄cū3
spēs sub aliq° genere sūt hꝰmōi. g° a° cō
ueniūt ⁊ a° differūt. ⁊ p cōns ꝙlib3 tl'e
ad minꝰ est cōpom ex duob3. illud in q°
cōueniūt est aliqd cōmūe ⁊ materiale
illud in q° differūt est aliqd formale. g°
⁊c̄. maior est euidēs ex tis. s3 mior p3
q2 sunt differētes nō diuerse. cōueniūt
qdē in genere s3 differūt differentiis.
genus āt est qd materiale. dria qd for
male. Cōfir. q2 oē existēs p se in ge
ē cōpom ex cōtrahibili ⁊ cōtractiuo. g°
cōpom ex materiali ⁊ formali. Cōfir
2°. q2 illud qd est simpr simpx a quocūq3
distigr se toto distigr. s3 due spēs l' duo
genea subalterna nō se totis distigūt.
ut ē euidēs. g° ⁊c̄. p̄terea 3° ar. q2 s'm
arist. xii. meta. illa q̄ sūt in diuersis p̄
dicamētis sicut sūt simpr diuersa. ita r
eorū p̄na sūt diuersa. ⁊ h° est uerū de ma
⁊ fora ⁊ mouēte qd nō esset uerus nisi
huiusmōi eēnt cōpoa mō p̄dicto.

Sz cōtra istā oñoe3 instat'.

De accidēte. tu3 q2 accidētia nō hēnt
materiā ex q̄ s3 in qua. ex octō meta.
g° nō sūt cōpoa intrisece ex materiali ⁊
formali. tu3 q2 s'm autorē sex p̄ncipi.
fora accidētal' est in simplici ⁊ in uaria
bili eēna cōsistēs. g° nō cōpoa. R nō
ad pm. Accidēs nō h3 materiā ex qa
eēnr distictā a suo formali s3 formaliter
distictā. nc illa ,p p̄e dirma ex q̄. sed ē cō
pom ex duabꝰ realitatib3 ul' formalitati
b3 distictis ex naa rei. Ad cꝰ euidētiā
ē sciēdū ꝙ iste due realitates ex qbꝰ cō
poit' ens in genere sint. a. ⁊. b. in qbꝰ
dā sūt rear ⁊ eenr distictę. pua in hētib3
pl'es formas. q2 ab alia re sumit' reali
tas generis. ⁊ ab aa re sumitur realitas
drē. Exm in hoie. a fora sensitia sumitur
realitas generis. ⁊ a fora rōli realitas
differētie. Jn aliis āt. a. ⁊. b. nō sūt re
al'r distictę. quia nō sumuntur ab alia
⁊ alia re: sed ab alia ⁊ alia realitate
seu formalitate. tamen illud quod ex
eis cōstat est cōpom ex materiali ⁊ for
mali. q2 ipm. a. in illo instāti in q° distin
guir a. b. uere est potētiale ⁊ pfectibile
ab ipo. b. ⁊ uere pficeret' nisi ipediret'
pp essentialē idētitatē quā hēnt in 3° i
quo sūt idē eēnr. ⁊ ideo talis idētitas
non tollit oiodas cōpositionē ex mate
riali ⁊ formali licet in illo 3° unitiue. ⁊
uirtual'r cōtineār. Ad 2m d° ꝙ accidēs
dicit' esse simpx per p̄uationē cōpoitio
nis q̄ est ex re ⁊ re. non q̄ ex realitate
⁊ realitate. Est ei3 accidēs cōpom ex
realitatib3 formal'r nō eisde3. Ex p̄
dictis cōcludo corelarie ꝙ accipiendo
materiā hoc mō ꝙ tā angl's quā corꝰ
celeste est cōpom ex ma ⁊ fora. cadūt ei
in gene directe. Utrū āt sint cōpoita ex
uera ma q̄ est pars cōpositi distincta
real'r a fora. Hoc dimitto tāq̄ dubium
de quo forte al's. 2a cōcl'o est ista. ꝙ
illa q̄ sunt in genere p redutionem nō
est necesse esse cōpoa mō predicto imo
ē deuenire ad aliq̄ simplicia oio. Hāc
ostēdo sic. q2 si nō g° ⁊ ,pcessꝰ in ifinitū.

cōns ē fl'z. gº ātecedēs. ꝓbr cōseq̄ntia.
qꝛ aliqd cōponit' ex re ⁊ re. accipº rem
cōponētē q̄ro utrū sit oīo simpx uł nō
si sic hēo ꝓpositū. si nō. q̄ro ult'a ⁊ sic
in infinitū. Sꝫ cōtra hāc cōclusionē
arº. pº qꝛ illa res simplex uel erit purus
act⁹: uł pura poᵃ. uł cōpositū ex utroqꝫ.
Si pᵐ gº idē qd' deus. Si sꝫ gº erit nł.
Si 3ᵐ gº nō erit oīo simplex. Preteᵃ
Aug⁹ sexto de trinitate. caº sexto dicit.
ꝙ nᵃ creatᵃ est in se simpx. Preterea
oē ens ꝑ ꝑticipatioēꝫ est cōpoᵐ ex ꝑti
cipāte ⁊ ꝑticipato. Sꝫ oē ens creatū ē
ens ꝑ ꝑticipatiōeꝫ. gº ⁊ c̄. Rñº. sic intelli
go. ꝙ aliqᵃ creatᵃ ē simpx. i. nō cōpoᵃ
ex rebꝫ. tamē nō est oīo simpx. Tum
qꝛ cōponibił. sicut pꝫ. qꝛ mᵃ est cōponi
bilis forᵉ ⁊ ecōuerº: sbā āt cōposita est
cōponibił accidenti ⁊ econuerº. Tum
qꝛ oīs cretᵃ est cōpoita aliqº mō expo
sitio ⁊ ꝑuatiōe alic⁹ gradus entitatis.
qd' sic intelligo. Infinitas eiꝫ nō repu
gnat entitati ut entitas est. iō ē aliqd'
ens infinitū. s. de⁹. oē āt ens creatꝫ ē
finitū. ⁊ iō deficit sibi aliqs gradus en
titatis. nō sub rōē qua tłe ens. sꝫ sub
rōē qᵃ ēs. Exᵐ talpa dic' carere uisu. nō
sub rōē qᵃ talpa. qꝛ talpe nō cōpetit ui
sus sꝫ rōēꝫ sue spēi. sed caret uisu sub
rōē qᵃ ał. qꝛ ał natus ē cōueire uis⁹.
Sic in ꝓpoito. ⁊ iō omne ens creatꝫ
est cōpoᵐ ex poⁿ⁹ ⁊ ꝑuatio. Notandū
tamē ꝙ ista cōpositio nō ē in essentia
rei. qꝛ ꝑuatio de essentia positi nō ē.
Hāc āt cōpoitionē sec' cōpoitio ex actu
⁊ poᵃ obiua. Nā oē ens tale sub rōne
qᵃ ens: est potētiałr capax illi⁹ gradus
entitatis q deficit sibi. Sꝫ hº nō arguit
cōpositionē ex re ⁊ re. Ex hº pꝫ qd di
cēdū sit ad pᵐ arᵐ. Ad sᵐ ꝑ idē. qꝛ
nᵃ creatᵃ est ita simplex qn aliquoº sit
cōposita mō ꝑdicto. ⁊ sic intelligit Aug⁹.
Ad 3ᵐ dico ꝙ ꝑticipe idē ē ꝙ partē

cape. iō ꝑticipare duplicē rełoēꝫ ipor
tat. unā q̄ ē ꝑtis ad toᵐ. alia q̄ ē capi
ētis ad captꝫ. pª nō arguit cōpoionē
ex re ⁊ re. qꝛ nō sumit' huiusmōi pars
ꝓꝑe. sꝫ extēsiue ꝓut dic' mi⁹ ꝑs maioris
Sic ei cretᵃ est ꝑs dei. ⁊ oē impfectū
est ꝑs ꝑfectioris. 2ᵃ etiā rło nō arguit
cōpositionē ex re ⁊ re. Ad c⁹ euiden
tiā ē sciēdū. ꝙ ꝑs capit' triᵉ. unoº sic ꝙ
totū captꝫ sit ꝑs capiētis. Exᵐ. Sic
spēs ꝑticipat gen⁹. qꝛ includit qcqd ē
de rōe intrīseca generis ⁊ adhuc plꝰ.
sº ꝙ ꝑs capti sit ꝑs capiētis. Sꝫ 3º
ꝙ ꝑs capti sit toᵐ ipꝫ capiēs. Creatᵃ
āt ꝑticipat deū. Nō pº uł sº mō ut pꝫ.
sꝫ 3º mō. qꝛ ꝑs dei accipiēdo ꝑtē ut ꝑdi
xi. est totū ipꝫ ens creatū capiēs. Sꝫ
hº nullā arguit cōpoionē in ipa creatᵃ
ex re ⁊ re. qꝛ ut dictꝫ ē ꝑs capti ē to
tū ipm capiēs. nec ē ibi aliqd cū quo
cōpoit'. ad formā dico ꝙ maior ē uᵃ
s. ꝑmis duobꝫ mōis accipiēdo partem
capere. Sꝫ tunc mior est fła. qꝛ ens
creatū nº istorū duorū modorū ꝑticipat
ens diuinū. sꝫ tātū 3º mō ut ē ꝑostēsū.

Quantum ad secundum.

teneo hāc cōcłōeꝫ ꝙ mᵃ non dicit for
małr entitatē priuatiuā sꝫ positiaꝫ. hāc
ostēdo sic. Nulla priuatio est ꝑ se de
cōstitutione alic⁹ positiui. Sꝫ mᵃ ē ꝑ se
de cōstitutiōe alic⁹ positi. gº ⁊ c̄. maior
est euidēs. Sꝫ mior ꝓbr. qꝛ mᵃ ē ꝑ se
cā ⁊ intrinseca compositi qd' est aliqd
poitiᵐ. Preteᵃ. oīs priuatō ꝑsuppoit
sbū cuius est. sꝫ mᵃ nᵐ tale ꝑsupponit.
gº ⁊ c̄. maior est euidēs ex. iiii. meta. qꝛ
priuatio ē neº in sbō apto nato. minor
pꝫ ex pº phy. ubi arist. ꝓbās materiā
ingenerabilē ⁊ incorruptibilē ait. ꝙ ał
āte materiā esset mᵃ alia. qd' hꝫ ꝓ ipos
sibili. ꝑteᵃ. oīs actio reał positiua ter
minat' ad aliqd reale positiᵐ. sꝫ creatō
termīat' ad materiā sꝫ augᵐ. xii. cōfess.

q̃ creatio ē actio real' ⁊ poitiua. g° ⁊ c̃.
Pretera. oīs ꝑuatō ē formal' pura neg°.
q̃rto meta. ſʒ ma nō ē pura neg°. qꝛ iaʒ
nō eſſʒ ꝑ ſe ꝑnm aliq⁹ poſitiui. g° ma nō ē
ꝑua°. ſʒ dicit aliq̃d ētitatē poitiuā ⁊ realē

Quantum ad tertium est

una opio tenēs ptē negatiaʒ. poit eim
ꝙ res generabil' ⁊ corruptibil' tātū hʒ
unā realitatē quā aliq eorū dicūt ma
teriā ⁊ aliq formaʒ. ⁊ dicūt idē in re lʒ
uariet' in uerbis. Qui ponūt illā reali
tateʒ eſſe materiaʒ dicunt ꝙ cū res ge
neraf ma ꝓficit i gradu entitatis. ⁊ ut
est in gradu īfinito uocaf ma. ut aūt ē
in gradu ꝑfectiori ad quē ꝓficit uocar
fora. ita ꝙ ſm eos fora eſt gradus itri
ſec⁹ me. Alii dicūt formā ꝓficere i gra
du entitatis ita ꝙ ipʒ cōpoitū eſt ipa
ma. ul' fora ut eſt ſub illo gradu itrinſe
co ad queʒ ꝑ generatiōeʒ ꝓficit. ꝓbāt
āt ſic illd' qd' cōducit aliqd ad eſſe ꝑfcū
nō differt ab eo niſi penes gradum.
unde na realitas penit⁹ diſticta ab alia
pōt adducere iſtā ad eſſe ꝑfectuʒ. V.
g. fora ligni nō cōducit lapidē. ne aʒa ca
lorē. ſʒ fora cōducit materiā ad eſſe.

Contra istam opinionem.

Argr mlťipr. p° ſic. oīs trāſmutatō natu
ral' eſt ab oposito in opm manēte aliq°
cōi ſub utroqʒ tiorū. Sʒ gene° eſt trā
mutatio natural'. g° ⁊ c̃. Illud cōe uoco
materiā. quā oʒ rear differre ab ipis op
poſitis qbʒ ſubicif al'r eſſēt ſil' oppoa
maior eſt euidēs. ex p° phy. ⁊ ex p° de
generae. Et ꝓbr ēt rōe. qꝛ oē agens na
turale reqrit aliqd in qd' agat. mior pʒ.
Rr ꝙ illud qd' actiōi ſubicir nō eſt ma
nec aliqd cōe generato ⁊ corrupto. ſʒ
ipm corrūpendū. qd' non manʒ in fine
generationis. Iſta R nō cōſir per
illud prio de generae. qꝛ in generatione
ſimpe totuʒ mutaf in totuʒ. g° nl' manʒ
cōe. Sʒ conta prius natural'r corrū
pēduʒ non eſt quā geitū fiat: in illo g°
inſtāti. in quo generās generat nl' ſibi
ſupponif i qd' agat. g° ꝓducit de nil'o.
ergo generatio eſt creatio.

Reſpondetur.

ꝙ ꝓducere de nil'o ul' de non aliq° pōt
eſſe 2r ul' ſbiue ul' initiatie. Agēs g° na
turale ꝓducit de nō aliq° ſbiue. ſʒ nō ini
tiatiue. qꝛ ꝓducit ex tio a q°. de⁹ āt ute
qʒ mō ꝓducit de nō aliq°. ⁊ illud ē cre
atio. Nō hic. ſalteʒ cū ꝓdu° ſit de aliq°
initiatie ⁊ ſi nō ſbiue. Cōta. Agēs
hēns i ſua uirtue actia tom effcū nō mi⁹
illū ꝓducit ſi nō oppoif illud ꝑ c⁹ ꝑſ:tiā
magis debilitar uirtus ei⁹ quā fortificef
Sʒ ꝑ actionē in cōtrariū magis debi
litaf uirtus actia agētis q̃ꝫ fortificaf.
qꝛ agēdo repatif. g° ſi ignis generet i
gnē ex aq̃ nō min⁹ ꝓducit ipʒ ſine aq̃
q̃ꝫ ex aq̃. ⁊ ꝑ cōns tal' ꝓdu°erit de nō
aliq° tā ſbiue q̃ꝫ initiatiue. ⁊ ſic crea°.
Cōſir. qꝛ agēs naturale potēs in ali
quē tom effectū illū nece° faciet nō impe
ditus. ex. ix. metha. Sʒ ꝑ āmotionē cō
trarii ſine corrūpēdi āmor ipedimentuʒ
agētis qꝛ ex actiōe in cōtrariū ipedif
in ſua actiōe. g° nō poito ipo corrūpen
do in qd' agat nece° ꝓducʒ tom effectuʒ
illū ex nō aliq° utroqʒ mō. g° ⁊ c̃. crea
bit. Nec cogit illud ꝙ tom mutaf i to
tū. Illa ei ꝓpō Ariſ. uera ē ſi tom accipi
af cathece. Eſt ei ſēſus. Tom cōſtitutū
ex ptib⁹ pua aer mutaf i tom aliud pua i
aq̃ꝫ. Nō ē āt ua. Si tnm capiar ſincate.
qꝛ ē ſenſus. ꝙ q̃libʒ ps mutar in q̃ꝫlibʒ
ꝑtē. Nā manʒ materia communis.

Ad cuius euidētiā ē nōndū

ꝙ dictionū alie dicūf cate q̃ ſignificant
rem ul' diſpoſitioneʒ rei q̃ ſubicif ul' ꝑ
dicatur in enunciatione. Verbi gratia.
homo albus currit hō ei ſignificat rē
q̃ ſubicif ⁊ alb⁹ diſpoitionē ſbi. hō cur
rit aūt ſiguificat rē q̃ ꝑdicaf. Ille āt

dicit͛ sinca͛ q̄ non significāt res nl̄ di spoiões rei s3 modū determiatiuū rei. D. g. ois homo currit li. ois est dictio sin ca͛ q2 nō significat rē l̄ dipoēs rei. s3 determiat ipā3 res. pn͛ hoies accipi distri butiue p oib3 suis partib3 subiectiuis. Ad ppositum totū acceptū ca͛ significat ipā3 rē cōstitutā ex ptib3. ⁊ sic cū in gener͛ simp͛ fiat muta͛ in for͛ sbāli a q̄ p̄n͛ est esse terri. iō totus di͛ trāsire in to tū3. q2 totus esse aeris in totus esse aq̄ nl̄ econ͛. Totus aūt acceptus sinca͛ d͛ terriat ipā3 rē accipi p qualib3 sui pte. Et sic accipien͛ esset sensus q̄ res s3 q̄ libet sui partē trāsiret in q̄libet partē alteri͛ totius. ⁊ iste sensus est flus. ut3 ex p̄dictis. p̄terea 2͛ ad p̄ncipa͛ ar͛ sic. Nullm simplex est corruptibile a p̄nci piis itrisecis. q2 nō h3 p̄n͛ contraria se inuicē trāsmutātia. Sz p te oē genera bile ⁊ corruptibile est simplex. g͛ n͛ tle est corruptibile a p̄ncipiis itrinsecis. qd͛ est cōt͛ Aris. septio meta. ubi ult q̄ aliq̄ sbā sit corruptibil̄ intrisece eo mō quo ce͛ non po͛ corruptibile. Cōn͛. q2 oē generabile ⁊ corruptibile habet materiā. s͛m quā pōt esse ⁊ nō esse. ex septio metha. ⁊ 2͛ de gene͛. Prete͛. si res generabil̄ ⁊ corruptibil̄ est simplex ut pois g͛ n͛ gene͛ pa͛ erit natural̄. con seq̄ns est flm g͛ ⁊ ātecedēs. cōnā pb͛. Nā gen͛ ex h͛ di͛ natural̄ q2 susceptibl̄e appetit naturalr̄ ipā3 formā. s3 si omē corrūpend͛ sit simplex nl̄ erit qd͛ appe tat naturalr̄ formā geenrādā3. for͛ eis corrūpēdi nō appetit illā. q2 nl̄ appetit sui corruptiones. g͛ tal̄ gener͛ nō est na tural̄. p̄ter͛. mutari est alr̄ se h̄rē nunc q̄ p̄us. ex sexto phy. Sz si p te nl̄ cor rupti manz i generato nō erit aliqd qd͛ alr̄ se h̄eat nūc q̄ p̄us. ⁊ p cōns toll̄r ois muta͛ ⁊ oē mutari. Prete͛. si ge ner͛ non sit nisi s͛m illū pfectus ad gra

dū intrisecū entitatis g͛ oēs res genera biles ⁊ corruptibiles sūt eiusdē spēi. cō seq̄ns est flm euidēter. g͛ ⁊ ātecedens. cōnā p3 q2 gradus itrisecus rei nō ua riat spēs. Quis ei diceret q̄ albedo in tensa distigua͛ specifice a se ipa remissa. Cōn͛ speal̄r de aia itellecti͛. q2 nec ipa est gradus intrisec͛ m͛ nec m͛ pōt intri cece pficere ad talē gradū. Alia op. ē q̄ ut reducat͛ ad formā dicit 3͛. p͛ dictū est q̄ m͛ ⁊ for͛ distigūt͛ rea͛ ut duo posi tiua. s3 qlib3 p̄cise acceptū nō h3 roēs ē titatis ⁊ realitatis. 2͛ dictus est q̄ m͛ ⁊ for͛ seorsus accepte non h̄ent roēs p̄ cise itelligibilitatis a quocūq3 itellec͛ ēt āgelico. Ita q̄ unū sine a͛ non sufficit ad tiandū actus intell͛s. 3͛ dictū ē q̄ se͛ ex p̄dictis q̄ m͛ ⁊ for͛ non possunt dici duo qd nl̄ duo aliqd uel duo h͛. sed dn͛ duo h͛. iniciant ei ipm hoc.

Pro ista pōne ar͛ sic. illud qd͛ solum h̄et roēs distiguibil̄ nl̄ distictiui non ē aliqd h͛. nec dicit p̄cisas entitates seu realitates. Sz for͛ ⁊ m͛ sunt huiusmoi. g͛ ⁊ c̄. maior pb͛ q2 oē qd͛ est aliqd h͛. dicit distictā realitates constitutā ex di stiguibili ⁊ distictio. Si g͛ illud qd͛ solū dicit roēs distictibil̄ l̄ distiti dicit aliqd h͛. ess̄ aliq̄ realitas constituta ex disti ctibili ⁊ distintiuo. ⁊ tunc non solum diceret h͛ nl̄ illud s3 esset pcessus in in finitus. mior pb͛. p͛ de m͛. q̄ ipa h̄et solū roēs distictibil̄. q2 in fundamēto na͛ nl̄ est distictus. ex p̄o metha. fo. pb͛ de for͛ q̄ h̄eat solas roēs distitiui q2 for͛ est actus. actus aūt distiguit ex septio metha. distiguit qdē formaliter non effetie. q2 tunc talē distictionē for males posset deus semper supplere per se. qd͛ est falsus. Sz distiguit formal̄r.

Preterea 2͛ sic. p͛ integrātia ētitatē nō sunt entitates. Sz m͛ ⁊ forma sūt huius mōi. g͛ ⁊ c̄. maior pb͛. q2 alr̄ nō essent

integrātia. ul' idē seipm integraret. mior ostēdit. qr māa & forma sunt cē itrincece en titatis & q̄dā portiōes entitatis. Cō fir. qr comē. octō metha. noiat materiā & formā quasdā trūcatas entitates.

Preterea. 3°. qd'nō est aliqd formatus nō ē ētitas l' aliqd hō. Sz māa & forma nō sūt aliqd formatū. g° & c. maior ui' eui dēs. qr qd'ē aliqd hō: ē aliqd formatū. mior pbr p°de forma qr forma ē q̄dā formali tas. sīa. & dispō. & mōus. ut uit Aris. eā noiare. 2°phy. & quto metha. qd'aūt ē formalitas nō est aliqd formatū. sicut nc figura figuratū ul' dispō dispoitū. ul' mōus mōificatū. 2°pbr de māa. qr ipa est quid formabile. figurabile. diponi bile. & modificabile. sz formabile nō ē formatum. nec disposibile dispositum. Cōfir' ipe l'z de māa qr nō ētitas pexistit i ētificatiōe simpr: Sz māa pexistit in enti ficatione simpr. g° māa no est aliq̄ enti tas. maior pz. qr ētificatō. i. genō simpr ē ex nō ēte sipr. ex p°d' genr. mior pr ex eodē p°de generr. qr māa pa maxie ē sub iectū generatiuis seu ētificatois simpr. P̄terea. q̄to arr sic. sicut se hēnt ptes cir culi ad circulū sic māa & forma ad entitate Sz ptes circuli nō sūt circl's sz sūt q̄dā formatiōes ipius circuli. g° māa & forma nō sūt entitates sz formatiōes q̄dā entita tis. maior pz. qr sicut ptes circuli sunt q̄dā ptes integrales circuli. sic māa & forma sunt integrātes ētitatē: P̄terea. quto & ē qi idez arr sic. sicut se hēnt unifica° & uificabl'e ad ipz unū siue unificatū. sic entifica° & entificabl'e ad entificatū. Sz unificabile puta corpus aial' & unifica° puta aia nō sunt aliqd unificatū. g° māa q̄ ē quoddā entificabile & forma q̄ ē q̄dā entifica° nō erit aliqd'entificatū siue ali qua entitas. Sed ista imaginatio non placz. unde cōtra pmū dictū arr sic. Ista duo positia rea' disticta sint. A. & B.

aut sunt ens. aut nō ens. si nō ens: g° ens cōpor ex nō entibz intricece. qd' ē absurdus & cōtra tē. qr nō essent duo po sitia sz duo negatia. si sunt ens g° res qr res & ēs cōuertur' sz auice. p°meta. ca°quto. Nā g° & forma sunt duo entia & due res & p cōseq̄s duo aliqd. P̄terea. ul' māa & forma sunt duo poitia disticta di stictiōe extaiaz. ul' no. si sic g° p neces sitatez. sūt duo disticta ex nra rei & dicūt duas res l' duas realitates. si u°nō sūt disticta distictiōe extaiaz g° nō sunt di sticta rear. qd'est cōtra tē. & ulterius ēent entia solu sm roēz. qūo g° possunt cō ponere compositūz cōpoione reali. nō ui' possibile. Cōtra sz dictū arr° sic q̄cūqz hēnt distictas rōes ul' entitates sunt di sticte conceptibilia a poa hēnte ens pro obiec° adeq̄to. Sz māa & forma hēnt disti ctas rōes entitatis. ut ex p̄dictis g° & c. Sz intell's hūanus & āgelicus hēnt ens p obiecto adeq̄to ēt sm te q dicis i scripto sup pmū sniarū qd'nouiter edi disti. q rō entitatis est pa rō intelligen tis. g° intell's tā hūanus q̄ āgelicus po terit materiā & formā itelligere distincte. Prete°a qd'pōt distincte itelligi ab aliq° intellectu nō repugnat sibi distincte intelli gi q̄tu ē ex pte sua qn distincte possit terminare actū itell's. Sz māa & forma distincte cognoscūr ab itell'u diuo. g° & c. maior ē euidēs. qr si intelligeret rē sub rōe re pugnāte obiecto: iā essz itell's fl's. mio rē p sic. q̄cūqz hēnt distictas ydeas in deo sūt distincte cōceptibilia a diuo intel lectu. ydea ei por rō itelligēdi. Sz māa & forma hēnt distictas ydeas i diuo itell'u. g° & c. mior pbr. qr sūt distincte pducibi lia. & p cōseq̄s p distictas rōnes ydea les. qcqd eis deus distincte pducit disti cte intellgit. cum producat ut agens p cognitiones. patet g° q māa & forma nō repugnat distincte tiare actū intellectus.

Contra tertiū dictū arguo sic. uel ma
teria ⁊ forma sūt duo nihil. uel sūt duo
aliqd. uel unū nihil. uel unū aliqd. Nō
pōt dari primū uel tertiū ꝑ te q pōis ea
duo positiua. Nec etiā ſm ueritatem:
qr ens nō cōponitur intrinsece ex nihilo.
ergo oꝫ dare ſꝫ ꝙ materia ⁊ forma sūt
duo aliqd. Preterea. Cōtra totā po
sitiōes arguo sic. q̄cūqꝫ sūt sepabilia ab
inuicē sepatione reali illa ꝑ necessitatem
sūt plures res ⁊ plures entitates. Sꝫ mate
ria ⁊ forma sūt huiusmoi. ergo ⁊c̄. ma
ior uidetur euidēs ex tis. Nā ad opposi
tum ꝑdicati seqtur oppositum sbi. mīor pꝫ
ꝑ comētatorē q̄rto phicorū. qr trāsmu
tatō fecit cognoscere materiā. unde ma
teria manet eadē sub forma generati ⁊
corrupti: nō sil. ergo successiue. ergo re
aliter sepatur a forma. qr q̄ꝫ utraqꝫ est sub
una. q̄ꝫ utraqꝫ sub alia. Dicēdū ē ergo.
ꝙ materia ⁊ forma sūt duo positiua re
aliter distincta: ut due res ꝑcisibiles ⁊ di
stincte conceptibiles. uel duo hec. l duo
aliqd. Nec rōes eius cogūt. Ad q̄rum
solutionē ꝑmitto duo. ꝑmus est ꝙ esse
aliqd huius cōpetit rei: nō absolute. sꝫ ī
respectu: ⁊ iō si ab illa recircunscribatur
ille respūs quo erat aliqd huius. erit a
liqd hoc. Esse ei aliqd hoc. ⁊ eē aliqd
huius: nō sic repugnāt qn eidē rei pos
sūt conuenire sub alia ⁊ alia rōē. Exē
plum. Manus ⁊ pes. in respū ad totum
corpus. nō sūt duo hec: sꝫ duo huius.
Si aūt circūscribatur ille respūs ad totū
puta si sepentur ꝑ itellectum. uel realiter a cor
pore. erūt duo aliquid hoc. ⁊ non duo
huius. qr qlibꝫ faceret unū ꝑ se existēs
Siliter dico ī ꝑposito. ꝙ materia ⁊ forma
lꝫ respū ētitatis totius cōpositi sint duo
huius. absolute tamen in se cōsiderata
sūt duo hec. ⁊ duo entia. ⁊ duo aliqd.
qcqd ei est extra nil est ens. ⁊ aliqd.
⁊ res. Secūdū qd ꝑmitto ē ꝙ entium
q̄dā sūt simplicia q̄dā sūt cōposita. utꝫ
ex pº articulo. Et simpliciū q̄dā sunt in
creata. ut ens ꝑmū. q̄dā creata. ut oīa
sīplicia citra ꝑmū. qlibꝫ horū ē uere ēs.
ꝓbatur. qr qcqd est extra nil ē uere ēs.
qr īter ens ⁊ nihil non cadit mediū ⁊ ꝑ
cōseq̄ns ē uere res. qr ens ⁊ res cōuer
tuntur. Sed qdlibet predictorū ut patet
discurrendo est extra nihil. ergo ⁊c̄.

Tunc rn̄deo ad rationes.

Ad ꝑmū. nego maiorē. Ad ꝓbationem
tamē cū dicis ꝙ oē aliqd hoc. dicit di
stinctā realitatem cōpositam l cōstitutā ex
distinctibili ⁊ distinctio. dico ꝙ est flꝫ uel
accipiēdo. qr uerū ē de hoc aliqd cōpo
sito. non de simplici. ⁊ sic nullus erit ꝓces
sus in ifinitū. Esse ei distinctibile ⁊ disti
nctiuū ⁊ esse distinctum. nō repugnāt diuer
simode accepta. Materia eiꝫ est purum
distinctibile distinctiōe q̄ ē ꝑ formā. ⁊ sic
ītelligēdū ē illud ꝙ in fūdamēto nature
nil est distinctum. sed nihilominus ē qd disti
ctum distinctiōe entitatia. iō equocas de
esse distinctum. Similiter forma distinguit di
stinctione formali. ⁊ sic uerum est illud ꝙ
forma seu actus distiguit. Sed nlominus
est aliqd distinctum distinctiōe entitatia. qr
tā materia q̄ꝫ forma sūt aliqd ens disti
ctum extra suā cāꝫ. Ad ſm cū dicis ꝙ
ꝑo integrātia. ⁊c̄. dico ꝙ uerū ē ꝑo in
tegrātia entitatē nō esse entitates illas
q̄s itegrāt. qr nil ītegrat l cāt seipꝫ. ⁊
ex hoc hēo cōtra te. qr alia ē realiter en
titas totius itegrati ab entitate ptiū ī
tegrātiū. ⁊ sic ē uera mīor sub assūpta.
Si aūt accipias maiorē uel sic dico ꝙ
ē flā qr entitas cōpositi ex entitatibꝫ ī
tegratur. Arguere aūt nō sūt entitates
q̄s ītegrāt. ergo nō sūt entitates ē eui
dēter falla cōseq̄ntis. Ad cōfirmatio
nē dicēdū ꝙ comētator. iō noīat mate
riā ⁊ formā. entitates trūcatas. qr non
sūt tales q̄les sūt entitates cōposite respū

quarũ sũt q̃dã portiones ⁊ q̃dã trũci sꝫ ex hᵒ seq̄r ꝙ in se sint nil'. gᵒ aliquid

Ad 3m cũ dicit̃ ꝙ nõ est qd formatus ⁊c̃. dico ꝙ ista maior est fª. Nõ eñ oĩs entitas est formata. Ad cõfirmatões de mª. dico ꝙ ly simpr dñr põt accipi fꝫ arif. pᵒ de generatione. simpr. i. ul'r. uel simpr. i. p̃ncipal'r. Si p' mõ sic maior ẽ uera. q2 ãte ens ul'r nõ est aliquod ẽs. sꝫ tunc mior est falsa. q2 mª nõ p̃existit tali entificationi. si accipias simpr 2ᵒ: sic maior est fª. q2 entificatiõi ẽtis simpl'r. i. ẽtis p̃ncipal' qd' est sbã necessario p̃existit ut sbũꝫ aliqd' ens. sꝫ tũc mior est uera. q2 mª p̃existit tali entificatiõi ⁊ sic loq̄r ibi arif. de ente ul' non ente simpr ad litterã. utꝫ intuẽti. Ad q̃rtũꝫ cõcessa maiore nl' hẽs. dicet̃ ꝙ sicut p̲tes circuli nõ sunt circulus queꝫ cõponunt sic. mª ⁊ forª non sunt ẽtitas quã cõponũt. sꝫ non seq̄r. gᵒ non sunt aliq̃ entitas. sꝫ cõmittit̃ cõntis fallacia. Alr negat̃ maior. q2 non est sil'e. nã circl's dicit realitatẽ specialẽ. sꝫ entitas trãscẽdẽtes. licet gᵒ p̲tes circuli possint fugere realitates circuli q2 non pp hoc erũt nl' Materª tamẽ ⁊ forª non possunt fugere realitates entitatis nisi essent nl'. gᵒ ⁊c̃ Ad qntũꝫ p̲ idẽ q2 sic currit argum.

Alia est opinio Joannis

scoti quaꝫ reputo ueriorẽ. Ad cuius euidẽtiã pᵒ cõditiões aliquas mᵉ edissẽraꝫ 2ᵒ cõcl'onẽ intentã p̲bando inferã. 3ᵒ p̲ declaratiõe cõclusionis ⁊ argumẽtorũ solutiões diuisiões quasdã ostendam.

De pᵒ est pª conditio mᵉ. ꝙ ipa est fũdamẽtũ ⁊ receptaculũ oĩuꝫ formarũ materialiũ. hᵉ app̲ꝫ ex pᵒ meta. ⁊ 2ᵒ de generatiõe ubi arif. materiã noĩat pantrecos. i. receptaculũ oĩuꝫ formarũ. 2ª cõditio est. ꝙ mª est per se p̃ncipiũ ex pᵒ phy. Et est p̲ se cã 2ᵒ phy. ⁊ est p̲ se p̲s. ex vii. meta. 3ª cõditio est ꝙ mª est per se sbũꝫ generatiõis. ex pᵒ de generatiõe. pª inq̄t mª quã uocat ibi yle est maxĩe sbũꝫ generatiõis ⁊ corruptionis. q̃rta cõditio est ꝙ mª est p̲ se terminus creatiõis fm augm. xii. cõfess.

q̄nta cõditio est. ꝙ mª est ingenerabilis ⁊ icorruptibil' pᵒ physi. De 2ᵒ de pª conditiõe argᵒ sic. ipossibile est idẽ real'r separi a seipo. q2 da opm seq̄r ꝙ idẽ sil' erit ⁊ non erit. qd' est opm p̃ p̃ncipii ⁊ per cõns fm. sꝫ mª ⁊ forª sunt sep̲abilia abinuicẽ. Materia eñ est receptaculuꝫ oĩuꝫ formarũ: sꝫ nõ sil'. gᵒ sucessiue. ⁊ per cõns sep̲abilis a qualibꝫ forma seorsuꝫ. gᵒ mª ⁊ forª non sunt idẽ real'r.

Preterª. pm receptaculũ est distictuꝫ realiter a p̃ recepto. sꝫ in genere cãe material' est dare pm receptum. cũ nõ sit p̲cessus in infinitum in cãis per se. ex 2ᵒ meta. gᵒ mª est real'r disticta a forª q̃ est pm receptuꝫ. maior est euidẽs. Tũ q2 nl' est idẽ real'r sui ipius receptum. Tũ q2 al'r pm recepti m non esset primũ si aliqd ipius recepti i eius rõe clauderet̃. ita nec econuerso. Preterª ex 2ª cõditione argᵒ sic. oẽ cõpoitũ uere ⁊ essential'r cõstat ex cõponẽtibᵒ real'r ⁊ essential'r distinctis q2 om p̃dicati infert om sbi. Sꝫ cõpm ex mª ⁊ forª est uere ⁊ essentialiter cõpoitũ. gᵒ ⁊c̃. minor pꝫ. q2 mª est per se p̃ncipiuꝫ essentiale ⁊ p̲ se cã ⁊ p̲s q̲ditatis. Cõfr. q2 cõpoitũ ex mª ⁊ forma ul' cõstat ex nihilo ⁊ nihilo. ul' ex nihilo ⁊ aliquo. ul' ex aliquo ⁊ aliquo pª duo sunt incõpossibilia. q2 nl' nõ potest esse p̲ se cã intriuseca ⁊ p̲s. uel per se p̃ncipiũ essentiale alicᵒ ẽtis. gᵒ oꝫ dare 3m ⁊ sic p̲positũ. Preterª. ex cõditione q̃rta. argᵒ sic. Materia est tius creationis. forª non nõ est tius creationis. gᵒ forma non est materia. mior pꝫ. qa forᵉ naturales nõ educũt̃ de poª mᵉ per creatões. Preterea ex 3ª argᵒ sic. Mª

est sbūʒ generatiōis. forᵃ non est sbūʒ
generatiōis. sʒ magis tīus. gᵒ forᵃ nō ē
mᵃ. Preterᵃ ex q̄nta cōditiōe argᵒ sic
Mᵃ est ingenerabil' ⁊ incorruptibilis.
forᵃ nō est ingenerabil' ⁊ incorruptiqil'
gᵒ forᵃ non est mᵃ. Cōsiʳ etiā opō. per
rōes q̄bʒ argutū est cōtᵃ opiones pce
dētes. ex iprobatiōe eiʒ illarū pʒ veri
tas hᵒ. De tertio. qa Mᵃ dicit ens
in poᵃ. Est notādū. q ens in poᵃ dicit
duʳ. ul' sicut sbūʒ poᵉ. ul' sicut tīus poᵉ
pᵃ poᵃ dicit sbiua. sa dicit obietia. ⁊ hᶜ
est dria ētis. qr circuit oē ens creatuʒ.
tā simpʳ q̄p cōpoᵐ. Notādū aūt q iste
due poᵉ nō sunt eedē qr sunt sepabl'es
utrqʒ in creabili. qd' ei creat est in poᵃ
obiectia: non sbiua. qr in creatiōe unū
sbūʒ subicit. aliq̄do tamē eedē i eod'
po ei ut est in subō ⁊ ad aliud dicitur
sbiua. ⁊ illa eadē ut est iᵒ ad q ē dicit
obiectia. Exᵐ. Alioᵒ. supfities ē i poᵃ
ad albedieʒ. ⁊ alioᵒ ipa albedo ē in poᵃ
anteq̄p sit. sʒ eadē ut cōpat ad subūm
dicit sbiua. ⁊ ut cōpat ad agēs dicit
objectia. Ad ppoitū. Mᵃ dicit ens i
poᵃ nō obiectia sicut albedo ante q̄p sit
qr mᵃ nō est sic in poᵃ agētis. sʒ manet
actu sub utroqʒ tiorū in transmutatōe
sʒ dicit ēs in poᵃ sbiua eo mō qᵒ superfi
ties dicit in poᵃ ad albedinē. Nā mᵃ ē
ens receptiᵐ actus sbālis pᵒ. ⁊ actᵒ acci
dental' secūdario. ita q licet mᵃ sit ens
in actu entitatiuo qr est aliq̄d extᵃ suā
cāʒ distinctū. tamē distiguit cōtᵃ actuʒ
formalē cōpletū ⁊ specificū. ⁊ ita descri
bit p ens in poᵃ. qr maxīe ē receptiᵐ
actus. non q oio sit in poᵃ. sicut est al
bedo futura. ul' sicut ē ātexp̄s. qr tunc
nō possent sibi cōpetere cōditiōes q̄s
p̄missi. Notādū sᵒ q cōpoᵒ est dupʳ.
q̄dā cōceptuū. q̄dā entuʒ. ⁊ in q̄libʒ
cōpoᵉ cū nō sit pcessus in infinitū est de
uenire ad aliqua duo extrema formali

ter alterius rōnis. ita ut nl' unius iclu
dat in rōe alterius. Ista extrema i cō
poione entiū siue rerū sunt forᵃ ⁊ mᵃ pᵃ
ita q mᵃ est purū actuabl'e ⁊ potētiale
forma est purū actuatiᵐ. ⁊ nl' unius in
cludit in rōe alterius. qr al'r nec illud
esset puruʒ actuatiᵐ. nec illud purum
actuabl'e. Extrema āt i cōpoᵉ cōceptuū
sunt cōceptus tātū determiatiui. ⁊ tantū
detiabiles. qual' est cōceptus entis ad
quē stat resolutio cōceptuuʒ detiabiliū
Aliud extremū est cōceptus pure deter
miatius q̄lis est cōceptus ultīe differen
tie. Ex q̄bʒ pʒ corelariū q extrema in
qualibʒ harū cōpoionū sūt in suo ordi
ne pᵒ diuersa ⁊ in nll'o cōueniūt ut p̄di
xi. ita q nl' uniᵒ includat in rōe alteriᵒ.

Dico ergo ad questionem.

Ex oibᵒ p̄missis. q mᵃ distiʳ real'r a forᵃ
realitate positiā receptia oio alteriᵒ rōis
a forᵃ. ⁊ est q̄d pᵒ diuersus ab ea. pbʳ
illa sunt pᵒ diuersa q̄ in nll'o cōueniunt
ita q nl' includit unius in rōe alterius:
nec ecōuerso. sʒ mᵃ ⁊ forᵃ sunt huiusmōi
gᵒ ⁊ c̄. maior pʒ ex. v. meta. mīor pʒ ex
p̄dictis. qr si nō. ul' toᵃ forᵃ non essʒ na
ta recipi qᵐ. s. ad illud q includeret de
mᵃ. ul' mᵃ tota non esset nata recipere
qᵐ ad illud qd' includeret de forma.

Ad argumēta ad primum.

Cū dicitur illud qd' non est distinctum
cōceptibile. ⁊ c̄. dēt. sʒ mīor est falsa.
Ad pbatiōeʒ. Mᵃ est cognoscibil' sʒ a
nalogiā ad formā. Dico q uerū est i
tellectui humano p statu isto. Cuiᵒ rō
est qr cognoscimus rē a posteriori ⁊ p
opationē eius. unde ex distinctiōe op
ationū arguimus distinctas formas. qr
forᵉ est agere. ⁊ qr mᵃ non est rō agēdi
sō eā non cognoscimus in se p̄cise. sed
in relatione ad formā. tamē ipa ē de
se distincte cognoscibilis a poᵃ non im
pedita. Cōtᵃ. oīs poᵃ hēns aliq̄d cōe

pro obiecto naturali ⁊ adequato põt naturaliter in quibus cõtentũ p se sub illo cõi aliter nõ esset adequatũ sed excederet potentiã. sed ens est tale obiectũ intellectus nostri fm auic. p° meta. c°. v. g° cũ m° cõtineatur sub ente põt per se intelligi ab intellectu nostro. R°. cõcessa maiore. d° ꝙ minor est f°. quia ens non est naturale obiectũ intellectus nostri. Sũt enim multa entia pn°. ꝓprietates intelligẽtiarũ ⁊ cetera q̃ naturaliter non possumus cognoscere. sed est necessariũ reuelatio. qd g° erit obiectũ naturale adequatũ intellectus uiatoris. R°. forte qditas materialis uel aliqd aliud de q° nõ curo ad psens.

Ad 2m. dico ꝙ m° est pura po°sbina. sed ex hoc non sequitur ꝙ sit nihil. ut3 ex 3° articulo. posset etiã dici ꝙ esset quodã cõpositum ex po° ⁊ actu sicut q̃libet creatura mõ ꝑexposito in p° articulo. sed ex h° non sequitur qn sit pn°p°. quia non est cõposita ex rebus. Ad 3m. cõcedo ꝙ uniformiter negatur esse a sbõ generatiõis ⁊ affirmatur de sbõ mot⁹. sed loquitur de eẽ formali pfecto ⁊ specifico. quia sbũs motus est aliqd ens actu pfecto ⁊ formali. M° at non. sed ex hoc nõ sequitur ꝙ sit nihil. quia est aliqd in actu entitatiuo. quo distinguitur ⁊ ponitur aliqd extra suã cãs.

Cõtra. quia motus est actus entis i potentia. ex 3° phy. g° non uidetur ꝙ subm motus sit ens actu sed po°. R°. cõcedo ꝙ de rõe sbi motus ut sic non est ꝙ sit ens actu sed po°. sed tamẽ est coexactum necessario ꝙ sit aliqd ens in actu pfecto. ⁊ hoc sufficit phõ ad distinguẽdu3 generationẽ a motu. unde dico ꝙ subõ motus ut sic accidit ꝙ sit ens in actu pfecto. licet hoc sit quodã necessario ex actu3. Ad q̃rtũ. cũ dicitur ꝗdo aliqd dicitur anologice de duobus. ⁊c. dico ꝙ ista est f°ulr accepta. licet in q̃busdam uerũ sit. ut de sano de quo exẽplificat

hs tamẽ defectũ in multis. Ex°. ens dicitur anologice de sbã ⁊ accidente. ⁊ tamẽ sicut sbã est formaliter ens. ita ⁊ accidẽs. Cõt°. accidẽs nõ est ens nisi i eo ꝙ tale entis. vii. meta. R°. fm aristotelem q̃nto meta. c° de in eo ꝙ quot mõis dicitur cã tot mõis dicitur in eo. ita ꝙ in eo ꝙ reduplicat aliq̃do cãs formalẽ. Exẽplum. si dicatur bõ est bõ in eo ꝙ rõlis Aliquãdo reduplicat cãs materialẽ. puta bõ est bõ in eo ꝙ hs tale corpus. Aliq̃do reduplicat cãm finalẽ pu° bõ est bõ in eo ꝙ capax beatitudis. Ad pm. cũ ait arist. Accidẽtia nõ sunt entia nisi in eo ꝙ tale entis. ly in eo ꝙ nõ reduplicat cãm formalẽ. sed sbĩuas uel efficientẽ. ut sit sensus. accidẽtia sunt entia in eo ꝙ existũt in sbã. uel in eo ꝙ cãta effectie a sbã. sed ex hoc non hẽs qn accidẽtia sunt formaliter entia. Ad q̃tũ. Neg° cõtiã. ad ꝓbationẽ dico ꝙ arist. inducit hoc cõt° phõs antiquos q sbũs generationis ponebãt aliqd corp⁹ existẽs in actu pfecto specifico. ut eis i ponit. puta aliq terrã. aliq ignẽ. ⁊c. ⁊ tũc sequitur cõt° eos ꝙ generatio est alteratio. quia circa tale corp⁹ nõ posset fieri mutatio nisi accidẽtalis. Sed ponendo materiã aliqd ens actu non formali uel specifico: sed in actu entitatiuo. põt ꝑnari generatio simpr distincta ab alteratione. unde phũs dicẽs materiã nõ esse actu non dicit ipa3 esse nihil. Ad cõfirmationẽ ps p idẽ ꝙ for° sbãlis non aduenit m° existẽti in actu specifico ⁊ pfecto.

Ad sextũ dico ꝙ m° ⁊ for° distinguuntur se totis distictiõe rei q̃ oppoitur cõuenientia i re. q̃uo cõueniũt o'a cõpo° ex m° ⁊ for°. quia ut ostensu3 fuit nihil m° incl'dit in rõe for° uel ecõuerso. non tamẽ se totis pistiguntur distictione q̃ oppoitur cõueientie i cõceptu. quia forte tã forma ꝙ m° conueniunt in conceptu substantie

⁊ entis. ⁊c̄. ⁊sic non seq̄r q̄ magis di stinguat̄ q̄ sbā ⁊ accid. s. imo pl's cō ueniunt cōueniētia cōceptus q̄ sbā ⁊ ac cidētia. Al' posset dici q̄ pl's distin gui aliqua pōt esse dupl'r. l' q̄ minus cōueciūt. ul' q̄ pl's repugnāt. p°mō pl' distinguūt sbā ⁊ accidēs q̄ albedo ⁊ ni gredo. p3. b°e cōuerso. Ad ppositum dici posset forte q̄ mª ⁊ forª pl's distinguūt primo° q̄ sbā ⁊ accidens. q̄ sunt se to tis distincta. non sicut sbā ⁊ accidēs. s3 b°o° pl's distinguūt sbā ⁊ accidēs. qa non faciūt unū p se sicut materia ⁊ forª qd' uidet̄ esse p p maiorē repugnātiam seu nō idētitatē intrinsecā q̄ est inter sbās ⁊ accidēs q̄ iter materiā ⁊ formā

Ad septimū dico q̄ ex duob3 existē tib3 in actu accipiēdo actū formalē ⁊ specificū q distinguit̄ cōtra potentiā sbiuā: non pōt fieri unū per se. q̄ qli b3 tal' actus dat esse pfectū s3 ex duo b3 actib3 entitatiuis ut actus ē disus cōtª potētiā obiectiuam. sic dico q̄ pōt fieri unū p se. b°mōi aūt sunt mª ⁊ for ma. ad illud septio metha. dico q̄ auc toritas soluit seipās. q̄ mª nō est quid nec q̄m nec aliqd qb3 ens determiat̄. Illa ei qbus ens detiat̄ sunt genera l' spēs. Nateª aūt nullū horū est. Ad ultimū dico q̄ comē. loq̄r de poª obie ctiua. Et sic uerū est q̄ agēs extrahēs illā potētiā ad actū non largit̄ multitu dinē s3 pfectionē. q̄ albedo i actu nō est cōpositior seipa ut in poª obiectiua s3 pfectior. Si uero sit s̄mo de potētia sbiua sic agēs largit̄ multitudinē q̄ in tio generatiōis aliqd ē actu in mateª qd' prius non erat.

D secūdū pricipale

Sic pcedit̄ ⁊ arguit̄ q̄ ma teriā existere sine forª inclu det cōtradictiones ex terīs. p°ex mªdiffinitiōe sic. diffinitio ⁊ ptes diffinitiōis actual'r cōpetunt diffinito. s3 si mª existeret sine forª non cōpeteret sibi diffinitio mª. g°⁊c̄. maior ē euidēs s3 mior pbat̄. q̄ arist. p° phy. diffiniēs materiā ait sic. q̄ mª est p̄m ibus unicui q3 ex quo fit aliqd cū insit nō s̄m acci dēs. s3 mª forª separata nō inesss. g°⁊c̄ p̄teª. ex mªentitate arg°sic s°o. qa si mª posset existere sine forª. ul' hoc esss q̄ mª dicit aliā entitatē simpl'r. ul' qa aliā distictā a forma. ul' aliā distinctas ⁊ absolutā p̄orē entitatē forª. primū non. q̄ cū r'o dicat aliā entitatē a fi nito. ⁊ motus a mobili posset fieri r'o sine finito ⁊ motus sine mobili. quorū utrūq3 est absurdū. Nec s̄m. q̄ sic en titas totius posset fieri sine ptib3. puª hō sine aia ⁊ corpore. cū dicat aliā en titatē absolutā a partib3. eadē ratiōe duo alba possent fieri sine r'oe similitu dinis. quorū utrūq3 uidet̄ absurdū. nec 3m. q̄ sic sbūs poss3 fieri sine ppa pas sione cū dicat aliā entitatē absolutā ⁊ p̄orē ex natura rei ipa passione. qd' est īpossibile. g° nullo° est possibile ma teriā existere sine forª. p̄teª. ex mª re latiuitate arg° sic 3°. Impossibil'e ē effectū formale esse sine forª. puta esse album sine albedine: sed esse relatū ē effectus formal' r'onis. mª aūt referet̄ ad formā ex p° phy. g° impossibile est esse materiā sine forma ul' relatiōe. S3 r'o ē q̄dā forma. g° ⁊c̄. p̄teª. ex mªactualitate arg° q̄rto sic. Impossibile est aliqd exi stere sine existētia. s3 existētia est q̄dā forma rei q̄ existit. g° impossibile ē ma teriā existere sine forma. p̄teª. ex mª ppetate arg° sic. v. Impossibile ē duo cōtraria eidē sil' in esse. ex p° de gene ratione. s3 si mateª ess3 sine forª inessent simul sibi duo cōtraria. g°. ⁊c̄: minor p bat̄. q̄ hrēt simul potentiā ad formas cōtrarias. formarū aūt cōtrariarū con

trarie sunt poe. ex 3° phy. ut posse sana
re ⁊ posse egrotare. p̄tea. ex materie
finitate arg°. vi°. sic. oē ens citra p̄mū
ē finitū ⁊ limitatū. ꝫ ma si eēt sine fora
esset illimitata. qt limitaꝛ ꝑ formā. g° ⁊
c̄. Ad oxm. ꝑ se esse magis cōpetit
sbē ꝙ accidēti. cū sit mōus ꝓp̄us essen
di p̄dicamēti sbē. ꝫ accidētia esse ꝑ se
nullā includit cōtraditionē. imo de fcō
ita est in sacramēto eucaristie. g° mlto
magis est possibile h°de ma cū ipa sit
sbā ex fo de aīa Cōfir. ⁊ est idē qꝛ
non minus depēdet accidēs a subā ꝙ
ma fora. ꝫ accidētia possunt existere
sine sbō. g° ma sine fora. unde q hoc ne
gant de ma magis negarēt de accidēti
bꝫ nisi eis ueritas fidei obuiaret.

Rn̄deo in ista questione.

P̄mo opiones aliquas improbabo. fo
op. scoticā declarabo. 3°. q̄das dubia
occurrētia remouebo. Quātū ad p̄mū
est una opio dicēs hoc includere cōtra
dictiōeꝫ ⁊ esse oio ipossibile materiam
existere sine fora. ꝓbr mltiplr. p° sic. ꝙ
to aliqua sunt magis unū tāto minus
sunt sepaailia. Sꝫ ma ⁊ fora sūt magis
unū ꝙ sbūꝫ ⁊ ꝓp̄a passio. g° cū sbūꝫ ⁊
pac nō sint sepablia. qꝛ h° eēt cōtradi°
mltoius ma ⁊ fora sunt sepabilia. maior
ē euidēs qꝛ um ē qđ ē idiuisuꝫ ⁊ isepa
ble i se ⁊ diuisuꝫ ab oi a°. mior ꝓr. qꝛ ma
⁊ fora faciūt um ꝑ se eēntialr ⁊ i p̄o° dicē
di per se. Preterea. fo sic. oē eo qđ ꝑ
se pōt esse pōt fieri aliqd inferius. pua
illud qđ nō pōt ꝑ se esse. ꝫ nl pōt fie
ri inferius ma. qꝛ ens est in poa. ⁊ ē ꝓ
pe nl fm augm. qcqd igiꝛ esseꝫ iferius
ma esset nl. g° ipossibile ē materiā esse
ꝑ se. Preteа. 3° sic. qđ nō ē actus nec
hēns actū nō pōt actu ꝑ se existere. ꝫ
ma est hᵒmōi cū sit ens in poa. ⁊ poa ⁊
actus diuidūt ens. qꝛ nl actus includiꝛ
in poa nec ecōuerso. g° ma nō pōt ꝑ se ex
istere. Cōfir. Oē esse ē a fora fm Boe
tiū. g° ma nō pōt esse sine fora. P̄terea
q̄rto. qđ nō hꝫ ydeā in deo nō pōt eē
l fieri sine alio. ꝫ ma nō hꝫ ydeā i deo
g° ⁊ c̄. maior ꝓꝫ. qꝛ ydea ē quo median
te res ē ꝓducibil in effectū. P̄tea. v°.
q̄ anologiaꝛ in aliquo p° illud ē forma
lr ⁊ realr in illo p°. nō in aliis nisi per
attributionē solū ad illud pm. ꝫ oē esse
est a fora. g° ma nō hꝫ esse nisi ꝑ ano
logiā ad formā. maior ꝓꝫ de sano ⁊ ai
li ⁊ urina. P̄tea. vi°. Ma depēdet pls
a fora ꝙ ecōuerso. ꝫ fore aliq̄ materia
les nō possunt existere sine ma. g° mlto
minus ecōuerso. mior ꝓbar. qꝛ alr ille
fore essent spuāles ⁊ in materiales. qđ
ē cōtradictio cū sint forme materiales:
⁊ corporalesꝫ P̄tea. septio. impossibile
est creaturā existere sine cōsuaaōe. Sꝫ
cōsuatio est q̄dā forma respiua. g° im
possibile ē materiā existere sine forma
Dicūt igiꝛ isti ꝙ est oio impossibile ma
teriā existere sine forma. qꝛ seqꝛ trip
cōtradictio. P̄mo ex pte esse in actu. qꝛ
esse in actu ul est forma ul seqꝛ formā
Materia āt nc forma nec hēns formas
si esset sepata. g° esset actu ⁊ non esset
actu. hēret formas ⁊ non haberet. 2a
cōtradictio esset ex ꝑte materie. qꝛ ipa
est pura potentia. si g° esset ꝑ se i actu
esset pura potentia ⁊ nō esset. 3a con
tradictio esset ex pte per se stantis. qꝛ
oē per se stans in genere sbē est spēs:
ul indiuiduuꝫ ⁊ in genere directe. Sed
de rōe materie est ꝙ sit ꝑs spēi ul indi
uidui. g° si per se staret esset pars ⁊ nō
esset pars. Sed ista opio est fla ⁊ ir
rationabiliſ. Cuius improbatio ⁊ flas
patebit ex fo articulo ubi opio contra
ria ꝓbabiꝛ. Nec rōes cogūt ūde Rlo
per ordinē. Ad primū. Cū diciꝛ ꝙto
aliqua sunt magis unū. ⁊ c̄. dico ꝙ du
plex ē unitas. f. unitas idētitatis real.

Et unitas unionis. si p̄ͦ modo accipis
unum sic maior est uera. sed minor est
falsa. qr magis sunt unum realr sb̄ūs
⁊ passio q̄p mͣ ⁊ forma. imo nō est cō
paratio. qa materia ⁊ forͣ non sunt uᵐ
realr. Subiis aūt ⁊ passio sunt unus re
aliter. Si aūt accipis unus ꝭo mō sic.
maior est falsa ⁊ minor uera. qr unita
te unionis magis sunt unus mͣ ⁊ forͣ
ut pcedit pbatio minoris q̄p sb̄ūs ⁊ paͦ
Ad ꝭm cu dicitur oī eo qd' per se esse
potest ⁊c̄. cōcedo maiorem qa etiā ēe
in alio inferius est ipo esse per se. ideo
omē accidens est inferius subā ⁊ p te
subē. s; minor est falsa. qa oē accidēs
est inferius subā. Ad argᵐ. Materia
est ppe nihil non simplr. sed in genere
subē. qa est infinitus in illo genere.
Cōtͣ. Si aliqd' inferius suba pōt fieri
gͦ aliqd' superius ⁊ per cōns aliqd' sup
ius supremo angelo. R̷ nō. Lic; for
te conclo sit uera q deus possit facere
aliqd' superius supremo angelo. tamen
qcqd sit cōsequētia non uidetur ualere
qa nihil est superius subā. Est aūt ali
qd inferius ea. puta. omē accidēs q̄re
non sequr si potest fieri aliqd inferius
subā. gͦ aliqd' superius. Ad 3ᵐ cū dici
tur qd' non est actus ⁊c̄. dico q actus
est duplex formalis ⁊ entitatiuus. p̄mus
oponitur potentie subiue. ꝭᵘˢ potentie
obietiue. Et ꝭo mō actus ⁊ potentia
sunt diuidētia entis. Non p̄o modo ut
p; ex qōe p̄cedēti. Si gͦ loqueris de
actu formali. maior est falsa. s; minor
uera. Si de actu entitatiuo. sic maior
est uera. ⁊ minor falsa. qa materia de
se licet non sit actus formalis ut sic. nec
habens actum talem: est tamen actus
entitatiuus. qa non est nihil. Ad cō
firmationē. Omne esse est a forma. ue
rum est de actu specifico ⁊ formali. S;
materia hab; de se alius actum. ut p;
ex predictis. Ad quartu; dico q mi
nor est falsa. qa materia ut patet hab;
distinctam ydeam in deo. cu sit aliquid
distinctum in entibus distincte intelligi
bile ⁊ distincte producibile. Ad qntu
cu; dicitur que anologantur. ⁊c̄. dico
q ista ppositio si uerum dicat in aliqui
bus. ut in sano de quo arguit: habet
tamen instātias in pluribus aliis. ut in
substātia ⁊ accidente respū entis. qa
tam subā q̄p accidens sunt formaliter
⁊ realiter ens. ut ostensum est in questi
one precedenti. ⁊ ideo illa maior non
est uniuersalr uera. forte etiam in ex
emplo supponitur unus falsum de sano
qa non est aliqs unus actus uł conce
ptus sanitatis cōmunis sano in anima
li ⁊ in urina. imo sunt equiuoci ⁊ diuer
si de quo alias. Ad sextu cu; dicit
q materia plꝰ dependet a forma q̄p e
cōuerso. dico q falsum ē qr prius nō ui
detur dependere a posteriori sed ecōuer
so: Materia ei; prior est forma sicut si
nitum ł fulcimentum eius. Sed esto ad
huc est falsa minor. Ad probatōe;
dico q separatio forme a materia non
uariat formas sicut non uariantur acci
dentia separata. dato gͦ q tales forme
essent separate a materia utiq; essent
materiales ⁊ corporales sicut prius. ⁊
si non actu tame; aptitudine subō ihe
rentes. adᵐ ultimu; dico q relatio cō
seruatiōis non est aliqd distinctum reali
ter a re conseruata. sicut nec creatio a
creatura. Ideo materia separata esset
sine forma non obstante relatione illa
conseruationis seu creationis. Nec illa
triplex cōtradictio quas dicit cogit. fu
niculus ei; ille 3ˣ non difficile rumpit.
p̄ma contradictio non est contradictio
Nam est actus formalis ⁊ specificus ⁊
omnis talis uł est formalis uł sequit
formam talem non habet materias de

se. Alius ē entitatiuū actus quo aliqd est in actu quicquid est extra suas cās ⁊ extra rōem intellectus. talem habet materia cum sit aliquid extra nihil. gº materia est in actu entitatiuo ⁊ non in actu formali. s; hic nulla est cōtradictio Nā si arguas. non ē in actu formali. gº non est in actu est euidenter falsa consequētia. Ita etiā dicta cōtradictio nō est contradictio. q2 esse i potentia ē duplex. siue duplex est potentia. sbiua ⁊ obiua. Materia est in potentia pmoº non sº. ut dictum est in questiōe pcedēti. s; esse in potentia sbiuo non abicit esse in actu opposito potentie obiue. s;ᵃ etiā non est cōtradictio. Non ei omē per se stans in genere subē est spēs uł indiuiduum. habet eī instantiā de aīa separata materia. gºᵃ est pars ⁊ pōt esse per se stans sicut ⁊ anima rōnał. Ad omēs aūt auctoritates phi seu comē. seu cuiuscūs alterius q̄ uidenť negare materias posse existere sine forᵃ. Dicēdū est q locunť de cōmuni cursu nature ⁊ de potentia creata. s; hoc nō obstante est possibile de potentia diuina. ⁊ per cōns nullas includit contradi

Alia est opinio.

Que dicit materias posse existere sine forma absq3 ulla contradictione ⁊ p potentias diuinas. Modus ponēdi q̄tum capio est iste. dicit eī q sm comē. sup ſam ēbdomadā Boetii esse simpl'r ⁊ eē aliqd diuersimode accipiť in theoᵃ ⁊ in phia. Nā in theoᵃ esse simpl'r cōuenit rei q̄das extrinseca denominatione ab esse pmi pncipii inquantū res participant diuinum esse. s; esse a'iqd puta hominē uł leones conuenit rei quadas intrinseca denominatione a natura sue essentie ⁊ pprie quiditatis. s; phi eodē mō dicunt res esse simpl'r ⁊ esse aliquid s. ab intrinseca rei denoiatione. ⁊ hinc est q theologi non dicunt esse simpl'r conuenire equiuoce decē generibus qa eadē rōne conuenit eis esse participatum q2 participāt esse ydeale qď ē in se unum ⁊ ides licet ydee dicuntur esse diuerse in deo per respū ad diuersas creaturas. s; phūs dicit ēe equiuoce cōuenire deces generibus. quia diuerse sūt rerum essentie quibus secundus ips res non solum habent esse aliquid sed esse simpliciter. Ad propositum in materia est triplex esse. unum esse simpliciter si ue accipiatur esse simpliciter secundus theologos siue secundū phōs. Aliud est esse aliquid. ⁊ hoc dupliciter. unum ut est in se quedas capacitas ⁊ quedā entitas ⁊ essentia distincta a quocun q3 alio. Secūdus esse ut fulcimentus compositi. ⁊ hoc esse habet a forma. Nam forma perficiendo capacitatem materie cōmunicat sibi suum esse. ⁊ p consequens toti composito ⁊ tale esse est qď habet materia a forma in actu. Quando autes desinit esse a forma desinit esse simpliciter secundus cursus nature. qď attendentes phi dixerunt materiam esse ens in potentia ⁊ non posse esse sine forma. Si obicitur q tunc duplex esse perfectus erit in composito s. unum compositi aliud materie. Rº. q uerū esset si mateᵃ actū suū quē pōt hrē actiōe diuina nata esset hrē ⁊ haberet in composito ad modum materie artifitialium. Sed materia non habet illum actum in composito sed tantum actum forme. Uult ergo dicere q materia ut in composito habet tantum esse sibi cōmunicatum a forma. Aliud aūt esse datur sibi supernaturaliter adeo qď etiā non habet ut est in composito quia repugnat per se unitati cōpositi. Sed illud esse haberet si deus eam faceret sine forma. Et secundum hoc mᵃ

sine forma. Imaginatur ei iste doctor ut videtur q cum unius compositi sit tantum unum esse. illud ex consequenti et per accidens est ipsius materie et forme et cuiuslibet accidentis illius totius. si igitur materia separaretur a composito deus dat sibi novum esse. quia tunc nõ potest habere esse totius qd prius.

Opinio g° ista ut applicatur ad propositum de quo queruntur dicit quasi duo pmum dictum est q materia in composito nõ habet esse nisi compositi et forme. Secũdum dictum est q in separatione si separaretur a forma acquirit novum esse supernaturaliter a deo.

Sed contra primum dictũ.

arguo sic. Quicqd est aliquid propria aliquitate est aliquid. sed materia est aliquid in composito. g° propria aliquitate est aliquid. et non aliquitate forme vel cõpositi. maior videt evidẽs qr cũ esse aliquid dicat entitatem rei intrinsecam. ideo competit rei esse aliquid a sua propria et intrinseca ratione vel aliquitate. minor patet. quia materia in composito non est nihil. ergo aliquid. Confirmatur: quia unumqq3 qd est extra suam causam et extra intellectum sicut habet propriam aliquitatem et entitatem ita habet et proprium esse. qa esse et essentia idem sunt realiter ut nũc suppono. sed materia est aliquid extra suam causam et extra intellectum ut etiam est in composito. qa non ẽ ens rationis: ergo habet propriam entitatem et proprium esse. et per consequens materia nõ habet esse formaliter per esse compositi vel esse forme. Contra secundum dictum arguo sic. Impossibile est transire de cõtradictorio i n cõtradictorium sine mutatiõe media. qa aliter non esset ratio quare nũc alterũ contradictorium inesset et non prius. Si ergo materia in separatione trãsit a non esse ad esse illud novum hoc erit mediante aliqua mutatione. Illa mutatio vel erit creatio licet improprie creatio dicatur mutatio. l erit generatio l augmẽtatio. l alteratio l s3 locũ mutatio. Nõ creatio: qr mª iã pfuit et io idẽ bis acciperet esse p creatiões. qd est impossibile. Nec generatio qa ipa materia est ingenerabilis et incorruptibilis. ex primo physicorum. Nec est alteratio vel augmentatio quia per talem separationem non acquiritur nec qualitas nec quantitas in materia. imo magis abicitur. Nec est loci mutatio. patet ergo q materia nullum novum esse acquirit si forma separaretur.

Preterea. illud esse vel esset substantiale vel accidentale. Non substantiale. tum quia hoc esset necessario per generationem. tum quia tunc materia haberet duplex esse substantiale. primum qd habebat. et secundum qd noviter acquirit. Nec potest esse accidentale. quia per tale esse non esset materia per se existens nec simpliciter independẽs sed potius oppositum. quia nullum accidens habet q sit per se existens vel forma independens. Preterea. si sic ergo materia naturaliter per se existere potuit sine forma: consequens est falsum. ergo et antecedens. probatio cõsequẽtie. licet aliqua perfectio vel aliqd esse alicuius supernaturaliter detur tamen postq inest naturale est. habenti illud habere vel posse habere. Exemplum de ceco illuminato supernaturaliter quia habito visu naturaliter videt. g° si materie attribuitur tale esse novum supernaturaliter. licet sit miraculum in primo instãti quo tale sibi datur. tamẽ postea naturaliter materia per se esset secundum illud esse. qd est absurdum

⁊ contra te. Notandum tamen q͡ si ista positio intelligeret q͡ materie sepe rate attribuitur nouum esse. non positiue sed negatiue. puta negatio ipsius esse comunicati a forma. i. q͡ materia per se existens esset sine tali esse comunicato. quequidem negatio ē quoddā per se esse. ita q͡ ex hoc materia eē dicatur per se quia non recipit esse forme Sic opinio haberet colores. quia vere materie separate cōmunicatur a deo p se esse negatiue. ⁊ per consequens dici posset q͡ tale non haberet materia in composito. quia hoc repugnaret unitati compositi. Nam si materia nō informaretur forma in composito. cōpoitū non esset unus per se. sed quasi quodā per accidens. Non tamen imaginādū est q͡ aliquid positiuus nouus cōmunicetur materie separate.

Quantum ad secundum.

Est conclusio scoti q͡ materia sine aliqua contradictione potest per se existere sine quacunq̄ forma substantiali siue accidentali vł absoluta vł respectiua sic intelligendo. q͡ ex hoc materia non acquirit aliquod nouum esse positiuus qd᷑ pus i cōpoito nō hrēt. Hec cōclo p q̄drupˀpˀsic. Oē absolutū p̄us alio a quo realr̄ distīguiť pōt esse sine cōtᵃdictione. sine illo. s; mᵃest qd absolutū distinctū realr̄ ⁊ p̄us q̄cū; forᵃsubāli seu accidentali. gᵒ⁊c̄. maior exponiť. dico eī p̄us pp depēdētiā essentialem posterioris ad p̄ˀ. Nā posterius sic dependēs nō pōt esse sine p̄ori a quo sic depēdet. dico absolutū ad remouendū instātias de correlatis que tamē secus cōpatiūtur p̄oritatē originis. ut pater ⁊ filius qui sine inuicēs ēe nō possunt dico distinctū realiter pp instātiā que fieret de sbō ⁊ ppa passione. ⁊ qbˀdā aliis. ūde maiori lla non uiˀnegāda nisi pp defectū alicuiˀcōditiōis p̄dictarus minor ē euidēs. nā q͡ mᵃsit p̄or p3. q̄r ē finitū ⁊ receptaculu formarū. unde augustinˀ. xii. cōfess. p̄us origine tiata est creatio ad materiā q̄p ad formā. l3 s̄m eū sił tp̄r mᵃ fuerit creata cū forᵃ. qd᷑etiā mᵃsit absolutū aliquid. p3. q̄a facit cōpoiōnē realē absolutā. q͡ etiā distīguiť realr̄ a quacū; forˀ. p3 i. q. p̄cedēti. S3 instať cōtra maiorē rōis q̄r tūc linea possit fieri sine puncto. cū sit p̄or eo ⁊ realr̄ distincta ⁊ formalr̄ absoluta. s3 hoc uideť ipossibile. q̄r tūc linea ess3 ifinita. p̄trᵃeadē rōe poss3 fieri corpus sine figura. cum corpˀ sit p̄us ⁊ realr̄ distinctū a figura. ⁊ etiam aliquid in se formalr̄ absolutum. Corˀ aūt esse sine figura uidetur impossibile nec intelligibile. R̸ nō. ad primum. q͡ ipa linea pōt accipi dupliciter uł s̄3 illud qd᷑ clauditur inter duo puncta includendo ipa puncta. uel non includendo ipa puncta. Item punctus potest accipi dupliciter. uel possitiue. uł priuatiue. priuatiue quidem nihil addit sup lineam nec dicit aliquid nisi priuationē linee ad ulteriores partes. Si primo modo accipitur linea sic ē ipossibile eā esse sine punctis quia sic includit ipsa puncta. Sicut est impossibile esse hominem album sine albedine. Secundo autem modo accipiendo potest utiq̄ fieri sine punctis accipiendo punctum positiue. Non tamen accipiēdo priuatiue. Diceres ergo linea erit finita. R̸ nō erit infinita. idest non finita possitiue. sed finita priuatiue. Si ulterius arguas ergo infinita simpliciter peccas arguendo secundum accidens.

Ad aliud de figura dicunt quidam q͡ figura nō distinguitur realiter a corpore. q̄re nō tenз. Cōtᵃ. q̄r figurať.

⁊ corpus sunt per se in predicamentis
distinctis. quia corpus est quãtitas . ⁊
figura qualitas de q̃rta spetie. g° ip̃a
sunt realiter distincta. Aliter g° est di
cendum. q figura pot̃ accipi dupl'r uel
positiue uel p̉uatiue. p̉mo mõ dicit de
termioatione quandã extrinsecam ⁊ ex
traneã alterius generis a corpore. quo
mõ loquit̃ aris. de figura in predicamẽ
tis c°. de qualitate. S° mõ accepta
figura. s. p̉uatiue dicit determinationẽ
quandã intrinsecam que nihil positiuũ
addit ultra corpus. s3 tantum p̉uationẽ
ad ulteriores partes. sic loquitur de fi
gura auctor. vi°. p̉ncipiorũ. q artifex
facit figuram intisionis nihil addendo.
s3 potius remouendo. p̉mo mõ accipiẽ
do figurã de⁹ potest facere corpus sine
figura. S° mõ non. sicut de linea ⁊ pũ
cto supra dicebatur. Si g° arguis corp⁹
erit infinitum. Nego s3 erit finitum nõ
positiue sed priuatiue. P̉terea S° ad
p̉ncipale arguit̃ sic. qcquid deus cõser
uat pro uno instãti sine alio pot̃ conſ
uare etiã pro quocũq3 sequenti. s3 de⁹
pro instanti creationis cõſuat materiã
sine forma. g° ⁊c̃. maior apparet. quia
equalis uirtutis ⁊ potẽtie uidetur ĩ hoc
⁊ in illo. minor patet per aug^{ni}. xii. cõ
fess. ut superius adducebat̃. q2 p̉us
ex natura rei teriat̃ creatio ad materiã
q̃ ip̃a materia informetur forma. quia
prius oportet existere receptaculum for
me q̃ forma ip̃a. Confirmat̃ 2õ. qa
qd' deus immediate creat pot̃ conserua
re. q2 non minoris uirtutis est cõſuare
q̃ creare. sed deus immediate creat ma
teriam. tm3 q2 cum materia sit aliqd p^{m}
in entibus non subest cãlitati alicuius
creature. tm3 q2 non ẽ nata ꝓduci nisi ꝑ
creationẽ. Nulla aũt creatura pot̃ crea
re. P̉terea. 3° sic materia pot̃ esse sine
q̃cunq3 forma determiata. g° sine for^{a}

simpl'r. Antecedẽs est euidẽs. q2 est in
potentia ad oẽs equal'r. g° pot̃ esse sub
oib3. Nõ sil'. g° successiue. contra ꝓb^{r}
sic. qcqd detiat sibi aliqd' ge⁹ detiat sibi
aliquã ei⁹ spẽs. ut qcqd est aial est hõ
ul' leo. ⁊c̃. qcqd etiã detiat sibi aliquã
spẽs detiat sibi aliqd' indiuiduũ. ut qc
qd est hõ ẽ hic hõ ul' ille pu^{a} sortes. ⁊
p'o ⁊c̃. g° ad destructionẽ conseq̃ntis.
qd' non detiat sibi aliqd' indiuiduũ nec
spẽs ⁊ ꝑ cõns nec genus. Si g° mate^{a}
nõ detiat sibi aliquã formã: g^{c} nec ge⁹
for^{e}. q̃re sine cõtraditiõe pot̃ esse sine
oi forma. Cõfi^{r} 2õ. qcqd h3 se contin
geter ad qd'lib3 alic⁹ generis h3 se con
tingẽter ad illud gen⁹. s3 m^{a} h3 se cõti
gẽter ad q̃lib3 formã. g° ⁊c̃. ⁊ ꝑ cõns
pot̃ esse sine oi for^{a}. Cõt^{a}. cor⁹ pot̃
eẽ sine quocũ3 loco detiato. q2 respicit
quẽlib3. g^{c} pot̃ esse sine loco simpl'r. h°
uidet̃ f'lm. R°. q lic3 hoc sit ĩpossibl'e
de po^{a} creata. est tamẽ possibile de po^{a}
dina. pu^{a} si de⁹ faceret aliqd' cor⁹ ext^{a} ui
uersum. ⁊ ꝑ cõns cor⁹ ẽe sine loco nullã
includit cõtradictionẽ. P̉te^{a}. q̃rto ar°
sic. qcqd absolutũ poterit de⁹ facere in
creaturis mediãte cã S^{a} q̃ nõ ẽ de eẽn
tia rei potest ꝑ se facere sine illa causa
Sz de⁹ pot̃ facere materiã existere me
diãte forma que nõ est de essentia ma
terie. g° ⁊c̃. maior est euidẽs. q2 h° nõ
repugnat effectui nec ip̃i deo. cũ h° nõ
sit ip̃fectiois sed magis p̃fectiois. Et
dico absolutũ ꝑꝑ instãtiã q̃ fieri poss3
de relatiõe. mior app3. q2 adueniente
alia ⁊ alia for^{a} remanet eadem materia
qd' nõ esset si forma esset de essentia
materie. Ex predictis concludo cor
relarie q materiã existere sine for^{a} null'ã
ĩcludit cõtraditionẽ ex tis. ꝓ^{r} illud qd'
subẽ possibil'r po^{e}dine nullã includit cõ
tradictiões ex teris. s3 materiã existere
sine forma subest potẽtie diuine. g° ⁊c̃.

Maior est euidens. q2 qd'includit con
tradictionem non sub est alicui potētie
Nec etiā diuine. minor est euidens ex
predictis. Quātum ad 3m articulum sci
endum q occurrunt aliqua dubia. 1m
Si materia esset separāta a forma utrū
esset alicubi. 2o. an esset mobilis ad
aliqd' ubi. 3o. an haberet partes.
Quarto. an haberet respūs creationis
ad deum creantem et cōseruātem. R°.
ad pm q posset esse alicubi et non ali
cubi: Esset ei alicubi si poneretur īfra
uniuersum. sic e3 esset in ubi non circū
scriptiue sed diffinitiue sicut angelus.
Si aūt poneretur extra. sic non esset
alicubi nec diffinitiue nec circunscripti'e
sicut nec angelus si poneretur extra u
niuersum. ad 2m. dicendum est q mot9
sequitur formam. Nam sm exigentiam
eius est motus naturalis siue ad unam
differentiam positionis sicut patet in
graui et leui. siue ad omnē differentiam
positionis ut est motus animalium.
Principium pmi motus est forma natural'
principiū 2i est forma animalis. i. anima
Cum g° materia circunscribatur ab oī
forma q m est de se non mouetur ad ali
qd'ubi. g° ubi esset. R° nō. ubi deus
uellet. siue sursum siue deorsum. ad
3m dicendum. q ptes hēt sbāles sicut si
subā compo9 circunscribetur ab omi
quātitate. tales eis partes non habet
per quātitatem ipa mātēria nec aliqua
subā. Contra. Si habet partē et ptē
g°ē qd quātum dimensionatum. Rnō
ptes dimensiones quātitatis sunt dimē
siones interminate inantea. sm comē.
inde subā orbis. Sed ille quātum est
de se materiam non extendunt. de quo
amplius dicetur infra qōne de extensi
one materie. ad quartū dicendum est
q sic. Contra. Respectus ille quedam
forma est. g° materia non est sine for9
cuius oppositum supponitur. Rnō nō
est forma realiter distincta sed essenti
aliter et unitiue idem cum materia. ut
etiā supra dixi. Sic ad questionem.

Ad rationes principales.

Cum dicitur. q diffinitio et partes diffi
nitionis. et c. Nego minorē ad proba
tionē. dico q materia separata inest a
ptitudinal'r et si non actual'r. sicut dici
mus de inherentia accidentis separati.
et hoc sufficit ad saluandū diffinitionē
materie assignatam. ad 2m dico q p
cedit ab insufficienti. Nam q materia
possit existere sine forma non est quia
dicit aliam entitatem relatiuam nec q2
aliam absolutam nec quia aliam abso
lutam priorem. Sed addendo sibi q̄rtū
q2 aliam absolutam priorē et distinctam
real'r a forma. unde nec illa incōuenie
tia sequūtur que adducis. ut p3 discurrē
do. Quantum ad primum membrum.
dato q relatio non poterit fieri sine fū
damento non sequitur q nec materia
sine forma. q2 relatio est posterior fun
damēto. Mate9 aūt est p9or for9. Sūt
tamē qdā q etiā cōcedunt r'ones fieri
sine fundamēto. s3 nō capio. q2 sicut i
possibil'e ē r'onē fieri sine t'io q2 relatō
iam non ess3 r'o sic nec sine fundamen
to. Si actu: actu. Si poten9: po9. nec
seq' etiā q motus poss3 esse sine mō
bili. q2 motus posterior est mobili. lic3
forte nec hoc sit impossibile. Sicut eis
deus posset facere unam extensionem
puta quantitatem sine subō sic et unā
successionem sine subiecto succedente.
Et forte sic est de facto in rarefactio
ne accidentium eucaristie q ibi est au
gmentatio quantitatis sine subiecto.
Cum enim species uini rarescunt quid
est mobile in isto motu cum quanti
tas ibi sit sine subtō. Quantum ad
2m membrum patet q entitas totius.

non posset esse sine partibus. quia est quoddā posterius ptibꝫ a qbꝰ eēntialr ꝛ intrīsece depēdet. Et cū dicis ꝙ duo alia possunt esse sine relatione silitudis Rꝰ. Non hēo ꝓ impossibili. erunt ne gꝰ aliquo similia. dico ꝙ nō formaliter semota similitudine. qꝛ similitudine sile formalr est sile. sꝫ poterūt dici aliquo mō silia fundalr. lꝫ hoc sit uerū largo modo. Quantū ad 3ᵐ mēbrum. patet ꝙ non seqtur ex hoc sbūꝫ fieri sine ꝓpria passiōe. quia hoc esset cōtradictio cū sbūm ꝛ ꝓpa passio realr non distinguānt. Ad 3ᵐ. Cū dicitur ꝙ impossibile est effectuꝫ formalē. ꝛ c̄. dico ꝙ relatio q̄ refertur mate ia ad formā uł ē idēꝫ realr cū materia. uł non. si idem sic non pōt separi. sꝫ nihil hēs ex hoc sicut nec de relatione conseruationis et creationis. si non est idē. dico ꝙ pōt fieri sine tali relatione sine oī cōtradictione. ꝛ tunc materia non refert ad formā nec ecōuerso. Ad illud si physi. dico ꝙ materia ꝛ forma sunt ad aliqd non semp nisi q̄diu manerēt sil. Ad q̄rtū cōcedo ꝙ impossibile sit aliqd existere sine existentia. sꝫ dico ꝙ existētia est idēꝫ realr cū rē existente. nō ei crẽdo esse essentie ꝛ esse existētie realiter differre. licet forte hēant aliquā nō idētitatē ex natura rei. de quo alias. tamē ad ꝓpositū pꝫ ꝙ ex hoc nihil hēs

Ad qntū de potētijs cōtrarijs. potest dici ꝙ potentia cū sit relatiuū potest accipi uł ꝓ respectu potentie. uł ꝓ substrato. omne ei qď respectiue dicitur ē aliquid pter ipam relationē sm augᵐ septio de trini. Si potentia materie accipitur pro substrato. sic potentia nō ē aliud realr q̄ materia. ꝛ hoc modo nō sunt potentie contrarie ad formas contrarias quia materia ī sua essentia nō est nisi una. Si aūt accipitur ꝓ respū nullū malū seqꝛ. si sequitur contrarios respūs in esse eidē ad diuersos terios D. g. unuꝫ albū ē simile ad aliud albū ꝛ dissimile ad nigrū. pteꝛ. unuꝫ q̄tuꝫ per eandē q̄titatē est equał uni ꝛ in equał alteri. Similiter inꝓposito distinguntꝛ potentie ad diuersas formas. Alr dicitꝛ ꝙ potentia materie est dupˣ q̄dā remota ꝛ q̄dā ꝓpinqua ꝛ dispositiua. potentie remote non sunt cōtrarie in materia. ꝓbatꝛ qꝛ pls opponitur actus unius potentie cōtrarie alteri potentie q̄ poᵃ poᵉ. Sꝫ actus cōtrarie potentie pōt simul esse cū altera poᵃ. D. g. actus albedis cū poᵃ ad nigredinē gᵒ mltomagis poterūt siml eē potētia ad albedinē ꝛ poᵃ ad nigredineꝫ. poᵉ aūt ꝓxie ꝛ dispositiue ad cōtrias forᵃˢ non possunt esse sil. In mᵃ autē sepata non essent poᵉ ꝓxime sed remote. Alr dicitur ꝙ potētie ad cōtrarias formas non sunt contrarie nisi sint pro eodem tēpore sm arist. pᵒ. c. ꝛ. iii. Sed sic nun q̄ materia est in potentia ad cōtrarias formas nec cōiuncta forme nec separata. Ad sextuꝫ ꝛ ultimū dico ꝙ limitatio est duplex formalis .s. ꝛ entitatiua. Si limitatio accipit formalr sic maior est falsa qꝛ non oē ens finituꝫ est sic limitatuꝫ. ꝛ tunc mior est uera. Si aūt accipitur fomō sic maior est uera ꝛ minor est falsa. quia licet materia nō eēt limitata limitatione formali si essꝫ sine forma esset tamen limitata limitatione entitatiua. sicut ꝛ qlibꝫ ens creatum.

D tētiū sicpcedit

Et arguit ꝙ materiam generari ꝛ corrumpi naturaliter non includat repugnātiam terminorum. Primo sic. quia si materia nec generatur nec corrumpit generatio simpliciter non distinguitur ab altrāōe cōns est fłm. gᵒ ꝛ ātecedēs

ꝓbatᷣ cōntra. qꝛ ariſ. p° de generatiōe distinguit generationeȝ ſimplꝛ ab alteratione. qꝛ in generatiōe ſimplꝛ totuȝ mutatᷣ in totū. Non ſic in alteratione qđ non eſſet niſi mateª generaretᷣ ⁊ corrūperetur. Non eiȝ mutaretᷣ totum ī totū ſi mª maneret. ꝑterea oē cōtrariū pōt corrumpi a cōtrario. ex p° de generatione. ⁊ per cōns generari. ſȝ mateª habet cōtrariū. g° ⁊ c̄. minor pȝ. qꝛ q̲c q̲d patitᷣ rōe mͤ patitᷣ. ⁊ qđ agit rōne forme agit. ex ſ° de generatione. Sed agere ⁊ pati ſunt cōtraria. g° materia ⁊ forma. ꝑterea. cōpoᵐ generatur ⁊ corrūpitur naturalꝛ. g° ⁊ maª. ātecedēs eſt euidēū ex ſeptᵒ meta.. ſȝ cōſeq̃ntia ꝓbatᷣ. per idē hēnt eſſe ⁊ non eſſe ꝑtes ⁊ ip̄m totuȝ cōpoitum. Si g° ꝑ generationē ⁊ corruptionē cōpoſituȝ hēt eſſe ⁊ non eſſe. g° ⁊ materia q̃ eſt pars cōpoiti. ꝑterea. q̃do aliq̲d ex alio generatur illud aliud corrūpitᷣ. qꝛ generatio unius eſt corruptio alterius ex p° de generatiōe. Sȝ res naturalꝭ generatur ex materia. ex p° phy. g° materia corrūpitur. ⁊ ꝑ cōns pōt generari.

ꝑterea. ꝓpter unūq̄ȝ eſt illud magis eſt. ex p° poſteriorū. ſȝ ꝑꝑ materiā res ſunt generabiles ⁊ corruptibiles. ex ſeptio meta. ⁊ ſ° de generatiōe. g° mateª ip̄a eſt magis generabilis ⁊ corruptibilis. Ad oppoitū. ꝑ phūȝ. Materia ē ingenerabilꝭ ⁊ incorruptibilis. R°. generatio cū ſit q̃daȝ trāſmutatio pōt comparari uꝭ ad ſbūȝ qđ tranſmutatᷣ uꝭ ad terminū ad quē ordinatᷣ. ſȝ h° ad q̄ōneȝ dico duas cōcl̄ones. pª concluſio eſt iſta affirmatiua. ꝙ mateª generatur ⁊ corrumpitur ſbiue. Hanc ꝓbo ſic. omīs forma alicui formalꝛ iexiſtens per neceſſitateȝ denoīat ip̄m cui ineriſtit. Impoſſibile eſt ei albedinem ineſſe alicui niſi illud ſit albuȝ. Sȝ generatio ineſt forᵉmᵉ. qꝛ mª eſt ſbūȝ generatōis. g° genera° denoīabit materiā ⁊ ꝑ cōns mª generatᷣ ſbiue. ꝑteª. oīs mutatio eſt actus entis ī poª ut ſbi ex 3° phy. ſȝ generatio eſt q̃dā mutatio. g° generatio ē actus entis in poª ut ſbi Sȝ ſbūȝ generatiōis ē maª. g° generatio ē actus mᵉ. ⁊ ꝑ cōns mª generatur ut ſbūȝ. Cōfirmatᷣ. qꝛ ariſ. 3° phyſi. poſt datā diffinitionē mot⁹ exēplificat de generatione ⁊ corrūptione. dicens ꝙ generatio eſt actus generabilꝭ inq̄ᵐ generabilꝭ. ⁊ corruptio actus corruptibilis inq̄ᵐ corruptibile. illud cuius eſt actus eſt ip̄a mª. g° mª eſt generabilis ⁊ corruptibilis ut ſbūȝ. ꝑteª. gener° ē mutatio ex ſbō in ſbūȝ. ex. v. phy. tūc ſic. q̲c q̲d mutatᷣ a nō ſbō in ſbūm generatᷣ. Sȝ mª mutatᷣ a nō ſbō ī ſbūȝ puta ante igne ad ignē. g° mª generatᷣ Silꝛ pōt argui de corruptione que eſt mutatio a ſubō in non ſubūȝ. Nā materia ſic mutatur. ꝑteª. ariſ. v. phyſi. ꝓbans ꝙ generatio non ſit motus. arguit ſic. qđ generatur non eſt. qđ mouetur eſt. g° generatio non eſt motus. Quero pro quo accipitur in maiori ly qđ generatur. non pro termino. qꝛ tūc minor eſt falſa. Naȝ in hoc non diſtiguitur generatio a motu. quia ſicut terminus generatiōis non eſt. ſic nec terminus motus ē. g° accipitᷣ ꝓ ſbō. ſȝ ſbūȝ generatiōis ē mª. g° mª generatᷣ.

Cōtª iſtā cōcl̄onē inſtatur primo ſic. oē qđ generatur aliq̃ndo generatuȝ eſt q̲a eiuſdē eſt potentia ⁊ actus. ſȝ mª ꝑte generatur. g° mª aliq̃ndo eſt generata qđ uidetᷣ abſurduȝ etiā ſbiue. qꝛ finita generatione non amp͛ius mateª ſubicitᷣ generationi. nec ꝑ cōns generatᷣ ſbiue

ꝑteª. cuicuȝ cōpetit genᵒ ⁊ ꝓductio. q̲a iſta duo tranſmutatio ⁊ productio ſunt de rōne generatiōis. Sed per te

materia generatur. ergo ⁊ producit̃ i
esse per generatiões. qđ est absonum.
Rñõ ad primũ. cõcessa cõclusiõe nul
lũ erit incõns. Nã sicut materia est
sbũz generatiõis ut generatio est act⁹
iꝑfectus ⁊ dicit̃ generari sbiue. ita ꝙ
do ẽ sbiã generato esse. dicet̃ generata
denõiatiue. qđ nõ est icõueniẽs. Alr
dici̇r ꝙ generari cõpat̃ ad sbũz ut act⁹
⁊ ad tiuz ut uia. qđ g° est tius generati
õis erit aliꝗd generatũ. qđ at ẽ sbũz
non oz: qꝛ nõ generat̃ ut tius. Ideo
ipa generatio alr denõiat tium ⁊ alr
sbũz. ad 2m dico ꝙ licet illa duo sint
de rõe generatiõis non tamen cõpetũt
sibi respũ eiusdẽ. sed transmutatio com
petit sibi rõe sbi. ꝓdutio uero respũ ti.
transmutatio ei dicit imꝑfectionẽ. pro
ductio aũt ꝑfectionẽ. Ideo generatio
ꝗtũ ad primũ non transfert̃ ad diuina
s3 ꝗtũ ad 2m. Ideo in diuinis ẽ gene
ratio ꝓductiua nõ trãsmutatiua. Ca
cõcl̃o est ista. ⁊ negatiua. M͞a nõ gene
rat̃ nec corrũpit̃ tiatiue. Hãc ꝓbo sic.
oẽ qđ naturalr generat̃ ul̃ corrũpitur.
ut terminus habet materiam ꝑtem sui.
Sꝫ m͞a nõ põt hrẽ materiã ꝑtẽ sui. g°
⁊ c̃. maior est euidẽs ex q̃nto meta. ⁊
p° phy. qꝛ m͞a ẽ ex q͞a re generat̃ cũ in
sit. ꝓbat̃ etiã rõe. qꝛ oẽ qđ generatur
ul̃ corrũpit̃ ut teriuś est possibile esse ⁊
non esse de potentia intrĩseca. ex p° de
generatiõe. g° qđ per se generat̃ ul̃ cor
rũpit̃ h3 per se ꝑn͞m q° põt esse ⁊ nõ eẽ
illud ẽ m͞a ex septio meta. mior ꝑncipal̃
ꝑ3 qꝛ alr essz ꝓcessus in infinitũ in ma
teriis. Prete͞a. ꝗdcũꝫ agẽtia sũt eẽn
tialr ordiata agẽs posteri⁹ ꝑsupponit
actionẽ ꝑoris. Ex͞m de arcto ⁊ natura
Sꝫ agẽs naturale et ꝑmuz agens sunt
essentialr ordinata. g° ⁊ c̃. Illud ꝑsup
poitũ est materia. sicut ⁊ ars ꝑsuppoit
materiã a m͞a. ꝑterea. oẽ generabile ⁊
corruptibile ut tius ẽ in po͞a alic⁹ subi.
Sꝫ materia nõ est in poten͞a alic⁹ subi
g° ⁊ c̃. maior est euidens. sed minor
ꝓbat̃. qꝛ p͞m potẽtiale in nulli⁹ est po͞a
ꝗa non esset primũ. s3 materia est prius
potentiale ⁊ ꝑmũ sbũz. ex p° phy. g°
materia in nulli⁹ sbi potẽtia est. Cõtr͞r
rõ. qꝛ illud qđ ꝑsupponit̃ in oi actione
naturali ⁊ ad qđ stat resolutio ois gene
ratiõis ⁊ corruptionis: generari ⁊ cor
rũpi ut terminus includit cõtraditiones.
s3 mat͞a est huiusmõi. qꝛ ipa suppon̄it̃
mõi actione naturali ex p° physi. ⁊ ad
ipaz resoluit̃ ois generatio ⁊ corrupti͞o
ex p° de generatione. g° ⁊ c̃. s3 ꝑꝑ ar͞m
nunc ultimo factũ occurrit unuz dubiũ
utruz in generatione ⁊ corruptione sim
plr fiat resolutio usq3 ad primã mate
riã. uidet̃ ꝙ non. qꝛ ul̃ in eodẽ instãti
esset i materia forma corrupti ⁊ forma
generati. ul̃ ia°. ⁊ i a° si sil̃ i eodẽ. g° sil̃
erũt cõtrarie forme in materia. qđ est
absurdũ. si in alio ⁊ in alio cuz inter q̃
libz duo instãtia sit tꝑus mediũ. esset
aliqđ tꝑus in quo prima materia esset
sine oi forma. ⁊ cuz ipa de se sit indif
ferens ad oẽs formas non magis ge
neraret̃ i ea una forma ꝙ alia. ⁊ ꝑ cõ
seꝗs natura frustra egisset disponẽdo
materiã in toto tꝑe ꝑcedenti. q̃ omia
sunt absona. Sꝫ cõtrariũ hẽtur q̃rto
metau. i fine. ⁊ octõ meta. ubi arist. mo
uẽs dubitationẽ de uino ⁊ aceto. ⁊ de
aiali uiuo ⁊ mortuo quõ fiant ex se in
uices ait sic. q̃cũq3 itaq3 transmutant̃
ad inuicez ad materiã oportet reducere
ut si ex mortuo aial̃ in materiam prio
deinde inde fit animal. acetus in aquã
deinde fit uinuz. Rñõ ꝙ in oi genera
tione ⁊ corruptione simplr oportet fie
ri resolutiones usq3 ad primã materiã
⁊ hoc statim uel non statim. Statim
ꝗdez in habentibz unã formã. s3 non

statis in habētibus ples formas. In hoie ei in quo non dubito esse plures formas sepata ultia for specifica ⁊ corrupto hoie pu^a in morte remanet ma^a sub for^a incōpleta corporis q̄ nō ē i a liq̄ spē spe^ma. s; ē naturaľr in cōtinuo fluxu us; ad p̄mā materiā ātēq̄ de illā m^a aliqd spe^e distictū generef. q̄ corrū piōe p^9 cōpleta ord^c na^c troncif ab a gente natural forma aliqua specifica. puta forma uermis uel plāte ⁊c̄.

S; cōt^a. generatio uni^9 est corruptio alterius. s; hō in morte corrūpif. g^o statis aliud generaf. q̄re nō o; fieri resolutionē us; ad p̄mā materiā. R^o hō in morte nō corrūpif ultimata corruptiōe. q; adhuc remanet forma aliq̄ q̄ fuit de essentia hoīs. pfecta aut ultimata āt corruptione necessario aliud generaf. q; m^a naľr nō existit sine forma Et sic corruptio uni^9 est generatio alterius. ⁊ ecōuerso. s; in habētib; unā solā formā nō o; tātū expectare. s; corrupto aere statis generaf ignis si ignis ex aere debeat generari. Ad illud q̄ obicif dicēdū q̄ pcedit ex fl'a imaginatiōe. Nō ei ē intelligēdū q̄ in eodē instāti uľ alio ⁊ alio sint in m^a for^a corrupti ⁊ for^a generati. ita q̄ sit dare istās. in quo ultimo sit for^a corrupti. ⁊ aliud instās i quo p^o sit for^a generati. s; in eodē instāti una desinit esse ⁊ alia incip esse. nec ex hoc seqf q̄ in eodē instāti sint ibi for^e cōtrarie. s; q̄ in eodē instāti una incipit ⁊ alia desinit. ⁊ iō nō est dare instās uľ tpus in quo sit materia sine for^a. Nec p cōns natura frustra agit. q; in illo instāti ita m^a est dipoita ad uni formā q̄ nō ad aliā. q; non est dare materiā nudā. S; his dimissis. Arguif cōtra cōcl'onē pncipelē. p^o sic. qd' pōt sine cōtraditiōe in aliqd perfectius ⁊ equale sibi: pōt in illud qd' est inpfectius. s; agēs naturale pōt generare cōpo^m ⁊ formā. quorū utrūq; aut q̄libz est pfecti^9 m^a. g^o pōt generare ⁊ pducere materiā. ptē^a. densus pōt fieri rarum. g^o materia pōt generari ut tius. antecedēs ē euidēs. s; cōna pbaf q; in denso est assignare ptes q̄titatis adequatas ptib; m^e. q̄ q̄titati subsistenf puta si tres. tres. a; r in minimā m^a posset fieri q̄titas unius. g^o adueniente noua pte q̄titatis q̄ fit cu; ex denso generaf rarū. o; aduenire nouā ptem materie. qd' sine generatione materie fieri non posset. p̄terea actus ppus est in pp̄o susceptiuo. ex s^o de anima. sicut g sunt gradus in formis materialib; saltē sm perfectū ⁊ minus pfectū sic erūt ⁊ i materiis ut sint ppe illis formis qd' sine generatione materie fieri non posset. ut uidef. R^o nō ad p^m cōcedo maiorē; ceteris parib;. S; in ppposito non sunt cetera paria. Agens ei naturale necessario psuppo^it subiūm in sua actione in quo agat. Et ideo supposita materia pōt generare cōpo^m ⁊ formā. s; q; materia est p^m iubūs in entib; non pōt pducere materiā. q; non hēret sbūs circa qd' ageret. q; nľ idem pōt esse sbūs ⁊ tius generatiōis. Ad s^m nego cōseq̄tiā. ad pbationē;. Cu; dicis. q̄ ptes materie ⁊ q̄titatis sunt adequate. si intelligis adeq̄tioues precisas ita q̄ nulla ptiū materie sine additione posset esse sub maiori q̄titate. dico q̄ fl'm est. Na; sicut est in potentia ad contraria. s. ad rarū ⁊ densum. ex q̄rto phy. ita est in po^a ad maiorē; ⁊ minorē q̄titatē;. Nec seqf q̄ minia materia posset fieri sub q̄titate uniuersi. sicut nec si aliqd est in po^a ad calidū ⁊ magis calidu;. g^o ad infinitu; calidū uel maxīe calidum. qnia est dare tium potentie huius. sic est in proposito.

Ad 3m dico. quod sicut sunt gradus i formis materialibus ita et in materiis proxis et dispositus sed nõ i materia pa. quia ipa de se unica est et uniformis 2u cuiuscuz forme. Unde remanet ingenerabilis et incorruptibilis tiatue. sic ad questionem.

Ad argumenta. ad primu.

Nego conam. ad probationem. Totum mutatur i totum. verum est sumendo totum cathegorice. quia sensus est quod aer constitutus ex ptibus transeat in genere si ex tali generetur ignis. Non sic in alteratione quia sbus manet in esse pfecto sub utroque tiorum alterationis. et hoc sufficit phio pro distinctione generationis ab alteratione. sed si ly totum accipitur sincategorice sic nõ est verum. quod totum mutetur in totum. quia esset sensus quod qlibet ps mutaretur in qualibus. Manet eis materia cõis sub generato et corrupto.
Ad sm nego minorem. ad probationes. dicendum quod licet agere et pati sint cõtraria nõ tamen sequitur quod materia et forma sint cõtraria. quia non oz tantam esse diuersitatem in cãis quanta est i cãtis. ad 3m. Nego cõntiam. ad pbationes cõcedo quod qm ad esse cõpoiti cõicatum ptibus aliquo pro idem hent esse et nõ esse cõpom et ptes. Sed non oz qm ad entitatem pprias quas habet alias ab entitate cõpoiti. Entitas g ppa me manet incorruptibilis et igenerabilis corruptiõe ul generatiõe cõpoiti nõ obstãte. ad 4m. Generari aliqd ex alio est duplr ul sicut ex sbõ ul sicut ex opposito. ex p phy. Cum g dicitur quod qñdo unum generatur ex alio illud corrumpitur. ly ex uel dicit hitudines ad sbus. et sic est falsa ppõ. uel dicit hitudies ad om. et sic est vera. Et ho mõ intelligendum est illud qd generatio unius est corrup alteri. Materia at nõ est opm sed sbus in generatiõe. ad ultimum. cum dicitur pp qd unumquodque tale. et c. quõ illa ppõ hz veritatem dicitur varia a diuersis. Nã videtur multas istãtias hre. sufficit at ad ppositum quod ut cõiter dicitur nõ hz veritatem i cãis materialibus. hz at forte in cãis efficientibus uniuocis et essentialiter ordinatis. de quo alias. Materia aut non est cã efficiens sed materialis generatiõis et corruptionis. ad arm in opm intendit quod materia est ingenerabilis et incorruptibilis ut terminus. sed non ut subus.

d quartum sic proceditur.

Et arguitur quod materia sbeta. et c. Nõ habeat aliam extensionem. p ab extensione quantitatis. p sic. quia aris. septio metã. dicit quod materia nec est qd nec quantum. et c. sed qd nõ e qm. nullã hz extensionem. g et c.
Preterea 3 phy. c de infinito dicitur quod si infinitum esset extra magnitudines esset indiuisibile. g oẽ diuisibile est p magnitudinem. sed materia nõ est magnitudo. g ipa nõ est diuisibilis de se. nec p cõns extensa. ad oppositum arguitur sic. nullum indiuisibile põt fieri diuisibile. Sed materia fit diuisibilis p quantitatem. g materia non est idiuisibilis sed diuisibilis. et p cõns extensa. preterea mensura et mensuratum hent distinctas extensiões. Nam mensura eo existit ptibus mensurati. sed quantitas mensurat materiam g alia est extensio huius et illius.

Rñdeo in ista questione.

Suppono cum titulo qõnis quod quantitas est accidens. et p cõns aliqd distinctum realiter a sbã. qd probatur. tum quia sbã manente in variata quantitas variatur. ut cum rarum fit densum et ecõuerso. sed ipossibile est aliqua eadem realiter sic se hre quod uno manente in variato aliud in sua natura varietur. Tum quia pdicamenta sunt distincta realiter sm aris. vi. meta. Sed sbã et quantitas sunt diuersa pdicamenta. Tum quia ipossibile est idem realiter separari a se ipo. quia tunc idem posset ee et nõ esse. sed quantitas realiter separatur a sbã. ut i sacramento illo glioso

encaristie · Hoc supposito accedo ad
illud qd q̄rit ubi ostēdo. vi. cōclones p
ordinē · pª cōcl'o sit ista. Mª accepta si
ne ꝙtitate nō est actualr extensa. hāc
ꝓbo sic. Impossible ē effectus formalē
separari a forma. sꝫ esse extensus ē ef
fectus formal ꝙtitatis. gº impossibile ē
esse aliqd extensus sine ꝙtitate. maior
ē euidens. Impossibile est ei esse albus
formalr sine albedine. mior ꝓbat. qa
ꝓdus est ſm ꝙtitates equale ul' ieq̄le
dici ſm aris. in ꝑdicamētis. sꝫ oē extē
sus est equale ul' inequale alteri exten
so. gº hoc erit necessario p ꝙtitatem.
Preteª oē extēsus ul' est finitus ul' infi
nitus. sꝫ mª accepta sine ꝙtitate nec ē
finita nec infinita. gº nec extēsa. maior
est euidēs. sꝫ mior ꝓbat. qr finitus ⁊ i
finitus ꝙtitati cōueniūt. ex pº phy si.
ꝑteª. mª accepta sine ꝙtitate. aut hꝫ
partē extra partē. aut non. Si nō. ha
bet ꝓpositus. si sic. gº ē diuisibil' i ptes.
qd ē falsus. qr nihil ē diuisibile nisi per
ꝙtitates ul' cōtinuā ul' discretā. Cōfi[r]
qr sbā q̄ est mª non magis est de se ex
tensa ꝙ forª. Sꝫ forª non est extēsa ni
si ꝙtitate. sicut de q̄litate expsse dicit
aris. vi. phy. Nō ei extendunt forme
sbāles sine accidentales nisi per acci
dens. s. rōe ꝙtitatis. gº mª circūscripta
ꝙtitate nō ē actualiter extēsa. Ex hoc
cōcludo correlariū ꝙ mateª accepta si
ne ꝙtitate est indiuisibil'. Cōtª. Si
mª est indiuisibilis gº tanta mª erit i gra
no milii ꝙta est in uniuerso. qd est ab
surdū dicere. Rº. Indiuisibile pōt ac
cipi duplr. Negatiue ⁊ ꝑuatiue. Ne
gatiue dicit indiuisibile cui repugnat
diuidi ex sua natura. ita ꝙ nec est diui
sibile actu nec poª. puta pūctus ul' uni
tas. Indiuisibile aūt ꝑuatiue dicitur il
lud cui ex natura sua non repugnat di
uidi. Et ideo si actu sit indiuisibile est
tamē aptus natū ⁊ in poª diuisibile esse
D. g. albedo que sic indiuisibil' dicitur
ex. vi. phy. Mª gº accepta sine ꝙtitate
est indiuisibil'. non ꝑmo mō. sꝫ ſo mō.
Tūc ad arᵐ ly tantū ul' ꝙtus pōt acci
pi duplr ul' ſm ptes ꝙtitatiuas ⁊ acci
dētales ul' ſꝫ ptes ētitatiuas ⁊ sbāles.
ꝑmo mō in mateª accepta sine ꝙtitate
nec est tantus. nec ꝙtus. ⁊ p cōns nō
pōt dici ꝙ tanta mª isto mō sit in uno
ꝙta est in alio. ſo mō dico ꝙ pl's est
de mª in uno ꝙ in alio ⁊ pl's in uniuer
so toto ꝙ in grano milii. Nec arᵐ con
cludit contra hoc. qr arguit de tanto ⁊
ꝙto ſm ptes ꝙtitatiuas. quales mate
ria non hꝫ circūscripta ꝙtitate. Sª
cōcl'o est ista. Mª existens sbita ꝙtita
ti hꝫ aliquā extēsionē. Hāc ꝓbo sic. Mª
sbita ꝙtitati hꝫ ptes extra ptes. gº hꝫ
aliquā extensionē. cōns est euidēs. Sꝫ
antecedēs ꝓbat. tūs qr alia ps mᵉ est
in asino. ⁊ alia in homie. alia in sorte.
alia i pl'oe. alia in pede. alia i oculo. gº
⁊c. Tū qr impossibile est eidē pti ma
terie inesse sil' cōtraria. l' cōtradictoria
sꝫ forᵉ cōtrarie ⁊ p cōns cōtradictoria
insunt ipi materie. puta forma ligni ⁊
forma aque. albū ⁊ non albū. gº insunt
sibi nō ſm eandē ptes sꝫ ſm aliā ⁊ aliā
ꝑteª. nullū accidēs diuisibile pōt reci
pi in indiuisibili. sꝫ ꝙtitas est accidens
diuisibile ⁊ recipit in mª sicut in subō.
gº mª ut subiacet ꝙtitati non est indiui
sibilis. ⁊ per cōns extēsa. maior. ꝓbat
per comē. 3º celi ⁊ mūdi. cº. vii. qui hoc
dicit expsse. ꝓbat etiā qr alias ul' ipa
mª idisibil' ēet tota sub tota ꝙtitate ⁊
tota sub qualibꝫ pte. qd nō conceditur
possibile esse de aliqua creatura nisi de
aia rōli ul' de angelo. ul' aliqd accidēs
esset sine sbō. puta ille ptes ꝙtitatis
qbꝫ mª nō subiceretur. qd est impossibi
le p naturā. Ex his cōcludo correlarie

ꝙ materia est actualr extensa per acci
dens. qꝛ ꝑ q̄titatē. Cōtra istā cōclu
sionē argᵒ pᵒ sic. Materia existēs sub q̄
titate nō habꝫ ptē ⁊ ptē. gᵒ nec aliquā
extēsionē. cōntia est euidēs. sꝫ antece
dēs ꝓbat. qꝛ si sic tūc materia nō essꝫ
ꝑmū ꝑncipiū oīuꝫ corporū naturalium
ſm eiꝫ unā ptē esset in uno ⁊ ſm aliaꝫ
in alio ⁊ ideo diuersorū diuerse materie
Preterᵃ. tunc materia esset resolubilis
in suas ptes. illa aūt in q̄ res resoluit
sunt ꝑncipia eius. qꝛ unūqꝙꝫ resoluit
in ea ex qbꝫ cōpoit. gᵒ materᵃ nō esset
ꝑmū ꝑncipiū cū hrēt ꝑncipia ꝑora se.
Rᵒ. ad primū negādo antecedēs. Ad
ꝑmā ꝓbationē dicēdū ꝙ sicut nlla una
forᵃ est ꝑmū ꝑncipiū formale oīuꝫ sed
diuersorū sūt diuerse forme. sic nec una
mᵃ est primū ꝑncipiū oīuꝫ materiale. sꝫ
diuersorū sunt diuerse materie. Cōtᵃ.
principia nō erūt tātū 3ᵃ cuius cōtrariū
ult phūs ꝑo phy. Rᵒ. 3ᵃ sūt ꝑncipia
non numero sꝫ spē. ⁊ hoc intēdit aris.
Ad ſaꝫ ꝓbationē dico ꝙ ista resolutō
materie in ptes suas nō ipedit ꝑncipij
ꝑmitatē. que est i ptes hōgenas ⁊ eiꝰ
dē nature alˀs posset dici ꝙ sint corᵃ e
lemētaria pl̄a q̄ quattuor cuꝫ ꝗlibet
sit diuisibile in pl̄es ptes. ⁊ tamē aris.
ſo de generatione ꝓbat tantū esse q̄t
tuor corpora pᵃ ⁊ el̄a. sꝫ bene resolutō
in ptes etherogeias ⁊ alterius nature
impedit talē ꝑmitatē. sicut cōpoitū ex
materia ⁊ forma. ul̄ ex sbō ⁊ accidēte
Sꝫ tal̄ resolutio nō ē i mᵃ cū q̄libꝫ ps
mᵉ sit mᵃ sicut q̄lꝫ ps aq̄ ē aq̄. ſa cōcl̄o
ē ista. mᵃ existēs sub q̄titate hꝫ extēsi
onē aliā ab extēsione q̄titatis. hec cō
cclusio est directe ad q̄situ qōis. ⁊ hāc
ꝓbo sic. Ois forma sbālis unit sue mᵉ
sine medio accidētali. sꝫ corᵒ organicuꝫ
⁊ ꝑ cōns extēsuꝫ est mᵃ forme subālis
que est aīa. gᵒ aīa imediate unit corpori
extēsio non interueiente quātitate nec
aliqᵒ accidente ꝙ non essꝫ nisi alia essꝫ
extēsio corporis ab extēsione q̄titatis
maior ꝓbat qꝛ cū forma ⁊ mᵃ sint cāe
oīuꝫ accidētiū q̄ sunt in ea ex. i. phy.
ꝑus ex natura rei unit forᵃ materie q̄
resultet inde q̄titas ul̄ ꝗcūqꝫ accidēs
Nā cāꝫ oportet esse ꝑores effectu.
Cōfirmat 2ō. qꝛ ſm comē. pᵒ phy. duˣ
est corpus. s. corpus. sbā ⁊ corpus acci
dens. Oē aūt corpus est diuisibile ⁊ ex
tēsuꝫ ſm eundeꝫ ibidē. gᵒ ista duo corᵃ
sunt duo diuisibilia. ⁊ per cōns due di
mensiōes una sbē ⁊ materie. alia q̄ti
tatis. Sꝫ cōtra istā rōeꝫ instat. uidet
ei cōtradicere ꝑme cōclusioni. qa mᵃ
sine q̄titate nullā hꝫ extēsiōeꝫ. ut dicit
cōclusio ꝑa. ⁊ forᵃ ꝑus unit mᵉ q̄ emer
gat quātitas ul̄ aliqd accidēs ut sumi
tur hic in rōne. gᵒ in illo ꝑori forma u
niet materie nō extēse. cuiꝰ oppoᵐ con
cludis: pterᵃ. comē. inde sbā orbis di
cit ꝙ si forᵃ adueniret materie ante ex
tēsiones indiuisibile adueniret indiuisi
bili. ⁊ totū essꝫ incorruptibile ſm eūdē
gᵒ cōpositū ex materia ⁊ forᵃ esset incor
ruptibile ſm eū. qd est impossibile. gᵒ
unio forme ad materiā ꝑsuppoit exten
sionē. Sed nulla est extēsio in mᵃ sine
quātitate. ut dicit pᵃ cōclusio. gᵒ forma
non unit materie imediate ⁊ sine quā
titate. pterᵃ. in habētibꝫ pl̄es formas
forma postorior ꝑsuppoit priorē ⁊ per
cōns accidentia ⁊ dispositiones cōntes
primā formā. gᵒ saltēꝫ ſa forᵃ nō unitur
materie sine medio accidētali. Rᵒ. ad
primū ꝙ aliter loquēdū est de habētibꝫ
pl̄es formas. ⁊ alr̄ in habentibꝫ unaꝫ
tantuꝫ. In habētibꝫ ei unā tantuꝫ cō
cedit ꝙ forme unit prius ex natura rei
materie inextēse actu: ⁊ sic ꝓcedit pria
cōclusio. qꝛ accipit materiā ut nudā oī
forma. sꝫ in habentibꝫ pl̄es formas ut

in quolibet animali ut credo. uel saltem
in hoie in quo firmiter teneo esse plres
formas sicut pa forma suppoit ita et q̄
titatis qz seqr formā illā. et p cōns pa
extēsio me. Cōtra. go fa fora. s. aia u
nit me. mediāte accidēte. qz mediāte
q̄titate cōtt pmā formā. Rc. q du
plex ē mediū. s. mediū iterpoitionis. et p
suppoitōis. Nō ē āt imaginādū q inter
aias et corpus sit mediū iterpositōis. puta
sicut clauus l uisc medias iter ea. Sz
bene ē mediū psuppōis. argumētū go
pcedit ex fa imaginatiōe. nā lz q̄titas
l aliqd accidēs psuppōat unioi fe fore
ad materiā tamē hō nō tollit qn fa fora
imediate pficiat materiā nō iterueniēte
aliquo medio accidētali. Ad fz dicēdū
q comē. loqr de idiuisibili negatie. et
hoc mō forma nō unit materie idiuisi
bili. qz ma in illo poi q sibi unit forma
ē idiuisibil et iextēsa nō negatie sz pua
tiue extēsibil i poa. imo et hoc dicit co
mē. pp dimēsiōes illas itiatas q̄s ima
ginat in ma pexistere oi fore. Ad 3m
de hētibus plres formas pz p iā dicta.
stat go rō. sz qz ista pma rō nō pbat i
tētū nisi de extēsiōe me q̄ subicit forme
aial. id circo pbat magis generalr. po
sic. Nulla ptes ex fa cōclone et ptes
me sunt ma sicut ptes q̄titatis sunt q̄ti
tas. Tūc sic. sicut ma se hz ad q̄titatē
sic ptes me ad ptes q̄titatis. sz ma nō ē
q̄titas. g nec ptes me sunt ptes q̄tita
tis. et p cōns alia ē extēsio me et alia q̄
titatis. Preterea. ptes me et ptes q̄ti
tatis nō se uniformiter cōsecut. go alia
ē extēsio me et alia q̄titatis. cōntia ur
euidēs. sz ātecedēs pbat. qz eadē ma
nunc sub maiori existit q̄titate et nunc
sub mion. ut cū ex dēso fit rarū l ecō
uerso. unde fm aris. fo de generatione
ex uno pugillo terre fiūt. x. pugilli aq̄
et c. Sz cōtra istā cōclōnē arr po sic. qz

si extēsio q̄titatis sit alia ab extēsione
me. go duo cora sil erūt i eodē loco. cōns
ē fls. go et ātecedēs. cōntia pbat. oē ex
tēsuz fm triā dimēsionē ē corpus. unde
pce. et mūdi diffinit corpus esse qd hz tri
nā dimēsiōes. go tā ma q̄ q̄titas erunt
cora. sz q̄titas ē sil cū ma. go duo cora
erūt sil. Cōfir rō. qz sic aris. arguit q̄r
to phy. c de uacuo cōtra ponentes ua
cuū. q si poneret corpusculū in uacuo
essent duo cora in eodē loco eo q ātiq
ponebāt uacuū dimēsiōes quasdā sep
atas. Cōfir etiā. qz fo de aia. arguit
phys. q lumē nō sit corpus qz cū lumē sit
sil cū dyaphāo puta cuz cor duo cora
essent in eodē loco. Siliter go dicet in p
posito. si ma et q̄titas hēnt aliā et alias
dimēsionē. Cōfir etiā. qz po de aia cō
tra ponētes aias esse aliqd corpus subtile
arguit phus q cū aia sit sil cū corpore
essent duo corpora sil. Preterea fo ar
sic. Si extēsio me sit alia ab extēsiōe q̄
titatis. go deus posset facere unū hoiez
extēsuz sine q̄titate. cōns uidet abso
nū. go antecedēs. cōntia pz. qz deus pōt
separe absolutū pa qdlibz absoluto
posteriori. Hō āt extēsus ex ypostasi ē
aliqd absolutū respū q̄titatis. go et c.
Preterea. si sic go eadē rōe q̄libet fora ma
terial haberet in materia l sbō pprias
extēsionē. qd uidet absurdū. qz tunc i
eodē cōposito quot essent distincte forme
tot essent distincte dimēsiones. Preterea
illa extēsio me quā pois aliā l ē accidēs
l sbā. nō accidēs. qz nullū accidēs me
diat inter q̄titatē et materiā. nā q̄titas
pus inheret sbō oi alio accidēte. Nec
pōt pōi sbā. qz cū extēsio illa sit in ma
teria pp q̄titatē tūc q̄titas cāret sbās
qd ē flm. go non uidet q sit alia ab ex
tēsiōe q̄titatis. Preterea. sicut albedo ad
qualificādū sbūs ita q̄titas ad extēdē
dū materiā. sz albedo qualificat sbūm

non interueniēte aliqua alia qualifica tione uel qualitate. g° q̄titas extendit materiā nō interueniēte alia extēsione Cōfirmat . q2 nō ē ponēda pluritas sine necessitate. ex p° phy. s3 nō uidet necessitas ponēdi aliā extēsionē ab ex tensione q̄titatis. g° ꝛ c̄. R°. ad p̄mū Nego cōntiā. dic q̄ tunc sequitur duo correlaria esse simul. Ad ꝓbationes q2 oē extensū fm trinā dimensionem ē cor°. Dico q̄ nō est uerū uel2. sed est ut sic ꝛ est ut non. Ad cuius euidētiā est notādū q̄ dupl2 est aliqd extensū uno mō est aliqd extensum p essentiam q2 in se ꝛ ex se ꝛ oē tale est corpus. ꝛ de tali loqt aris. p° celi ꝛ mundi. Alio° aliqd est extensum non per essentiā sed p participationē. sicut ē ipa m°. ꝛ que libz for° extensa in materia q̄ nō ex se s3 p q̄titatē actu extēdit . ꝛ tale nō ē ꝓprie corpus de quo negat phūs duo corpora posse sil esse. mate° g° sil erit cū q̄titate non obstante, ꝓpa extensio ne q2 hec extēsio ꝛ illa sunt alterius ꝛ ꝛ alterius rōis. Per hoc p3 sil ad il las cōfirmatiōes. Nā ponētes uacuū esse dicebāt illud esse quasdā dimēsio nes sepatas. ꝛ per cōns uacuum aliqd e se extensum per essentiā sicut corpus. Hoc ides p3 de ponētibz aias esse cor pus. q2 hi qdē aerē. alii aūt ignem. ut expresse p3 p° de aia. Hoc ides p3 de ponentibz lumē esse corpus. puta ignē uel fluxus corporis. ut ibidē p3 fo de aia. Ideo cōtra tales sic arguit q2 seq tur duo corpora esse sil. Ad fm cū in fert g° deus posset facere unū hominē extensū sine q̄titate. dico q̄ uerū ē. Nec uideo hoc maius incōueniēs q̄ q̄ possit facere corpus sine figura. uel lineas sine pūcto. Alio mō negat cō sequētia. ad ꝓbationē dicit q̄ licz de° possit facere uel separare absolutū p̄us

ab absoluto. posteriori nō tamē sub ei mō absoluti. q2 g° esse extensū est qd modus ꝛ effectus formal q̄titatis sicut albū albedinis. deus licet posset facere subām hois sine q̄titate. non tamen potest facere substantiam hominis ex tensā sine quantitate. sicut licz posset facere supficies sine albedine nō tamē superficies alba sine albedie. ad tertiū cōcedo cōns. s. q̄ q̄libet forma extēsa hēat ꝓprias extensiones. nec hēo ꝓ in cōueniēti q̄ in eodē cōpoito sint tot extensiones distincte quot sunt ibi for° distincte cū iste extensiones sint alteri° ꝛ alterius rōis. ad quartū d° q̄ illa ex tensio est subā q2 est idē reali cū m° ut inferius ostendā. Ad ꝓbationes cū dicis q̄ tūc q̄titas caret fbās. Nego. Nō eīs est imaginandum q̄ q̄titas cā ret illas extensiones q̄tus ad id quod dicit realitatis. s3 solum eam modificat reducendo ad actum. Ad qntum. Nego similitudinē in maiori. non eīs est sile hinc inde. Ad cuius euidentiam est sciendū. q̄ unum contradictoriorū fun dari in alio non est impossibile. Album ei fundatur i nō albo. s3 unus cōtrario rū fundari i alio puta albū sup nigrū uel unū p̄uatiue oppositorū sup aliud ut cecitas sup uisum. est oio impossibile q2 g° diuisibile ꝛ indiuisibile sunt duo oppoita p̄uatiue impossibile est q̄tita tē q̄ ē diuisibilis fundari sup materiā ꝛ fbās indiuisibiles. Ideo hz interueni re dimēsio materie. Albedo aūt q̄ con trariatur nigredini non potest fundari in fbō mediāte nigredine. s3 q2 subus opponit albedini contradictorie sicut non albū albo nō exigitur aliqd mediū qd mediat inter fbūs ꝛ albedinē. Cū unus cōtradictoriorū possit imediate fundari super aliud. Non g° est sile de albedine respectu sibi ꝛ q̄titate respū

materie. Alr pōt dici q etiā ibi interuenit aliqua qualitas passiua ex parte sbī q̄ ē alia a qualificatiōe effectiua seu formali ipi⁹ forme albedis. nec ista q̄lificatiō passiua ex pte subi realr differt a sbō sicut nec extēsio mᵉ a mᵃ. Ad cōfirmatiōes ultimā dicēdū q ista pluralitas extēsionū nō ponit̃ sine necessitate. imo p necessitates. sicut pz p rōes superius factas. pbātes hāc tertiā conclonem.

Quarta cōclo sit ista. Extēsio alia a q̄titate nō ē a mᵃ realr distīcta. Hanc pbo sic. ul' esset sbā ul' accidēs. si sbā. q̄ro q̄ sbā nō sbā q̄ ē mᵃ. Tū qz uni⁹ nō ē nisi una mᵃ ⁊ hic ppoitur. Tū qa tūc mᵉ extēderet̃ formalr p materiā q uidet̃ absonū. Tū qz sibr q̄reret̃ de illa sa mᵃ. utrū sit idē realr cū sua extēsione. qꝛ si sic. eadē rōe stāda ē in pᵃ. qꝛ si nō: erit pcessus in infinitū. Nec est sbā q̄ ē forᵃ. Tū qz forᵃ uidetur extēdi magis p materiā q̄ ecōuerso. Tū qa q̄reret̃ ut pūs. utrū forᵃ illa sit idē realr cū sua extēsione. q si nō. gᵒ erit pcessus in infinitū. Nec pōt dici q sit subā cōpositū. qz extēsio mᵉ inheret ul' hēt mōum inherēdi. cōpositū āt sbā nō inheret nec hz iherēdi mōu. Si dicas q illa extēsio mᵉ est accidēs. Cōtᵃ. ul' erit q̄titas. ul' erit aliqꝺ aliud. nō q̄titas. qz sic ēent due q̄titates. ⁊ q̄titas ante q̄titatē. qꝺ nullus sane mētis diceret. nec ē aliqꝺ aliud accidēs a q̄titate. qz nlls accidēs imediati⁹ inheret mᵉ q̄ q̄titas. sicut gᵒ extēsio q̄titatis nō ē aliud realr a q̄titate. sic nec extensio mᵉ a mᵃ. nec extēsio albedinis ab albedine. Cōfirmat̃ rō. qz l' q̄titas seipa imediate extēdit materiā sine alio realr a q̄titate ⁊ mᵃ differēte. ul' mediāte alio tali. Si primo⁹ hēt̃ ppoitū. ⁊ hoc uidet̃ pbabile. qz forᵃ q̄s imediate pficit suū imediatū sbūz. sz q̄titas iheret imediate mᵉ. gᵒ imediate eā pficit ⁊ per cōns extēdit. Si scꝺo q̄ra de illo meᵒ utrū seipo extēdat materiā. l' mediāte alio. si seipo gᵒ eadē rōe ⁊ ipa q̄titas q̄re stādū ē i pmis. si mediāte alio erit pcessus in infinitū. qꝺ ē absurdū in mᵃ.

Quīta cōclo sit ista. extēsio mᵉ potētialiter accepta ē pōr ex natura rei extensione q̄titatis. pbat̃. qcqd ē p⁹ pōre ē p⁹ posteriori. sz extēsio mᵉ poᵃ lr accep⁹ ē pōr ex naᵃ rei forᵃ sbāli q̄ ē pōr q̄titate sicut cā effectū. gᵒ ē pōr q̄titate. ⁊ p cōns extēsiōe q̄titatis. maior ē euides q̄ ex ttis. qz opp̄oᵐ predicati iferet oppoᵐ sbi. ⁊ pz ex hᵒ qz qcqd ātecedit ad ātecedēs. ātecedit ad cōns. mioꝛ pz p comē. ide sbā orbis. ubi ult q dimēsiōes itiate pcedūt formā sbālē in mᵃ. Illas dimēsiōes itiatas uoco extēsiōes mᵉ in poᵃ. qz illas itiatas nō ē dare a ctu. cū mᵃ nō sit sepata forᵃ nec a magnitudie tiata. ex pᵒ de generatiōe. Cōfiᵉ qz mᵃ ut ē ēs in poᵃ ātecedit qcqd pōt mᵉ aduenire cū sit pᵐ fūdamētū toti⁹ naᵉ gᵒ ut ē i poᵃ ad extēsiōes pcedit q̄titatē ⁊ p cōns extēsionē q̄titatis. viᵃ. cōclusio ē ista. extēsio mᵉ actualr accep⁹ ē posterior ex naᵃ rei extēsiōe q̄titatis. pᵗ. oēs effcūs ē p⁹ erior sua cā. sz ēe actu extēsūz ē effcūs q̄titatis. gᵒ ⁊ c̄. maior ē euidēs. mioꝛ pz ex pᵒ cōlone. Cōfiᵗ. illud p qꝺ reducit̃ aliqd ad actū ut sic ē p⁹ co. sz p q̄titatē extēsa reducit̃ ad actū mᵉ extēsio. gᵒ ⁊ c̄. Sz cōtᵃ istā cōclusiōes istat̃. nā extēsio mᵉ ē idē realr cū mᵉ ex q̄rta cōlone. gᵒ qcqd ē cā uni⁹ ⁊ alterius. sz p te extēsio q̄titatis ē cā extēsiōis mᵉ. gᵒ ē cē ipi⁹ mᵉ. qꝺ ē absurdū. Rᵒ. licz extēsio mᵉ nō drāt realr a mᵃ tamē addit quēdā mōuz se hēndi s. eē i actu ⁊ hrē actu ptz extᵃ ptē. hoc āt nō diuersificat rei eēntiā. ad formaz def maior. ad miorē dico q extensio

q̄titatis nō ē cā extēsionis mᵉ q̄tū ad illud qđ dicit realitatis. ſȝ q̄tū ad mōȝ ſe hēndi. qꝛ mᵃ nō ē actu extēſa ſine q̄titate. Eſt gᵒ ſic imaginandū ꝙ in ṗmo ſigno eſt ipa mᵃ potētialꝛ extēſibil. in ſᵒ forᵃ ſbāl cōiūgiꝭ mᵉ. in 3ᵒ egrediꝭ q̄titas a ſbā cōpoita ſicut effectus a ſua cā. in q̄rto ipa mᵃ actualꝛ fit extenſa. Sic ad queſtionē. Ad argumenta ad ṗmū. nō pſs concludit niſi ꝙ materia non eſt actualꝛ extēſa ſine q̄titate. nā ſicut infinitū ſeparatū a magnitudine eſſet indiuiſibile ṗuatiue non negatiue ut intendit phūs. ſic ⁊ mᵃ a q̄titate ſeparata. ⁊ hoc cōceſſuȝ eſt in pᵃ cōlone Ad illud. vii. meta. ꝑ ideȝ. qꝛ mᵃ de ſe non eſt qd nec quantuȝ uł extenſū niſi ut cōiungiꝭ q̄titati. Vel alꝛ ꝙ nō oē extenſuȝ eſt ꝓṗe quātuȝ. ut quātitas ꝓṗe eſt ṗdicamentuȝ diſtinctuȝ. ut pȝ ex dictis in tertia cōcluſione q̄ſtionis.

D quintum. Sic ꝓcediꝭ. ⁊ uideꝭ ꝙ in rebus naturalibȝ cōpoitis ex mᵃ ⁊ forᵃ materia nō ſit aliqd ꝑtinens intrinſece ad rōeȝ qditatis ſpecifice. Et argᵒ pᵒ ſic. Nihil ē de eſſe quiditatis ſpecifice niſi illud a quo res hȝ eſſe ſpecificū. ſȝ a materia res nō hȝ ēe ſpecificū. gᵒ ⁊c̄. maior ē euidēs ſȝ mior ꝓꝛ: qꝛ eadē ſūt ṗnᵃ diſtictiua ⁊ cōſtitutiua in eſſe. Sȝ una ſpēs non diſtiguitur ab alia per materiā. cū mᵃ ſit cōis. gᵒ nec cōſtituiꝭ in eſſe ꝑ materiā. ⁊ per cōns nulla res hȝ eſſe ſpecificuȝ ꝑ materiā. Preterᵃ. ſi materia ē de eſſe ſpēi gᵒ ſpeties erit indiuiduuȝ. cōns eſt ſfȝ gᵒ ⁊ antecedēs. cōntia ꝓbaꝭ. qꝛ indiuiduū per materiaȝ ē indiduuȝ. unde. v. meta. eadeȝ numero ſunt quorū eadem mᵃ eſt. gᵒ nihil hȝ materiam niſi indiuiduuȝ. ṗterᵃ. qditas ſpecifica rei materialis cōtingenter reſpicit quālibȝ materias deteriatas. gᵒ ⁊ totuȝ genus mᵉ. ⁊ ꝑ cōns materia non de rōne qditatis. antecedēs pȝ. qꝛ pōt eſſe ſub alia ⁊ alia materia. cōntia ꝓbaꝭ. qꝛ qđ nō determiat ſibi aliqđ indiuiduuȝ ſpēi nec ipaȝ ſpēȝ. ⁊ qđ non detiat ſibi aliquā ſpēm alicuiꝰ generis. nec ipm genus. qđ gᵒ cōtingenter reſpicit quālibȝ materiam detiataȝ ⁊ nullaȝ ſibi detiat. cōtingēter reſpicit totuȝ genus mᵉ. ⁊ ꝑ cōns pōt eſſe ſine mᵃ. nec mᵃ eſt de eius rōne.

ṗterᵃ. ſi qditas rei materialꝭ neceſſario includit materiā. gᵒ qditas neceſſario ē hec. cōns eſt fłm. gᵒ ⁊ antecedēs. falſitas cōntis pȝ. qꝛ eqnitas eſt tantū eqnitas. ſm auic. v. meta. ita ꝙ eqnitas ſeu q̄cūȝ alia qditas nec eſt ułis nec ꝑticularis. ⁊c̄. cōntia ꝓbaꝭ. qꝛ qđ necᵒ includit illud qđ eſt hoc: ipȝ neceſſario eſt hoc. ſȝ mᵃ eſt hoc cuȝ ſit ſbūȝ generatiōis ⁊ corruptiois. ex pᵒ de generaᵉ Oēs āt generatiōes ⁊ oꝑatiōes ſunt circa ſingularia. ex. i. meta. gᵒ ſi qditas includit materiā ipa neceſſario erit hec

Ad oppoitū arꝛ. qꝛ ariſ. vii. meta. cōtra pſones ait ꝙ oīs diffinitio hȝ qd ⁊ quale. ⁊ oȝ hoc eſſe ut materiā. illđ uero ut formā.

Reſpondeo ī iſta q̄ſtione. Sequendo ueſtigia illius eximii doc. ſ. Joānis ſcoti. explanando eū quātus capio. ſic ꝓcedaȝ. Prio ṗmittā aliq̄s cōclones. ſᵒ adducaȝ aliq̄s cōclōes Quantuȝ ad ṗmū erit ṗma diſtictio de materia ut ad formā cōparaꝭ. Ad cᵒeuidentiaȝ notandū. ꝙ materia ⁊ forᵃ dicunꝭ ad aliqd. ex ſᵒ phy. quot aūt mōis diciꝭ unuȝ relatiuorū ⁊ reliquuȝ ex pᵒ topicorū. forᵃ āt ſiue ſpēs qđ ꝓ eodē hēo tripłꝛ accipiꝭ a phō. uno mō accipiꝭ forma ł ſpēs ꝓ forᵃ q̄ eſt altera ps cōpoiti intrinſeca. de qua habeꝭ ſᵒ phy. ⁊. v. meta. cᵒ. de cā. Alio modo

dicit̃ for^a l spēs ipa rei q̇ditas pu^a hūa
nitas. ⁊ h̄ b^o dicit̃ q̄ q̇da ē for^a ptis ⁊
q̇da for^a toti^o. de ista for^a l spē ho^o dcā
bē̃ f. vij. meta. Spēs āt dico q̄ q̇derat
esse. ubi ēt p̄bat q̄ m^a ē ps spēi. Alio
mō accipit̃ spēs siue for^a p̄ u^a li abstra
cto. c^o^rm arist̃. p^oē q̄ q̇dest. unde septio
meta. Nota qōe de ptib^z diffinitiōis
ait. ex q̇bz ē spēi rō. nō cōcauitatis. ⁊
uocat cōcauitatē formā ptis. ⁊ infra.
u^r lis ⁊ spēi ē diffinitio. N^a āt dicit̃ tri
pl^r correspōdet̃. nā ut opōit̃ for^e. p̄o^o
ē ps q̇dā itrīseca cōpoiti ex q̄ fit res cū
insit. ut dicit̃ p^o phy. Alio^o dicit̃ siue ac
cipit̃ m^a ut opoit̃ for^e. ho^o s. ipi q̇ditati
⁊ ē ipa p̄pietas idiuidual^r. q̄ ē cā indiui
duatiōis cōtrahēs ipas q̇ditatē ad eē
h^o. uocet̃ p̄pietas rei material^r. ⁊ notā
dū q̄ ista p̄pietas dicit̃ m^a l materiał.
q̄ cū sit iduidual^r non ē p̄ncipiū cōsti
tuēdi aliq̇d in rōe p̄dicabil^r. s̄ tātū in
rōne subicibil^r ultia sbibilitate. nā idi
uiduū de nullo inferiori pōt p̄dicari. s̄
sp̄s subicit̃ oīb^z sapiorib^z. ⁊ q̄ sbūs ē
materiale p̄dicatū nō pōt sic uocari at di
cat̃ m^a. l dzā materiał. ⁊ hic ē q̄ nō p
tins ad diffinitiōes rei. nec p cōns ad
q̇ditatē. q̄ diffinitio p̄pē ē p̄dicatus ⁊
mediū demōstratiōis. sic ēt aliquo mō
dzā specifica pōt dici materiał. q̄ con
stituit in esse sūbicibili respū generis. q̄
si arguas q̄ oēs ptes diffinitiōis sunt
for^e. g^o dzā specifica. R^o. uerū ē respū
diffiniti. tamē respū generis pōt se hre
aliq̄l^r ut m^a. Alio^o ut m^a opōit̃ forme
3° mō dcē m^a accipit̃ p̄ idiuiduo. quo in
diuidua dicūt̃ materialia respū spēi ⁊ i
feriora r^a supiorū. sic g^o diuidit̃ m^a in re
ne ad spēs siue formā. ha di^oē de m^a.
ut ē alte^a ps cōpoiti ⁊ op^r for^e ptis. nā
h^o m^a a ph̄o acci^r tripl^r. p̄o^o ut nō cōt^a
eta p aliq̇d sibi adueniēs. ⁊ solū abso
lute accep^a ut ē p̄ncipiū potētiale illi^o

ē. ⁊ sic ē ptinēs ad q̇ditatē rerū natura
lū ut infra^o ostēdā. Alio^o accipit̃ m^a ut
cōtracta p idiuiduitatē. h^o est dictū q̄
m^a pōt accipi material^r ⁊ i pticulari. ⁊
pōt accipi in u^r li. p̄ut m^a n^r alic̄ icludit
ext^a rōes m^e ⁊ ut ē ps sbāl sbē. 3° mō ac
cipit̃ m^a magis cōtracte ut cōtrahit̃ per
accidēs. ⁊ h^o cōtigit tripl^r. uno larg^e ac
cipiē^o p accidēs h̄ q̄ m^a cōtrah^r ad exi
stētiā. Alio accipiē^o p^e p accidēs ⁊ h^o l
ad accidēs necessa^o req̇situ. sicut ē ps ite
gral^r remota. eo mō q^o semicirculus dici^r
ps material^r circuli. unde semicircul^s nō
cadit in diffinitiōe circl^i. ex vij. meta.
ē tamē m^a circl^i magis p̄pinq̄ q̄ es ul^r
ferrū. ñec i accidēs ē ne^o req̇situ. l alio^o
accip^r magis p̄p̄e p accidēs ad q̇d cōt^a
hit̃ m^a. s. accidēs p̄ter necessariū. eo mō
q^o cera l lrē cerée dicāt̃ m^a syllabe. q̇a
silbā pōt esse sine ill^r ⁊ ecōuerso. q̄ āt
m^a possit accipi u^r l ⁊ ptī^r ut p̄dcūs ē. ⁊
sil^r ēt for^a p^r. p^r auct^r si phy. ⁊ v. me^te
c^o de cā. Cā ⁊ effcūs sp̄ p̄portionāt̃ ita
q̄ sigl^r ariū sūt cē singl^r ares. ⁊ u^r liū u^r les
p̄te^a. septi^e meta. hō ⁊ equ^o ⁊ q̄ ita in
singl^r arib^z. u^r l^z āt nō sbā sūt s̄ sil^r totū
q̇d dā ex hac m^a ⁊ hac rōe ⁊ ut u^r l^z. sin
gulare uero ex ultia m^a socrates iā ē.
ubi sicut p̄z expsse u^r l^r ph̄us q̄ u^r lium
sūt m^a ⁊ for^a u^r les. ⁊ singl^r ariū singl^r ares
p^r ēt rōe. nā q̄ dōcū^z aliq̄ rōcōis cō
ueit pl^r rib^z. cōueit eis p aliq̇d cōe cui
p^o cōueit illa rō. sic expsse dicit ph̄us p^o
p^o sterirū. ⁊ ho de aīa. ⁊ ho porū c^o ultio
s̄ facere p se unū i singl^r ari cōueit pl^r i
b^z. pu^a. huic m^e ⁊ huic for^e. ⁊ illi ⁊ illi
⁊ c̄. g^o cōueit eis p aliq̇d cōe cui p^o cō
ueiet facere p^r unū cū alio. illud ē m^a in
cōi ⁊ for^a in cōi. q̄ p^o faciūt unū p^r sp̄tū
h^o ē po^o illud act^o. ut hē̃ f. viij. meta. ē
g^o intelligēdū q̄ sicut for^e nō repugnat
cē cōis pl^r ib^z foris ididuis sic n^r m^e repu
gnat. s̄ ē q̇d cōe oib^o materiis ididuis.

g°ab hac mª ⁊ illa pōt abstrahi cōis
rō mᵉ. sic ēt est de forª. Ex h°cōclꝰꝺ
correlarie. ꝙ nō ē una mª numero oīuꝫ
generabiliū ⁊ corruptibiliū. qꝺ' pꝫ. tūꝫ
qꝛ mª cōis nō esset cōis plibꝫ materiis
indiuiduis. cuius oppoitū ꝑdicit'. tū qꝛ
impossibile ē eandē materiā numero i
formari sil' foris sbālibꝫ cōtrarie ⁊ spe
cifice distinctis. qꝛ ad hoc seqt' cōtra
dictio. g°mª ignis ⁊ mª aq̄ nō ē una mª
numero. tū qꝛ si p potētiā diuinā a mª
duorū indiuiduorū loco distictorū sepa
rarēt' forᵉ: materia hec ⁊ illa manerēt i
diuersis locis. ⁊ p cōns essent distincte
numero. Nisi fingas ꝙ eadē mª nume
ro sit sil' in diuersis locis p potētiā di
uinā sicut ⁊ idē corꝰ p potētiā diuinaꝫ
pōt sil' esse in diuersis locis. Sꝫ nō e
uadis. qꝛ licꝫ hoc sit possibile tamē nō
ē necessariū ponere tot mirabilia. s. ma
teriā existere sine forma ⁊ eādē nume
ro esse in diuersis locis simul. deꝰ enī
posset facere ꝑmū miraculū sine sō. po
nat' inesse ⁊ tūc stat rō. tū. qꝛ deꝰ possꝫ
creare nouiter unū hoīeꝫ hn̄teꝫ mate
riā unigēaꝫ cū materia alterius nō cre
ati. mª hꝰ nō essꝫ eadē numero cū mª il
lius. alr aliqd nouiter crearet' qꝺ' iam
erat. ⁊ sic idē bis ⁊ plies ꝓduceret'. ⁊
hēret bis esse nō interueniēte aliq° nō
esse. qꝺ' ē absurdū dicere. Cōtª. aris.
p° de generatōe dicit i plibꝰ locis ꝙ mª
ē una numero sꝫ eēntiā in oībꝫ hn̄ti
bus trāsmutationē adinuicē. Rᵒ. uerū
est sucessiue ⁊ nō sil'. Est ei itentio phī
ꝙ ipa mª pōt ēe una numero sꝫ eēntiā
sub oī forª ad quā ē i poª. sꝫ sit alia ⁊
alia sꝫ ēe. mª tamē q̄ ē actu ē sub disti
ctis foris numeᵒ ne ē aª ⁊ aª numeᵒ. alr
dicit' ad plūꝫ ꝙ mª oīuꝫ ē una numero
nō actu sꝫ aptitudīe. qꝛ cū mª hꝫ ptes
unigēas ipa nata ē ēe una numeᵒ. sicut
unū toᵐ hōgēiuꝫ si oēs ptes sil' iūgerēt'

sicut toª aq̄ pōt eē una numeᵒ si oēs p
tes eiꝰ sil' iugerēt'. lꝫ ptes aq̄. s. abinuicē
se iūcte distiguāt' numeᵒ sicut pꝫ. utraqꝫ
respōsio ē boa. sꝫ pª ē melior ut uiᵗ mihi
ꝫª diuiᵒ l' diᵃ ē de sil' toto. nā sil' totū ab
aris. aliꝗꝺ acciᵗ p toto cōpoito ulı. si
cut ēt euiᵗ pꝫ i auc' ꝑallta. vii. meta. hō
⁊ equꝰ ⁊ c̄. ubi epsse uocat sil' totū ipꝫ
ul'e cōpoᵐ ex mª ⁊ forª ulr acceptus. ali
ꝗꝺ acciᵗ sil' totū ꝓididuo sbē. ⁊ h°duᵗ
sꝫ ꝙ ididuū sbē pōt accipi duᵗ ꝓut. s. i
diduū sbē abstrahit ab existēª ⁊ tp̄r. to
ta ei coordiaᶜ ꝑdicamēti sbē abstrahit
ab existēª ⁊ tp̄r. ⁊ p cōns ididuū nl' in
cludit i sua rōe q̄re sibi repugnat forª
ipiꝰ naᶜ ⁊ qꝺ' qē unde tlia ididua nō ge
nerāt' nᶜ corrūpūt' pᶜ sicut nᶜ ulia. Alio°
acciᵗ ididuū sbē ⁊ sil' totū stricte ꝓut in
cl'dit exnāꝫ tp̄is. ut hic hō exnēs ⁊ hic
lapis exnēs. ⁊ tlia sūt q̄ pᶜ generāt' ⁊
corrūpūt'. ⁊ de tlibꝰ nō ē diffinitiōe. nᶜ
scia ꝓᶜ. qꝛ cū abstrahūt' a sēsu ignotuꝫ
ē utrū sint an nō. eorū tamē i absētia
pōt eē opi. q̄rta diᵒ ē. ꝙ q̄dā hn̄t q
ditatē p° ⁊ pᶜ. ut hō. ⁊ q̄lꝫ spēs ulis cō
poita. ūde spēꝛū ē qditas p° ⁊ pᶜ. q̄daꝫ
hn̄t qditatē pᶜ sꝫ nō p°. ut hic hō abstª
hēs ab existēª ⁊ tp̄r. q̄dā hn̄t qditatē
nō p° nᶜ pᶜ sꝫ p accidēs. ut hic hō existēs
⁊ ēs i tp̄r. ulteriꝰ si hō albꝰ hꝫ qditatē
hꝫ eā magis p accidēs. pᵐ mēbrū. ꝓbᵗ
illud diciᵗ hrē qditatē p° ⁊ pᶜ cui cōueit
qditas p nl' aliud sꝫ aliis cōueit p ipꝫ.
h°ei ē eē l' hrē aliqd p° ex p° posit. sꝫ hō
⁊ q̄lꝫ spēs ē hꝰmōi ꝙ hn̄t qdittē p nl'
aliud ⁊ aliis puª idiciuis cōueit hrē qd
tatē p spēꝫ. nā eo° hn̄t qditatē iꝙᵐ p
ticipāt spēꝫ. sꝫ mēbrū ꝓᵗ. illi cōueit q
ditas pᶜ sꝫ nō p° qꝺ' nl' icludit repugnās
l' tollēs unitatē pᶜ ētis. cū qdiˢ cōueit si
bi iꝙᵐ pticipat aliud puª spēꝫ. sꝫ hic hō
abstrahēs ab existēª ⁊ tp̄r ē hꝰmōi. ut
ē euiˢ ex ꝑdcis. g° ⁊ c̄. ꝫᵐ mēbrū ꝓᵗ p cō

trariū mediū. q2 tale mediū includit ali
qd accidēs qditati. puta existētiā ēe i
tp2 ⁊ al's cōdictiōes materiales. q̄ tol
lūt per se unitates entis. g° talia per se
nō hēnt qditates nec per cōns ꝑmo.

Quartū mēbrū etiā p3 per ẜces. qa
hō albus est magis ens per accidens
q̄p hō existens. q includit existentiā. si
accipit hic hō alb⁹ existēs adhuc addit
aliqd accidētis. puta albedines. si etiā
hō albus accipit ut abstrahens ab ex
istentia adhuc est magis ens per acci
dens q̄p hic hō existens. q2 albedo est
uere ⁊ ꝓpe accidens. existentia aūt nō
ē ꝓprie accidēs essentie. nisi prout acci
dens alicui dicitur large qcqd formali
ter ⁊ cōceptibiliter distinguit ab eo. g°
hō albus magis h3 per accidens qdita
tes q̄p hō hic existens. Et tātū de p°.

Quantum ad secundum.

ꝑncipale ostendam per ordinem noues
conclusiones. pᵃ sit ista. Mᵃ accepta ꝓ
differentia indiuiduali non pertinet ad
qditates rei. Hanc ꝓbo sic. Indiuiduū
nihil qditatis addit supra species: ergo
materia accepta pro differentia indiui
ali non pertinet ad qditates rei. cōntia
est euidens. q2 indiuiduū supra species
addit differentiā indiuiduales q̄ est cā
indiuiduationis. ātecedens ꝓbat. Tū
q2 ẜm Boetiū species dicit totā essentiā
indiuiduorū. qd' non esset si indiuiduū
adderet aliqd qditatis supra species.
Tū3 q2 qditas cōuenit speciei p° ⁊ per
se ex articulo ꝑcedenti. g° cuicūq3 con
uenit cōuenit sibi per species. qd' non
esset uerū si indiuiduū3 adderet aliqd
qditatis. tū q2 indiuiduū nō h3 aliam
diffinitiones a spe. vii. meta. g° nec per
cōns aliā qditates. g° illud qd' ꝑus.

Secūda cōclusio sit ista. q̄ directe est
ad qōnes. mᵃ nō cōtracta est ꝑ ꝓ poten
tial' accepta absolute ꝑtin3 ad qditāte
rei material' absolute sūpte. Hāc ꝓbo
auctoritatibus ⁊ rōibus. unde aug⁹ xiii.
de tri. c° xiiii. h⁹ iqt uerū ē q nō tot⁹ hō
s3 ps me⁹ hoīs aia. n° tot⁹ hō cor⁹ s3 ps
iferior hoīs. qd' tamē ē utrūs cōiūctū sil'
h3 hoīs nomē. cū g° rō quā significat
nomē sit diffi° ex. vii. metha. ad qdita
tē ⁊ diffinitiōē hoīs ptin3 cor⁹ ⁊ aia cō
iūta sil'. ꝑteᵃ. dām c°. iiii. ꝓfes iqt ypo
stases hoīᵘᵐ sūt. ōes āt eād' recipiūt rōs
na°. ōes ei ex aia cōpoite sunt ⁊ cor°.
n't q ōes ypostases ꝑticipāt eād' rōes
na°. p h° q q̄l3 ypostasis cōpo'ex cor°
⁊ aia. g° sic cōpoi cōueit na° quā ꝑtici
pāt. Itē idē dām. c°. lvi. cōt° hereticos
dicētes xp3 assūpsisse carnē nō de uir
gie. s3 d' na° celi ex q° hēr3 aias uni⁹ rōis
nobiscū. Si āt to° qditas hoīs ēent aia
⁊ nō cor⁹ uel caro. arᵐ dām nullū esset.
q2 nō obstāte q cor⁹ xpi ess3 de natu
ra celi ex quo hēret aias unius rōis no
biscū utiq3 esset hō uniuoce nobiscū.
g° corpus siue caro hoīs pertin3 ad q
ditates hoīs. ꝑteᵃ. aris. octō meta. c°.
ẜo recitat opi. diffiniētū res materiales
quorū qdā diffiniebāt ꝑ materiā qdā
ꝑ actū. qdā per utrūq3. ⁊ isti ul'ti s3 eū
diffiniebāt bene ⁊ perfecte unde ibidē
cōmendat architā q cōplexus ē i diffi
nitione materiā ⁊ formā. qd' nō ess3 ni
si materia ꝑtineret ad qditatē rei mate
rial'. Itē octō meta. c°. 3°. dicit q os ter
minus. i. diffinitionē esse orōem longam
⁊ esse in diffinitōe hoc quidem ut mate
ria. illud uero ut forma. Item septimo
meta. concludit conclusionem ꝓbatas
q materia est pars speciei. Species in
qt dico qd' quidérat esse. Item septimo
meta. parabola de aiali quas cōsueuit
socrates mior dicere nō bene se h3. sup
fluū ē ei auferre materias a quiditate
rerū quarū q̄dā sūt h° in hoc. i. forᵃ in
mᵃ. hoc idē dicit alibi freq̄uēter septio

⁊ octō meta. Ista ēt cōclo ꝓbaꝛ rōibꝫ
pᵒ sic. Essentia ⁊ qditas cᵒ cūꝫ sbē ē rō
intrīseca sufficiēs essendi rei cᵒ est. circū
scripta q̃cūꝫ alia re realr differēte. Sꝫ
ꝑ te forma ignis ē tota essentia ⁊ qdi
tas ignis. gᵒ circūscripta mᵃ q̃ ē ēt ꝑ te a
forma realr disticta. forᵃ ignis erit suffi
ciēs rō itrīseca essendi ignē. ⁊ sic ignis
erit ignis sine mᵃ. ⁊ ꝑ cōns materia e
rit supflua in natura. qđ est absurdū.
maior p̄ncipal ꝓbaꝛ: qꝛ albedo ē suffi
ciēs rō eēndi albū. gᵒ mlto magis igne
itas eēndi ignē. p̄teᵃ. illud cᵒ eēntia ē
incāta ⁊ ipꝫ ē incātū. p̄dicatū icludiꝛ i
sbō. qꝛ cū eēntia rei ⁊ ipa res sint ītẽꝫ
realr pfecta idētitate. si unū ē incātūꝫ
⁊ reliquū. gᵒ eodē addito utᵒbiqꝫ illđ cᵒ
essentia est incāta a cāis itrīsecis. ⁊ ipꝫ
ē icātū a cāis itrīsecis. sꝫ si qditas rerū
materialiū nō icldit materiaꝫ nō cātur
materialr. gᵒ ⁊ res materiał non cātur
materialr. gᵒ frustᵃ poʳ mᵃ in rebꝫ mate
rialibꝫ: Nec mᵃ erit cā. qꝛ nō pōt esse
cā nisi intrīsēca. qđ ē absurdū ⁊ cōtra
phūꝫ 8o phi. ⁊ qnto meta. cᵒ de cā. p̄
teᵃ. oē ens cōpletū in genere nlli alteri
uniꝛ ad faciēdū unū ꝑ se. sꝫ si uniꝛ facit
ꝑ accidēs unū cū eo. ł unū aggregati
one. ut acervus. sꝫ si qditas ignis ē for
ma ignis sine mᵃ: forma ignis ē ēs cō
pletū in genere. gᵒ cuicūꝫ ⁊c̃. sꝫ unitur
mᵉ. gᵒ hic ignis cū mᵃ nō est unū ꝑ se sꝫ
ꝑ accidēs ł unū aggregatiōe ut acervᵘ
qđ est euidēter fłm. maior p̄ncipal ꝓʳ.
qꝛ q̃ faciūt unū ꝑ se nō sunt cōplete i
genere. sꝫ ꝑ reductōeꝫ. ut sūt p̄ncipia ⁊
ptes rei. mior pꝫ. qꝛ ignis ⁊ sua qdi
tas sunt cōplete in genere. gᵒ ⁊ forma
ignis si ipa sit tota qditas. p̄teᵃ. qđ
nō includit aliquā qditatē i genere nᶜ
aliq̃ qditas i genere icludit ipꝫ. nec est
i genere ꝑ se nec ꝑ reductiōeꝫ sꝫ ꝑ te
materia ē hᵒ mōi ut ostēdā. gᵒ mᵃ nō est

i genere ꝑ se nec ꝑ reductionē. gᵒ erit
nl. qꝛ nullū ēs ē extᵃ geᵒ nisi solus deᵒ.
sꝫ mᵃ nō est deus. gᵒ ē nihil. maior pꝫ qꝛ
qcqd ē i genere ꝑ se ē qditas vel inclu
dens qditatē ut ignis. ⁊ qcqd ē i gene
re ꝑ reductionē icludiꝛ i qditate alicuᵒ
hētis qditateꝫ. mior ē euidēs qꝛ si ꝑ
tinꝫ ad qditatē nec ipa icludit qditatē
pꝫ nec icludiꝛ i qditate rei. p̄teᵃ. per
rōeꝫ superiᵒiā factā sic. q̄ñcūꝫ aliqd
cōuenit pluribꝫ cōuenit eis ꝑ aliqđ cōe
cui pᵒ illud cōuenit. sꝫ facere ꝑ se unū cō
petit huic forᵉ ⁊ huic mᵉ. ⁊ illi ⁊ illi ⁊c̃
gᵒ ⁊c̃. illud cōe est ipa mᵃ ꝑ ⁊ forᵃ cōiter
accepte. qđ nō essꝫ nisi ipa mᵃ ptineret
ad qditateꝫ rei absolute accepᵉ. Cōfiʳ
qꝛ septio meta. ułt arīs. ꝙ sicut ex hac
mᵃ cōtracta ultiate fit hoc īdiuiduū cū
hac forma. ita ex mᵃ in cōi ⁊ forma in
coi resultat qditas i cōi. p̄teᵃ. ad p̄n
cipale. unūqđqꝫ perfectissīe cognosciꝛ
q̄ñ eius qđ qd est cognosciꝛ. sꝫ īpossi
bile est cognoscēre reꝫ non cognita mᵃ
gᵒ sola forma non ē tota qditas. maior
pꝫ ex septio meta mior ꝓbaꝛ ex 8o me
tha. ubi ꝓbat statū in oibꝫ cāis. qꝛ unū
qđqꝫ cognoscimus īq̄tū cognoscimus
eius cās. Infinite āt cāe essent ignote.
⁊ loqꝛ de materia sicut de aliis. gᵒ mᵃ
reqꝛiꝛ ad cognitionē rei materiał p̄teᵃ
qcqd poiꝛ i diffītōe sbē materiał ꝑtinꝫ
ad eius qditatē. qꝛ sbā non hꝫ diffiui
tionē ꝑ additūꝫ. sꝫ materia poʳ in diffi
tione materialis sbē. ex sexto meta. gᵒ
⁊c̃. p̄teᵃ. ultio. qđ qdē illud ē qđ ē pᵒ
ens. ⁊ illud cuius est primo esse. secūdū
arīs. Sed primo est cōpositūꝫ ex ma
teria ⁊ forma. gᵒ qđ quidest ē cōpositū
ex materia ⁊ forma. minor apparet sex
to meta. ubi arīs. distinguit subām ⁊
dicit ꝙ subā cōpoita ē simpʳ hoc aliqd
⁊ separabile. pᵒ ꝑ se existens. Teneo gᵒ
hāc cōclūsioneꝫ ꝓpter istas octo rōes.

Sz istatur contra conclusionez primo auctoritatibus. Nam vii. meta. c°. vi°. dicitur quod aia est sbã aiati. et spẽs. et qd'qderat esse. g° non m°. Item. vii°. meta. c°. xo. dicit aris. materias et compositũ ex materia et forma esse dimittẽda quia sbã h'p° posterior est qditate. ita quod expresse excludit materiã a qditate rei. et post epilogãdo dicit quod ptes rei non inerunt qditati et diffinitioni sbẽ. Item xo phy. et qnto meta. oẽs ptes diffinitionis sunt forme. g° materia nõ ptinz ad diffitionẽ nec p cõns ad qditatez rei. Itez ibidez et xo de aia. formã vocat qd'qderat esse. et alibi frequẽter. pter° instatur rõibz. p° sic. qcqd hz materiã ẽ generabile et corruptibile. sz qd'qdest nõ põt generari nec corrũpi. g° qd'qdẽ rei non includit nec hz materiã. maior est evidẽs ex. vii. meta. c° qnto. m° est q̃ res põt esse et non esse. iõ fm phũs ibidez in oibz generatis sive ab arte sive a natura ẽ materia. et qlibz ẽ possibile esse et nõ esse. minor hẽtur ex septio meta. ubi vult aris. quod q̃cũs non concipiunt cũ materia sz sine materia ut rationes et qditates spẽrũ solus hec nõ corrũpũtur. Preterea. qd'qdest est p se principiũ cognoscẽdi illud c° ẽ. sz m° non ẽ principiũ cognoscẽdi rẽ. g° materia nõ ptinet ad qd'qdest esse rei. maior hẽtur septio meta. et comẽ. ait ibi quod materia sive intelligibilis sive sbilis fm se est ig°ta. pter°. nihil ptinet ad rei qditatez qd'phibz qd'qdest esse idẽ cũ eo cui° est. sz materia est h°mõi. g° materia nõ ptinz ad rei qditatẽ. maior ẽ q̃i evidẽs ex tis. nã nl põt phibere idẽtitatez inter rez et suã qditatez nisi sit extraneũ a rei qditate. unde septio meta. c° q̃rto dicitur quod in dictis fm se idẽ est qd'qdẽ cũ eo cuius est. mior hẽtur exseptio meta materia ẽ ois eius qd' nõ ẽ idẽ cũs co c°ẽ. et iferi°ult°dic cõceptũ cũ m°nõ idẽ

Ad ista Respondeo.

Ad primã auctoritatẽ quod aia ẽ sbã aiati et c̃. dico quod aris. accipit ibi sbãs et qd'qderatesse pro notiori pte diffinitionis Nõ pro tota diffinitione. qd'pz p ipmmet glosantẽ se statiz infra. Si vero inquit altera et nõ est aia al. et sic hoc qdez dicẽdũ. hoc ãt non dicendũ sicut dictũz est. sicut ei nõ vl't quod aia est a°. sic nec est diffinitio aial. sed principalior ps. ideo sic aũt°dicendũ sic aũt nõ. ita quod unomõ dicitur diffinitio. alio mõ nõ.

Ad secundam q̃ dicit materiã et cõpositũ ex materia et forma dimittẽda esse. et c̃ dico quod loquitur de materia cõtracta ad existentiã vl ad individuationẽ. ut supra dictũ ẽ. talia eis sunt posteriora et dimittenda cuz eorũz non sit diffinitio. nec demonstratio. ut pdictũz est. Ad aliã quod omẽs ptes diffinitionis sunt forme. dicendũz quod non sunt forme sibi invicẽ cõparate sz respectu diffiniti. quia de ipo formal'r pdicantur. Ad aliam xo de aia. quod ipa forma est qd'qderatesse. dico quod hoc dicitur ex eo quod forma est principalior causa et cõpletiva diffinitionis et qditatis rei. unde xo phy. forma dicitur natura. quia dtiat rez ad esse naturae. Ad rões. ad primas cũs dicitur. qcqd habet materias. et c̃. p° reduco eã sic. scia natural ẽ ve°scia. scia ve° ẽ de qditatibz rerũz. ex. vii. meta. i fi. g° de qditate corpis phici põt aliq̃ pa°cõcludi. pa°ãt corporis cõpositi ex elẽntis est esse corruptibile. põt igitur ostendi cor°eẽ corruptibile. nõ h°. sz cor°simpr quia de vlibz ẽ scia et demõstra° ex sept° metha. g° p mediũ cõmune. illud est mate°ad qd'siat resolutio. quia et si tale cor°corrũpitur ex eo qd' ẽ ex cõtrariis. tamẽ p°radix ẽ m°q̃ ẽ i po°cũ pvatõe. alis nõ essz i tli cor°mutua actio cõtra

riorū. gᵒ mᵃ ē p̄ncipiū imediatū. ⁊ p cō sequēs mᵃ icludit̄ i q̄ditate corporis cor ruptibil. alr̄ q̄ corᵖ sic i ni sit corrupti bile nō sciret̄ de aliquo cōposito ul' q̄ ditate cōpositi plᵘs q̄ de āglo. q̄d' ē fl3 gᵒ si scia natural' ē uera scia ⁊ ultiū: seq tur q̄ corᵖ mixtū i sua generali rōe iclu dit materiā. l3 nūquā corrūpat̄ nisi i hᵒ corᵉ. tamē h̄a paᵘ nō demonstrat̄ pᵉ de hᵒ corᵉ s3 de corᵉ. Ad formam dico q̄ corruptibile ul' dicit potētiā remotā ul' p̄piquā. Corruptibile in poᵃ remota di cit̄ q̄d h3 unde possit corrūpi. nō tamē pōt exire in actū nisi p̄us sit in poᵃ p̄ piqua. Sicut calefactiuū i poᵃ remota dicit̄ q̄d h3 unde possit calefacere s3 nō pōt actu calefacere nisi fiat in poᵃ p̄pi qua. s. q̄ non ipediat̄ ⁊ q̄ passiū sibi aproximet̄. Ad p̄positū ignis ē corrupti bil' in hᵒ dicēdi per se. sicut ⁊ color ui sibil' ex hᵒ de aia. tamē nō ē ignis in poᵃ p̄pinqᵃ ut corrūpat̄ nisi sit in eē ex istētie. q̄d' gᵒ est generabile ⁊ corrupti bile p̄ximo h3 materiā cōtractā ad ex istētiā. ⁊ sic q̄d' q̄ est nō est corruptibi le nec generabile. ut ph̄us dicit. nec pl' cōcludit rō. Hoc āt nō obstāte q̄d' q̄dē h3 materiā nō ē cōtracta. ad hm cu3 arguit̄ q̄d' q̄ de st p se p̄ncipiū cognoscē di. ⁊c. pᵒ rō reducit̄ sic. nil' pōt pfecte cognosci nisi cognitis oib3 suis cāis: ⁊ iō tales nō sunt infinite ut3 hᵒ meta. ⁊ exēplificat de cāis materialib3 sicut de aliis. Tūc sic. nil' ē necessariū ad cogni tionē rei nisi q̄d' q̄dē p te. s3 mᵃ est necᵃ hm arist. hᵒ meta gᵒ mᵃ includit̄ in ipso q̄d' q̄dē. ad formā dico q̄ l3 cognitiō mᵉ requirat̄ ad cognitionē rei cuius ē. s. rei material' tamē alr̄ ē rō cognoscēdi forᵃ ⁊ alr̄ mᵃ. nā sicut cāe drūt in pfe ctione. entitate. ⁊ cāltate. ita ⁊ i cāndo rei cognitionē cuiᵘ sunt. gᵒ sicut forma magis ē ens q̄ mᵃ. ul' magis cāt enti

tates. ita ⁊ cognoscitates rei. q̄r ēt mᵃ nō h3 esse naturale nisi p forma cāntē esse i effectu. iō etiā for facit cognosce re materias. tamē utrūq3 postea est cā cognoscēdi cōpositu. dicit̄ g mᵃ ignota q̄r nō est pᵃ rō nec potissima cognoscen di illud cuius est. sicut gᵒ forᵃ sit cā co gnoscēdi materia saltē3 p statu uie un de est cognoscibil' hm anologiam ad formas p phy. tamē tā forᵒ q̄ mᵃ ē cā cognoscēdi cōpositū. alr̄ dicit̄ q̄ arist. loqt̄ de cognitione sciētifica ⁊ de mᵃ cō tracta ad esse existētie. ita q̄ mᵃ est igᵒ ta sciētifice ⁊ cā cōtingētie rerū. iō nō facit cognitiōes scientificas illorū quo rū ē. s3 sic cāt cōtingētia i eis: q̄ si ab strahant̄ a sensu nō est de eis nisi opi.

ad tertiū cū dicit̄ q̄ nl' ptinet. ⁊c. de tur maior. s3 mior est fl̄a. ad p̄bationē dicendū q̄ arist. vii. meta. ubi dicit hoc loqt̄ de mᵃ cōtracta p existere. in his ei non est ide3 q̄d' q̄ dest cu3 eo cuius est pᵉ ⁊ per se. sicut arist. itēdit. l3 sit ide3 eo mō quo hent q̄d. ut inferius ostendatur fiat gᵒ cōclō. 3ᵃ cōclo sit ista. Mᵃ cō tracta p indiuidualitates ptes ad q̄ditā tes sil' totᵘ. q̄d' ē idiuiduū sbē absiectū cōtᵃ ules. hoc ostēdā sic. singlaria sunt cāe singlᵃ rerū. ex hᵒ phy. mᵃ āt ⁊ forᵃ sunt cāe itrisece rei. gᵒ idiuidū erūt cāe idiuidue. ⁊ p cōns mᵃ idiuidua erit cā itriseca ⁊ q̄ditatia idiuidui sbē sic acce pti. Quarta cōclo sit ista. Mᵃ cōtra cta p existētiā ptinet ad q̄ditates sime totiᵘ existētis. p'. p̄ncᵉ ēentialia cōpositi existētis sūt existenᵃ. nō ei ē itelligibile q̄ ex nō existētibᵘ cōpōat̄ itrisece aliq̄ existēs. s3 mᵃ ē p̄nᵐ ēentiale rei. gᵒ cōpo siti existētis erit mᵃ existēs. vᵃ cōclo sit ista. Materia accepta p parte integra li remota ptinet ad q̄ditatem rei nō p̄ p̄e ⁊ directe. s3 p reductionē. q̄d' nō p̄ p̄e sic ostēdo. illud q̄d' nō intrat diuini

tiones rei nō ptinet,ꝓꝑe ⁊ directe ad q ditates rei. Nā diffinitio est tius inclu dens qcqd ē de rei qditate. ſ3 materia accepta,ꝓ pte integrali remota nō itrat diffinitionē rei. qr semicirculus non in trat diffinitionē circuli. ex. vii. metha. pte^a. unūqdq3 cōstat ꝓꝑe ⁊ directe ex suis ꝑncipiis essentialib3 imediatis ſ3 materia sic accepta nō ē imediatum ꝑncipiū rei. cū sit ps materialʼ remota. g°⁊ c̄. Sʒ ꝙ ptineat ad qditates rei p reductionē. ostēdo sic. Nā qcqd ꝑn cipiat ꝑncipiū: ꝑncipiat ⁊ ꝑncipiatum. saltē p reductionē. ſ3 m^a sic accepta ē ꝑncipiū ꝑncipii imediati. s. m^e ꝓxime ⁊ imediate. Nā circulus q̄ꝺtū ad suū ma teriale,ꝓximū cōponit̃ ex semicirculis. si cut paries ex lapidib3. g°⁊ c̄. maior p3 qr qcqd ē cā cāe ē cā cāti. Sexta cō cl'o sit ista. M^a cōtracta p accidēs ꝑ tēr necessariū nullo°ptinet ad qditates rei hāc ostēdo sic. ꝙ pōt pfecte ē ⁊ itelligi in sua qditate sine alio. nō dep:dēt ab illo nec includit illud in sua qditate. ſ3 syllaba cōposita ex litteris pōt pfecte esse ⁊ intelligi in sua qditate sine cera ul' litteris cereis. g°cera ul' littere ceree nullo mō ptinet ad qditatem syllabe. maior ē euidēs. ⁊ minor etiā p3: qr ista syllaba ba. pōt esse pfecte ⁊ intelligi sine. b. ⁊. a. cereis: qr. b. ⁊. a. possunt esse cupree. ul' ferree. ul' sine oī t'li m^a posset formari illa syllaba. ba. ⁊ pferri. Septia cōcl'o sit ista. In hābētib3 q ditatē p°⁊ p se qd'qdest est idē cū eo cui°est p°⁊ p se. Octā cōcl'o sit ista. In hētib3 qditatē p se ſ3 nō p°qd'qd est est idē cū eo cui°ē p se nō p°. No na cōcl'o est. ꝙ in hētib3 qditatē nō p se nec p°ſ3 p accidēs. qd'qdest. ē idē cū eo c°est solū p accidēs. ⁊ nō per se nec p°. ꝑ oīb3 hiis trib3 cōlonib3 pōt argui uno°sic. unūqdq3 eo mō quo h3

qd'qdest. ip3 est sibi idē. g°q̄ hēnt qd' qdest p se ⁊ p°est idē sibi p se ⁊ p°. ⁊ q̄ hēnt qd p se ⁊ nō p°est eis idē qd p se ſ3 nō p°. Et q̄ p accidēs. p accidēs ātecedēs ꝓb^r. ex. vii. meta. c°q̄rto ubi dicit̃ sic. Sigillum eis nō aliud uidetur a suimet sbā ⁊ qd'qderat esse dicit̃ sin gul. sbā. plana ē auctoritas. Sic ad q̄ stionē.

Ad argumenta ad primū.

Cū dicit̃. Nihil est de eentia. ⁊ c̄. dēt maior. ſ3 minor est f^a. Ad ꝓbationē cū dicit̃ ꝙ una spēs nō distiguit̃ ab alia p materiā. uerū ē ꝙ nō p°⁊ ꝑncipl'r. si cut n°h3 esse p materiā. tamē aliquo°di stiguit̃ res a re ꝑ ꝓꝑā materiā. Nā lз m^a sit de se oib3 cōis. tamē appriat̃ p formā ipa3 materia specificatā ⁊ deter miantē. Ad f3 cū ar^r. ꝙ tūc spēs esset īdiuiduū. Nego cōntiā. Ad ꝓbationē dico ꝙ m^a nō ē cā idiuiduatiōis. ⁊ cū3 ꝓbat̃ p phūs. v. meta. dico ꝙ arist. acci pit ibi materiā,p drā indiuiduali. iō eq uocat̃ de m^a. ad 3^m. cū dicit̃ ꝙ qditas rei materialʼ cōtigētēr respicit q̄p3 ma teriā detiatā ⁊ c̄. Si loq̄ris de qditate specifica ⁊ materiā detiatā uoces mate riā idiuiduatā. cōcedo ātecedēs. ⁊ tunc nl' hēs. Si āt accipis qditatē rei mate rialʼ ul'r,p q̄ cū3. sic nego ātecedēs. ꝓce dis ei ex f^a imagiatiōe. imaginādo qdi tatē. q. aliqd receptū i m^a. Imo ē aliqd itriñsece cōphēdēs materiā ⁊ formā. iō nō respicit materiā cōtigētēr ſ3 nece°. ad q̄rtū cū ar^r ꝙ qditas nec°est hec. ne°cōntiā. ad ꝓbationē. cū dicit̃ ꝙ m^a nec°ē hec. dico ꝙ f'3 ē uts ex ꝑdictis i p°artu°. cū ꝓbat̃ qr m^a ē sbūs generatōis generatōes āt sūt circa singl'aria. dico ꝙ m^a ut subicit̃ generatōi nec°ē hec ⁊ existēs. ſ3 h°nō obstāte pōt accipi m^a cōiter ptinēs ad qditatē in cōi. ut ꝑdi ctū ē in primo articulo questionis.

Et hoc de primo.

Irca secundum articulum principalem huius tractatus ubi q̃rendum ẽ de forma q̃ ꝑ actionẽ acq̇rit̃. Quero p̊ utrũ ꝓductio forme naturalis generate p̃exigat aliq̇d in materia actiuũ uł q̇d̾cũq̃ q̇d̾ in ip̃am naturalr̃ trãsmutet̃. Secũdo utrũ ꝓductio forme sub̃alis naturalis generate mẽsuret̃ aliq̃ diuisibili mẽsura. Tertio utrũ repugnãtia formal̃ q̃ ẽ iter formas sb̃ãles sit repugnãtia cõtrarietatis. Quarto utrũ formalis distinctio organicarũ ptiũ aial̃ sit ꝓpter plres formas sb̃ãles specifice ac realr̃ distinctas. Quinto utrũ in q̇ditate for̃e accidẽtal̃ sit dare ueros gradus itrisecos eẽntiales ƀm q̊s ip̃a possit suscipe dis̃ionẽ itrisecã ƀm magis ⁊ minꝰ.

D primum quãdo q̃ritur utrũ ꝓductio forme. ⁊c̃. p̃exigat aliq̇d in mate^a actiuũ uł quodcũq̃ q̇d̾ i ip̃am naturalr̃ trãsmutet̃. sic ꝓcedit̃ ⁊ uidet̃ q̧ sic. Et arguo sic. forme respũ q̇rum materia ẽ in pura po^a ⁊ passiua creant̃ ſ; si nihil p̃exigeret̃ i materia ex quo fieret forma natural̃ ip̃a materia esset in pura po^a passiua. g̊ oẽs forme creare͂tur q̇d̾ est absurdũ. P̃terea. aug^o li^o de libero arbitrio in fine. forme inq̇t icho atio tãq̃ materia ad ꝑficiendũ subiacere uidet̃ artifici. exp̃sse g̊ ut uidet̃ ponit inchoationẽ formarũ. P̃te^a. comẽ viii. meta. ex actu ⁊ po^a nõ fit unũ nisi ꝑ agẽs extrahẽs actum q̧ nõ largitur multitudinẽ ſ; ꝑfectionẽ. Itẽ ibidem dicit q̧ illud q̇d̾ ẽ in actu non est aliud ab eo q̇d̾ est in po^a. ſ; illud q̇d̾ fuit in potentia ẽ ẽ illud q̇d̾ ẽ i actu ⁊ nõ sunt hic duo diuersa. Sꝫ si nihil p̃existeret in materia trãsmutabili in formã agẽs extrahẽs uł deducẽs potentiã ad actũ non tantum largiret̃ perfectionẽ. ſ; etiã multitudinẽ. Item. illud q̇d̾ ẽ in potentia ⁊ i actu essent aliq̃ duo diuersa. c^o oppositus asserit comẽ. Ad oppositum arguit̃ vii. meta. domus tantum fit ab extra. Similiter tantum ⁊ ignis. unde respũ ignis nullũ actiuum ponitur ifra. passiuũ ãt sufficit m^a. g̊ nł aliq̇d p̃existit

Respõdeo circa istã q̇õnẽ

Dicũt q̇dam q̧ sic. q̇dã aũt q̧ nõ. p̊o g̊ ps affirmatiua ẽ ꝑtractãda ⁊ iꝓbãda. ƀo ps negatiua ẽ declaranda ⁊ roborãda. Quãtũ ad primũ dicitur p̊o sic. q̇d̾ ꝓbat̃ duplici uia. p^a sumit̃ ex pte uitãde creationis in generatione naturali. ƀa ex pte saluãde naturalitatis. ad hoc ei ut for^a nõ fiat de nł̾lo ⁊ nõ creet̃ por^r quid i m^a. ad h^c ẽt ut generatio sit naturał ⁊ nõ uiolẽta por^r aliq̇d actiuũ coagẽs generãti. Ex p^o ar^r sic. nł p̃existit in m^a q̇d̾ i formã naturalẽ trãsmutet̃. g̊ ꝓductio for^e natural̃ nõ ẽ generatio ſ; creatio. cõns ẽ fl̃s. g̊ ⁊ ãtecedẽs. cõsequẽtia ꝓr. q̇r creatõ ẽ de nihilo fcõ. seq̇t̃ ẽt eadẽ rõe q̧ q̃n̄do for^a natural̃ corrũpit̃ tũc anihilaret̃. q̇r ũde res icip̃ in illud resoluit̃. g̊ agẽs naturale põt creare ⁊ anihilare. q̇d̾ ẽ fl̃s. Ex ƀa uia de naturalitate generatiõis ar^r sic. Si nł in m^a p̃exigit̃. g̊ generatio seu ꝓductio for^e natural̃ nõ erit natural̃. cõns ẽ fl̃s. g̊ ⁊ ãtecedẽs. cõntia ꝓbat̃. tum ex viii. meta. ubi dicit̃ q̧ a natura fiũt i quorũcũq̃ m^a ẽ ps aliq̃ for^e q̃ sic mouẽs materiã. sicut moue^r ab extrĩseco. q̇d ex ꝑ se ꝑ^r. Tũ. q̇r oĩs generatio natural̃ hꝫ principiũ actiuũ itrisecũ naturale. q̇r na^a ẽ principiũ motꝰ ⁊ q̇etis i eo i q̊ ẽ ⁊c̃. ƀo phy. ſ; illud pricipiũ nõ ẽ for^a icẽdẽda q̇r nõdũ ẽ. n^e est m^a q̇r eiꝰ non est agere. g̊ aliquid aliud a materia. illud uoco inchoatiuum forme. uł aliq̇d trãsmuta

bile ĩ formã. Cõfirmatᷣ. qꝛ naturalia
differũt ab artificialibꝫ qꝛ hẽnt ĩ se ꝑn
cipiũ motꝰ. Artificialia nõ ſo phyſi.
Nec põt dici ꝙ illud referatᷣ ad ꝑnᵐ
paſſiuũ. nõ actiuũ qꝛ in hᵒ nõ uidetᷣ
differre artifitialia a naturalibꝫ. Cõ
firmatᷣ qꝛ. vi. meta. ꝓbatᷣ phyſicã nõ
eſſe practicã ex obiectis. Nã ꝑncipiuꝫ
naturaliũ eſt in mᵃ. factibiliũ in facien
te. Tũ qꝛ uiolẽtũ ẽ cᵒꝑnᵐ ẽ extra non
cõferẽte uim paſſo. 3ᵒ ethicorũ. Sꝫ ſi nꝉ
ẽt in mᵃ actiᵐ ⁊ inchoatiᵐ forᵉ in genera
tione forme nullã uiꝫ cõferret paſſo. ⁊
ꝑ cõns iſta generatio eſſꝫ uiolẽta ⁊ nõ
naturaꝉ. tũ qꝛ ſᵒphi. caſus ⁊ fortũa re
ducũtᷣ ad naturã ⁊ intellectũ. ſꝫ ut ibi
dicitur caſus ⁊ fortuna reducuntur ad
genus cãeᵉ efficiẽtis. gᵒ natura eſt cã effi
ciẽs. qđ nõ eſſꝫ ut uidetᷣ niſi in genera
tione forᵉ naturaꝉ eſſꝫ dare aliqđ ex ꝑ
te materie reſpectu forᵉ generãtᵉ. hᵒ ãt
qđ ſm eos ꝑexigitᷣ dicũt ꝙ eſt in mᵃ a
creante. Nõ a generãte. ⁊ ẽ coeuũ mᵉ
ex quo poſtea fit forᵃ naturaꝉ. ⁊ illud
qdã uocãt inchoationẽ forᵉ. qdã ꝑtem
forme generãtᵉ. qdã formã iꝑfectam
qdã ſeialẽ rões. qdã potẽtiã mᵉ actiuã
ſm ponẽtes illud coagere mᵉ. Hec aũt
opi. tenẽs ꝑtẽ affirmatiuã hꝫ qꝫ mo
dos ponẽdi. ꝑmus mõus dicẽdi ẽ ꝙ ĩ
mᵃ ẽ una forma generaꝉ coeua ſpi mᵉ
q̃ ẽ rõ ſeiaꝉ 2ᵘ generis ꝓximi. ⁊ ulteriuſ
aliquorũ ſequẽtiũ uſqꝫ ad formã ſpẽi
ſpẽᵐᵉ. hoc ꝓbatᷣ dupl'r. ꝑmo ꝑ comen.
pᵒ phy. ubi dicit ꝙ mteᵃ ꝑmo recipit for
mas uꝉes ⁊ ſic deinceps. ſo qꝛ princi
pia oꝫ manere. ex pᵒ phy. ſꝫ nulla forᵃ
ꝑticularis manet. gᵒ ẽ aliq̃ cõis 2ᵘ oium
quã nõ attingit generãs. Cõtra hũc
mõuꝫ arᵗ pᵒ ſic. forma illa generis ꝑoris
uꝉ ẽ ꝑs forᵉ generis poſterioris uꝉ nõ.
puta forma ſbẽ pſ forᵉ corporiſ ⁊ ſic de
inceps. ſi nõ ẽ ꝑs gᵒ nõ uitas creatõeꝫ

qꝛ forma corporis erit nõ de aliqᵒ ſui.
ſi ſic: gᵒ forma ꝑor eadẽ numero realꝛ
erit ꝑs formarũ cõtrariarũ. ſibi mutuo
ꝑ generationẽ ſuccedẽtiũ. qđ uidetᷣ im
poſſibile. cõntra pꝫ. qꝛ illa prior manet
ꝑ te. ⁊ ẽ una numero. Cõfiᵗ. ſo. qꝛ ꝑ
generationẽ naturalẽ uꝉ aliqđ nouũ ꝓ
ducitᷣ. ꝉ nꝉ. ſi aliqđ: gᵒ nõ euadis crea
tionẽ. qꝛ illud quãticũꝫ modicũ fiet de
nõ aliqᵒ. ⁊ iõ fruſtᵃ ponũtᷣ ꝑcedẽtia ꝑꝑ
uitãdã creatiõeꝫ. ſi nꝉ. gᵒ nulla erit ge
neracio. ſꝫ erit qđlibꝫ ĩ quolibꝫ. oĩs eĩ
ꝓductio noua hꝫ tᵐ nouũ. Nec motia
cogũt. Ad comẽ. cũ ait ꝙ mᵃ pᵒ recipit
forãs uꝉes. hᵒ dicit qꝛ poit pꝉes gradᵒ
ĩ formis. uꝉ reales uꝉ ſaltẽ ſm rõeꝫ. nõ
curo ꝓ nũc. Eſto eĩ ꝙ ĩ cõpoito nõ ſit
niſi una forᵃ. illa pᵒ ex natura rei ꝉ ſaltẽ
ſꝫ rõeꝫ dat eẽ ſbẽ. pᵒ ea corpis. deide
uſꝫ ad ſpẽs ſpãliſſimã. ad aliud dico ꝙ
ꝑnᵃ oꝫ mãere q̃dĩu ꝑncipiatũ manꝫ nõ
pꝉ. ſic eĩ dictũ arıſ. qꝛ tꝫ ipoſſibile ẽ eẽ
cõpoᵐ nõ exiſtẽtibꝫ ſuis pricipiis intri
ſecis. ſꝫ ex hᵒ nõ oꝫ ponere unã formã
icorruptibilẽ coeuã materie. Secũdus
mõus dicẽdi poit 2ᵘ cᵒcũꝫ forme ꝓꝑrias
inchoationẽ. ⁊ iõ tot quot ſunt forme e
ducibiles de potẽtia materie. ⁊ illas in
choationẽ dicũt eẽ a creãte. ⁊ eas uo
cant ꝑteꝫ forme. uꝉ formã incõpletam
⁊ iꝑfectaꝫ. ſꝫ ꝑficitᷣ a generãte. Cõtᵃ
q̃ro quõ ex parte precedẽte ⁊ ſequẽte
fiat unuꝫ. uel ſicut ex potẽtia ⁊ actu. ꝉ
ſicut ex partibꝫ eiuſdẽ rõis ⁊ hõgeis
Non primo mõ. Tũ qꝛ forma ẽ actus
Tũ qꝛ forma ꝑfecta ex illis partibus
non eſſet eiuſdꝫ rõnis nec ſimplex. ⁊
tamẽ forma eſt ſimplex. Nec ſo modo
qꝛ uꝉ ꝑs aduenĩes imediate reduceretᷣ
de potẽtia materie. uꝉ mediate prima
Si primuꝫ. fruſtra ponitur propter uitã
daꝫ creationẽ. qꝛ ſine illa eq̃ imediate
educeretᷣ. Si ſꝫ. cõtra. tũ qꝛ ipoſſibile

est duas ptes forme eiusdē rōis sic se
hrē q una sit tius ⁊ alia sit subiis trāſ
mutationis. tūs qr q̄cunq; poᵃ actiua
eque respicit qdlibet in quo saluatur
rō sui obiecti p̄mi. gᵒ poᵃ generatiua eq̄
poterit in ptes precedētes sicut in seq̄nē
tes. ex quo ponūt eiusdē rōis. gᵒ pᵃ ps
nō erit ingenerabil nec coeua materie
Cōsᶦ. qr agēs potēs in aliqd pfectius
pōt in imperfectius eiusdē rōis. Si gᵒ a
gens naturale pōt in ptē posteriorem
que est pfectior p te pōt ⁊ in priorem
q̄ est iperfectior. p̄teᵃ illud intrinsecus
inchoatuᵐ ⁊ actuᵐ. ul' est per se sufficieſ
actiuus ad generationē ul' nō. si sic. cō
tra. tūs qr nihil iperfectius est sufficiēs
actiuus respū pfectioris. tūs qr semper
ageret cum sit agēs naturale hēns sēp
approxiatū passus. gᵒ oēs forme sil' edu
cerēt sēp. l' saltē illa cᵒ poᵃ actiua ul' in
choatio esset pfectior. qd' est fl'z euidē
ter. si non. gᵒ p̄us ageret agēs extrinse
cū q̄ intrinsecū. al's intrinsecū semper
egisset lics iperfecte. In illo gᵒ p̄ori ex qᵒ
intrinsecus non agit erit actio uiolēta
pte. Non gᵒ euadis in naturalitates ge
nerationis. frustra gᵒ ponitur pp illam
uitandam. Tertius modus dicendi
ponit cuilibet forme p̄pā inchoationē
sicut ⁊ secūdus. s; illā dicit totā formā
ita q tota forᵃ pᶜ est in mᵃ. non tamen
unita materie nec informās eā. s; pᵒ p
generationē fit unio forᶜ cū mᵃ ut eam
actu informet. Cōtra. tūs. qr ponit
formā naturalē quācūq; separatam ⁊
non informare materias. tum qr ponit
accidēs sine sbō. nā poit formam acci
dētalē nō informare materiā. tū qr poit
materiā sine forma informāte q̄ oia sūt
impossibilia s̄m naturā. p̄teᵃ. nᵃ actio
real' natural' teriatur ad relationē qr
in ad aliqd non est motus. v. phy. sed
unio ē rl'o. gᵒ actio agētis natural' que
utiq; ē ral' nō tiat ad illā unionē forᶜ
cū mᵃ. ut tu dicis. Quartᵒ mōus dicē
di ponit q tota forᵃ p̄existit ⁊ unita mᶜ
s; p̄est s̄; esse i cōpletū accipiēs esse cō
pletū p generationē. ita q totū cōpo
situ p̄existit sub alio mō essendi. s. sub
esse in cōpleto. Addit q tota ista forᵃ
pdicta p̄existēs ē natural' poᵃ de s̄a spē
q̄litatis ⁊ agit actiōe absoluta q̄ nō re
spicit passus. s; generās extra agit acti
one respiciēte passus. Iste q̄rtᵒ mōᵒ cus
sᵒ possent pbari per duas auctoritates
comē. poitas i pte q̄ōis. Cōtᵃ istus
mōus arᶜ sic. ois actio real' h; tī; reale.
Sed generaᶜ ē actio real'. gᵒ ⁊ c̄. Iste ter
mius p te ē mōus essendi pfectᵒ ⁊ nouᵒ
tūc sic l' ille mōus ēendi ē accidēs ⁊ sic
generatio est alteratio. l' erit sbā. ⁊ hᵒ l'
mᵃ. l' forᵃ. ul' cōpoᵐ. q̄cq̄d horū detur seq̄tur
q nō toᵐ cōpoᵐ p̄existit. s; ip̄s; l' aliqd
eius nouiter p̄ducit. p̄teᵃ. ois p̄ductō
sbāl' noua h; tīᵐ sbāle nouus. s; gene
ratio simpl'r est huiusmōi. gᵒ ⁊ c̄. ⁊ tūc
idē qd' p̄us. qr toᵐ cōpoitū nō p̄existit
p̄teᵃ seq̄t q mᵃ sil' informet oib; foris
cōtrariis ⁊ q̄b;cū; specifice distinctis.
qd' est absurdū s̄; phus. Et tūc rediret
opi. anax. q qd'lib; ess; in quolib;.
Ulterius cōtra additur nll'a sbā ē acci
dēs. s; forma sblis ē sbā. natural' poᵃ ē
accidēs qr qualitas. gᶜ forᵃ sbē nō est
illa natural' poᵃ de s̄a spē q̄litatis. ut di
cis. p̄teᵃ. nl' gignit seip̄s. ex hᵒ de aīa
⁊ s̄m augᵐ pᵒ de trinitate cᵒ. pᵒ. Nulla
res est q̄ seip̄um gignat ut sit. s; per te
forᵃ illa tota p existēs est potentia ge
neratīa. gᵒ nō solus seip̄as s; alias p̄du
cet. p̄teᵃ. ois actio naturalis requirit
sbūs i qd' agat. qr s̄; auctorē. viᵒ. p̄n.
Actio ē s̄m quā in illud qd' subiciatur
agere dicimur. gᵒ nulla erit actio q̄ paſ
sus non req̄rit. cuius oppositum dicis.
Quitᵒ mōus dicēdi poit i mᵃ naturam

quandam pure potentialē. quam uocat
purū potentiale q̃ pest in mª ex q̃ forª
educēda. q̃ opi. ut ad formā reducat̃
dicit q̃i. vi. dicta. p̄mū dictū est. qd' il
lud purū potentiale ē pura poª m̃ de q̃
dicit̃ educi forma corporal' cū dicimus
formas educi de poª m̃. s̄ dictū ē q̄
illud purū potētiale nō ē idem cum mª.
trāsmutabile tamē in formā p actionē
agētis natural'. tertiū dictū ē q̄ illud
purū potētiale nō est aliqd' ens actu.
et rōe huius nō pōt hrē rōem actiui qr
agere cōuenit rei ut est actu. Quartum
dictum est. q̄ nō est intelligibile p se. s;
intelligit̃ p p̄uationem ois actualitatis.
ul' p cōparationē ad actualitatē forme
ad quā est. ul' arguitie. qr. s. necesse ē
ponere in materia aliquā talē naturam
pp uitandā creationem. et saluandā na
turales eductiones formarum. Quintum
dictum est. q̄ ip̄m purū potētiale ē actu
in mª. nō p actualitatem ꝓpriam. s; per
aliam. s. actualitatem materie. que tenet
infimum gradum actualitatis i entibz.

Sextum dictum est. q̄ illud purum po
tentiale cū in formam transmutatur nō
ānihilatur. qr quāuis non maneat ut p̄
us. manet tamen actualitas forme que
per uiam corruptionis resolubilis est i
illud potentiale. non idem numero. sed
diuersum. et iterū illud s̄m purū potētiale
et trāsmutabile in formā nō eandem nu
mero. s; diuersam. et sic ecōuerso. q. per
quēdam circulū. et purū potētiale muta
tur in formam. et forma resoluit̃ in purū
potentiale: non identitate sed alienitate
numerali. Sz cōtra cōclusiones argr̃
sic. p°. qr purū potentiale uel accipit̃ ꝓ
potentia obiectiua ul' subiectiua. Si
subiectiua tunc nō ē aliud a mª. Nā mª
ponit̃ sic in potentia sbiua. g° purū po
tentiale esset idem cū mª cōtra te. si ac
cipit̃ ꝓ potētia obiectiua. illa nl' ponit

sic ei in poª est antexp̄us. et albedo fu
tura nō existens. g° purū potentiale erit
nihil. Si g° ip̄m est transmutabile i for
mam. forma erit de nihilo. et sic nō uita
bis creationem. p̄terª. illud purū poten
tiale si est aliqd extra nl'. ul' ē creator
l' creatura. Nō creator pz. Si creatura
Cōtra ois creatura hz respectum reales
et actuales ad deū creatorem. s; quilibz
respūs actual' realis est in fundamento
reali actuali. qr non minoris entatis ē
fundamētum q̄ respūs fundatus. g° illd'
purū potentiale et aliqd' ens reale actu
ale. g° purū potentiale nō erit purū po
tentiale. p̄terª. illud purum potētiale l'
est ps forme generāde. ul' non. et c̄. ut
p̄us cōtra alios mōs ponēdi argutum ē
ita q̄ ul' nō uitabit̃ creatio. ul' p gene
rationē naturales nihil nouum ꝓducere
tur. quorū utrūqz ipi reputarent impos
sibile. Ulteri° s̄o arg° sic cōtra dicta.
Cōtra p̄mū sic. potentia m̃ ul' accipit̃
ꝓ fundamēto potētie. ul' ꝓ respū. si ꝓ
fundamēto tunc idem est q̄ ipa mª. s;
p te purū potētiale nō est idem cum mª.
g° nec idem qd' potentia m̃ sic accepta.
Si potētia accipit̃ ꝓ respū cum p te pu
rū potētiale sit transmutabile in formā
absolutā. g° respūs transmutat̃ in abso
lutum. qd' nullus sane mētis diceret. g°
purū potētiale nullo mō pōt poni idem
qd' potētia m̃ ut dicit p̄mū dictum.
Cōtra s̄m dictum sic. qcqd subicit̃ tran
smutatiōi est sbūm trāsmutatiōis. et per
cōns aliqd' ens actu. s; purū potētiale
subicit̃ p te actōi agētis ex s̄o dcō. g° ē
aliq̄ ēs actu. Cōtª. 3m sic. q̄ nō ē aliq̄
ēs actu ē nl'. s; p te purū potētiale nō
ē aliq̄ ēs actu. g° ē nl'. et p cōns forª fie
ret de nihilo. et sic erit crea° quā itēdis
uitare. maior pz. qr poª distrahit ens.
g° qd' nō est aliqd' ens actu s; pura poª
nullo mō est ens. g° est nl'. Cōtª q̃rtum

sic. quicquid subterfugit rōem per se intel ligentis est nō ens. Sꝫ purus potenti ale est huiuſmōi ꝑ te. gͦ est non ens. ⁊ ꝑ cōns forma fiet de nihilo. maior ꝓꝰ. qꝛ ois poᵃ habēs aliqd' cōne per se pro obiecto adequato ... ot in qd'libꝫ cōtētū sub illo cōi. qꝛ da oppoītū seqtur ꝙ iāꝫ non erit obiectū adequatū ⁊ ꝑ se. sꝫ intellectus hēt ens ꝓ obiecto per se adequato. gͦ intellectus pōt per se i qd' libet ens. qd' gͦ subterfugit rōem ꝑ se i telligentis est non ens. minor huius ꝓ syllogiſmi supponit͛ nūc. qꝛ alias ꝓbā da est cum agetur de obiecto intellectus. Cōtra quintū sic. Esse existētie ⁊ esse es sentie realr idem sunt. etiā ƀm te. gͦ qd qd hēt distinctaꝫ entitateꝫ seu eſſentiā habꝫ distinctaꝫ existentiā actualeꝫ. sꝫ purum potentiale hēt distinctaꝫ eſſen tiā seu ētitateꝫ a materia. qꝛ per te nō est idem cum mᵃ. gͦ hēt distinctam actu aleꝫ existentiā. nō gͦ existit realr per a ctualitateꝫ materie ut dicis. nisi dicas ꝙ non pōt existere sine materia. sicut nec accidens sine subō. sꝫ hoc non ar guit qn formalr habeat ꝓprias existen tiaꝫ. sicut ⁊ accidens. Cōtra vi. dcūꝫ sic. Illud qd' nec ipm nec aliqd eius ē est nl. ⁊ cus destruit͛ ⁊ ānihilatur. ut ui det͛. sed puruꝫ potentiale post trāſmu tioneꝫ sui in formaꝫ nec ipꝫ nec aliqd eius est. gͦ in tali transmutatione ānibi latur. Preterᵃ. actus distinguit. qd' gͦ non habꝫ aliquē actuꝫ non distinguit͛ ab eo qd' etiā nullū hēt actuꝫ. sꝫ per te nulluꝫ potentiale puruꝫ hēt actuꝫ. gͦ ⁊ c̄. Quomodo gͦ ponis plura puruꝫ po tentiale numero distincta. Quomō eiꝫ formalr distinguerentur si nullum actum ponunt. non uidet͛ consonuꝫ rōi. Ideo ista imaginatio dimittatur.

Quantuꝫ ad secundū pri

cipale. est alia opinio negatiua q̄ dicit ꝙ utiqꝫ in materia ponenda est rō sei alis non tamē coeua materie nec trans mutabilis in formaꝫ. ita ꝙ aliqd forme ꝑexigat͛ in materia de quo fiet forma. Ad cuiꝰ opi. euidentiaꝫ sic ꝓcedam. pͦ eiꝫ declarabit͛ de semie qd semē sit. 2ͦ ad qd semē sit. 3ͦ de rōne seiali qd sit. q̄rto rō seial in qbꝰ sit. quinto rō seial ad qd sit. Quātū ad pͥmū pono talē rōnem de semine. Semē est corpus i perfectū quoddaꝫ ꝓductū a generante cuius forma non est a natura intenta ꝑꝑ se sꝫ ꝓpter alteruꝫ ut ex ipo genera ret͛ aliqd sile generanti. Ad cuius eui dentiā est notādū ꝙ in natura est duˣ ꝓceſſus. unus est aſſcēsiuus ⁊ generati uus. V. g. ꝓcedo a forma seminis ad formā sanguinis. ⁊ a forma sanguinis cuibitiōis. ⁊ ultra ad formam perfectā in spetie. puta asini uel bouis. ⁊ ille ꝓ ceſſus est ab imperfecto ad perfectuꝫ. Alius ē descensiuus ⁊ resolutiuus. V. g. resoluendo cadauer in elementa. ul animal in cadauer usqꝫ ad materiam pͥmā. Et iste ꝓceſſus est a perfecto ab i perfectū. Illud aūt a quo incipit a naᵃ in pͥmo ꝓceſſu est semē. ⁊ pꝫ ꝙ ibi nō sistit sed ꝓcedit ultra usqꝫ ad formam ultimā perfectā. E cōuerso est in secūdo ꝓceſſu resoluendo usqꝫ ad ultimum. ⁊ isti ꝓceſſui tota natura est ascripta. Ex ꝑdictis pꝫ ꝙ semē est quoddā cor pus imperfectū ꝓductū a generāte ut sit uia ascendendi ad formaꝫ ulteriorē ꝑfectaꝫ. ⁊ sic apparet descriptio semis supra posita.

Quo ad secunduꝫ dico ꝙ

semē non ponit͛ ut sit pͥncipiū actiuuꝫ generationis atingens tium formalem generationis q̄ est ipa forma. hoc ꝓ bat͛ dupl͛r. pͦ sic. qd' nō est non est pͥn cipiū ꝓductiuuꝫ subē. Agere aūt pͥus ponit esse. sꝫ in instāti generatōis semē

non est. q2 generatio unius est corrupꝰ
alterius. g° ⁊c̄. Dicēs ꝙ est ꝑncipiū
duz est. Cōtra. Semē est aliqd de ꝓ
ximo conuertibile in illud qđ debet ge
rari. ſz oē tale hz rōnes passiui magis
ꝙ̄ actiui. g° ⁊c̄. Cōfirmaᷣ. q2 si semē
ageret: ageret ad sui corruptionez. qa
ad aduentuz forme generande corrum
piᷣ forma seis. non aūt est ꝓbabile ꝙ
aliqd agat ad sui corruptionē. ꝑteᵃ.
ꝭo sic. nullus impfectū est sufficiens cā
ꝓducendi pfectuz. ſz semē est qd imp
fectius re generanda. g° ⁊c̄. maior est e
uidēs. q2 oē ꝑnc pius ꝓductiuuz uł est
unicuz uł equiuocuz. qcqd g° deᷣ uel
eque pfectuz uł perfectius est termino
ꝓducto. ⁊ nullo mō impfectius. dices
ꝙ semē agit in uirtute decidentis. puta
patris· ⁊ non uirtute ꝓꝑa. ꝭo pōt ꝓdu
cere subāz ⁊ formaz geniti. Contra.
in uirtute non entis eo mō quo nō est:
nihil agit. ſz decidēs cū non sit in rerū
natura. puta pater mortuus. uł etiā si
sit tamē non est ꝑns corpori in qđ se
mē debz agere. est non ens uł habens
rōnez non entis. ibi igiᷣ in uirtute eiꝰ
nł agit. si g° agit semē agit in uirtute
ꝓpria uł alicuius sub eo cōtenti actu
alr. Cōfirmaᷣ. q2 in cāis accidentalr
ordinatis non oz oēs simul concurrere
ad effectuz. qn una agat sine alia. p h°
ei distinguntᷣ accidens essentialr ordia
tis. ſz descindens semē ⁊ ipz semē sunt
accidentalr ordinata. g° semē non agit
in uirtute decidentis. Sz occurrit dubiū
a quo igiᷣ illa forma ꝓduceᷣ. si non a
semine nec a patre. ℞°. in generatis
mediante semie ⁊ spālr per ꝓpagatio
nez ut sunt aīalia. oz recurrere ad po
tentiaz diuinaz. ⁊ dico ꝙ a deo imedia
te illa forma ꝓduciᷣ. ꝓbaᷣ. q2 non a
semīe ut patuit. nec a patre. q2 eo mor
tuo nullus pōt generari. nec a forma
uł uirtute celi. q2 ipa est imperfectior
ꝙ̄ forma aiati. Nam ſz augᵃ. xv. de
trini. c°. xvii. omne uiuens est perfectiꝰ
non uiuente. ꝓponunᷣ inꝙ̄ uiuentia
nō uiuentibz. Nec ꝓduciᷣ ab intelligē
tia uł ab angelo. Tū. qa ſm omnem
scola angeli non ꝑnt inducere uł edu
cere formas naturales de potentia mᵉ
Tū. q2 agunt mediante motu celi. si g°
celuz non pōt. nec angelus poterit me
diante celo. Relinqᷣ g° ꝙ deus. Con
firmaᷣ. q2 comen. ꝭo celo ⁊ mūdo i so
lutione questionuz difficiliuz quas ibi
ariſ. mouet recurrit ad uirtutez diuinaz
Itez galienus uirtutes seminū uocat di
uinas. Cōtra. g° oēs iste forme creaᷣ
naturales. ℞°. si deᷣ consequēs nō ui
deo aliqd impossibile. ułr. nego cōntiā
⁊ falsias huius cōntie patebit inferius
De generatis āt imediate ⁊ sine semie
puta. cuz ignis generat ignez. non oz
sic dicere. de his ei non cōcludunt rōes
supius facte. sicut pz. Ad qd g° poiᷣ
semē. non ut sit ꝑncipiuz actiuuz respū
termini formał generationis. ſz magis
passiuuz ⁊ materiale. ſz nunqd semen a
git ad alterationez ꝑuias tio generatio
nis. dico ꝙ non agit ut sufficiens acti
uuz. ꝓbaᷣ. uirtus actiua agentis uni
formis non pōt in passo uniformiter
cāre effectuz difformez. Sz uirtus seis
est uniformis ut pz. ⁊ materia silr g°
uirtus seis non pōt efficere tantā diffor
mitatez quantā apparet in orgāis aia
liuz. nec alterare per cōns ad tantā dif
formitatez. maior est euidēs ex hoc q2
difformitas in effectu: uł accidit ex dif
formitate agentis uł passi. Quid g°.
dico ꝙ uirtus que facit tantā difformi
tates organoruz in corpore animał. oz
ꝙ sit agens difforme. ⁊ illud est actio
difformis influentie seu caloris celestis.
que consona est uirtuti diuine quantū

ad hoc: Nec puto inconueniens si ad istam actionem difformem aliquo mō cōcurrat semen ut eius causa.

Quo ad tertium sit ista.

prima conclusio. Ratio seminalis licet sit in materia non tamen est ipa mate^a Hanc ꝓbo sic. qꝛ augustin^9 xviii. gene. dicit ꝙ leui fuit in lumbis patrus ꝓ̄s ratione seminales. x^9. non. ideo non fuit decimatus in abraas. ut dicit appostolus hebe. vii. ſ3 fuit ibi ꝓm corpulētā sbās ⁊ tamen utriqꝫ tam leui ꝙ̄ x^9. fuit ꝓm materiā. nullo dubitante. g^o rō seminal non est idez qđ materia. Secūda conclusio est ista. Ratio semial non ē potentia receptiua materie. qđ pꝫ. Tū ex rōne pcedente. qꝛ taꝫ leui ꝙ̄ xp̄s fuit in lūbis patrū ꝓm potentiā receptiuam materie. licet non utriqꝫ fuit ꝓm rōnes seminalē. Tuꝫ. qꝛ ꝓm augustinū. ix. gene. deus multa ꝓduxit de materia ad q̄ non fuit ratio seminal in ea. sed deus nihil pōt ꝓducere ad qđ ipa non est i potentia receptiua. g^o rō seminal nō ē potentia receptiua materie. Tertia cō clusio sit ista. Ratio seminal non est aliqs actus in materia pexistens. puta aliqua inchoatio formarū modis pexpositus. hoc pꝫ ex ꝓbatione opi. Q̄rta conclo sit ista. Ratio seminal est aliq̄ rō semis inq^m semen est. ⁊ illud ul' est forma sbāl semis. ul' qđ magis credo est aliqua qualitas necessario cōns formam semis. V. g. forma grani tritici subāl ul' qualitas cōns formas grani. Quita cōclo sit ista. Rō semial nō ē coeua materie. sicut nec semē. h^o appꝫ. qꝛ semen in quo est ratio seial sicut i imbō fit ex alimēto nec semp est in materia ul' in generante cum fiat de super fluo alimenti.

Quo ad quartuꝫ precitto

unaꝫ distinctiones ꝙ eorum q̄ generātur q̄dam generantur uniuoce. quedaꝫ equoce. eorꝫ qꝫ etiaꝫ generant uniuoce q̄daꝫ immediate. ⁊ queda mediate generantur. Exēpluꝫ pmi. Sol ul' intelligentia mediāte motu celi generat rana Exēpluꝫ ꝭi. ignis generat ignes. ⁊ hō homines. ⁊ c. His uisis ad ꝓpositus sit ista. pma cōclo. In generatis uniuoce ul' equiuoce immediate non requiritur ratio semis ul' seialis. hanc ostendo sic Ratio seialis ponit quoddā medium inter generans ⁊ genitus ut etiā absente generante agat. ſ3 absente uirtute sol ul' igne nihil agit ad generatione rane ul' ignis. unde absente igne aq̄ redit ad frigiditates si ex aqua debet ignis generari. unde ignis imediate generat ignem. g^o in talibus non reqꝛit necessario rō semialis. ꝓte^a. ubi non cōcurrit semen nulla concurrit rō semial. qꝛ rō semial non est sine semie. cū sit forma eius subāl ul' accidental. sed in generatis equiuoce ul' uniuoce imediate non concurrit semē. pꝫ. g^o nec rō seial. Sa concl'io sit ista. In generatis mediate uniuoce ul' q̄si uniuoce qđ dico ꝓpter generationē muli ⁊ similiuꝫ necessario exigitur rō seial. hec concl'io patet p media opposita. Tū qꝛ talia agentia seu generantia nō agunt imediate sed mediante semie. Tuꝫ qꝛ eis absentibꝫ generatio continuat. g^o in talibꝫ nece^o exigit rō seial. Aduertenduꝫ tamen ꝙ si loquamur large de ratiōe semiali in omni generatione est ponere aliquo modo rōnes seiales. Ipsa eis mixta ad inuicem generata habēt rōnes seiales qꝛ a generante recipiunt aliquas qualitates que sunt uie ad formas uteriores ⁊ pfectiores. ⁊ iō uocari ꝓ sunt rōnes semiales. In generatis etiaꝫ per putrefactiones. Naꝫ in cadauere leōis

potest induci aliqua qualitas a corpore celesti que erit ad formam apis uel auis. ⁊ illa qualitas est similis illi quam daret agens uniuocum. ⁊ potest dici ratio seminalis. potest etiam ratio seminalis esse in non uere mixtis. sed mixtis per iuxtapositionem. tale enim mixtum potest habere a corpore celesti aliquam qualitatem que erit ratio seminalis. Item unum alteri elementis potest dici large ratio seminalis cum ex se inuicem generantur. Item unum elementum potest esse quasi ratio seminalis respectu mixti. cum ex uno elemento mixtum generatur. secundum illud genesis primo quod deus fecit pisces ex aqua. Ex predictis patet illud Augustini. xiii. de trinitate. xix. quod in elementis mundi huius ponende sunt rationes seminales. patet etiam illud primo de trinita. capitulo decimonono de magis pharaonis. qui fecerunt ranas. elementa enim potuerunt sic a demonibus condensari ⁊ contemperari: uel per simplicem mixtionem uel per mixtionem que est iuxta positio: quod ex eis causaretur quedam contemperantia ⁊ quedam qualitas uel forma que erit uia ad aliquid perfectius. ⁊ potest dici ratio seminalis. sic fecerunt demones adiungentes elementa passiua actiuis. ⁊ eis expositis debite influentie celi generate sunt rane. proprie tamen loquendo ratio seminalis est in habentibus semen.

Quo ad quintum. Ad quid est ratio seminalis. Dico quod non ponitur ut sit principium productiuum forme substantialis. sicut nec semen. ⁊ propter easdem rationes. Item sicut nec semen est sufficiens alterans sine influentia celi. ut supra ostensum fuit. sic nec ratio seminalis que est seminis aliqua actiua uirtus. sunt tamen semen ⁊ ratio seminalis non sufficienter. sed aliqualiter concausatiua ⁊ coatiua non ad formam substantialem sed alterationem preuiam.

Ex omnibus predictis concluditur quod nihil preexigitur in materia ut inchoatio forme uel actiuum forme quod in ipsam formam naturaliter generatam: naturaliter transmutetur. sic ad questiones.

Ad argumenta opini. Ad primum de creatione. Nego consequentiam. Ad probationem cum dicitur creatio est de nihilo factio. Respondeo quod ly de nihilo potest dicere habitudinem termini uel subiecti. Si dicat habitudinem termini. sic non distinguitur a generatione naturali. Utrunque enim est productio de nihilo ut termino. Si dicat habitudinem subiecti. sic est tantum creatio ⁊ non generatio naturalis. creatio enim est productio de nihilo ⁊ de nullo presupposito ita quod excludit omnes causalitatem cuiuslibet cause tam materialis quam formalis quam etiam efficientis causati concausantis ipsi creati. licet aliquando concurrat ut posterius. puta si res creata recipiatur in aliquo susceptibili. oppositum autem huius semper accidit in actione naturali. quia ibi coexigitur subiectum ⁊ materia concausans que est in potentia naturali ad formam habens inclinationem ad eam tanquam priuata ea ⁊ apta nata naturaliter recipere eam. unde si per impossibile forma naturalis produceretur a natura non concurrente materia nec transmutata per naturam omnis talis productio esset creatio.

Unde notandum quod creatio est productio inter ens ⁊ nihil simpliciter. Sed generatio inter ens ⁊ priuationem. quamuis priuatio ⁊ simpliciter nihil sit formaliter. tamen priuatio supponit aptitudinem ⁊ inclinationem naturalem in subiecto aliquo modo concausante. non sic creatio. Ex hoc cessat instantia de gratia: ⁊ anima intellectiua

d.3.

quia ad illam pductionem non concur rit aliqua causa concausans ipe pducē ti. cum iste forme non educātur de po tentie materie. unde ꝛ deus posset eas pducere sine susceptiuo. ꝛ tunc p₃ ꝙ nihil sibi coageret. sicut etiam in primo signo nature. pducuntur a deo nulla a lia causa concausante. ꝛ in 2o signo u niuntur. gratia anime. ꝛ anima intelle ctiua corpori. Aliter dicitur ꝛ redit ad idem ꝙ aliquid fieri de aliquo potest i telligi dupliciter .s. transitiue ꝛ intransi tiue. Transitiue dicitur fieri aliquid de aliquo quando aliqd' commune subest termio pductiois ꝛ ab uno transit ad aliud. V. g. Cum album fit ex nigro. ꝛ figuratum ex infigurato. ꝛ hoc modo solum compositum dicitur fieri ꝛ nō forᵃ quomodo arist. vii. metha. dicit ꝙ for ma non fit sed compositum. qr sicut ibi arist. arguit oporteret ꝙ materia esset ps ipius forme que materia transiret de non forma ad formam. sicut ens trā sit de in figurato ad figuratum ꝛ est pars figurati. Alio modo dicitur ali quid fieri de aliquo intransitiue. quia nō est aliquid cōmune utriqȝ termio p ductionis qd' trāseat et hoc modo fit forma ex materia quia nihil est ex pte materie qd' transeat in formam. dices forte gᵒ creatur. dico ꝙ non creatur. ad cuius euidentiam est notandum ꝙ est differentia inter creationem ꝛ actiōem naturalem quātum ad hoc. quia actio naturalis dependet a materia. ꝛ nō tā tum ab agēte. ideo terminatur ad certum terminum per materiam. Unde secūdum comē. xi. metha. in materia sunt q̄dam portiones seu habilitates que determiat actionem agentis. V. g. Uirtus solis quātum est de se uniformiter agit respe ctu omnium. quare gᵒ ex una materia p ducit neruem. ꝛ ex alia fabam. quare

ex grano tritici non potest pducere fa bam. hoc est qa diuersis habilitatibus materie actio sua determiatur ad certum terminum producendum. ita ꝙ generatio naturalis nō tantum dependet ab agē te sed etiam a materia. Nō sic est de creatione. qa creatio totaliter depēdet ab agēte. ꝛ nullo modo a materia. deᵒ eīm non determiatur ex ipa anima ad cre andum gratiam plusq̄ fidem. uel aliqd aliud. qa actio creationis totaliter ꝛ simpliciter dependet ab agente. Dicē dum igitur ꝯm hoc ꝙ forma naturalis non fit ex aliquo transitiue. sed fit de aliquo presupposito. s. materia. ex qua fit intransitiue. ꝛ ex hoc uitatur creatio sufficienter. agens gᵒ creatum supposita materia disposita ad formam producit formam de non aliquo sed semp aliqᵒ presupposito. Ex quo patet ꝙ non sit idem fieri de aliquo ꝛ fieri aliquo pre supposito. nec est idem fieri de non ali quo ꝛ fieri nullo presupposito. hec Rᵒ satis pbabilis est quantum consonat p̄ me responsioni. patet gᵒ ex predictis ꝙ agens naturale nec creat nec anihilat esto ꝙ pducat formam non presuppo sito aliquo in materia ꝙ in formā trāf mutetur. Ad ꝯm cum arguitur. gᵒ ge neratio forme naturalis non est natu ralis. Nego consequētiam. Ad cuius e uidentiam premitto quoddam. ꝙ natu ralitas generationis ꝛ motus natural' accipienda sit ex parte principii ad for mam naturaliter inclinati. ꝛ non ex pte principii actiui ipi mobili in existentis. pbatio huius. Naturalis mutatio est ꝯm quam passum mutatur sicut aptum natum est mutari a quocunqȝ agente. Unde phūs octō phy. assignat causā quare elementa naturaliter mouentur ad sua loca. puta leuia sursum ꝛ grauia deorsum. ꝛ dicit ꝙ causa huius est. qr

sic apta nata sunt moueri. s nunq est sic aptum natum propter principium actiuum intrinsecum inexistens. sed pp principium passiuus naturale inclinatu patet g q naturalitas ista accipieda e ex parte principii passiui naturale incli nati. pter. natura ut est principiu mo tus uel mutationis naturalis e pncipiu intrinsecus. qr est pncipiu motus et qui etis eius in quo est. sed natura rone pncipii passiui est pncipius intrinsecus et non rone pncipii actiui. g ista natura litas accipienda est ex parte principii passiui non actiui. minor pbatur ex 2o phy. ubi dicitur q accidit infirmo qui mouetur ad sanitatem q sit medicus l habeat artem que sit pncipius actiuus sanitatis. qr tunc sanaretur inquantus medicus. qd est falsum. sed accidit infir mo qui sanatur esse medicus. pter. ho idem patet ex diffinitione nature. quia natura est pncipius motus et quietis i quo est pmo et per se. ex 2o phy. Sed impossibile est q pncipius motiuus sit in moto pmo et per se. qr q mouens et motus concurrunt in eodes accidit. quia possunt diuidi. g et c. His uisis. R nō ad pbationes contre. Ad pmam dico. q illa auctoritas. vii. meta. sic est expo nenda. A na fiunt in quorumcumqz ma teria est pars aliqua forme. s. in poten tia et nō in actu que sic mouet materiā s. passiue et sm inclinationem naturales sicut mouetur ab extrinseco. s. actiue. Sic aut exponendo auctoritatem nihil habes. Ad aliam cus dicitur q omnis generatio naturalis habet pncipinum actiuum. etiā dico q falsus est. tn dicis q natura est pncipium motus eius i q est. dico q est pncipium passiuum non actiuum. Cotra. qr natura dicitur de forma magis q de materia. ex secundo phy. Respondeo natura ut dicit pm passiuum dicitur de materia et de for. Nas per formā per qua res est tal res per eadem est receptiua passionis cose quentis formas. Exemplu. per eandem formas qua homo est homo est recep tiuus risibilitatis. qr per eandes formā qua graue est graue. ul leue est leue. competit eis talis ul tal motus. Ad confirmationes de differentia artificia lium a naturalibus. dico q illa differen tia accipienda est penes pncipius passi uus. et cus dicis q penes hoc non diffe runt. dico q est falsus. qr in naturalibs pncipius passiuus hs determinatā incli nationes ad formas. in artificialibs nō Hs ibi ul inductio forme est contra in clinationem materie. ut patet i edificiis et erectionibs est eis contra inclinatoes grauium q ponantur sursus in tecto. ul saltes materia est in potentia neut ad formas artificiales. Ad aliam con firmationem. vi. meta. patet per idem. Ad tertiā pbationem cus dicitur q mo lentus. et c. Dicendum q ly conferete uim debet construi cum ly passo. et non cum ly pncipius extra. ut sit sensus et uiolentū ē cuius pncipiū ē ab extra. ipo passo nō cōferēte uim. cōfert aūt uim passiuū nō actiue s inclinatiue et dispo sitiue. quādo. s. hs naturales et determinatas inclinationē ad formam inducēdā. qd nō est uerū de uiolēto. ut cus lapis fer tur sursus. s ex hoc nihil habes. Suf ficit eis q materia sit naturale iclinata ad formā naturalē ad saluādā naturali tates generatiōis esto q nl actiuus sit ex pte me. Ad ultimā pbationes. cus dicit q casus et fortuna reducūtur ad naturā et intellectū. et c. dico q ibi equi nocat de natura ut est pncipiū actiuus distinctū cōtra agēs appoito. et ut est pncipiū motus natural distinctū cōtra uiolētū. pmo ē pncipiū actiuū deter. s

d. 4.

ad unum modus agendi. et sic ad natu ras reducitur casus et fortuna. Eo modo est principium passiuus naturale inclia tus ad formas. et sic separatur a uiolento ut per propositus est. sed ex hoc nihil habe

Ad rationes principales.

Ad primum. cum dicitur quod forma 2ᵃ quarum etc. quod ista maior est falsa. ut patet ex predictis. Ad augᵐ dicendum quod inchoationes formarum noiat ipm semes uel rones seiale. modo per propositio. et sic ueritates hz dictus eius Ad duas auctˢ comen. viii. meta. dicen dum quod loquitur de poᵃ obiua. ut alias respon sus est. sic eis agens non largitur multitu dines sed perfectiones. et illud quod est in poᵃ et in actu non sunt duo diuersa. sed loquendo de po ˡ sbina sic agens largitur multitudines producendo formam aliquam de nouo. et ens in poᵃ puta materia et ens in actu. s forma educta in actu sunt duo diuersa. et realiter distincta. ut sᵃ ostensum est in questionibus de mᵃ.

D secundum sic procedit. et arguitur quod productio formae sbal naturalis generate non mensuretur aliqua mesura diuisibili. quia si sic. ergo generatio est motus consequens est falsus ex. v. phy. ergo et ans. probatur contra. quia motus et mutatio uidetur differre penes successiuum et instantaneum quia motus est successiuus et in tempore. mutatio in instanti. Confirmatur. quia in omni motu mobile manet in esse specifi co et pfecto sub utroque tiorum. quia quod mouetur est. ex. v. phy. sed in generatione non manet sic sbus. quia quod generatur non est. ex eodem. v. ergo generatio non est mo tus. Ad oppoitus arguitur. Nullus agens cuius sba est in tempore agit in non tempore. ut dicitur penultia propositione de cais. sed sba natu ralis generati est in tempore. ergo ipm agit in tempore. et per consequens gene mensuratur tempore. Preterea

impossibile est agens naturale agere in in stanti. ergo et generationem fieri in instanti con sequentia patet. sed antecedens probatur. quia tunc agens fortius ageret in minus. quam in i stanti. quod est impossibile. Preterea. omnis actio accepta pro re acta est idem realiter quod motus. sed generatio est talis actio. ergo est idem realiter quod motus. et per consequens est in tempore. maior patet ex. 3ᵒ phy. ubi dicitur. quod motus actionis et passionis sunt idem. et accipitur ibi actio pro re acta. ut ibi ex positus fuit.

Respondeo in ista questione.

Quidam dicunt et tenent quod non. quidam quod sic. primo ergo pertractanda opi. negatia. Eo affir matia. Quantum ad primum dicitur quod forma sbal introducitur in instanti. Motiuus pone di est iste quod si ex aqua debeat ignis generari in toto tempore precedenti precedit alteratio dispositia mᵉ aque ad formam ignis introducendam. et in ultimo instanti illius alterationis forma ignis introdu citur et formaᵃ aque corrumpitur. ita quod forma ignis est tius alterationis precedentis. Pro ista questione arguitur sic. productio formae sbal naturalis generate est istantanea. ergo non mensura diuisibili mesuratur. contra est euidens. sed antecedens probatur. quia si esset successiua ista successio uel esset ex parte mᵉ uel ex p te forme que acquiritur. non ex parte mᵉ. quia ipa est indiuisibilis. nec ex parte forme. Tum. quia illa est simplex et indiui sibilis essentia consistens. sed. vi. principia Tum quia forme sunt sicut numeri. ex octauo meta. sicut ergo ratio numeri stat in quodam indiuisibili. ita quod nihil potest addi. uel diminui in numero quin mutetur species sic de forma. ut ibidem dicitur. Tum. quia tunc generatio esset motus. ut supᵃ dicebatur. Tum. quia successio in motu secundum comen. quarto phisi. caplo de uacuo uel est ex resistentia mobilis ad motorem uel medii ad mobile. sed in generatione

naturali non potest dari primum. quia mobile esset ipa materia que nõ habz de se unde resistat. cum forma uniatur materie sine medio et ultimo disposite. Nec potest dari secundum. quia nullũ est medium in ratione forme substantialis. Nam forma immediate unitur materie et agens immediate iungitur passo. Tum. quia termini generationis sunt contradictorii. s. esse et non esse ex quinto et octavo phisi. Sed si est successio g° est medium. inter contradictoria nõ est medium ex primo posteriorũ. et ex quarto metha. g° in generatione non est successio. Pte^a. si sic g° forma substantialis suscipit magis et minus. cõsequẽs est falsum. g° et antecedẽs. probatio cõsequentie. quia si productio talis forme est successiua necessario ista forma haberet gradus. et per consequens posset pattiri secundum magis et minus. falsitas consequentis patet ex libro predicamẽtorum capi° de substantia. quia substãtia non suscipit magis et minus. Item pncipiator ait q in po^a sbẽ est in termino nec est intensiones suscipiens nec remissionem. Pte^a. si sic. g° forme sbãli est aliquid contrarium. consequens ẽ falsum. g° et antecedens. probatio consequentie. quia tunc generatio esset motus. Motus autem est inter contraria. ex quinto phisi. falsitas consequentis pz. ex eodem quinto. substantie nihil est cõtrarium.

Sed istam opi. non teneo. cuius improbatio quantum ad conclusiones apparebit ex approbatione sequentis opinionis. Contra modũ arguitur sic. quia si sic g° accidens erit naturaliter sine subõ. cõsequẽs est euidenter falsum. g° et antecedẽs ex quo seqr probatio consequentie. quia alteratio uel forma sm quam ẽ alteratio pcedẽs

si fundatr in aliq° sbõ h° ẽ mediãte aliq forma sbãli. g° calor pcedẽs formã ignis p te fundaretr in m^a aq̃ mediãte aliqua forma sbãli. q̃ro qua mediãte. nõ mediãte forma aque. qr forma aq̃ repugnat calori magis g° erit cã corrũpẽdi calorẽ q̃ sustendi. cũ in m^a aq̃. Nec ẽ ibi mediante fo^a generanda. qr illa nũdũ ẽ. et etiã qr accidens posterius est forma sbãli natura liter mediãte q^a fundatr in sbõ. calor ãt iste pcedit formã ignis p te. nec potest dici q sit mediãte for^a generãtis. qr illa nõ e in m^a aq̃. alias due for^e specifice essent sil. Pte^a. seqr adhuc modũ dicẽdũ q aq̃ imperfecto esse aq̃ manẽs esset calidior igne imperfecto esse ignis manẽte q uidetr absurdus. Hoc ãt quõ seqr inferius ostẽdetr.. Pte^a. unius mutationis numero ẽ un^o tius numero. n° ali° nec° reqrit. ut uidetr ex. v. phi. sz gene° for^e sbãl ẽ una muta° numero. pz. g° ẽ ei° tãtũ un^o tius. et p cõns nõ nec° includit alteratiões. Ita rõ parũ ualz. ideo dimittatr. nec rões pme oppo^m cogũt

Ad cui° euidẽtiã notãdũ ẽ. q mot° põt accipi dupl'r. s. cõiter et cõtracte eo mõ q° loqr aris. p° topi. de isto noie pp̃ũ. nã pp̃ũ sz eũ ibi cõiter accep^m cõpetit diffinitõi. et pp̃e p°ni. et retinz nomẽ cõe et dici^r a pp̃^a te pp̃ũ. diffi°ãt di^r ti°. sil'r i.p poito. mot° acci^r aliq° cõiter ad oẽs mutatões. sicut i 3° phi. ubi diffi^r mot° q ẽ act° ẽns i po^a et ẽ. ubi explanãs diffini^m mot° exẽplificat de gener^e et altera^e et oi a^a muta^e. aliq° acci^r cõtracte ut di^r cõt^a genera^m et corrupti^m. quinto phi. et notãdũ q gene° et mot° cõtracte accept° nõ drũt penes successi^m et istãtaneũ sz tãtũ penes tios. ũde sci: dũ q ti mutatõis c° libz du°sũi pũt. s. ut ti p̃ l' ut cõcõitãtes

Ter: p̃ iq̃cũs muta^e dicũtr hi° et p̃ uatio

Ex^m. ex nõ albo fit albũ. et ecõuerso et ex non igne fit ignis uel econuerso.

Et de istis tis intēdit arist. v. phi: cū ait q termi motus sunt icōpossibiles. sed termi cōcōitantes dicūf ambo affirmati. sz tamē q2 un⁹ icludit ꝑuatiōes alterius dicūr cōcōitari ꝑuatiōes ⁊ habitū. q sūt ꝑ termi. Exēplū ex albo fit nigrū ⁊ econ uerso. ⁊ ex aq̄ fit ignis. ⁊ ecōuerso.
ad ꝓpositū. Ois mutatio dicif generaº accipiēdo tios ꝑmos. sic ē ei mutatio a nō sbō in sbūz ul' ecōuerso: q̄ ab ari. generatio ul' corruptio nūcupaf ex. v. phi. in quocūqz genere sit. oīs etiā mu tatio dicif motus accipiēdo tios cōcōi tātes. ⁊ tunc ē mutatio a sbō in sbūz. q̄ ab arist. motus dicif. unde ibidē ex ponēs sbūz dicit. dico āt sbūz cū affir matiōe mōstratū. tius gº in mutatione affirmatie sumptus. sbūz ibi dicif. qd' āt generatio ⁊ motus nō distiguanf penes successiuū ⁊ instātaneaz. pz per arist. v. phi. ubi distiguēs generatiōes a motu colocat mutationē a nō subō in sbūz sub generatiōe q̄ tātū ē alteratio ⁊ p cōns generatio successiua nullo du bitāte. Cōtª. gº oīs motus ē generatō si sumāf termi ꝑ q sūt habitus ⁊ ꝑuatio. ⁊ ecōuerso. oīs generatio est motus si accipianf termi cōcomittātes q sunt af firmatiui. ut cū ex aq̄ dicif fieri ignis R'º cōcedo qd' inferf. Cōtª. q̄re gº in sbā negaf spēal'r motus. v. phi: pl'q̄ i aliis generibz. cuz in quolibz genere posset dici esse generatio ⁊ motºsz tios sic ul' sic acceptos. R'º: q2 sbūz genera tiōis sbāl'. s. mª est minus ēs q̄ in aliis mutatoibz. unde pº de generatiōe mª dicif nō ens simpl'r. ideo ibi apꝓꝑate dicif magis mutatio a non sbō i sbūm ul' ecōuerso. q̄ i aliis generibus sicut patet per rōnem arist. ibi. ubi probās generationem non esse motum arguit sic. qd' mouetur est. qd' generatur non est. gº generatio nō est motus. ut supra ⁊ negatur ibi esse de subō generatiōis sicut affirmaf de subo motus. aliter rō nulla esset. propter hoc ergo non ita ꝑ fecte dicitur in substātia motus esse q̄ est inter duos terminos passiuos contª rios. Dico gº q distinctio motum a generatione penes termios ut predixi in substantia est motus ⁊ generatio. ⁊ similiter in quātitate ⁊ qualitate. ⁊c.
Excepto q in substantia est generatō simpl'r. In aliis generibº generatio sm qd. ut patet ex. v. phisi. ut supra. Sed nunquid potest inueniri aliqua mutatō que ita sit generatio q nullo mō pos set esse motus. ita ut habeat terminos tantum primos ⁊ nullo modo cōcomit tantes. Dico q sic. quando in mateª tantum preexistit ꝑuatio forme inducē de. ⁊ non forma contraria opposita. Exemplum in illuminatione aeris. ⁊ i missione seu inductione spetiei intelligi bilis in intellectu. ⁊ spetiei sensibilis in sensu. quia nec in aere nec i intellectu preexistit forma passiua contraria for mis inducendis. sz solū ꝑuatio earū. ⁊ iō talis mutatio sola est generatio non motus stricte sumptus. Et tū respōdeo ad rationes opi. ad primam. cum argu itur. q productio forme substātialis est instantanea. Nego antecedens. ad ꝑ mam probationem. cum dicif q ista successio ul' esset ex parte materie: uel ex parte forme. Dico q potest esse ex ꝑte utriusz. cū ꝓbaf de mª q ē idiuisibil' d' q uerū ē ꝑ se ⁊ d' se. tamē ꝑ accidēs ē diuisibil' q̄ten⁹ ꝑ accidēs ē extēsa de q̄ extēsione dictū ē supª in q̄onibº de mª: Cum probatur. primo de forma q ipa sit simplex. ⁊ in indiuisibili esse cōsistēs dico q est simplex simplicitate opposi ta compositioni ex materia ⁊ forma. ⁊ est indiuisibilis per se ⁊ sm esse specifi cum. sm qd' abstrahit ab omni gradu.

ut dicetur inferius prolixius prima questione de magis et minus. sic intelligit auctor. vi. principiorum. sed hoc non obstante ipsa potest habere gradus essentiales indiuiduales secundum quos intrinsece partiri potest. Ad aliud octauo metha. quod forme sunt sicut numeri. dico quod uerum est secundum se et esse specificum sed quod abstrahunt ab omni gradu. Ad secundam probationem antecedentis principalis. cum infertur quod tunc generatio esset motus. dico quod uerum est modo preposito. Ad aliam probationem. quod successio causatur in motu secundum comen. etc. dico quod uerum est. et utroque modo est successio in proposito. tam ex parte materie. quam ex parte forme. cum arguitur de materia quod non habet unde resistat dico quod uerum est de se. tamen ut est sub forma contraria et dispositione contraria forme inducende habet unde resistat et sic est resistentia mobilis ad motorem et etiam resistentia medii ad mobile ex quo ut dispositio contraria tenet locum medii. cum dicitur quod forma unitur materie etc. dico quod uerum est corrupta prima. uerum tamen prius ex natura rei habet corrumpi prima quam introducatur secunda. et illud prius mediat inter formam et formam et agens et passum. Ad tertiam probationem cum dicitur quod termini generationis sunt contradictorii. dico quod falsum est sed sunt priuatio et habitus. Contra. quia esse et non esse sunt contradictoria. Respondeo. esse et non esse possunt accipi dupliciter uno modo ut supponuntur pro esse et non esse simpliciter et absolute loquendo. et sic utique contradicunt. nec est medium eorum. Alio modo ut supponunt pro esse et non esse includendo rationem perfecti. i. pro esse perfectiori et non esse. et sic est dare medium. s. esse imperfectum Exemplum inter perfectum esse ignis:

et non esse est medium. s. imperfectum esse ignis. cum ergo ignis generatur inter non esse perfectum ignis quod est terminus a quo et esse perfectum ignis quod est terminus ad quem est medium quod fieri ignis in quo ignis habet esse fluens et imperfectum. secundum quod esse est successio in generatione ignis. Confirmatur. quia 8o meta. ait aris. quod inter esse et non esse est generatio media quod est ipsum fieri rei ad secundam rationem principalem cum infertur quod forma substantialis suscipit magis et minus concedo consequens. ad illud vi. principiorum quod impositio substantie est in termino. et in predicamento substantie non suscipit magis et minus intelligende sunt auctoritates de substantia in esse specificum. et non secundum esse indiuiduale. quia sic includit gradus secundum quos intenditur et remittitur. ad tertiam cum infertur. ergo forme substantiali esset aliquid contrarium. dico quod uerum est accipiendo large contrarietatem. ad philosophum. v. phy. quod substantia non habet contrarietates. loquitur de contrarietate stricto modo. de quo amplius dicetur in fra in questione sequenti de contrarietate forme substantialis. patet ergo quod rationes prime opi. non cogunt.

Quantum ad secundum. ut melius appareat opi. affirmatiua. v. conclusiones per ordinem declarabo. prima conclusio sit ista. Subiectum generationis est actu extensum habens partem extra partem. hoc patet. Tum quia materia non est separata a corpore et magnitudine. ergo necessario est extensa. consequentia est euidens. antecedens est aris. primo de generatione. et secundo de augmento Tum quia forma immediate unitur materie sue. Materie autem anime est corpus extensum. quia anima est actus corporis organici. etc. ergo et anima. ergo materia est extensa. Tum quia accidens cuius

bile non potest esse in subiecto indiuisi bili. Sz multa accidentia sunt diuisibi lia ⁊ extensa. patet. ⁊ sunt in materia. gͦ materia est extensa. ⁊ diuisibilis. De hoc dictum est amplius in questione de extensione materie supra prolixius per tractata. Secunda cōclusio sit ista for ma substantialis naturalis habet gra dus intrinsecos essentiales ſm quos su scipit magis ⁊ minus ⁊ intrinsecam di uisionem. hanc ostendo multipliciter sic primo ex qualitate propria comparata ad subiectum cuius est. ⁊ arguo sic. ca liditas itenditur ⁊ remittitur. gͦ ⁊ ignis ⁊ per cōsequens habetur propositum. Antecedens est euidens ad sensum. ꝓ batio consequentie. Causa naturali si militer se habente creatum est similiter se habens. Sed calor in diuersis indiui duis ignis non similiter se habet. patz quia unus est intēsior alio. gͦ nec ignis qui ē causa caloris similiter se habebit Sed unus est intensior ꝙ alius: maior patz. quia omnis causa naturalis agit quantum potest ⁊ secundum ultimum potētie. ⁊ sic omnis causa eque ꝑfecta causabit effectum eque perfectum. gͦ a destructione consequentis. effectu natu rali non eque perfecto ⁊ non similiter se habente nec causa similiter se hēbit Ad istam rationem que uidetur ponde randa. Respondetur multipliciter. uno modo dicitur ꝙ calor non causatur im mediate a substantia ignis sed ab alio propositio autem assumpta de causa naturali sic est intelligenda de causa im mediata. Contra. quero de isto medi ante quo causatur. Unde hz ꝙ itēdit ⁊ remittitur. habet eis intēdi ⁊ remitti ex quo immediate ⁊ naturaliter causat calorem intensum ⁊ etiam remissus. di cere habes necessario ꝙ hoc habet a substantia ignis. aliās esset processus

in infinitum in causis procedendo uer sus ignem. Si gͦ est deuenire ad substā tiam ignis immediate causantem. ipa erit intensa ⁊ remissa ex quo eius esse ctus intenditur ⁊ remittitur. Aliter di citur ꝙ illa diuersitas caloris causati accidit propter contrarium agens ⁊ i pediens Nam ipe ignis quantum est de se causaret calorem eque intensum. sed impeditur per contrarium. ⁊ sic ali quando intensum. aliquando remissum causat. Contra. excludatur omne cō trarium. patet. ꝙ indiuidua ignis sibi derelicta non sunt equaliter calida. qa maior ignis calidior est paruo igne ce teris paribꝰ. ⁊ tūc stat rō. Aliter dicit negādo minorem. qr caliditas nō cau satur ab igne effectiue. maior autem ra tiōis habet ueritatem de causis natu ralibus effectiuis. ignis autem solum ē in potentia passiua respectu caloris. Contra. Omnis potentia mere passiua est potentia contradictionis. v. meta. sed ignis non est in potentia contradi ctionis ad formam caloris. quia aliter posset esse calidus ⁊ non calidus. gͦ nō est in potentia mere passiua ad calorē. gͦ est causa effectiua eius. ⁊ tunc ides quod prius. Preterea. peto de cante calorem effectiue dato ꝙ illud non sit ignis. ⁊ de isto tenet ratio. Cōfirmat quia si aqua calefiat ab igne. absente igne aqua redit ad frigiditatez. quero a quo cātur ista frigiditas. non potest dici uel dari nisi ipsa met aqua. Simili ter gͦ est de igne. Aliter dicitur ꝙ cau sa illius diuersitatis in calore cāto non est substātia ignis. sed diuersa disposi tio in materia ignis. Contra. quarto de ista dispositione quid ē. ⁊ a quo hz ꝙ sit maior uel minor uel erit processus in infinitum uel deuenietur finaliter ad ad subām ingis. ꝙ ipa sit efficiens aꝫ

cuius intensioris, et remissioris. et tunc
ides quod prius. Aliter potest dici quod calor
non est propria passio ignis. quia non inest i
divisibiliter nec soli. Contra. quod ad. b. si
ne sit propria passio sive non. tamen est que
dam qualitas necessario consequens formam
ignis ut effectus causam naturalem effectivam
Secundo principaliter arguitur. ad idem ex quali
tate propria comparata ad subiectum sic. in alte
ratione precedente corruptionem aque in
ignem intenditur calor. ergo et forma ignis
no perfecta. ergo remissa. sic habetur propositum.
antecedens primum probatur. quia si non vel cessa
ret actio vel inductio gradus primo nulla
esset generatio. primum patet. quia agens non
esset plena passio cum omne agens natu
rale agat alterando. secundum patet. quia aliter in primo
gradu caloris esset tota forma ignis p
fecta et per consequens generatio terminata.
Nam habitibus presentibus in materia
cessat motus. ex primo de generatione.
prima consequentia probatur sic. Tum quia nullum p
prius accidens est sine forma propria proprii
subiecti. unde secundum aristotelem. secundo de anima. corpora i
aqua vel in aere non tangunt se immedi
ate. quia humiditas aeris non est sine aere
nec aqua sine aqua. calor est proprium
accidens ignis et maxime calor genera
tus in alteratione facta ab igne. tum quia
eadem ratione totus calor ignis vel igneus
posset esse in aqua sine forma ignis.
quod est absurdum. tum quia ut supra dice
batur aqua manens perfecta aqua esset
calidior quam ignis. et ignis manens per
fectus ignis esset frigidior quam aqua. quod
falsum est evidentius quam istud. probatio
huius. generetur aqua ex igne et ignis
ex aqua et econverso. et sint decem gra
dus qualitatis ignis. et totidem frigidi
tatis aque. quando hoc ex aqua genera
tur ignis aque que corrumpitur in ulti
mo instanti ante corruptionem sue forme
habebit novem gradus caliditatis. aliter

non summe disponitur ad formam ignis
et per consequens non habebit nisi unum
gradum frigiditatis per eandem rationem
quia corruptio frigiditatis et generatio
caliditatis proportionantur. Sumitur
in alia parte si ex igne fiat aqua ante
corruptionem forme ignis ipse ignis habet
novem gradus frigiditatis et unum tan
tum caliditatis. et sic aqua perfecta erit
novies calidior igne perfecto. et perfe
ctus ignis novies frigidior aqua. que
videtur absurda. Secunda consequentia
principalis probatur. quia due forme
specifice repugnantes impossibile est quod
sint in eadem materia secundum esse intensum
hoc habent ibi esse secundum esse remissum. et
sic habeo propositum. tertio princi
paliter arguitur ad idem ex actione ie
quali que competit rei ratione forme
substantialis sic. Omne agens natura
le eiusdem speciei habens formam eque
perfectam et intensam eque perfecte a
git. ceteris paribus. si non impediatur
aliquo modo. Sed non omne agens na
turale eiusdem speciei eque perfecte et
intense agit. hoc non habet formam eque
perfectam et intensam. et per consequens
forma illa suscipit magis et minus. ma
ior patet. quia agit quantum potest.
minor probatur. quia non quilibet ignis
eque ignit. nec quodlibet vinum eque
convertit aquam ut vinum aquaticum.
nec quelibet caro eque convertit alimen
tum. quia caro secundum materiam non
convertit. primo de generatione capitulo
de augmento. si dicas quod inequalitas
actionis accidit propter contrarium im
pendens. Contra. Circumscribatur
contrarium et accipiatur natura ignis
sibi derelicta. et tunc ut prius. patet.
quarto arguitur sic. Omne quod mu
tatur partim est in termino a quo et
partim est in termino ad quem ex.

vi. phy. ubi dicit comen q hoc habet ueritates in quattuor generibꝫ. quero de ly ptes et partes. aut accipif p diuisi bilitate forme fm quã est motus. aut fm diuisibilitates ubi qd'mouef. Si fm. Cōtra. tũ q ppō phi est fła. Nã illa ps una mobil fit. a. puta pedalis. illud. a. transmutaf et tamẽ fm te nõ ẽ partis in utroqꝫ terio. ſꝫ in altero solũ Tũ qꝛ cõtingit aliqd totus sit alterari ex octõ phy. et de sensu et sensato. gº i tali alteratione ptes et ptes non possunt accipi ex parte mobil. tũ qꝛ arif. pte ret. uult ei pbare q oẽ mobile est diui sibile. accipere et gº qd'os pbare. Nã si mobile hꝫ ptes et ptes iã pꝫ q est diuisi bile. p te. v. argᵗ sic. oẽs for hentes ḋes susceptibile et eedẽ genere naturali ul' sunt extreme ul' medie. ſꝫ oẽs forme spetiales subãles sunt hꝫ mõi. patꝫ gº oẽs forme sunt medie ul' extreme. nõ oẽs extreme. pꝫ gº alique sunt medie. ſꝫ mediũ est magis uno extremo et mi nus altero. qꝛ ptic pat extrema. non in sius excelentiis. pꝫ gº m esse remissum et hẽf ppositũ. p te. vi. deus nõ põt aliqd qd' effectui repugnat. qꝛ tũ posset cõtradictoria. Sꝫ põt facere unas for mã ignis nobiliorẽ alia. gº forma ignis põt intendi et remitti. Si dicas q nõ põt. non uidef hoc negare necessarium nec tutus dicere. p te. vii. sic. Nobili ori materie et melius dispoite debꝫ dari nobilior forma ab agente naturali for tiori. ſꝫ una materia põt esse magis dis posita q̃ alia ad formã subãles eiusdes generis et eiusdes spẽi. hº et c̃. semes ei nobiliores equi est nobilius et fortius et pfectius seie rõcini. et cõtrariũ nobilio ris tritici q̃ ulis. Si gº m sit magis di spoita et agẽs nobilius. gº for nobilior et p cõns põt intendi et remitti. p te octõ sic. ois pfectio que põt numerari

in pl'ibus maiores perfectiones dici. i pl'ibus q̃ in uno. fm aug octo de tri. cº. i. for ignis est mutata in pl'ibus indi uiduis. pꝫ gº et c̃. Si gº duo ignes iugã tur et fiat unus. qs dubitat ul' dubita re debꝫ qn ille unus perfectior est et in tẽsior et fortior q̃ duo ex qbus cõpõ seorsus sumpti. qꝛ duo perfecta pfecti aliqd dicũt q̃ unũ tantũs. ceteris pibꝫ

Ultimo cõfirmaf p articulus excom municatus qui est q. aia xpi non sit p fectior anima iude. Cõtra istas cõclu sionẽ instatur. Nã ois differentia i esn tia est specifica. qꝛ essentie sunt ut nu meri. ſꝫ differentia fm magis et minus est differentia in essentia. gº est specifi ca. q̃re ignis intensus et remissus non sunt eiusdes spẽi. qd' est absurdũ. p te si sic: gº uere in subã esset cõtrarietas. cõns e falsus et cõtra arif. gº et atecedẽs pbatio cõntie. qꝛ ubi est magis et mi nus et maximũ. Maxima aut distãtia est cõtrarietas uera. sic ei arguit arif. x. meta. et cõcludit cõtrarietate esse ma ximã distãtias. p te. arif. in pdicamen torus. et auctor. vi. pncipiorus expsse dicũt q in subã nõ est magis et minus Sed iste rõnes non cogunt. Ad pmũ cus dicitur q omnis differentia in essen tia. et c̃. pmo reduco qꝛ simil' sequitur q qualitas non suscipit magis et min. Aliter albedo itensa et remissa nõ cent eiusdem spetiei. Ad formam dico q ois differentia in esse est specifica sic glosan do in essentia fm esse specificum accep et sic essentie sunt ut numeri. Sed tunc minor est falsa. qꝛ differentia hꝫ magis et minus non est in essentia specifica q̃ abstrabit a suppositis. ſꝫ est ẽntia cõ tracta ad indiuiduitatẽ et ad suppo. ad aliud ne ãns lcq̃ do de ueracõi rietate ad pbatões qꝛ ubi magis et min et c̃. dº q magᵉ et hꝫ et distãtia max possũt sumi

duplr. qꝛ ulꝛt in eiſdem ſpē ul' in eiſdē
genere. diuerſis aūt ſpe. primo° nō ē
uera cōtrarietas tal' maxima diſtātia.
ſ; ẜo°. qꝛ ẜm ariſ. x. meta. cōtraria oꝫ
ēe eadē genere ⁊ ſpe differre. In ꝓpo
ſito cōcedit' magis ⁊ min⁹ ⁊ maximū in
forma eiuſdē ſpei: puta in forma ignis
ſeorſuꝫ. ⁊ in forma aque ſeorſuꝫ ⁊ ſic
de aliis. ꝗre ꝓpter hoc nō oꝫ ibi cōce
dere uerā cōtrarietatē. Ad ariſ. ⁊ acto
vi. ꝑncipiorū dico ꝙ loq' loice. loice
āt loquendo ſbā non ſuſcipit magis ⁊
min⁹. cuius dupˣ cā pōt dari. pᵃ ꝙ ipo
ſitio nois eſt ſequēs neceſſario mōuꝫ i
telligendi rem cōiter ⁊ ulꝛ. ⁊ in hoc in
feriora non differūt. ſed ipm magis et
minus circūſcribunt' qꝛ g° loici eſt deter
minare intentioēs ut cōes. ⁊ ſicut intel
ligimus ita loqmur. iō dicit ſubām nō
ſuſcipere magis ⁊ minus. ⁊ h° uerū eſt
non ſoluꝫ in ſbā ſ; etiā in accidēte ſum
pto in abſtracto. Cōtra. g° loice loquē
do ibidē dicit ariſ. ⁊ ac. vi. ꝑncipiorꝫ
ꝙ ꝗlitas ſucipit magis ⁊ minus. R°.
loq' forte interſcalariter. nūc loice nūc
realr. ſ; iſta pᵃ cā aſſignata nō uidetur
bona. qꝛ tūc ſeq' ꝙ nl' ſit albū niſi ha
beat albedinē niſi in tio ſi ipoſitio nois
ſit i tio. ⁊ ſic albū remiſſuꝫ nō ērit albū
Alia cā aſſignat' ꝙ magis ⁊ minus di
cunt' de ſbō ꝑticipante in reſpū ad for
mā ꝑticipatā. unde licꝫ ẜm rem idē ſit
intēſio ⁊ remiſſio cū h° qđ eſt magis ⁊
minus. tamē i abſtracto dicit' ꝙ hec al
bedo eſt maior illa ⁊ nō magis. ſ; ſbūꝫ
dicit' magis. ⁊ ideo ſpēs ⁊ genera licet
cōcreatiue uideant' dici de ſbō tamen
non ꝓ ꝑpe nec denōiatiue nec ꝓbat' forᵃ
ut inherēs ſ; ꝗſi ut per ſe ens ⁊ totum
⁊ ideo loice loquēdo im ꝓꝑe dicit' iſte
ē magis hō ꝙ̄ ille ⁊ iſta magis albedo
ꝙ̄ illa. Sꝫ nūqd pōt dici ille ē magis
hūanus ꝙ̄ ille. dicendū eſt ꝙ nō qꝛ ſbā

nō ꝑdicat' ꝓꝑe denoīatiue ſicut accidēs
Tamē phice ⁊ ẜm rei ueritatē maior ē
titas ſpei hūane ul' nobilior gradus ē
in uno ꝙ̄ in alio. unde ariſ. viii. meta.
dicit ꝙ ſicut numerus nō hꝫ magis ⁊
minus ſic nec ſbā ꝗ ē ẜm ſpēꝫ. ſ; ſiqdē
ꝗ cū materia illa ſupple bene hꝫ. de iſta
mᵃ amplius dicet' infra qōne de magis
⁊ minus. pꝫ g° cōcl'o ẜa. 3ᵃ cōcl'o ſit
iſta: forma ſbālis natural' eſt actu extē
ſa hēns ptēꝫ extᵃ ptēꝫ. hāc oſtēdo ſic
oīs forma ꝗ non reſpicit materiā indiui
ſibilr extēdit' ad extēſionē mᵉ ⁊ hꝫ ptē
extᵃ ptē. ſ; ꝗlibet forma ſbāl' natural'
eſt h⁹ mōi. g° ⁊ c̄. minor pꝫ. qꝛ de aīa
brutorū de qua minus forte uidet' dic
ariſ. p° ⁊ ẜo de aīa. qđ diuidit' ad diuiſi
onē corpis. ſicut inducit in aīalibꝫ ānu
loſis que diuiſa in ptes adhuc partes
ſentiūt ⁊ mouent'. Dico āt formam
ſbāleꝫ naturaleꝫ ꝗ eſt de materia edu
cibil' per naturā. ad excludendū aīam
rōnalē. qꝛ iſta non eſt extēſa nec diuiſi
bilis in ſbā. Quarta cōcl'o ſit iſta. ꝓ
ductio forme ſubāl' naturalr generate
eſt ſucceſſiua. hāc oſtendo multiplr. tū
p° ex 3° phy.. ubi data fuit diffinitio đ
motu ubi phūs exponēs illā exēplificat
de generaᵉ ⁊ corruptiᵉ. qꝛ gener° ē act⁹
generabil' iꝙᵐ generabile ē. ⁊ corrup°
act⁹ corruptibil'. tūc ſic. oīs mot⁹ ē trāſ
muta° ſucceſſiua. ſ; gener° ē mot⁹. ut dic
ariſ. 3° phy. g° ⁊ c̄. Reſpōdet' ꝙ ariſ. 3°
phy. loq' de motu large ſūpto ꝓ omi
mutatione. ſ; diuidit eā in ſpēſ. v. phi.
⁊ ſeꝑat generatōeꝫ a motu. ꝓbāſ ꝙ ge
ner° ꝗ ē a nō ſbō i ſbūꝫ nō ē mot⁹ ꝗ ē
a ſbō i ſbūꝫ. Cōtᵃ. ſi ſic g° uſꝫ ad locū
illū ubi dīdit mutatᵐ i ſuas ſpēs lo' de
mutaᵉ large ⁊ cōiter. ſ; ꝑ⁹ āte illđ caᵐ v
luxᵃ ꝑnᵐ dic ꝙ i oī motu reqrit' tpꝰ. g°
i oī mutaᵉ. ⁊ ꝑ cōns mutatio eſt in tpꝛ
g° ſucceſſiua. ⁊ habemꝰ propoſitum.

Tū ſo. q2 phūs. vi. phy. ait ſic. omne qd'mutaẽ eſt diuiſibile ⁊ ptis eſt i tio a quo ⁊ ptis in tio ad quez ꝙ ſ3 comē. bs ueritates in quattuor generib⁹ muta tiōis. quorū ē ge⁹ ſubē ⁊ generationis· ſ3 ſi generatio eſſet in ſtantanea m⁹ꝗ ſubicitur non hēret ptē ⁊ ptē de tercis ſ3 ſubito tranſiret a toto tio in totum. Tū 3°. q2 phūs. vi. phy. ꝓbat ꝙ āte omne mutari eſt mutatus eſſe. ⁊ econ uerſo. ⁊ ſubdiẽ ꝙ eadē demōſtratio eſt in cōtrariis ⁊ cōtradictoriis. unde parū poſt dicit. ſilr eſſe in generatiōe ⁊ cor ruptione. qd'tamē ip̄oſſibile eſſ3 niſi ge neratio ⁊ corruptio eſſ3 ſucceſſiua.

Reſpōdeẽ ꝙ loqẽ de generatiōe ⁊ cor ruptiōe ut includunt alterationes p̄ce dentes. Cōtra. q2 ſi ſic fruſtra ꝓbaret de utriuſqꝫ ⁊ loqueretẽ de eis in diſtin ctis caplis. Nā3 in uno c°. ꝓbat h⁹ de alteratione ſpēalr ⁊ ſeorſu3 ⁊ i alio de generatiōe ⁊ corruptione ſeorſu3. ſicut p3 aſpicienti in textu phi. Tū q̄rto q2 in eodē3. vi. phi. ſoluēdo rōe3 zenonis per quā negabat motu3 ad formā. dic ꝙ nō o3 totu3 mobile eſſe in altero tio Nō ei inqt ſ tetu3 in quolib3. g°. ⁊ c̄. Seqẽ ſilr āt ineſt ineſſe ⁊ non in eſſe ⁊ in aliis queců3 ſm cōtradictionē ſūt ⁊ c̄. hoc dicit pp generationē ⁊ corrup tionē. ſi dicas ꝙ loquiẽ de generatiōe ut includit alteratiōe3. Cōtra ut p̄us q2 ibi loqẽ diſtincte de generatiōe ⁊ al teratione ſicut p3 intuenti. Tū qnto. q2 p°phi. aeiſ. cōparat generationes ſ3 uelocitates dicēs ſic.. In generatiōe āt ⁊ corruptiōe idem conſiderandus eſt quomō cq̄ uelox generatio eſt. ſed in oī uelocitate o3 ſucceſſiones eſſe. g°⁊ c̄. Nec pōt dici ut p̄us ꝙ loquitur de ge neratione ut includit alterationem. qa ibi facit diſtinctu3 capl3 de cōparatiōe alterationis ſm uelocitatē ⁊ de genera tiōe. qd'nō oporteret. Tū vi. q2 ſm comen. iiii. phi. ut ia3 allegatu3 eſt ſuc ceſſio in motu cauſaẽ ex reſiſtentia mo bil ad motore3. forma aūt cōtraria ⁊ diſpoſitio reſiſtit agenti. ut cū ex aqua ignis generaẽ. g° talis generatio erit ſucceſſiua. p̄te⁹. ultimo ſic. ip̄oſſibile ē ꝓpā paſſionē ſeparari a ſbō. Sꝫ calor eſt ꝓpria paſſio ignis. ⁊ ip̄a introduciẽ ſucceſſiue ut cū ex aqua generaẽ ignis g°ip̄e ignis introduciẽ ⁊ generaẽ ſuc ceſſiue. Quita cōcluſio ſit iſta. que ē directe ad queſtione3. ꝓductio forme ſbālis naturalr generate mēſuraẽ mēſu ra diuiſibili que eſt tp̄s. hāc oſtēdo ſic q2 ſi talis eſſet in inſtāti h°eſſet ul' ex i diuiſibilitate ſbi. ł teri. qui eſt forma. Non p̄mo mō ſicut p3. ex p⁹cōcluſiōe Nec ſ°ut3 ex ſa cōclōe ⁊ 3⁹ cōlone. p̄te⁹. ꝓductio tal' for° eſt ſucceſſiua. g°mēſuraẽ mēſura diuiſibili. āteceděs p3 ex q̄rta cōcluſione. ſ3 cōntia ꝓbaẽ q2 mēſura ⁊ mēſuratu3 ꝓportionanẽ Si g°menſuratu3 eſt diuiſibile. g°⁊ mē ſura. tal' mēſura eſt tp̄s. hoc p3. g°⁊ c̄. p̄te⁹. ip̄oſſibile eſt fieri ⁊ factū eſſe in eode3 inſtāti. q2 qd'fit nō eſt. ꝙ fcū3 ē eſt. nō pōt āt idem ſimul eſſe ⁊ nō eſſe ſ3 ubi fieri ⁊ factū eſſe. non ſūt i eode3 inſtanti. o3 dare ſucceſſionē ⁊ tp̄s. qa cu3 nō ſint i eodē iſtāti. Sicad qōnē.

Ad argumēta principalia

Ad p̄m cū iſerẽ g°generatio ē mot⁹ cō cedo cōntiā ⁊ cōns mō p̄expoito i cor° qōis. ⁊ ibidē dictū ē ad illud qd'allaẽ de. v. phi. ad cōfirātionē. cū dic°ꝙ i oī motu mobile manȝ i eē ſpecifico ſub ut° qꝫ tiorū. q2 qd'mo°ē d°ꝙ i⁹ꝓpōē uera de motu cōtracte ſūpto ⁊ ut ē i aliis ge nerib⁹a ſbā. quo aeiſ. loqẽ ſicut p3. ſ3 h°non obſtante generatio erit motus accepta p̄ncs tios affirmatl'os ⁊ cōco mitantes ſicut expoitu3 ē in cor°qōis.

D tertium sic pro ceditur. ⁊ videt᷑ q̄ repugnā tia formalis q̄ est inter formas sb̄ales nō sit repugnā tia cōtrarietatis. Nam a contrario in cōtrarium puenitur p medium. ex q̄nto phy. ⁊. x. meta. s₃ in subā nō ē motus g° nec cōtrariū. minor p₃ ex. v. physi. Cōfirmat᷑. q₂ ibidem ꝓbat phūs q̄ in subā non est motus pp non esse subē cōtrariū. ꝑte͡a. contraria possunt esse vicissi₃ circa idem. x. meta. S₃ rōnale ⁊ irrōnale non possunt esse vicissim circa idem. g° non sunt cōtraria. de qb₃ tamē magis videt᷑. ⁊ p cōns nec aliq͡a alia. b'r p'. q₂ al₂ idem homo posset esse. a liq͡n do aial rōnale. aliq͡n do aial irrōale. Ad oppi͡m. oē qd̾ corrūpit᷑ a suo con trario corrūpit᷑. ex p° celi ⁊ mundi. S₃ in subā est vera corrup.io. g° ⁊ cōtrari etas Cōfirmat᷑. q₂ cū forma corrum pēda a materia expellit᷑. q̄rō a quo. nō a se. p₃ nec ab aliquo sibi. p₃. g° relinq tur q̄ a cōtrario. ꝑte͡a. formis sb̄alib₃ cōpetit diffinitio cōtrarietatis. g° ipse sunt cōtrarie. cōnīa est evidēs p locus a diffinitione. ꝓbatio antecedētis. con traria sunt q̄ posita sub eodem genere maxime a se distant ⁊ circa idem subūs vicissi₃ insunt ⁊ mutuo se expellunt. S₃ hec oia cōveniūt for͡e ignis ⁊ for͡e aque. p₃. g° ipe sunt vere cōtrarie.

Respondeo in ista q̄ōne.

est una opinio cōis q̄ tenet p͠tē nega tivam. p qua arguit᷑ sic. Cōtrarietas ē q̄dam maxima distātia hēns quandam cōtinuitatem ut ab extremo ad extremū nō pueniatur nisi transeundo p omnia media. Tunc sic a cōtrario in cōtrariū puenit᷑ per mediū. s₃ nulle due for͡e sb̄a les sunt h'mōi. g° nec sunt cōtrarie. p batio minoris. q₂ m͡a exuta una for͡a sb̄a li imediate pōt indui q̄cūq₃ alia. unde

p° de generatione dicit᷑. q̄ si ex igne fiat aqua non oꝫ trāsire p media elemē ta. ꝑte͡a cōtrario in cōtrariū puenit᷑ p mediū. s₃ in subā non est motus. g° nec cōtrariū. ꝓbatio minoris. q₂ si sic i medio motus puta. si ex igne fiat aer. m͡a subā tātū hēret de for͡e ignis q̄tum de for͡e aeris. ⁊ sequunt᷑ duo incōveniētia ꝑmū. q₂ erit aliqd̾ cor͡e qd̾ non erit in a liqua spē determiata. s₃ q̄ ip₃ nō erit ip̄m: Nā in illo medio punctali nō erit aer. nec ignis erit ignis. ꝑte͡a. cōtra͡e fiāt circa idem. s₃ for͡e sb̄ales nō fiāt cir͡a idē. s₃ cir͡a divisum. g° nō sūt cōtrarie. p batio mioris. q₂ m͡a sub diversis foris nō est eadem simpl͛r. s₃ diversa. cum diversa esse hēat. Confirmat᷑. q₂ pp hoc q̄ subē non est cōtrariū. mutatio in subā dicitur a sbō in sbūs vl͛ ecōverso. ut₃. ex. v. phy. S₃ ista opi. non val₃. Si sic absolute ⁊ vl͛r intelligit᷑. nec rōnes cōcludunt ut inferius ostendam.

Ad questionem igitur est.

aliter dicendū. Ad cuius evidentiā est notandū q̄ contrarietas dupl͛r potest sumi. s. stricte ⁊ large. Si contrarietas sumit᷑ stricte sic videt᷑ hēre. vi. cōdictio nes. ut pōt colligi ex dictis arist. libro ꝑdicamētorū. ⁊. x. meta. ꝑma est q̄ cō trarietas est oppō distinctorū spē eorū dem ʒt genere. cōt͡ria eī dicūt᷑ que po sita sub eodē genere distant. Secūda est. q̄ cōtrarietas est differētia ext͡emo rum dicētū na͡m privatiuā. ⁊ p h° distig͡e ab oppōitōe ꝑvatia. nā ibi alterū ext͡e mū. s. ꝑvatō nl͛ po͡t. s₃ ē for͛l₃ negatō Tertia est. q̄ cōtrarietas est maxima distātia. Unde. x. meta. ait aris. sic. q° niam ʒt differre cōtingit ab invicem drā pl͛ ⁊ minus. est aliqua ⁊ maxima drā. ⁊ hāc dico cōtrarietatem. ⁊ ex h° infert ibidē q̄ est drā pfecta. q₂ si maxia. g° pfecta. Quarta est. que seq͡t᷑ ex tertia

ꝙ umuni cōtrariaf. ūde. x. meta. hēf
sic. mltr āt dcis cōtrariis ser ꝙ pfcē ita
sic uni qđ ē cōtrariis esse extiterit ipis
his āt ētib: palā ꝙ nō cōtigit plra uni
cōtraria eē. nei ultro ulterius erit unū aliqd
ne distātie unius plra sūt ꝙ̄ .ii°. ultia. va
ē ꝙ cōtrarietas ē oppō eorū q̄ circa idē su
sceptibile uicissim īsūt. vlo cōdio ꝙ i cōtra
riis hētibꝫ mem nō pueif ab extremo
ad extremū nisi trāseūdo p oa mea. ūde. x
meta. hēf sic. quoiaꝫ āt cōtrariorū con
ueit aliqd eē mem ⁊ q°rūdā ē nece ex cō
trariis eē. oa nāꝫ mea i eodē gene sūt ⁊ q°
rū sūt mea. De ei hic dicimus in q̄cūꝫ p
mutari pꝰ ē nece qđ pmutaf. ut ab ypa
te i necē si trāsit p miaꝫ rōes. uēiet pus
ad mecs sonos. ⁊ i coloribꝰ si uēiet ex al
bo ad nigrū pꝰ uēiet ad puniceū plū bū
ꝙ̄ ad nigrū. silr āt ⁊ i aliis. hic aris. si
āt cōtrarietas accipiar large sic dicir cōtra
rietas cui defficit aliqa istarū cōdictiōuꝫ
dcārū. ē tamē oppō. nō cōtradictoria.
ne sꝫ puatōeꝫ ⁊ hitū. ne sꝫ rloꝫ. ⁊ iō nec
hꝫ reduci ad oppōꝫ cōtrarietatis. si dio
oppōis data ab ari. i li° pdicamētorū ē
sufficiēs. His pmiss R° ad qōeꝫ sꝫ du
as cōclōēs. pa cōclo sit ista. Repugnā
tia formarum subāliū nō ē repugnan
tia contrarietatis stricte accepta. hanc
ostēdo sic. Illa oppositio non est cōtra
rietatis stricte accepta cui defficit aliq̄
cōdictio de pdictis. sꝫ oppositio seu re
pugnantia formaruꝫ subāliuꝫ est huꝰ
mōi. g° ⁊ c̄. minor pbaf discurrendo p
singulas condictiones. pma aūt ul sa
non deficit. q² due forme subāles repu
gnantes possunt accipi sub eodē gene
re pximo. ⁊ utraqꝫ dicit positiuuꝫ parꝫ
de se. defficit tamen tertia. ⁊ quarta.
Non eīꝫ est accipere duas formas sub
eodeꝫ genere que maxime distent ita
ꝙ claudant in medio oēs alias eiusdē
generis. q² sic ut arguit aris. unuꝫ uni

tantum contrariaf. qđ est falsum in p
posito. pbatio. q² cum omnis genera
tio sit ex contrariis ul mediis. ex pmo
phy. cum ex terra generaf ignis ⁊ aq̄
⁊ aer. ⁊ etiā econuerso. seqtur ꝙ terre
contrariantur illa 3a. ⁊ econuerso. ⁊ bre
uiter omnia elemēta ⁊ oīa generabilia
⁊ corruptibilia contrariātur sibi inuiceꝫ
isto modo. ⁊ sic multa uni. q² g° quarta
condictio sequif ex tertia a destructōe
cōsequētis cui non inest quarta nec 3a
Quinta aūt cōdictio cōpetit formis
subālibꝫ uno modo. alio modo non. nā
si identitas susceptiui accipiaf pro idē
titate simplr ⁊ entis in actu perfecto ex
istentis. sic non cōpetit: q² materia nō
habet idem esse pfectuꝫ sub diuersis
formis. si aūt accipiaf p idētitate sbāli
quoquomō. sic cōpetit. q² materia una
numero in essentia manet sub utraqꝫ
forma. Sexta cōdictio si forme subā
les habēt mediuꝫ nō cōpetit eis. quia
ut arguebaf materia exuta una forma
immediate pōt informari q̄cūꝫ alia. nec
oꝫ forsaꝫ trāsire p mediū. Si aūt dice
retur ꝙ forme sbāles sunt cōtrarie im
mediate tunc illa cōdictio nl ad ppoitū
Secūda cōclusio sit ista. repugantia
formaruꝫ sbāliuꝫ est repugnātia cōtra
rietatis large sumpte. hāc ostēdo multi
plr. p° ex p° de generatione. caplo de a
gere ⁊ pati p totū. ubi dicif ꝙ ignis ⁊
aqua cōtrariantf. pter. so de ge. cap°
p°. oia āt mixta cora ubi pbat oia elemē
ta cōcurrere ad generationeꝫ mixti di
citur sic. Aer āt ⁊ ignis quoniā cōtraria
sunt terre ⁊ aque. terra aūt aeri. aqua
aūt igni. igif cōtraria sunt ut cōuenit
subāꝫ subē esse cōtrariā. ly ut uidetur
additio diminuēs non distrahēs omio
pter. p° phi. dicif ꝙ in genere subē est
una prima cōtrarietas ad quā omnes
reducunf. pter. x. meta. c illo diuersū

uero spetie. et c. ostendit Aristo. a proposito quod differentia secundum spetiē est differentia contrarietatis. et uult ibi quod diuerse spetie et si conueniunt in genere contrariantur tamen propter differentias contrarias. Unde concludit sic. Contrarietas igitur erit hec. palam autem et ex inductione. omnia namque diuiduntur per opposita. Et uult arguere sic. quod cum diuisio speciecrum sit per opposita. sicut omnis alia diuisio. uel est p cōtradictoria. uel priuatiue opposita. et patet quod non. quia in his alterum extremum nihil dicit positiuum. due autē differentie opposite utraque dicit naturā positiuam. nec est ista diuisio per relatiue opposita. patet. relinquitur g° quod per contraria. et palam est per inductiones

Respondetur ad omnes has et consimiles auctoritates. quod aristoti. loquitur de contrarietate ut reducitur ad priuationē et habitum. quatinus una forma habet rationes priuationis respectu alterius quia habent se sicut perfectius et imperfectius. Contra. Quia hoc nihil ualet. Nam priuatio nihil est formaliter. Due autem forme formaliter sunt aliquid positiuum. cum g° forme opponantur alias habent oppositionē formalem quam eam que est secundum priuationem et habitum. Licet autem una forma priuationem alterius includat. non tamen precise sed addit aliquid ultra. Confirmatur. quia hoc modo ēt omnia opposita sunt opposita secundū priuationem et habitum aut secundum contradictionem. pro quanto unum exteemum includit priuationem uel negationem alterius. Sed hoc improprie dicitur. sic enim non essent quattuor species oppositionis realiter distincte.

Preterea. due forme substātiales opponuntur. g° aliqua spetie oppositiōis non alia ut patet discurrendo. g° contrarie opponuntur. Dices quod forme substātiales non sunt opposite. sed disperate Contra. quia si sic uel sunt disperate ut duo indiuidua eiusdem spetiei. uel ut disperata diuersarum spetierum uel diuersorum generum. Non primum. quia nullus philosophorum diceret quod plures opponantur forma ignis et forma aque quam sortes et plato. Nec secundum quia plures opponuntur dicte forme quam sortes. et brunellus. Nec tertium quia plures opponunt quam lapis et albedo et sic de aliis

Preterea ad principale contrariorum cōtrarie sunt cause. ex secundo de generatione. et tertio metha. Sed caliditas et frigiditas sunt contraria. ut dicitur i predicamentis. g° et eorum cause sunt contrarie. iste cause sunt forme substātiales. quia materia cum forma est cā accidentium ex primo physi. g° et c.

Preterea. contrariorum motuum seu mutationum contrarii sunt termini. quia denominantur a terminis. ex quinto physico. Sed generatio et corruptio sunt cōtraria. g° et eorum termini qui sunt forme substantiales generandi et corrumpendi. Sic ad questionem.

Ad argumenta alterius opinionis.

Ad primum. cum dicitur a contrario in contrarium peruenitur per medium. et c. dicendum quod maior est uera ubi forme habent medium. Sed forte posset dici quod forme substantiales non habent medium. et sic argumentū nihil ualet. Aliter dicitur quod argumētū arguit de contrarietate stricte sumpta. Sic enim habet illam sextā conditionem ex qua arguit ista ratio. Ad secundum nego minorem quia in substantia uere est motus modo preexposito in prece

dente questi. ⁊ cũ arguitur ꝙ in medio punctali illius motus materia equaliter haberet de forma ignis ⁊ de forma aque. concedendo illud. Hoc eñ uerum est in omni motu successiuo. Ad duo ĩcõuenientia que dicis sequi. primũ qđ erit aliqđ corpus qđ non erit in aliqua spetie determinata. dico ꝙ hoc non erit inconueniens. immo necessarium ꝙ̃ diu est in fieri ⁊ fluxu. qđ etiaꝫ cõmuniter conceditur de embrione qui quousqꝫ habeat ultimam formam specificam puta animam non est in aliqua spetie uł genere determinato. sed fluit ad spetieꝫ. Secundum qđ dicis ꝙ ip̄m non erit ip̄m. dico ꝙ non sequitur. immo eo modo est ip̄m quo est. quia. s. secundũ qd ⁊ si non simpliciter. ignis g° in puncto illo secundum qd est ip̄m secunduꝫ qd ⁊ similiter aqua. sicut de scuto cuius media pars est alba ⁊ alia nigra loquitur ari. p̄o. elencoruꝫ ꝙ non est album nec nigruꝫ simpliciter sed utrũqꝫ secunduꝫ quid. Sic dicendum in proposito. Ad tertium. Cum dicitur ꝙ forme substantiales non sunt circa idem sed diuersa. dico ꝙ falsum est. quia materia circa quã sunt ⁊ si nõ sit idẽ susceptibile ĩ ẽe specifico ⁊ formali ut ẽ sub diuersis foris sbãtialib⁹ est tamẽ idẽ in esse essentiali proprio ⁊ entitatiuo: qa materia una ƀm essentiam est oiuꝫ formarũ successiue. Ad confirmationem dicendum ꝙ in substantia dicitur mutatio a non sbõ in subiectum. uł econuerso appriate. qn possit esse in qualibet spetie mutationis sicut expositum est in questione. precedenti

Ad primum in oppositum questiõis. iã in simili argumento respõsum est in corpore questionis: quia uere est motus in substantia mõ predictõ

Ad confirmationem. qnto physi. ꝙ in substantia nõ est motus propter nõ esse contrarium. dico ꝙ loquitur ibi de substantia appropriate ꝙ in ea nõ sit motus. ⁊ de cõtrarietate stricte sumpta que negata est esse in substantia. Ad secundum concessa maiore. cum dicitur in minori ꝙ rationale ⁊ irrationale nõ possunt esse circa idem. dicendum est ꝙ est falsum. quia sunt circa eandẽ materiam primam. Nec ualet. cum dicitur ꝙ sic aliquando ideꝫ homo potest esse animal rationale. ⁊ aliquando animal irrationale. peccat eniꝫ per falsam imaginationem. quasi ip̄e esset subiectum quoddaꝫ tertium. ⁊ susceptibile utriusqꝫ. quod est falsum. Nam subiectum est denudatum ab utroqꝫ contrarioruꝫ nulluꝫ includens in sua ratione. homo autem includit rationalitatem in sua ratione quidditatiua

D quartũ sic proceditur. ⁊ uidetur ꝙ formalis distinctio. ⁊ c̄. non sit ꝑpter plures formas. ⁊ c̄. Nam si sic g° manus mortua ⁊ uiua nõ erunt equiuoce. consequens est falsum ut patet ex septimo metha. ⁊ quarto methaurorum. g° ⁊ antecedens. probatio consequentie quia quecunqꝫ differunt realiter uno corrupto nõ est necessarium reliquuꝫ corrumpi. Sed h° posito forma totius ⁊ forma partium essẽt realiter distincte. g° corrupta forma cõmuni puta anima uel quacunqꝫ alia potest manere propria forma manus ⁊ eadem que prius. Preterea. Ille forme sic distincte uel essent forme indiuidui uel spetiei uel generis. Non indiuidui quia animal est indiuiduum unum numero. nõ obstante partũ pluralitate

Nec sunt forme speciei. quia tunc idem differret a se. Nec sunt forme generis quia tunc unum animal esset plura aialia qd' uidetur absurdum. preterea. si sic ergo unum ens erunt plura entia. consequens est falsum. ergo et antecedens. probatur consequentia. quia quelibet forma substantialis dat esse et facit ens. ergo plures plura. Preterea. uiuere uiuentibus est esse ex secundo de anima. ergo qd' non perdit totum esse non perdit totum uiuere. sed per te animal mortuum non perdit totum esse. cum remaneant forme organorum ergo non perdit totum uiuere. quod est absurdum. homo eius mortuus nihil habet de esse uiuere. aliter christus non fuisset mortuus uere et perfecte. quod est error. preterea partes organice animalis non habent distinctam actualitatem. ergo nec distinctas formas. antecedens patet. quia partes sunt in potentia non in actu ex septimo physi. probatio consequentie quia forma dat actum. ergo que non habent distinctam actualitatem nec distinctas formas. Ad oppositum arguitur. Actio notificat formam. quia forma dat esse et agere. ergo diuerse actiones et specifice distincte arguunt formas specifice distinctas. Sed partes organice animalis habent operationes specifice distinctas. ergo et formas specifice distinctas. minor est euidens de se.. preterea. distinctio organicarum partium. uel est essentialis uel est accidentalis. Non accidentalis. quia esset separabilis. et posset non esse et partes non distinguerentur. ergo est essentialis. et habetur propositum.

Respondeo quod ista questio. Querit de formarum pluralitate. Supposito quod sint plures forme in homine ad minus due. scilicet anima rationalis et forma corporis mixti qd' hic teneo quasi pro fidei constantia et ueritate. de aliis ab homine est querendum. An in omni uiuo alio ab homine sit aliqua forma substantialis preter animam qua uiuit Secundo de proposito. Utrum talis distinctio partium organicarum sit per formas specifice distinctas. Quantum ad primum dicitur a multis quod non. et probatur sic primo. unius generationis est unus terminus numero. sed generatio cuiuslibet uiui alterius ab homine est tantum uno numero. ergo una erit tantum numero forma. maior patet ex quinto physi. quia unius motus unus est terminus et hoc proportionaliter. Si genere. genere. Si spetie. spetie. Si numero numero. preterea. iste plures forme si essent aut educerentur de una potentia materie aut de diuersis. Non de eadem. Tum quia commen. xi. metha. uult quod numerus potentiarum in materia est secundum numerum spetierum. et ita iste due forme haberent esse eiusdem spetiei. Sed impossibile est esse duas tales simul in eodem. Tum quia sequitur etiam ex hoc quod iste due forme perficerent materiam secundum eandem potentiam. et sic duo actus essent eiusdem potentie quod est contra philosophum. tertio physi. quia posse egrotare et posse sanari distinguntur sicut et actus ad quos sunt. Sed actus sanandi et egrotandi non sunt idem actus ergo nec posse hoc et illud sunt una potentia. Non potest dici quod educantur de diuersis potentiis materie. Tum quia ille potentie inessent materie sine ordine et per consequens forme qd' est impossibile. scilicet duas formas esse in eodem sine ordine. tum quia tunc materia ut est terminus a quo induceret plures mutati

ones ⁊ esset ens per accidens. quia plu res potentias includens. Sed de ente per accidens non generatur ens. nisi p accidens. g° non generatur nisi ens per accidens. Preterea. unius entis nō est nisi unum esse. ⁊ unum esse est ab una forma. p̄terea. inter formā sub stantialem ⁊ accidentalem est triplex differentia. prima. quia substantialis dat esse simpliciter. Accidentalis dat esse secundum quid. Secunda quia substantialis aduenit enti in potentia simpliciter. sed accidentalis enti in actu simpliciter. Tertia est. quia substantie est generatio simpliciter. quia transitur de potentia simpliciter ad esse simplici ter. Accidentalis autem forme est gene ratio secundum quid. Sed si una for^a substantialis posset seq aliā formā sub stantialem in eodem. nō essent iste due substantiales. Nam secunda non daret esse simpliciter ⁊ adueniret enti simpli citer. ⁊ per consequens eius esset gene ratio secundum quid. Et hoc ultimum patet. quia generatio nō est motus. ex quinto physi. quod probat ibi aris. du plici ratione. Tum. quia quod genera tur non est. Tum. quia qd' generatur non est in loco. Illud autem qd' mouet' ⁊ est. ⁊ est in loco. ⁊ sic generatio non est motus. ⁊ tamen utrunqȝ istorū eēt respectu secunde forme substantialis. propter primam. quia propter primam subiectum esset simpliciter. ⁊ esset in lo co. p̄terea. ad principale. quando adi uersis formis accipitur predicatio l' ille forme non sunt per se ordinate. ul' sunt per se ordinate. Si primum est predica tio per accidens. ut homo est albus. si secundum est predicatio per se. Eo mō ut superfities est alba. uel superficiatum est albū. ergo si genus accipiatur ab una forma ⁊ species ab alia. quod o3 dicere ponentibus plures formas in a liquo uno. sequitur q predicatio ge neris de uiuo non erit per se primo mō. quod manifeste est falsum. p̄terea. plu ralitas non est sine necessitate ponēda secundum aris. primo phy. contra ana xago. Sed non est necessarium ponere illas plures formas quia perfectior cō tinet imperfectiorem uirtualiter sicut te tragonum trigonum. ex secundo de a nima. ergo non est ponenda pluralitas formarū. q2 una perfectior poss3 facere quod facerent due.

Sed contra istā3 opiniōe3.

Arguitur multipliciter. primo sic. Im possibile est eundem effectum esse real'r a quibuscunqȝ ⁊ quantumcunqȝ diuer sis agentibus. Sed a quocunqȝ ⁊ qua litercunqȝ corrumpatur corpus uiuum. dum modo non statim resoluatur in e lementa semper producitur idem cada uer. ⁊ eiusdem rationis ut patet ad sen sum. Sed idem non potest esse termin^9 actionis huius ⁊ illius agentis. g° non est aliquid nouiter productum per acti onem corruptiuam corporis animati. sed est derelictum. Sed illud derelictum habet aliquam forma3. ergo prius ha buit duas. s. quando uiuebat. Confir matur minor rationis. quia bos siue p cultellum siue per sumersionem siue per suffocationem ⁊ quouis alio modo cor rumpatur semper derelinquitur idem ca dauer ⁊ eiusdem bouis. corrumpentia autem hec ⁊ illa non sunt nata induce re eandem formam in subiecto sine al teratione preuia. ergo manet idem ca dauer bouis per eandem aliquam for mam que prius. preterea. Anima est

actus corporis physici. secundo de aia
s3 si in re aiata non esset una forma.
anima non esset corporis actus s3 mate
rie. qr illa una forma esset anima. g° oz
dare aliam precedētē. Respondetur.
q anima est forma perfectior ⁊ cōtinet
imperfectiores. que est forma mixti seu
corporis. ut tetragonus continet trigo
nu3. Anima g° potest cōsiderari duplr.
uno mō inquantū anima. alio mō inq̄
tu3 continet ⁊ supplet formā mixti. p°
anima est actus corporis mixti: qr pre
supponit se ip3 ut supplet formā mixti
so aūt modo qr nihil p̄supponit aliud
a materia sic anima deb3 dici actus ma
terie. non actus corporis. Cont^a. uer
ba sunt uerba. Nam anima pp istam
continētiam uirtualem ul' habet in se
aliquam distinctiones realem. ul' non:
sed est eque simplex. si sic g° forma no
bilior non est simplitior nec eque simp^x
qd' est absurdu3. quia forma q̄to nō
bilior tanto simplitior. tunc etiā hētur
propositu3. quia tali forme ex parte su
sceptiui perfectibilis non respōdet nisi
prima materia per te. p̄te^a. ista que
distinguntur sint. a. ⁊. b. ul' ip̄m. a. tene3
se ex parte informātis. ul' ex parte īfor
mabilis. Si ex parte informabilis. g°
erit alia forma ab ip̄o. b. ⁊ sic habetur
propositu3. si ex parte informantis. g°
ex parte informabilis non respondebit
nisi materia. ⁊ sic anima ē actus mate
rie non corporis. Ista g° fuga nulla est
Si dicatur q forma per illam continē
tiam uirtualem est eque simplex. g° nt
prius erit actus materie non corporis.
p̄te^a. ad principale. Nullum accidēs
potest fundari in materia sine aliqua
forma subāli. Nam materia cū forma
sunt causa omniu3 accidētiu3. ex p̄mo
p'hy. ⁊in uno quoq3 uiuo cum est mor
tuum remanent eade3 accidentia nume
ro que prius. g° aliqua forma eadem
numero que prius. non anima ut patet
quia mortuum est. ergo aliqua alia. ⁊
habetur propositum. probatio minoris
quia non est dare unde illa accidentia
nouiter producantur in illo subiecto. ⁊
sine alteratione precedente. ponatur q
in instanti uiuum uiolenter uel naturalr
moriatur. Teneo g° q in quocunq3
animato necesse est ponere aliquā for
ma3 qua corpus est corpus que est for
ma corporis mixti aliam ab illa qua
est animatum. Non intendo de illa qua
est corpus. i. indiuiduum corporis qd'
est genus. quia unumqdq3 per formā
propriam ⁊ ultimam est indiuiduū cor
poris qd' est genus. sed de forma qua
est corpus ut corpus dicit partem indi
uidui. secundum quam non est indiui
duum corporis primo nec indiuiduum
substantie uel speties sed est tantum in
genere per reductionem.

Nec rationes alterius op.
concludunt. Ad primam que ex unita
te generatiōis procedit. dico q mior ē
falsa. immo cuiuslibet uiui sunt saltem
due generationes ad duas formas teria
te. ⁊ est etiam a diuersis agētibus hec
⁊ illa. Uel aliter q est una generatio
in comparatione ad ultimam formam.
sed sunt multe partiales precedētes se
ordine temporis uel nature. Ad s̄am
cum dicitur. q uel educuntur de una
potentia materie ul' de diuersis. dicen
dum q potest dari utrunq3. ⁊ cum pro
batur q non de eadem. p° p comē. xi.
meta. dicendum q loquitur de potētia
ut est differentia entis. que est differen
tia obiectiua. ⁊ uerum est q numerus
potentiarum est secundum numerū spe
tierum. S3 tunc nihil habes. qr hic lo
quimur de po^a obīna a qua forma dicif
educi. so cum pbaf. qr tūc essent duo

actus eiusdeꝫ potentie. dico ꝙ ueruꝫ ē
ꝙ sunt eiusdem potentie fundamētalr
⁊ eiusdem potentie receptiue que ē ea
dem contrariorum. ex primo phy. ⁊ ali
bi frequenter. Ad illud tertio physi.
ꝙ posse egrotare ⁊ posse sanare. ⁊ c̄.
dico ꝙ loquitur de potentia obiua uel
subiua quantum ad respectum potenti
alitatis. ⁊ potentia sic accepta utique
multiplicatur secundū pluralitateꝫ actu
um ad quos est. potest etiaꝫ dari ſm
s. ꝙ iste due forme educantur de diuer
sis potentiis materie. Cum aūt dicis
p° ꝙ ille po° inerēnt ma° sine ordīe. d° ꝙ
flm est. imo sicut sbūꝫ r° pluriū pa° nuꝫ
omnes respicit secundū ordinē quēdā
Sic ⁊ m°bꝫ pl'es po° ordiate ul' aliter
ꝙ lꝫ ille plures po° essent sine ordine res
pectu fundamēti nō tamen respectu tio
rum. sicut de duabus relationibꝫ q̃ pos
sunt esse in eodem fūdamento sine or
dine quantum est ex parte fundamēti.
licet ordinate insint in comparatione
ad terminos diuersos. forme igitur due
essent in eodem niuo secundū quendaꝫ
ordinem dato ꝙ a diuersis potētiis m°
educantur. Cum dicis ſo ꝙ tunc terius
a quo esset ens per accidens. dico ꝙ
non sequitur. qr licet plures potentie
quas materia includit accidant inter se
non tamen habens eas erit ens per ac
cidens. licet enim ex igne generetur a
qua ⁊ aer: ⁊ est in potentia ad utrūqꝫ
ignis tamen non erit ens per accidens.
in ratione termini nec subi. qr licet ille
potentie accidant inter se non tamen
propter hoc habens erit ens ꝑ accidēs
Ad tertium cum dicitur ꝙ unum esse ē
ab una forma. dico ꝙ falsum est. quod
ostendo sic. quia sicut ens et unum di
uiditur per simp° ⁊ compositum. sic ⁊ eē.
g° sicut ens compositum est unum inclu
dens multa entia particularia ul' parci

alia. sic unuꝫ esse cōpositi includit pl'a
esse partialia. Cum eiꝫ eentia ⁊ eē sint
idem quo° essentia erit composita ⁊ nō
esse. ul' aliter propter contentiosos pōt
dici ꝙ unum esse totale ultimum ⁊ spe
cificum est ab una forma ⁊ specifica ul
tima. ⁊ sic ta'e cōpositū diuidit' in duo
s. in actuꝫ ꝓpriuꝫ q̃ est forma ultima.
⁊ in potētiaꝫ ꝓprias que includit pmā
materiaꝫ cuꝫ omnibꝫ formis preceden
tibꝫ. Ad quartuꝫ dicendū ꝙ nō obstā
te pluralitate formaruꝫ substantialium
possunt saluari iste tres drē inter formā
sbālē ⁊ accidētalē. cū arguit' ꝙ pa nō
qr ꝉa for° nō daret esse simpl'r. dico ꝙ
falsuꝫ ē. Esse ei simpl'r pōt sumi dupl'r
ſm aris. p° de generatiōe. uno° ut diuisū
cōtra nl'. ⁊ sic oīs forma q̃cūqꝫ sit dat
esse simpl'r. Alio° ut est diuisuꝫ cōt° esse
accidentale. ⁊ ſm qd. ⁊ sic oīs for° sbā
lis dat esse simpl'r. ⁊ sic ſa sicut pma ⁊
q̃libet alia si essent mille.. Cuꝫ arguit'
ꝙ ſa non. qr ſa for° adueniret enti sim
pl'r. dico ꝙ uerū ē simp°r° p° for° iā ꝑex
istentis. sꝫ nl'o'us adueniret enti in po°
aliud eē simp°. qd' ē p ſaꝫ formā. ⁊ ꝑ
cōns generatō ſe for° ē generatō simp°
nō ſꝫ qd. Ad ꝓbationē h° ul'ti. cū dici
tur ꝙ gener° nō ē mot°. qūo h° sit intelli
gēdū dictū ē in q̃ōe ꝑcedēti. sꝫ ad ꝓba
tiōēs q̃ uidēt' facere cōt° h°. Ad pmā
cū dici° ꝙ generat' nō ē. ⁊ c̄. d° ꝙ ly nō
eē capit' ꝑuatie ⁊ ē sensus qd' genera°
i. subicit' generatiōi caret eē simp°. nō
sic qd' moue°. si arguas g° qd' gena° sbie
nullā forāꝫ sbālem hꝫ q̃ dat eē simp°. d°
ꝙ facis fl'aꝫ cōntiā. pōt ei hrē eē simp°
ꝑ unā forāꝫ ⁊ carere ꝑ aliā forāꝫ. ad
ſaꝫ ꝓbatiōeꝫ. cū dici° qd' gena° nō ē in
loco. ⁊ c̄. d° sic eē itell'igēdū ꝙ sbūꝫ gene
ratōis nō ē i loco ꝑ aliqd qd' subicit'
generatiōi. l' qd' ꝑ generatōeꝫ acquirit'
qr illd' ē sola sbā. q̃ de se nō hꝫ istās

sit i loco. ls cōcōittet sbā generatiōis q̄titas. ⁊ 2ᵃᵐ b⁹ sit in loco. nō sic de aliis mutatōib⁹ q̄ oēs uidet supponere aliq̄ q̄titatē i sbō zōe c⁹ illud qd' mouet ē in loco. ⁊ ꝓ tāto dicit nō eē i loco qd' gen'

Ad qntā q̄ ꝓcedit de pdicatōe sūpta a diuers formis. R̷ q nō pl' cōcldit nisi q pdicatū sūptū a for' p⁹eriori nō pdica' de illo p se qd' acci a for' pori. sicut ps i exēplis poitis. hō. alb⁹. supficiatū. coloratū. sic n' ista ē p se al' ē hō. Cōt' q2 n' ecōuer⁹ ista ē p se coloratū ē supficies. R̷⁹. accipiē q̄ pcise sumūt a for' pori ⁊ a p⁹eriori nō pdicāt q' se mutuo ⁊ sic ge⁹ de drā nō pdicat n' ecōuerso. spēs āt icldit ips ge⁹. ⁊ drā nō. ⁊ pōt ge⁹ de spē pdicari. Ad sextā dicēdū q plēs formās ponere ē necessitas uitāde cōt' dictiōis. q̄ ē max' necessitas. q2 ei for' aie nisi manēte cor' māeret idē qd' pus: ut postēsus ē. p necessitatē os ponere formās q̄ cor' ē cor': aliā ab i' q̄ est aia q̄ ē cor' aiatū. al' eēt cor' ⁊ nō cor'

Quantum ad secundum.

dicūt qdam q nō. Modus ponēdi ē iste q i bruto l' uiuo q'cūs esto q ess aliq̄ for' alia mixti pcedēs aiam: illa est una realr. s plēs uirtualr. cōtinēs plēs pfectiōes s q̄s cōstitunt diuersa organa q̄ sunt pn' ipfecta ⁊ remota diuersarū opationū. q̄re ēt ulteri⁹ si aia cōtins talē formās mixti nō os ponere pter unam formās. s. aiam sic diuersarū opationū ⁊ pfectionū uirtualr cōtētiuā. Arguitur āt mltip' ꝓ ista opi. p⁹ q2 plaritas nō ē ponēda sine necessitate. s hic nlla ē necessitas ponēdi tres formās plēs cū una pfecta for' possit qcqd ille plēs q̄rū ē uirtualr cōtētia. ꝓ h⁹ ēt faciūt rōnes oēs pme opi. p articli. pter' sic maior di' appet in opatiōib⁹ ⁊ aliis corespondētibs organis inqtū aiata sūt q̄ inqᵐ mixta. uts de uidere ⁊ audire ⁊ h⁹mōi

Ss pp illā diuersitatē nō ponūt mlte spēales forme integrātes unā aiam sensitiuā. g nec os ponere illā diuersitatē in for' mixti. pter' ex duobs entibs i actu nō fit unū. ex. vii. meta. q2 duo act⁹ cōstitunt duo in actu. s plēs for' sūt plēs act⁹. q2 for' ē act⁹. g' aial nō ess unū i actu. qd' ē fls. pter'. diuersa spē nō cotinuāt. s aial est unū cōtinuū. g' non cōstat ex ptibs specifice distinctis. maior ꝓbat. q2 q̄ illarū formarū pficeret materiā q̄ ess rō cōtingēdi. nō uidetur posse dici. pter' ex duobs distinctis numero nō fit unū numero. ps. g' m. tominus spē distinctis q̄ magis differūt. pter'. diuiso uerme utraqs ps uiuit. ps. aut g' est aia unius spēi in utraqs pte ul' alteri⁹ spēi. si pmū g' i toto erat una spē. si sm g' unus uermis diuisus erit mlta aialia s spēs. qd' nō uidet. pter' sicut aliqd ē ens ita ē unū. g' pfectius ens ē pfecti⁹ unū. s aial ē pfecti⁹ cē q̄ ignis. g' ē pfectius unū. qd' nō uidet si aial tot formas hs. ⁊ ignis nō nisi unam. pter'. q̄libs for' sbālis cū m' sua cōstituit suppositū q' genere sbē. g' aial unū ess pla supposita si tot hēret formās sbāles specifice distinctas. sic ei arguit cōt' ponētes elemēta sm suas formas pfectas ul' ipfectas remanere i mixto q2 tunc mixtum ess plura supposita.

Alia est opinio tenens ptē

affirmatiuā ꝓ qua sic arguit. ps aliq̄ aial pōt separi ab aiali sine generatōe s nō manās in actu p⁹ sepationem p formā totius. ps. g' p formā ppā quā habebat pus. maior ps ad sensum. ut si os ext'hit de corpore aialis. nec pōt dici q for' noua generet. q2 ita subito sicut pōt esse illa abscisio. puta si sit i instanti non posset ab agente naturali noua for' it'duci sine alteratōe pcedēte Si dicas q for' diuidit sicut in aialibs

ānulosis. Cōtª. qa os nō uiuit sepa
tus. g° non habȝ formā animati. nec p
tes eius. dices ꝙ habet partes mixti
q̃ nō est aia. Contª. qa diuerse mixti
oēs sūt ī diuers ptib⁹ q̃ nō uidetr eē ab
eadē forma mixti sȝ ab alia ⁊ alia saltē
partiali. ꝑterea. una forma mixti nu
mero nō uidetr posse informare materiā
dispositā cōtrariis ⁊ repugnantibȝ mi
xtiōibȝ. sȝ ī corpore aiali sunt tales mi
xtiones. ex p° de aia. ⁊ pȝ. qa cerebrū
est frigidū. cor aūt calidū. g° ⁊ c̄. ꝑterª
secundū uiaȝ arist. li° de aialibȝ. cor aial
etiā ꝑus tp̄r generatr q̃ꝫ alie partes aia
lis. ⁊ sic est assignare multas mutatōes
cōpletas. unā ante aliaȝ in generatiōe
aialis terminatas ad plures formas: g° ⁊
c̄. Si dicas ꝙ nō generatr nisi una
forma mixti. sequitur ꝙ generatio ani
malis erit unus motus ꝓlixissim⁹. ⁊ mul
te mutatiōes cōuenientes se hn̄tes ad
unā formaȝ terminate. quorū utrunqȝ
est falsum. ⁊ ſm ſpeciales qa pluriuȝ mu
tationuȝ numero plures sunt forme ter
minantes. Est aūt unum dubium aq̃
forma habet animal unitatem. Est ne
sicut aceruus. Respondeo. non. sed
habet unitatem a forma mixti. uł a for
ma animati. que est ultima ⁊ specifica
sed magis uidetur ꝙ a forma mixti.
propter unitatem cadaueris seruandaȝ
corrupta anima uł separata. Con
tra. Unius perfectionis est unum perfe
ctibile presuppositum. ita ꝙ unitas p
fectibilis presupponitur unitati perfe
ctionis. nec est ab ea. sed talem unita
tem non potes dare in perfectibili pre
cedentem formam mixti. quia iaȝ uide
tur aceruus uel cumulus quidam. Cō
firmatur qr sequendo illam uiam non
posset improbari ꝙ totius uniuersi non
sit nisi una forma communis ł q° rūcūȝ
disperatorum. Respondeo ad ꝑmuȝ

ꝙ partes ille materiales non habent
tantam unitatem quantam habent po
stea a forma. Dico ergo ꝙ sufficit u
nitas ordinis in illis partibus. scilicet
ꝙ materia cum illis formis pluribus or
dinetur ad formam illam communem
aliqualiter illimitatam ut ad actum ad
equatum respectu cuius nulla earum se
orsum accepta esset in potentia adeq̃
ta. Ad confirmationem dicendum ꝙ
non est simile. Operatio enim arguit
formam. ubi ergo uidemus ultra ꝓp
as opatiōes corespōdētes ptib⁹ iȝ ꝓp
as formas. aliquam communem: sicut
in animali est sentire: ibi necessario ar
guitur aliqua forma communis actuās
omnes partes communiter. In toto
autem uniuerso hoc non apparet. Que
enim sit operatō ignis preter ignire aut
que operatio communis ignis ⁊ aque
⁊ sic de aliis non uidemus. Dico ergo
ad questionem ꝙ in quolibet uiuo pre
ter formam animati est alia forma cor
poris ⁊ mixti. ⁊ preter has que sunt cō
munes toti animali uel uiuo. sunt alie
partiales specifice distincte. tot quot or
gana distiucta.

Nec rōnes alterius cogūt.

Ad primum dico ꝙ ponere istas plures
formas est necessitas uitande contradi
ctionis. Nam aliter pars separata sine
generatione ut prima ratio procedit
simul esset ⁊ non esset cum esse non pos
sit sine propia forma. Ad secundum
cum dicitur de maiori distinctione appa
rente in organis inquantum animata
sunt. ⁊ c̄. dicendum ꝙ non est simile hic
⁊ ibi. quia ibi non apparet necessitas.
sicut hic ponendi tales plures formas.

Ad tertium cum dicitur ꝙ ex duobus
entib⁹ in actu nō fit unum. dico ꝙ uerū
ē q̃ꝫ do sunt ī actib⁹ ultīatis ⁊ nō carēt
pfectiori actualitate. sed non est sic in

proposito. Nā omnia precedentia sūt in potentia respcū forme communis ⁊ perfectioris. ad quartum: Cū dicit φ diuersa spetie non continuantur. h° apparet manifeste falsum. Nam man⁹ arida continuatur corpori uiuo animal ⁊ ramus siccus ramo uiuo ī arbore. cū tamē mortuū ⁊ uiuū specifice distiguāt

Et cū dicitur φ animal est unus cōtinuum. dico φ non est uere continuum quia eius non est necessario unus motus. quia potest moueri manus pede q escente. sed medium inter contiguum ⁊ continuum. Et cum queris que for^a esset ratio contingendi. dico φ forma communis que est alia ab istis. Ad quintum cum dicitur φ ex duobus numero. ⁊c̄. Nego consequentiam. quia quanto aliqua sunt magis unus unitate identitatis tanto minus nata sunt uniri ad constituendus unum per se. ut ostensus fuit i ques. de materia supius

Ad sextum. quod procedit de uerme diuiso. ⁊c̄. dico φ partes ille diuise habent animam unius spetiei. sed si forsā habent organa distincta habent formas distinctas preter cōmunem q̄ nō sunt forme animati. nec per consequēs erit plura animalia. Ad septimam dico φ compositum est uerius unum ⁊ pfectus sed nō est indiuisibilius. duplex est enis unitas. s. perfectionis ⁊ indiuisibilitatis. Et cus dicis φ animal nō esset perfectus ēs φ̄ ignis si tot hēret formas. dico φ falsum est. quia maior unitas non semper est magis simplex.

Ad ultimam que procedit de suppositis. Dico φ in eodem esse plura supposita ⁊ in potentia ut sunt ptes in composito ⁊ secundum aliam ⁊ alias partem materie. non est inconueniens sicut est in proposito. Sed bene argumentum procedit contra illam opinionē de mixtione. quia cum quelibet pars mixti sit mixta in qualibet parte materie mixti essent quattuor supposita. ⁊ quattuor forme quarum nulla ad alias ordinaretur ut perfectibilis per eā. Nō sic in proposito. sicut patet ex predictis

Ad principales in oppositum. ad p̄mū cum infertur φ manus mortua nō eēt manus equiuoce cum uiua: Dico φ manus potest dupliciter considerari ul' man⁹ ut man⁹ ł mau⁹ ut ē organū officiosum ad exercendum opus uite. ut ē de oculo ⁊ aliis similiter. Si primo mō sic dico φ est manus uniuoce φ̄ d u manet sub forma manus. Si secundo mō sic est manus equiuoce. quia sine aīa non pōt exercere opus uite. sicut nec oculus uidere. ⁊ sic itelligitur illud q̄rti metheurorū. et septimi meta. sed nihil contra nos. ad secundum cum dicit φ ille forme uel essent forme indiuidui ⁊c̄. dicendum φ si detur totum illud ⁊ quodlibet nihil concluditur. cum dicit φ si sunt forme indiuidui φ animal nō esset unum indiuiduum. diceretur φ animal est unum indiuiuiduum actu. Sz plura in potentia. sicut partes sunt in potentia in toto. Si detur etiam φ sit partes spetiei. i. distincte secundus spetiem. non sequitur φ idem differat a se spetie. quia animal non habet esse specificum nisi a forma ultima que est una Si detur etiam φ sint forme generis. non sequitur φ unum animal sit plura animalia: quia non omnes iste forme sunt anime. ⁊ esto φ sic. esset unum animal in actu. ⁊ plura in potētia. sicut patet de animalibus annulosis. ad tertium. Cum dicitur ergo unū ens essz

plura entia. Concedo si unum ꝛ plura accipiantur difformiter. scilicet ꝙ unum ens in actu sit plura in potentia. Et cū dicitur ꝙ quelibet forma dat esse ꝛ facit ens. ergo plures plura. Dico ꝙ plures forme sic accepte in eodem animali faciunt plura entia parcialia ꝛ in potētia. Sed unum compositum in actu. Et hoc nullum est inconueniens.

Ad quartum cum dicitur. ꝙ uiuere uiuentibus est esse. uerum est sed non quodlibet esse. Et cum subditur. ergo quod non perdit totum esse nec totum uiuere. Concedo si uniformiter dicatur

Ulterius cum dicitur ꝙ animal mortuum non perdit totum esse. Dico ꝙ perdit totum esse uiuum. sed non totum esse corporis. ꝛ sic nihil sequitur contra me. Ad ultimum cum dicitur. ꝙ partes organice animalis non habent distinctam actualitatem. Dico ꝙ uerum est actualiter: sicut procedit probatio. sed bene habent distinctam potentialiter. ꝛ eo modo quo sunt in toto.

D quintum sic procedit ꝛ uidetur ꝙ in quiditate forme accidentalis non sit dare ueros gradus intrinsecos essentiales secundum quos ipsa possit suscipere distinctionem intrinsecam secundū magis ꝛ minus. Nā sʒ auctorem sex principiorum forma est in simplici ꝛ inuariabili essentia consistēs

Preterea. octauo metaphisi. forme sunt ut numeri. ꝛ sicut numerus stat in diuisibili. ita ꝙ nihil potest sibi addi uel diminui quin mutet spetiem sicut est de forma. ꝛ per consequens nō habet gradus. Preterea. iste gradus additus uel pertinet ad quiditatem spetificam forme uel non. si sic. gᵒ albedo remissa non erit perfecte in spetie albedinis. quod est falsum. Si non. gᵒ albedo intensa erit unum per accidens. quia includeret gradum qui non pertinet ad essentiam eius. Item. spetiens non diceret totam essentiam indiuidui. cum ille gradus non pertineret ad spetiem.

preterea. omnis differentia formalis est spetifica ex decimo metaphy. sed si forma haberet tales gradus. inter magis ꝛ minus eiusdem forme esset differentia formalis. ergo spetifica quod est falsum. preterea. si sit albedo intēsior erit compositior. ꝛ per consequēs imperfectior. consequens est euidenter falsum. ergo ꝛ antecedens. probatio. consequentie. quia informis quanto cōpositior tanto iperfectior. preterea si sic. ergo una albedo erit magis albedo ꝙ̄ alia. consequens est falsum. ergo antecedens. consequentia patet. quia tunc una albedo habebit aliquem gradum quem non habet alia. ergo erit magis albedo. ut uidetur. preterea. gradus contingentes non sunt essentiales. Sed gradus secundum quos forma suscipit magis ꝛ minus sunt contingentes. quod patet. quia aliter nunquā forma posset uariari secundum magis ꝛ minus. ergo non sunt essentiales.

Ad oppositum arguitur.

Impossibile est aliquam formam communicare se alicui secundum magis ꝛ minus nisi in sua essentia habeat gradus. Aliter secundum eundem gradū participaret fᵃ a quocūqʒ sbō. sʒ forᵃ accidentalis cōicat se alicui secūdū magis ꝛ minus. i. subiecto. patet. gᵒ in sua essentia habet gradus. Preterea. mo

tus ad formam habet huiusmodi gradus. gº ⁊ forma ad quã est. antecedẽs patet. quia motus est quidam fluxus ab imperfecto ad perfectum. consequẽtia patet. quia sunt idem. secundum commenta. tertio physi. quia motus ẽ forma fluens.

Respondeo in ista qõne.

Sic procedam pro recitatione ⁊ improbatione quarundam opinionum cõclusiones aliquas declarabo. secundo ad questiones aliter respondebimus. quãtum ad primum ostendam sex conclusiones. prima cõclusio sit ista. maioritas ⁊ minoritas extensiua subiecti uel forme uel utriusque non est causa suscipiendi magis ⁊ minus. Hanc ostendo sic. quia tunc equus albus esset albior margarita. quod est falsum. p̃terea. si sic sbã maior esset magis substantia ut uir eẽt magis homo q̃ puer. quod non oportz ratiõe illius maioritatis. esto q͏ in sbã sit magis ⁊ minus. sed est aliunde. p̃terea. si sic. tunc quantitas ⁊ figure conuenientes quanto essent maiores tãto essent magis quod est falsum. quia q̃titas non suscipit magis ⁊ minus. nec figura. Item. quadratum auctum per appositionem gnomonis esset magis quadratum. cuius oppositum dicit ari. in predicamentis. creuit quidem sed alteratum non est. nec per consequens hz magis. Ex hoc concluditur correlarium q͏ opinio que ponit istam esse cãm suscipiendi magis ⁊ minus est falsa.

Secunda conclusio sit ista. q͏ aproxĩatio ⁊ remotio a suo contrario non est causa suscipiendi magis ⁊ minus. hãc ostẽdo sic. quia si sic gº ubi nullum ẽ cõtrarium ibi non esset magis ⁊ minus. consequens est falsum. gº antecedens consequentia patet. ⁊ falsitas consequẽtis probatur. Tum. quia lumen in medio potest esse secundum magis ⁊ minº ⁊ tamen ĩ medio nullũ est contrarium in minis. Tum. quia eandem uirtutẽ possunt diuersi participare secundum magis ⁊ minus non participãdo aliquid de uicio opposito. puta temperantiam uel aliam uirtutem. Tum quia in statu innocentie secundum magis ⁊ minus fuisset gratia in diuersis. ubi tamẽ nullum fuisset contrarium peccatum. ⁊ pz expresse in beatis. Tum. quia hic separatur ab inuicem in predicamento habitus. ubi secundum auctorem sex p̃ncipiorum nullum est contrariũ. ⁊ tamẽ secundum eundum habitus suscipit magis ⁊ minus. quia armatior est eques pedite. p̃terea. ad principale accipiatur albedo permixta fiat intensior ⁊ perfectior ⁊ tollatur nigredo. Tunc sic. aut ista albedo intenditur per aduentum alicuius positiui. uel tantum per remotionem nigredinis. Si primum habetur propositum. Si secundum. Contra. quia nullus effectus positiui potest esse causa priuatiua. Sed intendi est effectus posterius. patet. Ammotio autẽ nigredinis est tantum causa priuatiua gº illa ãmotio non potest esse causa istius intensionis. Confirmatur. quia motus denominatur a termino ad quem. ex qnto physi. Sz illa intensio albedinis est de albatio. ex eodem qnto. gº tius eiº ẽ aliq̃ albedo. ⁊ per consequens nõ ãmotio uel sepatio nigredinis. Ex hoc cõcluditur correlarie q͏ opinio. que dicit talem esse causam ipsius magis ⁊ minus. ẽ falsa. Tertia cõclusio sit ista Accessus ⁊ recessus ad ipositionẽ nõis non est causa suscipiendi magis ⁊ bº. hanc probo sic. quia si sic. gº nl' erit albus albedine nisi sit albissimum. conse

quens est falsum. qr tunc album remissum
nō esset albū. cōntia pz. qr cui cōuenit
significatum nōis nō cōuenit ipm nomē.
Si ergo album imponitur ad significā
dum albedinem in ultimo gradu. nihil
erit album nisi sit albissimum in ultimo
gradu. Ex hoc concluditur correla
rium q opi. sex principi. que hoc dicit
est falsa nisi forte exponatur ⁊ excuse
tur q impositio nominis imponitur ad
puritatem forme. Sed hoc est idem qd'
prius. quia si sic nihil erit album nisi sit
purum album. Quarta conclusio sit
ista. forma accidentalis non suscipit ma
gis ⁊ minus secundum dispositionem
subiecti uel in subiecto. uel secundū esse
in subiecto remanente eius essentia i
mutata. Hanc ostendo sic. qa illud esse
uel dispositio uel est idem cum essentia
forme uel non. Si idem habetur
propositum. quia cum ista dispositio sit
maior ⁊ minor. g° ⁊ essentia forme cui
ponitur esse idem: Si non idem. quero
de illo. Utrum secundum essentiam
suam suscipit magis ⁊ minus. uel non.
Si sic habetur propositum. Si non g°
est processus in infinitum. Responde
tur q nulla est dispositio una in subō.
que intenditur ⁊ remittitur. sed diuersa
in diuersis ⁊ secundum unam inheret
illa forma uni subō ⁊ sm aliam alteri.
ita q nec ipa aliqua una dispositio i
tenditur ⁊ remittitur. Contra. quia si
sic g° inter magis ⁊ minus in eadem for
ma non erit motus. consequens est fl'm
ex qnto phy. probatio consequentie.
quia inter quecunque est motus illa ha
bent idem subm̄ cōmune primum. ex
primo de generatione. ⁊. x. metha. sed
nullum tale erit in proposito. quia unū
subm̄ secundum te est dispositum dis
positione alterius spetiei a dispositione
alterius subiecti: Confirmatur. quia
forma eiusdem spetiei habet dispositi
onem eiusdem spetiei. Sed magis albū
⁊ minus album sunt eiusdem spetiei. g°
hēnt dispoionē eiusde spēi. Si cōcedas
q dispō hec ⁊ illa sint eiusdem spetiei.
habetur propositum. quia dispositio il
la que est forma eiusdem spetiei suscipi
et magis ⁊ minus secundum te. ꝑte°.
ad principale. habito termino secundu
rationem qua terminus. cessat motus.
quia hitibus ꝑsentibus cessat motus.
⁊ generatio ex primo de generatione.
Sed per te in principio calefactionis
habetur caliditas secundum rationem
qua est terminus calefactionis. ergo in
principio cessabit motus ille. qd' est im
possibile. ꝓbatio minoris. quia oē qd'
mouetur habet aliquid de termino a
quo. ⁊ aliquid de termino ad quem. ex
sexto phy. g° in principio calefactionis
in ipo calefactibili est aliquid de essen
tia caloris. Si g° essentia caloris non
suscipit magis ⁊ minus. in pricipio erit
calor perfectissimus secundum quē mo
dum est terminus motus. g° ⁊ c̄. dices
q calor non est terminus secundum per
fectionem essentie sed secundum perfe
ctum esse in subō. Contra. quia si mo
tus est ad esse perfectum in subō. illud
esse in subō aut erit idem cum essentia
caloris aut aliud. Si idem. g° illud esse
non erit perfectum nec essentia caloris
⁊ sic habetur propositum. Si est aliud
⁊ accidēs cū illud suscipiat magis ⁊ mi⁹
g° aliqd suscip magis ⁊ mi⁹ i eēntia sua
⁊ sic habef propositū. Confirmaf
quia inter maiorem ⁊ minorem est per
se motus. ex qnto phy. Sed calor ma
ior ⁊ minor sunt de genere qualitatis.
g° aliqua forma de genere qualitatis ē
per se terminus motus. ⁊ tunc illud qd'

p̄us. Sȝ cōtra illā cōclusionē arguitꝰ p Boetiū sup p̄dicamēta sup illud q̄ una iustitia nō ē magis iustitia q̄ȝ alia dicit q̄ qualitas ſm ſe non ſuſcipit magis ⁊ minus. ſȝ ſbūs ſm illas. R̄ꝰ. q̄ arl̄. ibi tangit unū dubiū. dicit eī q̄ ābigere pōt aliqs utrū in abstracto ſuſcipiat. ſȝ in concreto certus est. uerum tamen cum ābiguitate pōt stare q̄ recipiat in abstracto ſicut in concreto. nec Boetius facit aliud ibi niſi q̄ recitat dictum arl̄. Ex hoc cōcludit correlarius q̄ opi. ponens dictā cām ipſius magis ⁊ minus est falſa. Quinta cōcluſio ſit iſta. Radicatio forme in materia nō ē cā ſuſcipiendi magis ⁊ minus. hāc ostēdo ſic. q̄ iſta radicatio ul̄ est aliqd diſtinctum a forma radicata. ul̄ non. Si non h̄ȝ p̄poſitū. q̄ cum illa radicatio ſit magis ⁊ minus. gͦ ⁊ forma. ſi eſt aliqd diſtinctus ul̄ eſt forma abſoluta ul̄ reſpectiua. ſi abſoluta h̄eꝰ p̄poſitū. ſi reſpectiua ſil̄r. q̄ magis ⁊ minus i forͣ reſpectiua oritꝰ ex magis ⁊ minus i abſoluto. p̄teͣ. ſi ſic gͦ ubi forͣ eſt magis radicata ibi ſbūȝ erit magis tl̄e. cōns ē falſuȝ. ſicut apparet manifeſte. q̄ ſm medicos febris ethica eſt magis radicata q̄ȝ terciana. ⁊ tamē q̄ terciana eſt intenſior. ideo tercianus eſt magis febricitans. ſil̄r uerecundās eſt aliquādo rubicundior. ⁊ tamē rubor eſt in eo minus radicatus q̄ȝ in aliquo qui nō tātū eſt rubeus. puta ſanguineus. Sexta cōcluſio eſt iſta. Sbūs forme nō eſt cā formal̄ ſuſcipiendi magis ⁊ minus. hͦ appparet q̄ ſbūȝ dicitꝰ tale pp formā inherentem. ⁊ non econuerſo. gͦ dicetꝰ magis tale propter maioritatem forme ⁊ non econuerſo.

Quantum ad ſecundum.

Primo ad euidētiā ⁊ declarationem tituli aliqua p̄mittētꝰ. ſo ex dictis concludo queſtionis concludetꝰ. 3ͦ q̄dam dubia abſoluentꝰ. de p̄mo q̄ ponitur in queſtione. utrum in quiditate forme ⁊c̄. Notandus q̄ quiditas eſt duplex. quedaȝ ſpecifica. quedam indiuidua. Ad cuius euidentiā eſt notādū. q̄ i albedine eſt 3ͦ cōſiderare. ſ. naturā ſpecificā. ſo gradū indiuidualē. ſȝ tamē eſſentialē q̄ ē q̄ntitas eēntie iciuidui. 3ͦ. drāȝ diuidualē. qua albedo indiuidua ē hec ⁊ hac duplici q̄d:tate qò poſſit itelligi. Sȝ tamē nō q̄ritꝰ de q̄ditate pͦmō ſed ſoͦ. ut patebit inferius. poitꝰ ſo ſit dare gradus. ⁊ q̄ gradus arguit q̄ntitatē Eſt notandus q̄ quantitas eſt triplex. ſ. molis ul̄ dimenſionis. quantitas perfectionis que reſpicit eſſe rei. ⁊ q̄ntitas uirtual̄. que reſpicit agere. ⁊ forte ſa incidit cum tertia. quia agere ſequitꝰ eſſe

Hoc uiſo de gradibus forme de quibus queritur uidendum eſt primo. An iſti gradus ſint. ſecundo quid ſint. tertio quales ſint. Si queritꝰ an ſint. probatur q̄ ſic. Nam impoſſibile eſt eādē formā ſimul a diuerſis ſecūduȝ alias ⁊ aliam rationem participari niſi illa forma compatiatur ſecum pluralitates illarum rationum. Sȝ aliqua forma ſpecifica puta albedo participatur a diuerſꝰ ſecundum aliam ⁊ aliam rationem. pȝ. gͦ ⁊c̄. illas rationes dico eſſe gradus. Contra. Omne uniuocum participatꝰ ſecundum eandem rationem. gͦ non ſȝ aliam ⁊ aliam. R̄ꝰ. uerum eſt ſecundū eandem ſpecificam ⁊ communem. non ſecundum eandem indiuiduam ſpecialem. p̄terea. ſecundo ſic. impoſſibile eſt aliquam formam ſimul pluribus communicari niſi in ſe ſit aliqualiter illimitata. Exemplum de eſſentia diuina. q̄ una exiſtēs. cōicatꝰ trib;pſonis. Sȝ eſſe illimitatū h̄ȝ rōeȝ q̄ntī gradual̄. gͦ ois forͣ q̄ ſil̄ plibus cōicatur habet

gradus. ꝓte^a. Ois for^a que in realiter distinctus realr diuidit^r est in se realiter diuisibilis aliq̃ for^a specifica puta albedo realr diuidit^r in plib3 indiuiduis albedinis. g^o ipa est in se realr diuisibil^r ꝑ ꝑtes illas in quas diuidit^r. uoco gradus. Si q̃rit^r. isti gradus qd sint. assigno talẽ rõe3. Gradus for^e de qua nũc est ſmo. ẽ portio ꝑfectio naturalis for^e specifice extra eius qditatiu3 cõceptũ s3 ipam formã specificã infra suũ conceptu3 essentialr includẽs. inclusa realiter infra cõceptu3 iͣdiuidui uagi uage ⁊ si signati signate. Si q̃rit^r isti grad^9 quales sint. dicẽdũ q̄ gradus qdã sũt essentiarũ. ⁊ qda3 formarũ. qdã ꝑfectionũ unitiue cõtẽtarũ. Hoc ultimo modo intelligo gradus de qb3 nũc queritur. Ex his concludit^r correlarie. p^o q̄ diuersitas horum graduu3 non diuersificat speties. p3. q2 sunt portiones eiusdem forme specifice. ſo q̄ forma specifica ẽ indiuisibili quantum ad gradum specificum. diuisibil^r uero quantu3 ad gradũ ꝑfectionales. 3° q̄ plalitas horu3 graduu3 non est infra cõceptu3 specificu3 forme positiue. s3 solũ ꝑmissiue.. q̃rto q̄ indiuiduũ qd^r cõponit^r ex forma specifica ⁊ ꝓꝑetate indiuiduali cõtinet unitiue illos gradus. ponit^r 3° magis ⁊ mi^9 ⁊c̃. ⁊ q2 magis ⁊ minus importãt quãdã cõpatões. p^o ꝑmittã de cõpatõe quãda3 distinctionẽ. ſo ostẽdã q̃uo se h3 magis ⁊ minus. ad maius ⁊ minus.

ꝓte^a. ꝑmũ sciẽdũ q̄ cõparatio quedã est abusiua. ut cu3 dicit^r lux est clarior tenebra. q̃dam est excessiua. ut cu3 dicitur infinitũ est maius finito. q̃da3 est equiuoca. ut cum dicitur q̄ uox est accutior sapore. q̃dam est anologa. ut cum dicitur q̄ subã est perfectior: uel perfectius ens q̃ accidens. Ista autẽ anologia non aufert tollitur uniuocationem metha^m. quedam est uniuoca. ut cum dicitur unum esse albius altero ⁊ hec est propa comparatio ſm formã unius speciei. de qua habetur. vii. phy Unde ex hoc p3 q̄ magis ⁊ minus accipiunt^r ꝓprie in forma eiusde3 speciei.

ꝓte^a ſm dico q̄ magis ⁊ minus ⁊ maius ⁊ minus cõueniunt ⁊ differunt. cõueniunt quidẽ duplr. primo q2 utrũq3 est comparatio queda3. ſo q2 utrobiq3 est comparatio disquiparantie. que oritur ex disquiparantia ⁊ difformitate terminorum. S3 differunt multipliciter primo quia maius ⁊ minus important comparationem unius ad unum ꝑ se in se. S3 maius ⁊ minus importãt cõparationem unius ad alterum non ꝑ se. sed in comparatione alicuius tertii qd^r participant. puta alicuius forme.

ſo quia magis ⁊ minus sũt aduerbia ideo distinguuntur sicut modi. s3 maius ⁊ minus sunt nomina. ideo accipiunt^r. non modaliter sed nominalr. ⁊ significant formas non modos forme. 3°. q2 magis ⁊ minus nõ dicuntur de forma participata sed de ipis participãtibus: S3 maius ⁊ minus econtrario. patet.

q̃rto. quia magis ⁊ minus sumuntur penes intensionem forme. Sed maius ⁊ minus penes extensionem subi. v^o. quia maius ⁊ minus non semper facit participãs dici s3 magis ⁊ minus. D. g. de quantitate q2 non dicit^r magis q̃tũ aliqd q̃tuis maiore3 habeat q̃titatẽ vi^o. q2 magis sp ꝑsuppoit in for^a mai^9 s3 nõ ecõuerso. ut3 de q̃titate. Sic g^o explanat^9 ẽ ti. q.

De secundo ex predictis.

p3 q̄ ad qõnem. Respõdẽdũ est affirmatiue. q̄. s. for^a accidental^r de qua q̃ritur h3 tales gradus. dico etiam q̄ ꝓcisa rõ suscipiendi magis ⁊ minus ẽ latitudo graduu3 in for^a specifica. sine q̄

mido graduū in for^a specifica. sine qd' idē est illimitatio for' que participatur. ꝓbatio hui^o. Tūs ex iprobatōe oīus opi. pcedētiū. . Nec uidet^r etiam una uia restare nisi ista. Tūs. qꝛ ipossibile est formā pticipare sm magis ⁊ minus nisi in se sit aliqualiter illimitata. qꝛ oppositū p̄dicati infert oppositū subi. da ei q̄ non sit illimitata quo^o pticipabitur sm alius ⁊ aliū gradus. Tūs qꝛ p sim plicius super p̄dicamenta c^o. de qualitate. ubi recitatis multis opi. de cā suscipiēdi magis ⁊ minus. ⁊ iprobatis prefert ⁊ recomendat opi. archite dicens sic. Mirabil' archites breui sermone cām eius qd'est magis ⁊ minus insinuat di. qualitas ei qꝛ infinitates quādā pticipat. ideo sm rōnes quādā eius ē q̄ suscipiat magis ⁊ minus. ⁊ non ex pticipalibꝫ. hec ille.

De tertio circa predicta occurrūt tria dubia

De tertio circa predicta occurrūt tria dubia. pmū est quātū ad horum graduū augmētationē. sꝫ q̄tū ad eorum unionē. tertiū quātū ad eorū pfectionē. Quātū ad p̄mū dubiū. dico tria. p̄mus dictus est q̄ in motu intēsiuo ul' remissiuo accidētal' for^e non corrumpit^r gradus forme p̄existens. Ad cuius euidētiam notādū q̄ Godofredus ponit q̄ cū aliqd fit de albo albi^o ul' de albo minus albū tota forma preexistens corrūpit^r. ⁊ nouus indiuiduus forme generat^r. qd' ꝓbat^r dupl'r. Tūs qꝛ termini motus sunt incōpassibiles. ex. v. phy. Sꝫ gradus for' p̄existens ⁊ sequēs sunt ti motus intēsiui ⁊ remissiui. g^o non possunt sil' esse. Tū qꝛ si gradus p̄existens remaneret for^a mutaret^r a gradu in gradū. ⁊ p cōns for^a esset subiectū trāsmutatiōis. qd'est falsū. Sꝫ cōtra istā opi. arguit^r ꝓbando dictum p̄mū. Et arg^o p^o sic. In motu augmēti, ul' decremēti q̄titatis p̄p̄e dicte nō corrumpit^r p̄s p̄existens. g^o nec hic corrūpit^r gradus for' p̄existens. cōntra patꝫ a simili. ⁊ ipse etiā cōcedit utrūqꝫ. probatio antecedētis. Tū qꝛ al' quot sūt momenta in motu illo tot essent indiuidua q̄titatis. qd'uidet^r absurdū. quia iā nō esset unus motus cū sint istātia infinita ut uidet^r. Tū qꝛ in rarefactiōe spetierum in eucaristia ⁊ constrictione quā necessario sequit^r q̄titas maior ul' minor q̄titas p̄cedēs corrūperet^r. qd' est impossibile. qꝛ iā non remaneret sāguis mutatis ⁊ corruptis spēbꝫ. dicit^r q̄ remanet simil' q̄titas. ⁊ h^o sufficit.

Cōtra. qꝛ illa q̄titas non differt a p̄a sm hoc nisi solo numero: sic est q̄titas aque ut q̄titas non differt nisi solo numero. si similis q̄titas sufficit. g^o sub q̄titate aque si sequat^r remanet sanguis qd'est falsū. ⁊ non tenēdū sm fidem. Eo qꝛ si ista rarefactio ul' cōstrictio fiat ab agente naturali tunc ageret sine m^o ul' subō. qd'uidet^r falsū. p̄te^a. ad p̄ncipale sic. oīs for^a accidētal' que corrūpit^r ul' corrūpit^r pp subi corruptionem ul' pp actiones cōtrarii. sꝫ cū ex minus albo fit magis albū neutro dictorum mōrū pōt corrumpi minus album. g^o manet. minor pꝫ. de subō. qꝛ illud manet. nec corrūpit^r etiā a cōtrario n^e for mali nec uirtuali. qꝛ albificās non contrariat^r albo nec formal'r nec uirtual'r. p̄te^a. calidū agēs in frigidū remittit sm. pꝫ. ul' g^o frigidū remissiꝰ est idem cum intenso p̄cedente. ⁊ habet^r ꝓpositum. qꝛ manet. ul' aliud ⁊ tunc quero a quo generatur. nō a calido. patet. nec a frigido precedente. qꝛ illud nō est p te. nec a frigido sequete. qꝛ illud est posterius ⁊ effectus. g^o non hꝫ unde sit. qd'est absurdū dicere. p̄te^a. supposito q̄ uolūtas pactū p̄p̄us possit remittere actū intensiuū. sicut etiā potest total'r

tollere impando intensus ne cõsideret omio. uel non ita intense. tunc sic illa uolitio remissima necessario presupponit aliques actus intellectus non sequentē q est nonus p te. q2 ille posterior ē. g° precedentē. et per c ns pcedēs nō corrumpit. pte^{a}. si sic. g° agens naturale imperfectus produceret effectus pfectiorem. cons est manifeste falsus. g° ans. contra ostēdit. q2 in actibus augmenta tiuis ipius habitus dr q quartus sit imperfectior q primus uel secūdus: iste actus pduceret in quarto gradu quod nō faceret pmus uel secūdus licet sint perfectiores. Neqz rōes eius cogūt. Ad pmā de impossibilitate terminorū. et c. Notādus est ad huius euidētiā q du^{x} est motus. s. acqsitiuus et pditiuus. Exemplus pmi. cus ex non albo fit albū. Exēplū si. cus ex albo fit non albus et istorū motuū termini mō isto se habēt sicut ē i quadā qsti. pcedenti. q2 i motu acqsitiuo terminus a quo est pnatiu^{s}. et tius ad quē positiuus. s3 in motu deperditiuo est ecōuerso. Itez notandus q ti motus possunt capi dupl2. uel p se uel per accidēs. p se qdē ti sunt pnatō et habitus. et hi sunt pmi. p accidens aūt ti sunt ambo positiui. et hi sunt ti cōcōitantes. Exemplū pmi. cus dicitur fieri albus ex non albo uel ecōuerso. Exemplū si. cum dicit fieri albū ex nigro uel ecōuerso. Ex qbs cōcluditur correlarie p° q motus acceptus sm tios pmos est unus simplex motus habēs tantū duos terminos siue sit acqsitiuus siue deperditiuus. Exēplū cus ex albo fit non album. hic ei tantum sunt duo termini habitus et priuatio. So q motus acceptus sm tios concōitantes nō est simpl2 unus motus. immo duo motus. et quattuor termini. duo positiui. et duo priuatiui. Exēplus. Cus ex nigro fit album. ibi est unus motus a nigro. ad non nigrum. et alius a non albo ad album. Tunc ad formam rōis. cus dicitur in maiori q termini motus sunt i cōpassibiles. si itelligit de tis pmis sic est uera ista maior. sed minor est falsa. patet. si de cōcōitantibs sic est falsa maior. et minor uera. sicut ps ex precedentibus. ad sm. negatur cōntra. non eiz forma transmutatur sed subūs sm formā transmutat a gradu in gradū. Notandus q dictam conclusionem unus alius probat sic. Si minus album corrumpit quando fit magis albus uel corrumpit in tempore uel in instanti. Si in tempore habet ppositum. q2 aliq do simul erunt minus album et magis albus. Si in instanti. uel in instanti mediato uel immediato. Si mediato erit tempus mediū. et sic idez quod prius. Si immediato. g° instantia habebunt se cōsequenter. qd est contra aristo. vi phy. pte^{a} so sic. ponantur duo calida approximata agent i se mutuo propter materiā. Quero quid resultat ex ista actione. patet q calor. Si g° calor precedēs corrumpit sequitur q aliquid aget ad sui corruptionem. quod est falsum. Alius quidez pro eadez conclusione arguit sic. Si in hoc augmento gradus precedens corrumpitur. g° motus q fit ex minus albo magis album non esset unus motus continuus· consequens est falsum. g° et antecedēs. cōsequētia probat. qa cum continuus sit cuius ptes copulantur ad tium communez. uel ista continuatio esset ex parte forme l' sbi Non ex parte forme: qa sm te grad^{s} forme ponuntur discreti et distincti actu in propriis formalitatibs existētes. qd est contra rationez partium continui. Nec ex parte subi. qa cum terminus communis ad quem partes continui

copulantur sit aliqd indiuisibile illud i corpore haberet esse punctus corespõ dens ipis partibꝫ sine gradibꝫ forme: ut continuatiuũ earuꝫ. Sꝫ hoc ẽ iposſi bile. qꝛ cum partes forme ſm quam ẽ motus sint diuisibiles necessario psup ponũt subiꝫ quãtuꝫ ⁊ diuisibile. non punctuꝫ. gͦ iste motus esset totus discre tus ⁊ discontinuus. Sꝫ iste rationes nõ cogũt. Ad pmas põt dici ꝙ corrũpit. non in tempore nec i istanti aliquo me diato uł immediato sꝫ in eodem. sicut de generatione ⁊ corruptiõe dicit viii. phy. qa in eodẽ istãti in qͦ desinit esse corruptuꝫ incipit esse generatum. patꝫ in conuersione eucaristie qa in eodeꝫ i istanti quo desinit esse subã panis icip esse corpus christi. Contra. gͦ sił erũt in eodem instanti. Rͦ. falsuꝫ est non sunt simul sꝫ simul unuꝫ desinit ⁊ aliud incipit. Ad ſm. peccat. Tum in suppo sito. qa posito casu non agerent i se mu tuo qa actiua ⁊ passiua naturalia opor tet esse contraria ex pͦ de generatiõe. Tuꝫ qa esto diceretur ꝙ aliqd agit ad sui corruptionem non per se sꝫ per acci dens. sicut omne agens naturale agen do repatitur. ex tertio physi. ita dicere tur hic. Ad tertiuꝫ. negatur cõntia. Ad probationem dico ꝙ continuatio posset esse ex parte intrinsqꝫ. Ad pro bationem de forma. dico ꝙ esto adue niente 2o gradu corrumpat primus nõ sequitur qn sit in potentia ⁊ ad tium communem copulent. immo est neces sarium hoc ponere in quolibet successi uo ut sit. Exemplum de tempore cuiꝰ pars preterita non est adueniente futu ra. nec oportet ex hoc ꝙ gradus sint distincti actu sed sunt fluentes ⁊ in po tentia unus post alium successiue Ad probationem de subõ possit dici ꝙ to tum subiꝫ responderet pro termio illo

continuatiuo ⁊ haberet ratiões indiui sibilis non simpliciter sed in comparati one ad partes motus. ut quarto phisi. capło de tempore dicit sicut nũc ad tẽ pus sic subiꝫ motus ad motuꝫ. Unde sicut motus ⁊ tempus sibi correspondẽt sic subiꝫ motus ⁊ nunc ⁊ mutatuꝫ eẽ. Secundũ dictuꝫ est circa predicta. ꝙ au gmentuꝫ forme subãlis non sit per extͣ ctiones graduum uł partiuꝫ uirtualiuꝫ de potentia ad actum nullo penitus ad dito. Ad cuius euidentiã. Notandum ꝙ est opi. hen. v. qdłibet. q. xviii. ꝙ augmẽtuꝫ forᵉ fit mõ pdicto. Imagiat ei ꝙ in pmo gradu forme sũt uirtualr omnes gradus perfectionales eiꝰ q per actiones agẽtis extrinseci reducuntur de poͣ ad actuꝫ. ita ꝙ forͣ que fuit sub gradu imperfectiori facit quendã saltuꝫ ⁊ transit ad gradũ perfectiorẽ. ad mo dũ quo aliqs se mutat de loco ad locũ ideꝫ manẽs. Sicut si q̃ntitas uniꝰ palmi augeret ⁊ fieret duorꝫ palmorũ sine additione cuiuslibꝫ extrinseci. Similr dicit in pposito. Dicit aũt quasi tria di cta. pmũ est ꝙ possibilitas hꝰ augmẽti non ẽ ex pte subi sꝫ forme habẽtis plꝰ formas in sua essentia in uirtute que i gradu remisso manens ẽ in poͣ ut dedu cat ad actuꝫ ⁊ fiat intẽsior ⁊ pfectior. ſm est ꝙ huiusmõi augmẽtuꝫ non fit p appositionẽ alicuius noue ptis. 3ᵐ est. ꝙ augmẽtuꝫ forme fit p extractio nes ptiuꝫ uirtualiũ in essentia forme. q̃ ruꝫ q̃libꝫ educta ponit augmẽtũ nõ so luꝫ in suba forme sꝫ etiã in uirtute. p hac opi. arguit duplr. pͦ sic. ubicunqꝫ est mutatio ibi est extractio de poͣ ad actuꝫ. sꝫ cum de minus albo fit magis albus est mutatio. gͦ ⁊c̃. 2o sic. q̃litas intẽdit gͦ mutat. gͦ p extractionem de poͣ ad actuꝫ. pͣ cõntia pꝫ. ⁊ 2a ut pꝫus Sꝫ cõtra istã opi. arguit pbãdo dictũ

f. 2.

ſm ſic·Accipio duas propoſitiões una eſt ꝙ nihil pōt bis ꝓduci non interueniente corruptione. ꝑa eſt. ꝙ oīs motus ꝟ mutatio realis habet tīum realem tunc ſic. cū ex minus albo fit magis album eſt mutatio realis. g° habꝫ tīum realeꝫ ex ſraꝑpoſitione. uꝉ albedineꝫ remiſſaꝫ uꝉ aliquā aliam non remiſſam que eſt tius a quo. qa bis eſſet producta cōtª primam propoſionem. ergo aliquam aliam. ⁊ habetur intentum. ſ. ꝙ aliqdꝰ nouuꝫ addiᷤ. ꝑtea. omnis motus realꝰ nouus terminatur ad realeꝫ nouum. ſꝫ motus intenſiſſimus ⁊ remiſſiſſimus ē reale. g° ⁊c̄. ꝑtea. forme contrarie i eē intenſo ſunt incompaſſibiles ⁊ nō i eē remiſſo. hoc non eſt ex ſubō: pꝫ. g° eſt ex formis. qdꝰ eſſet impoſſibile niſi i forma intenſa eſſet aliquid realitatis noue qdꝰ non eſſet in remiſſo. Cōtra henricum ſic. ex primo ⁊ 3° dicto concluditur oppoſitum ꝑi. Nam ſi iſta augumentatio eſt non ex ſubō ſed ex forma ex p° dicto. etiam fit per extractiones ꝑtium uirtualium ut dicitur in tertio. aut per iſtam extractioneꝫ habetur aliqua entitas noua. aut non. Si non g° iſta extªctio non eſt aliqua actio per quā forª augmentetur. ⁊ motuſ realis nouus nō habebit terminum realem nouum. Si ſic g° cum iſta non ſit precedens ſequitur ꝙ aliqua erit pars noua. qdꝰ eſt contª ſm dictum. ꝑtea. nihil eiuſdem rōis ē in poª ad ſeipm qꝛ actus ⁊ poª ſunt alterius rōis. ſꝫ forª ꝑcedēs ⁊ ſequēs ſūt eiuſdem rōis. g° una non eſt in poª ad aliā. Nec una uenit de poª alterius. nec rōes eius cogunt. Ad ꝑmū dicendū ꝙ iſta extractio referenda eſt ad ſbūm qdꝰ mutaᷤ. illud eiꝫ tranſit de poª ad actuꝫ. nō forª. ad ſm per idē. qꝛ licꝫ forma intēdiᷤ non tamē mutaᷤ ꝑ ſe. Sꝫ ſbūꝫ mutaᷤ ſm formam. Tertiū dictū eſt. ꝙ augmētuꝫ forᵉ fit per additioneꝫ noui gradus ſine corruptione gradus precedentis. Hoc apparet. Tuꝫ qꝛ hꝰ augmentū eſt motus realꝰ ⁊ nouus. iō hꝫ neceſſario terminū realē nouuꝫ. tum qꝛ ſm arī. p° de generatione augmētū fit per additionē alicuius extrinſeci nō corrupto aucto ſed manente.

Quantum ad ſecundum.

dubiū uideᷤ ꝙ iſti gradus nō poſſunt uniri ad conſtitutioneꝫ tertii. tuꝫ qꝛ ex duobus non fit unuꝫ ꝑ ſe niſi alterum eoruꝫ ſit in poª ⁊ alterū in actu. ſꝫ iſti gradus cuꝫ ſint eiuſdē rōis nō poſſunt ſic ſe habere. tuꝫ qꝛ ex diſtinctis ſpē nō fit unuꝫ ſpē. ſꝫ iſti gradus diſtinguntur ſpē. g° ⁊c̄. ꝓbatio minoris: qꝛ quilibet eſt predicabilis de pluribꝫ differētibꝰ numero. puta gradus decimus abſtractꝰ ab hoc ⁊ ab illo eſt ꝑdicabilis de oibꝫ ꝑtibꝫ habentibꝫ iſtuꝫ gradū. Similiter de aliis. Rꝰ°. unus multipliciter diciᷤ. q°d dam eſt unum unitate eſſentialꝰ identitatis ⁊ ſimplicitatis. Exemplū eſſentia diuina ⁊ relatio. Aliud eſt unuꝫ unitate cōpaſſibilitatiſ. puta cōpoſitū ex mª ⁊ forª. aliud eſt unum unitate continuitatis. puta aliqdꝰ continuuꝫ. aliud eſt unum uniuoce etherogēitatis. puª corꝰ humanū. aliud eſt unuꝫ unitate hōgenitatis ut aqua ⁊ huiꝰmōi. ad ꝑpoſitū ex duobꝫ gradibꝫ unius forme fit unū hoc ultimo° aliis ꝑtermiſſis. Nā iſti gradus ſunt unius nature. ex qbꝫ pꝫ. Rꝰ° ad argumenta. Ad ꝑmū diciᷤ unoᵒ. ꝙ illa forª eſt in poª ad illos gradus. alio° diciᷤ ꝙ unus gradus eſt in poª ad aliū quare ſiue ſic ſiue ſic ex eis poterit fieri unum per ſe. Contra utrūqꝫ. qꝛ nilꝰ eiuſdem rōis eſt in poª ad aliud eiuſdē rōis. qꝛ poª ⁊ actus ſunt diſtincte rōiſ. ſꝫ tāꝫ forª eſt eiuſdē rōis cuꝫ oibꝫ gradibꝫ ꝙ unus gradus cuꝫ alio. g° ⁊c̄.

Aliter dicitur quod esse in potentia potest esse duplex. vel in potentia obiectiua. vel in potentia coniunctiua. Nunc ad propositum unus gradus non est in potentia obiectiua ad alium. sed in potentia coniunctiua ad alium. et ista sufficit ut possit facere unum. Contra quia isto modo uterque gradus est in potentia et in utroque in actu. quia non est ratio quare unus magis in potentia coniunctiua ad aliud quam econuerso. quare vel uterque erit in actu vel uterque in potentia. Aliter ergo dicendum quod argumentum procedit de unitate compositionis. quia ibi oportet esse componentia alterius rationis: et unum esse in actu. ad esse in potentia. non sic in proposito. Ad primum dicendum quod distinctio specifica est duplex. quedam simpliciter. quedam secundum quid. Exemplum primi. homo et equus. Exemplum secundi masculinus et femininum. que distinguntur specie in ratione sexus. non nature. sic etiam aliquis homo. et quodlibet indiuiduum uagum. est quedam species secundum quid. Ad formam. si maior sit uera hoc est loquendo de specie simpliciter. sed tunc minor est falsa. sicut patet Quantum ad tertium dubium dicitur quod isti gradus non sunt eiusdem perfectionis sed semper posterior est actualior et perfectior priore Contra. quia si sic semper esset augmentum forme in duplo. immo in plus. quia si forma. x. graduum augeretur iste. ix. additus ualeret tantum quantum. x. et plus. et sic forma equipoleret forme. x. graduum et plus quam tum. xi. superaret. x. quod est falsum ad sensum. Dicendum ergo quod sunt eiusdem perfectionis proportionaliter accepti. quod dico pro tanto quia quilibet gradus est diuisibilis in alios cum sit quoddam quantum. sed hoc dicto occurrit aliud dubium. uidetur quod ex duobus gradibus equalis perfectionis non fiat forma intensior. sicut nec ex duobus tepidis fit intensius calidum. Responsio. primo ostendam per exempla quod ex duobus talibus fit intensius. primum exemplum est quod ex duobus ignibus fit ignis intensior. secundum quod duo lumina coniuncta faciunt lumen intensius. tertium quia duo grauia faciunt grauius. patet. post hoc. quantum ad perfectionem essentialem. ex duobus indiuiduis eiusdem speciei fit aliquid perfectius. cum quilibet dicat aliquid perfectius seorsum acceptum. Secundo ad argumentum de tepido. dicendum quod ratio huius est quia quibus tepidas habet subiectum distinctum. sed si tepiditas unius subiecti adderetur alteri: fieret intensior. sicut etiam apparet de duobus albis. quia si albedo unius albi adderetur alteri fieret album intensius. non autem si manent subiecta distincta. Contra. quare ergo caliditas in duobus ignibus. et lumen in duobus luminibus. et grauitas in duobus grauibus intenditur non obstante distinctione et diuersitate subiecti. Responsio. quere. Sic ad questiones

Ad primum principale. Et primo ad ac. vi. prin. dico quod loquitur de forma accepta secundum esse specificum et ut sic abstrahit ab omni gradu. Ad aliud de. viii°. meta. per idem quod loquitur de quiditate inquantum exprimitur per diffinitiones. hec est quiditas specifica. unde subdit parum post ari. Et quemadmodum nec numerus habet magis et minus. nec que secundum speciem substantia. sed siquidem que cum materia. ita quod ly siquidem vel est due dictiones ut sit sensus si forma specifica habet magis hoc quidem est cum materia uel est una. et tunc est sensus. siquidem cum materia. id est in inferioribus indiuiduis que ratione eius sunt materialia. nulla ergo maioritas est in quiditate ut quiditas est. quia ut sic abstrahit ab omni contractione indiuiduali Ad rationes primam dico quod iste gradus non pertinet ad quiditatem specificam. ut dictum est. et cum dicitur ergo forma intensa est unum per accidens Non sequitur. quia iste gradus etsi non sit de essentia speciei est tamen de essentia indiuidui. ut prius dictum fuit. Ulterius cum infertur ergo speciei non dicit totam essentiam indiuidui. Non sequitur quia natura specifica etsi in suo conceptu abstrahit a quolibet gradu tamen est idem cum quolibet realiter et identice. et includitur realiter in quolibet

f. 3

gradu. Ad secundum dicendum quod differentia inter magis et minus eiusdem forme non dicitur proprie formalis differentia. eo modo quo loquitur aristoteles. octavo meta. sed potius est differentia formarum. et tunc non sequitur quod specifica. Exemplum Sor. et Plo. differentias habent formarum. quia per aliam formam est hic et ille. et tamen non sequitur quod distinguuntur specifice. Ad tertium. cum infertur quod albedo intensior esset compositior. dico quod non est compositior proprie. et cum additur quod forma simplicior est perfectior. dico quod verum est de simplicitate opposita vere compositioni et proprie. qualis non est in proposito. Ad quartum cum infertur quod una albedo esset magis albedo quam alia. Nego consequentiam. ad probationem bene sequitur quod erit maior. sed non magis. quia magis dicitur de participantibus non de participata forma. Ad ultimum dicendum quod cotingens est duplex. vel realis vel conceptibilis. omnes quod gradus forme specifice sunt ei contingentes. non realiter. sed conceptibiliter. pro quanto sunt extra conceptum eius quiditativum. sed hoc non obstante sunt de essentia forme individualis. nec accidunt ei essentialiter. nec conceptibiliter. imo claudunt istum conceptum eius. non omnes. sed reddendo singula singulis.

Circa articulum. tertius principales huius tractatus ubi est querendum de privatione que in actione naturali necessario requiritur unam tantum quero questionem Utrum privatio que est tertium principium in natura sit idem realiter quod potentia materie. uidetur quod sic. quia si non. ergo erunt quattuor principia nature. consequens est falsum et contra aristoteles. primo phy. ergo antecedens. probatio consequentie. quia privatio vel ponitur principium per accidens quia inest materie que est principium per se. vel quia est ad generationem naturalem necessario requisita. utrumque conuenit potentie materie.

preterea. ergo erit nature principium. ergo quartum si a privatione distinguatur. Preterea. quorum separatio est impossibilis contradictorie illa sunt idem realiter. sed potentia et privatio sunt huiusmodi respectu materie ut uidetur. ergo etc. Preterea. que solum distinguuntur conceptibiliter. sunt idem realiter. sed privatio et potentia materie sunt huiusmodi. ergo et cetera minor patet ex primo phisicorum. ubi dicitur quod materia et privatio sunt idem subiecto differentia ratione. et idem uidetur dicendum de potentia materie. Preterea. omnis distinctio realis est relatio realis. sed privatio cum sit nihil non potest fundare relationem reales. ergo nec distinctiones reales. Confirmatur. quia omnis distinctio realis arguit duo extrema realia. sed privatio nihil est reale. ergo et cetera. Preterea. quando aliqua sic se habent quod uno posito vel destructo et aliud similiter illa uidentur esse idem realiter sed privatio et potentia materie sunt huiusmodi. ut uidetur in aduentu et recessu forme a materia. ergo etc. Preterea inter non entia non est distinctio realis sed privatio et potentia materie sunt huiusmodi. ergo et cetera. minor quantum ad privationem patet. de potentia. et cetera probatur. quia aliter faceret compositionem cum materia. quod est contra materie simplicitatem. Ad oppositum. quia si sic ergo etiam tantum duo principia nature consequens est falsum et contra aristoteles. primo phisicorum. ergo antecedens. probatur consequentia. quia quecumque eidem sunt idem realiter et inter se sunt idem realiter sed materia est idem potentie. si ergo privatio est idem potentie. ergo materia et privatio sunt idem realiter. et per consequens non ponunt numerum principiorum sed erunt tantum unum principium. et forma aliud. et sic erunt duo tantum.

Respondeo in ista questione. Primo ingrediar de identitate potentie ad materiam. deinde de identitate privationis ad potentiam materie. quod est principale quesitum. Quantum ad primum recitabo unam opinionem. secundo subiungam eius impugnationem. tertio dicam aliter ad questionem. de primo est una opinio. Egidii super

pᵐ phi. q̄ ut reducatᷣ ad mōs poit tertia
ṗmus dictus est ꝙ in generatiōe subē
est distinguere actus ⁊ potētias. Nam
sicut forma essentialr est actus. sic mᵃ ē
essentialr poᵃ. poᵃ āt pōt sumi duplr.
s. ꝑ respū uł pro fundamēto qđ ē ipa
subā mᵉ. Iste etiā respūs pōt sumi du
plr. uł ut est cōiunctus actui. i. forme
ad quā est. uł ut est abitiens formam.
Hoc ṗmisso dicit ad questionē ꝙ potē
tia accepta pro fundamento est idem re
alr cum materia. sicut pz de se. si uero
accipitᷣ ꝑ respcū sicut differt realr a
mᵃ. ꝑ quo ut ait īciūt due rōes comē
pᵃ qr adueniēnte forᵃ cedit poᵃ a forma
sz mᵃ manet ⁊ non cedit. gᵒ poᵃ non est
idem cum mᵃ. 2ᵃ est. qr poᵃ est in pre
dicamento relatiōis. Materia aūt ē in
predicamēto subē. gᵒ non sunt idem.
2m dictum est. ꝙ non obstante ista uni
tate potētie ad materiā. nihilominus forᵃ
imediate unitᷣ materie. qđ sic declarat.
qr materia ⁊ forᵃ licz dicat aliā essentiā
dicunt tamē idem esse. Ideo unio maᵉ
ad formā q̄tum ad mediationem ⁊ ime
diationem accipienda est 2m esse. ⁊ qr
idem est esse relatiōis ⁊ fundamēti nō
obstante poᵃ accepta ꝑ respū nihilominus
forma unitᷣ mᵉ immediate. qr ille respūs
potētial nō est aliud a mᵃ. ⁊ per cōns
non ponit numerū. nec tollit imediatio
nem. Suppositum de idētitate relationis
ad fundamētum probat ex hoc qr alr
compositor esset albus similis q̄ albus
solum. qđ uidetᷣ falsum. cum hō de non
simili possit fieri similis. nulla mutatiōe
facta in eo. sicut habetᷣ octō ⁊ .v. phi.
ubi ex hoc probatᷣ ꝙ in aliq̄d non est
motus. 3ᵐ tertium dictum est. ꝙ iste respūs
potentiał in mᵃ est realis non tantum
2m esse sed 2m dici. Ad cuius euidētiā
notat ꝙ cum predicamēta cōicent sibi
mōs essendi. Exemplum de qualitate ⁊

forma subāli. Nam forma subāł dicitᷣ
qualitas q̄nto meta. ideo non solum in
predicamento relationis sz etiā in quo
libz alio est reperire secundū esse ⁊ 2m
dici. ⁊ dicitᷣ aliquid esse in aliquo predi
camēto 2m esse quando per se ⁊ 2z na
turam suam propriam est in illo predica
mento. sed 2m dici quando 2m naturam
suam propriā est in uno predicamento.
ratione tamē alicuius modi sibi cōicati
dicitᷣ esse in alio. Exemplum de scientia
que realr refertur ad scibile tamē q̄a
2m illud qđ est est in predicamento q̄li
tatis. ideo est relatiuum 2m dici. Ad ꝑ
positum cum mᵃ 2m illud qđ est sit in p̄
dicamēto subē ideo refertur 2m dici ad
formā propter quēdā modū quem hēt
relatū. hec ille. De 2ᵒ principali argui
tur primo cōtra dictū primū Egidii. nā
uidetur dubium. Tū qr mᵃ non est essen
tialr poᵃ accepta ꝑ respū. Tum qr poᵃ
accepta pro respū aptitudinali non disti
guitur realr a mᵃ ut inferius ostendetur
Hic aūt uidetᷣ generalr loqui de respū
utroqz. Contra 2m dictum arguitᷣ.
Tū qr cōtradicit ṗmo. Nā in pᵒ dicto
ponit ꝙ poᵃ accepta ꝑ respū distinguitᷣ
realiter a materia. ꝑ quo adducit comē
In 2ᵒ aūt dicto ponit ꝙ nullus respūs
distinguitᷣ realr a fundamēto. Tū cōtᵃ
illud qđ dicit ꝙ mᵃ ⁊ forma sunt idē 2z
esse non 2m essentiam arguitᷣ. qr ł illud
esse comē. mᵉ ⁊ forᵉ est esse essentie ł eē
existentie. ⁊ hoc uł mᵉ uł forme. uł ipi⁹
compositi. Non primum patet. qr esse
essentie ⁊ essentia idem sunt. si gᵒ essen
tia est aliud sequitur ꝙ esse essentie est
aliud. Nec 2m per idem. qr esse existen
tie non differt ab essentia ut nunc sup
pono. Item materia potest separari
a forma non solum ab hac. patet.
Sed etiam a quacunque ut superius
in quadam questione ostensum est.

Nec tertiū. q2 esse cōpoiti siue sit esse essentie siue existētie real2 distinguit a mª ⁊ forª. sicut ⁊ ip3 cōpoitu3 ut ostē det in sequēti. q. ꝑteº. cōtra supposi tu3 de idētitate relationis ad fundamē tu3 arguit muplr̄ pº sic. nihil est ide3 re aliter alicui sine quo pōt esse real2 abs3 contradictiōe. s3 multe reloēs sunt sine qb3 fundamenta possunt esse sine cōtª dictiōe. gº tales relatiōes non sūt idem realiter fundamentis. maior ꝓbat. tu3 q2 al2 sequit q idē sil sit ⁊ nō sit. qd' ē oiu3 ꝑ ꝑncipii. Tu3 q2 al2 nō uidet ꝓbari posse distinctio realis inter ētia s3 erūt ide3 sor. ⁊ plo. ⁊ albi. ⁊c̄. Na3 si dicas q distinguit unde ꝓbabis nisi q2 sunt separabilia adiuuicē. ⁊ unum pōt esse alio nō manēte. Tū q2 al2 pe rit doctrina. vii. topic. ubi doce3 aris. q ꝓblema de eodē ⁊ diuerso faciliter de struit p cōtradictionē inuētā. s3 diffici liter cōstruit nō āt faciliter destrueret illa maiori ꝓpositione negata. Tū qa sic ꝓbat alietas materie. ⁊ forᵉ pº phy. ⁊ loci alocato. q̃rto phy. Nā sicut trā smutatio diuersarū formarū circa ean de3 materia3 ostēdit materiā esse alia3 a forª. sic transmutatio corporū circa eū de3 locū ostendit locū esse aliud a loca to. q2 uno manente aliud nō manet. mi nor patet in oib3 relationib3. quarum fundamēta possunt esse sine eis. sicut i oib3 relationib3 eqperātie. puta. simile equale. ⁊ hᵒ mōi. ⁊ q̲b3dā disq̲ꝑantie. sicut sunt dominus ⁊ suus. ⁊c̄. ꝑteª. cōtinēs aliq̲d p idētitate3 si sit pfectiᵒ ⁊ cōtētu3 est pfectiᵒ. sicut aia pfectior cōtinu3 intellectu3 pfectiorē. s3 pfectius fundamētu3 non cōtinu3 semp relationē pfectiore3. q2 non omne albius ē siliᵒ p3 gº fundamentu3 non contine3 talem relationē ut eandem sibi real2. ꝑteª. si sic. q̃to fundamēta essent magis drā ⁊ relationes essent magis differentes. cōnes est fls3. gº ans. cōntia ē euidēs. s3 fl̄sitas consequētis p3. q2 qualitas ⁊ q̃ titas magis differunt q̄ pater ⁊ filius. ul' q̄ color a seipo. ⁊ tamē silitudo ⁊ equalitas q̄ fundātur super qualitates ⁊ quantitates minus differunt cu3 sint relationes eiusde3 spēi. s. equiparantie q̄ paternitas ⁊ filiatio: que sunt relatio nes disq̲ꝑatantie. Relatio etiā simili tudinis ⁊ relatio potentie actiue q̄ sup colore3 fundātur plus differunt q̄ sile ⁊ equale. p3. multe autem alie rationes fiunt pro hoc. sed causa breuitatis ista sufficiant pro presenti. Nec rationes alterius opi. cogunt. cum dicis. q tunc albu3 simile esset compositius. dico q uerum est. quia habet in se actum ⁊ po tentiam. s. fundamentum ⁊ relatione3. cum dicis q non. q̲a in ad aliquid non est motus. ⁊ q aliquis de nouo fit silis sine sui mutatione: dico q hoc est fl̄m unde notandum. q mutari est aliter se habere nunc q̄ prius. hoc autē potest esse dupliciter. ul' ad se uel ad alterum primo modo mutari est in formis abso lutis. sⁱ relatis. Ad phūs. v. phi. dico q ipe ponit q non est possibile aliquē aliter se habere ad alterum nisi alter se habeat ad se. ⁊ hec ē ratio eius ibi ideo dicit q in ad aliquid non est mo tus. solum gº ibi intendit ostendere in quibus predicamentis est motus ꝑmo ⁊ in quibus non. Confirmatur. quia ibidem uult q in subā non est motus. ⁊ tamen nullo dubitante in subā ē mu tatio. gº ex intentione eius ibi non ha betur nisi q in ad aliquid non est motᵒ cum quo stat q ē ibi mutatio. Cōtra tertium dictum. de illa declaratione sm esse ⁊ sm dici arguitur. quia ul' ly sm esse ⁊ sm dici referuntur ad relm quod refertur uel ad relationem qua refertur.

Si primus g° nullum relatiuum est fm esse. qꝛ nullus absolutus fm se ⁊ fȝ illd' qd'est est in predicamento relatiōis pȝ Si fm g° scientia refertur fm esse. qd' est contra te. cōsequentia pȝ. qꝛ relatō qua scientia refertur est per se in genere relationis ex qnto meta. qa est de ter tio modo. Non est ergo distinguendū inter realr ⁊ fm esse. Nec inter rōnem ⁊ fm dici. Sed est eadem distinctio. qꝛ relatiuorum quedam sunt fm rem ⁊ fȝ esse. ⁊ quedam fm rōnem ⁊ fm dici. si g° materia refertur realr per te. g° refer tur fm esse.

De tertio principali prīo.

premittas triplicem distinctionem. So de clarabo quadruplicē cōclusiōē. Quātū ad pmū sit ista prima distinctio. ꝙ po tentia est duplex. quedam actiua. q̄dā passiua. Actiua dicit' que est priocipiū transmutandi aliud inq̄tum aliud. Sȝ potentia passiua est principium passiuū ab alio inq̄tum aliud. sic hēt' . v. meta. caplo de potestate. Secunda distin ctio sit ista. ꝙ potentia est nomen rela tiuum. sicut hoc nomen simile. ⁊ est no men concretum huius abstracti. quod ē potentialitas. Ab hac autē potētiali tate si est actiua denoiatur etiaȝ princi piuȝ quo ⁊ dicit' poª actiua. Si āt ista potentialitas sit passiua denoiatur ab eo principiū quo ⁊ dicit' poª passiua. de noiatur etiā principiuȝ qd'. ⁊ dicit' po tens passiue. puta subiūȝ passibile. 3ª distinctio sit ista. ꝙ cuȝ poª sit nomē re latiuuȝ. dicit aliqd p̄ter ralationeȝ. fm augustinū. vii. de tri.. Ideo poª mᵉ de q̄ q̄rit' pōt accipi l' p fundamēto l' p rª poª li. Si p rª potētiali adhuc dupl'r. l' p respū aptitudinali qui abicit formā ad quā est. uel pro actuali qui p̄suppo nit actuȝ forᵉ ad quā est. Quātuȝ ad fm tertij principalis. sit ista prima con

clusio. poª mᵉ accepta p fundamēto nō distinguit' a materia aliquo° ex natura rei. Hanc ostendo. Idem realr a seipo nō distinguit' aliquomō ex natura rei. Sȝ materia ut mª ⁊ ut fundamentū tal' respūs est ideȝ realr. sicut patet ex pre cedentibȝ. g° ⁊ c̄. Secūda conclusio sit ista. poª mᵉ accepta p respū aptitudinali non distinguit' realr a mª. hoc appet. tuȝ qꝛ mª alr nō uniret' imediate forme sbāli cū uniat' mediate tali respū. tū qꝛ ille respūs hēret esse accidētis mᵉ. ⁊ sic mª subiceret' accidēti āte oēs formam sbāles. cū ile respūs itelligatur p̄cedere formā ex naª rei. cons āt ē cōtª phūm pº phy. qꝛ mª cū forª sunt cā oium acci dētiū que sunt in ea. ita ꝙ forma subāl' p̄cedit oē accidēs. sicut cā catū. tuȝ qa essȝ pcessus i ifinitū. qꝛ si mª ddiffert ab illa aptitudine essȝ apta ad illā. g° aliq̄ aptitudine p̄ori. qꝛ qcqd ē aptū aliqua aptitudie ē aptū. ⁊ tūc q̄rit' de illa utrū sit idē cū mª. ⁊ sic i ifinitū. sȝ cōtra illā cōcl'oēȝ uidet' e ē due rōes comē. prius dicte. ⁊ addit' 3ª sic. q̄cūȝ sic se hēnt ꝙ uno in plurificato alia plificāt' illa uidē tur distigui realr. sȝ sic se hēnt mª ⁊ po tētia aptitudial'. qꝛ mª una manēs hēt ples aptitudies. g° ⁊ c̄. R°. ad saluādū p̄dcā sufficit ꝙ distiguāt' formalr ut di cit seq̄ns cōcl'o. uide R° ad rōes comē. Ad pmū cū dicit' ꝙ poª cedit in aduētu forᵉ ⁊ nō mª. g° ⁊ c̄. dico ꝙ ipa mª aliq° cedit nō quo ad sui realitatē. sȝ q° ad mōȝ se hēndi q̄ nl' ē rei. sȝ forte ē aliqs respūs rōis. exª. de risibili qd' ē passio hōis idē realr cū sbō adueniente actu ri dēdi cedit. sȝ nō realr. qꝛ paº nūq̄ꝫ dese rit sbūȝ sȝ quo ad quēdā mōȝ se hēndi Similiter dicenduȝ est in proposito ꝙ materia ⁊ potentia eius aptitudinalis cedunt non realiter. sed quantum ad illum modum se habendi.

Ad 2m dicendū q potētia aptitudinalis non est ꝓprie de genere relationis nisi solum denoīatiue i similitudine quadā. ita q dicatur relatio secundū dici. et forsan nihil est qr terminus eius nihil est. est tamen realiter in eodem genere cum materia cui est idem realiter. Ad tertiū qd' additur dico q maior est falsa. Nā patet instantia in deo et in aīa. et in omni perfectione unitiue continēte. qr essentia diuina et essentia anime non plurificata. attributa in deo plurificantur. et potentie in anima. seruata utrobiqꝫ reali idētitate. 2m q° ad mentem commen. .BL°. rationes commen. concludūt de respectu potentie actuali. sicut patet et hoc ipse intendit. Tertia conclūsio sit ista. potentia materie accepta ꝓ respectu aptitudiali distīguit' a mate^a aliq° modo ex natura rei. s. formaliter. hanc ostendo sic. Tum quia illud qd' est non idem alteri in primo modo dicendi per se distinguit' formal'r ab eo. hoc ei uoco distingui formaliter. Sꝫ potētia materie sic accepta est huiusmōi respectu materie. sicut patet. qr nullus respectus est idem absoluto in primo° g° et c̄. Tū qa per phūm quarto meta. que opinio de ueritate apparentium ducit ad hoc inconueniens q omnia essent formal'r ad aliquid. dans intelligere q nullus respectus est formaliter idem alicui absoluto. g° nec hic. Quarta cōclusio sit ista. potētia materie accepta pro respū actuali distinguitur realiter a materia. hanc ostendo sic. qcqd ab alio potest realiter separari ab eo real'r distinguitur. sed potētia materie sic accepta pōt a m^a realiter separi. g° et c̄. maior est euidēs. 2m mior ꝓbat'. qr oīs respūs est realiter sepabilis. cuius t'us est realiter sepabilis. forma autē que est terminus talis respectus realiter est separabil' a materia. pꝫ. g° et ipe talis respectus. tātum de primo principali.

Quantum ad secundum.

principale. primo premittā aliqua utilia 2o concludam aliqua necessaria. de p̄o sit primum dictum. q priuatio formal'r nihil ponit. probatio huius. qa nega° formaliter nihil ponit. sed priuatio est formaliter negatio. g° p̄uatō formaliter nihil ponit. maior patet. qa negatio ē non ens. ex quarto meta. minor ꝓbat' qa p̄uatio est negatio in sbō. ex q̄rto meta. et ibid ē uocatur negatio in genere. unde nl' addit sup negationem nisi cōnotationē et p̄suppositionē subi apti Ista āt est cōnotatio extra eius conceptus formales. sicut et subūm cōnotatū.

p̄te^a. omne positiuum producibile pōt esse t'ius ꝓductionis positiue. 2m p̄uatō non est nec potest esse t'us alicuius ꝓductionis positiue. g° non est aliqd positiuum. maior patet. qa cum ꝓductio et mutatio denoīetur a termino. ꝓductio positiua dicitur que est ad t'ius positiuū et non ad p̄uatiuū. mior pꝫ. Tum discurrendo p oēs ꝓductiones. ul' mutatōes positiuas. Nam generatio ul' alteratio positiua que est a non esse tali ad esse tale et sic de aliis non tiatur ad p̄uationes sed ad formas. Tum. ex differentia motus deperditiui et acquisitiui q̄tum ad t'ios. qa motus acqsitiuus t'iat' ad aliqd' positiuum. et depditiuus ad p̄uationes. p̄uatō g° est t'ius productionis seu mutationis p̄uatiue. puta corruptionis et alteratiōis a tali ad nō tale. et sic de aliis. Secūdū dictum est q p̄uatō i m^a nō est una tātum real'r. ꝓbatō h°. Nā p̄uatōes cū multiplicātur hītib3. Nam quot mōis dicit' unum oppositorum tot et reliquū. ex primo topicorum. 2m habitus siue forme que existunt successiue i m^a sūt pl'es real'r. g° et p̄uatōes eis oppo^ite

Confirmatur. qa unius oppositis sunt duo extrema. ex. x. meta. g° cum for^a opposita privationi cuiuslibet forme corespondens sua privatio opposita. tertium dictum est q privatio materie est realiter separabilis a m^a. probatio huius. ti motus sunt incompassibiles ex qnto phy. et h° verum est de tis primis sed forma et privatio sunt ti primi generationis. g° manente forma in m^a privatio illius forme separatur a materia. Quartum dictum e q supposito privationem esse principium p accidens. ex p° phy. dico q privatio non est principium per accidens ex hoc solo q accidit materie que est principium p se ut quidam dicunt. probatio huius. qa si sic. g° infinita erunt principia nature. probatio consequentie. qa infinite sunt privationes in m^a. dices q ois privatio e una spetie. sicut et for^a sm q for^a. et io sicut non obstante pluralitate formarum forma ponitur unum principium nature. sic erit de privatione. Contra. qa saltem non euadis qn privatio for^e aque esset principium in generatione ignis ex terra et non tantum privatio ignis. qd est absurdum. Unde ex hoc arguitur sic. Unius generabilis numero sunt tria solum principia numero. Sed ignis est unum generabile numero. g° et c. Sed si privatio ponatur principium ex h° solo q accidit materie cum multe privationes accidant materie que subicitur generationi huius ignis. g° in generatione h° ignis essent omnes ille privationes principia. et sic multo plura q tria. pter^a. sequitur eadem ratione q for^a opposita esset principium qa est i m^a. sic etia quecumque alia accidentia m^e essent prin^a. dices q for^a opposita no manet adveniente alia. ideo no est principium. Cont^a. Nec privatio manet. g° et c. Quintum dictum e q privatio e principium na^e p accidens ex hoc qr ad generatione naturale necessario p exigitur. no ut aliqd in existens. qr no e inexistens. ideo non est principium per se. qr tame est necessario requisita est principium aliquo°. s. p accidens primum. s. q privatio non sit inexistens. p3 ex primo phy. Sm. s. q sit necessario requisita. p3 ex hoc. qr aliter generatio non esset naturalis. naturalitas ei generationis est ex inclinatione seu intendentia naturali sbi ad ipa3 forma qd sine privatione esse no pot. Sextu dictu e q privatio pot accipi tripl^r sicut pot h^ri. v. meta. c°: de privatione. s. largissie. large. et ppie. primo° cu aliqd no h^et simpl^r. ut si lapis dicatur privatus visu. et hoc mo non distinguitur a negatione. sed e nega° et privatio ext^a gen^s. Sc°cus aliqd caret aliquo ad qd est p tus no sm natura spei s3 sm natura sui generis. hoc mo talpa dicitur privata visu. et etia sm istum mo3 omne ens creatum est privatu aliquo. et compositum ex privativo et positivo. pro quanto deficit sibi aliqs gradus entitatis qui est possibilis enti ut ens est. 3° mo cus aliquid caret aliquo ad qd est aptus sm naturam proprie speties: sicut ho cecus dicitur privatus visu. ad ppo^m privatio est pricipiu 3^m in natura accip^r tertio°. qr m^a sm natura ppria est apta nata ad quacus forma qua non habet ul qua caret.

De secundo principali Si.

sit ista pria coclusio. privatio q e tertiu principiu i natura distiguitur real^r a po^a m^e accepta pro substrato. hac ostendo sic. Illa quoru unu ab altero separatur realiter sunt realiter distinta. sed m^a que est po^a accepta p substrato et privatio sunt h°moi q unum ab alio realiter seperatur sicut patet ex tertio dicto. g° et c.. pter^a Si non g° principia nature essent tantum duo. cons est falsum sicut p3 ex primo

phy. g° ⁊ antecedēs. cōtra p₃. q₂ tūc priuatio non ponit in numerū cū₃ mᵃ.
Secūda cōclusio sit ista. ꝑuatio q̄ est tertiū₃ ꝑncipiū₃ in natura distinguitur realr a poᵃ materie accepta ꝑ respectu aptibili. Hāc ostēdo sic. Illud qd' realr distinguit ab altero eorūdē. ⁊ ab altero. s₃ ꝑuatio realr distiguit a materia que materia est idē realr qd' poᵃ que ē respūs aptibilis. g° ꝑuatio realr separat a respū aptibili. maior p₃. q₂ qcqd est realr idē alteri eorundē ⁊ alteri. g° ⁊ ecōuerso qcqd distinguit distinguit. pᵃ p₃ minoris p₃. ex pᵃ cōclusione ꝑcedēte sa p₃. ex sa cōclusiōe ꝑmi articuli.
ꝑteᵃ. ꝑuatio realr separat a respū aptibili poᵉ. g° realr distinguit. ātecedens p₃. q₂ in aduentu forᵉ nouiter generate manet iste respūs aptibilis sicut prius. ꝑuatio aūt non manet respū illius forᵉ.
Tertia cōclusio sit ista. ꝑuatio que est tertiū ꝑncipiū in natura distinguit realiter a materie poᵃ accepta ꝑ respū actuali. Hanc ostendo sic. q̄cūq₃ sic se hēnt q uno manente aliud non manet ille realr distinguit. s₃ ꝑuatio mᵉ ⁊ eius poᵃ accepta ꝑ respū actuali sunt huiusmōi g° ⁊c̄. mīor p₃. q₂ manēte forᵃ in mᵃ ille respūs actualis ⁊ ꝑuatio non manet. corrupta forᵃ est econuerso. sicut pat₃.
Confirmat. ⁊ est idē₃. Illud ad cuius generationē aliud corrūpit ⁊ ecōuerso illa realr sunt distincta: s₃ sic se hēnt ꝑuatio ⁊ respūs actual poᵉ in mᵃ. g° ⁊ c̄ mīor p₃. q₂ generata forma generatur respūs actual ⁊ priuatio corrumpitur. Sed corrupta forma est ecōuerso. Ex his cōcludo correlariū₃ q ꝑuatio q̄ est tertiū ꝑncipiū in natura distinguit realiter a poᵃ mᵉ accepta omni mō. Sic ad questionem.

Ad argumenta principalia

Ad primū cum infert g° sunt quattuor ꝑncipia nature. Nego cōntiā. Ad probationē dico q utriq₃ illorū competit poᵉ mᵉ. non actuali s₃ aptibili. p₃ de ie ista aūt aptibilis non distinguit realr a materia. ut postensū₃ est. ⁊ ideo non ponit in numerū cū mᵃ. quare nō erūt principia nisi tria Ad 2ᵐ p₃. q₂ mior est falsa. Nā poᵃ materie siue accipiat ꝑ respū actuali siue aptibili separabilis est a ꝑuatiōe. q₂ aptibilis semp manet Actual etiā manet in existēte forᵃ. priuatio aūt nō manet semp. nec cū forᵃ
Ad tertiū. Nego minorem. ad ꝑbationem. dico q dato q mᵃ ⁊ poᵃ mᵉ ⁊ ꝑuatio sint idem subō. distinguūt tamē rōe formali ⁊ diffinitiua. ⁊ reali modo preexposito. ⁊ per consequēs plīcīt̄ concepibiliter. Ad quartū₃ concedo maiorē q omnis distinctio realr est relatio realis. ad minorem dato q ꝑuatio nō fūdet relationem realem est tamē realis ex altero extremo. qd' est potentia que pōt fundare relationem realem. Exemplum. isto mō dicitur q ens ⁊ nihil distinguuntur realr. alr potest dici q ista relatio est realis non positiua. sed negatiua. ⁊ hoc modo extrema sunt realia. Reale enī₃ est duplex. positiuū ⁊ negatiuum. Circunscripto enim intellectu adhuc nihil esset distinctum ab ēte positiuo. hoc g° mō ꝑuatio est extremum reale negatiuum. ⁊ potest fundare relationem realem negatiuam. qualis uidetur esse relatio differentie ⁊ distinctiōis. ad cōfirmationē per idē q₂ ꝑuatō ē aliqd reale negatiuū. ad. v. p₃ q mior ē fᵃ. q₂ adueniente forᵃ cedit ꝑuatō nō poᵃ ēt. actual. in recessū forᵉ ē ecōuerso. ad. vi. neᵒ miorē de ꝑuatōe etiā l₃ non sit ens positiue est tamen aliquo modo ens negatiue. Cum probat de potentia. dico q si sit sermo de potētia aptibili illa non facit compositionem

cum materia. q2 est sibi realiter idē. Si de actuali illa utiq3 facit cōpositionem Sed quid ex hoc mali sequitur. nullus quia materia de se in sua essentia sim plex manet.

Circa quartum prin

cipale huius tractatus ubi querendum est de cōposito ex ꝓdictis cōstituit. quero unā questionē. Utrum in naturalibus rebꝫ generabilibꝫ ⁊ corruptibilibꝰ ipꝫ compositum ex materia ⁊ forma per se ⁊ ꝓmo terminet generatiōis actū. uidetur ꝙ non. Nam quando aliqd inest duobus quorum unum est ꝓncipiū aliud principiatū primo conueit principio ꝙ principiato. sed generari cōuenit forme ⁊ composito que se habent ut ꝓncipiū ⁊ principiatum: gͦ forma que est principium primo generatur. ꝓteᵃ. per se ⁊ per aliud opponunt᷑. sed composito cō petit generari per aliud q2 per formā gͦ non per se. ꝓteᵃ. si compositum ꝑ se generatur. gͦ per se ⁊ primo corrumpitur. cōns est falsum. gͦ ⁊ antecedens. cōntia patet. qa eadem rō est de ꝑ se generari ⁊ de per se corrumpi. unde terminus a quo generatiōis est terminus ad quem corruptionis. falsitas cōntis patet. ⁊ probatur. qa illud qd᷑ conueit alicui primo ⁊ per se non conueit sibi ratione alterius. sed corruptio conueit composito ratione materie. ex septimo meta. gͦ non per se primo conuenit ipi composito. ꝓteᵃ. forma est magis unū ⁊ simplex ꝙ compositum. gͦ magis ē ꝑ se terminus generationis. antecedens est euidēs. cōntia probatur. qa unitas generationis requirit unitatē termini. gͦ magis generatio magis requirit unitatē ⁊ simplicitatē termini. Ad oppositū arguitur. qd᷑ per se ⁊ primo fit per se ⁊ primo terminat generationē. Sꝫ compositū est huiusmōi. ex. vii. meta. gͦ ⁊ c̄. In ista q̄stiōe primo terminos q̄stionis declarabo. 2ͦ cōclusiones aliq̄s denumerabo. Quantum ad primum. sciendum ꝙ tria sunt declaranda de titulo q̄stionis. primum q2 ponitur in rebꝫ naturalibus generabilibꝫ ⁊ corruptibilibꝫ ipm compositum. Notandum ꝙ res naturales quedam sunt generabiles ⁊ corruptibiles. Quedā ingenerabiles. ⁊ icorruptibiles. Exᵐ ꝓ elementa oia ⁊ ex elementis generata. de quibus habet᷑ 2ͦ de generatione. quomodo adinuicē generantur ⁊ corrumpuntur. Exemplū 2ͥ. corpora celestia de quibus primo celi ⁊ mundi ꝙ sunt ingenerabilia ⁊ icorruptibilia. Sed occurrit unum dubium Utrum hec corpora ingenerabilia sint uere composita ex materia ⁊ forma. Ad hoc alias dixi. ideo pro nunc supsedeo. quia hoc pertractare uidetur preter intentionē questionis. ubi de solū generabilibus ⁊ corruptibilibus q̄rit᷑ 2ͫ qa ponitur per se primo. Notādū ꝙ primo accipitur equoce ēt ab aris. uno mō accipit᷑ pͦ ut diuiditur contra ꝑtes: ut sic illud dicat᷑ alicui in esse ꝓmo qd᷑ sibi nō inest ꝑ ꝑtes sꝫ qd᷑ inest sibi 2ͫ totum. hoc mō loquit᷑ ibi aris. qnto phy. caplo pͦ ubi distinguit moueri in ꝑ se ⁊ primo ⁊ 2ͫ ꝑtes. ⁊ i ꝑ accidēs pꝫ ibi. Itē vi. phy. codē mō accipit primo. ubi dicit ꝙ si aliqd mouet᷑ ꝓmo in aliquo tꝑe mouet᷑ in qualibꝫ parte illius tꝑis. ꝙ si nō. nō mouet᷑ ꝓmo i illo tꝑe. Alio mō accipit᷑ pͦ ut dicit cāuitatē ꝓcisam. Exēplum tertii triangl's habꝫ tres. ꝓmo. q2 hꝫ in se cām ꝓcisam ⁊ adequatā talis passionis hoc mō loqt᷑ aristoteles pͦ ꝓmo post. cͦ. de ul'i ubi diffinit ul'e ꝙ est ꝑ se ⁊ pͦ ⁊ 2ͫ ꝙ ipm ⁊ de oi: pꝫ ibi ꝓmū pͦ dicat᷑ ꝙtitatē ⁊ sit. a: 2ꝫ pͦ sit ꝙtitatē ⁊ sit. b. differūt āt hec duo

p°tr̃spl'r. p̊ma differẽtia est. qr inesse aliqd alicui solum sm ptem repugnat. a. nõ repugnat. b. Exemplum. hrẽ tres inest triangulo· et risibile hõi p ptem qr per suas formas. seu differentiã specificaz. et tamẽ inest p b. non p°. a. rõ h° ẽ qr ps i exẽplo dato nõ hz rõm qd' sz quo. al'r non conueniret p° toti p̊mitate. b. Sa differẽtia est q̃ sequif ex p̊ma qr qd' inest al'r p°. a. remouef ab eo si remouef ab alio qd' est aliqd eius. Exemplũ. hõ non sanaf p̊mo. a. sz manus eius non sanaf. pz ex predictis. Sed q inest alicui p°. b. non remouef ab eo esto q remoueaf ab alio. non solũ qd' non est aliqd eius. sz etiã si sit aliqd ei° nisi forsan subiũz hẽat aliqd' sbũz p̊us et passio passionez priorez. qd' dico pp motũz grauis. qd' mouef a se p°. de q° al's. Exemplum dicti. risibile inest hõi primo. b. tamẽ risibile non remouef ab hõie si remouef ab asino qui non est aliqd eius. pz. ul' si remouef a pte hõinis qd' est aliqd eius. dicif hrẽ tres nõ remouef a triangulo si remouef a circulo qui non est aliqd eius. ul' si remouef ab hoc. ul' ab illo angulo q̃ est aliquid eius. Tertia differentia est que sequif ex p̃dictis. q qcqd inest alicui primo a. compaf ad ipm sicut passio hõg°ad subiũz hõgeniũ. qr respũ huius passiois sic inexistentis totũz et ptes sunt unius rõnis. Exemplũ. si hõ mouef primo. a motus est qd' passio hõgenia. et homo sil'r ut sic. qr uniformiter totus hõ et ptes hõis mouenf. sz qd' inest alicui p° b. non sic oz esse. imo et passio et sbũm uidenf ethrogẽia. Exemplũ. habere tres non uniformiter inest triang'lo et ptibz. imo nullo mõ inest ptibz per se nec primo sz oĩo per accidẽs. Ex his correlarie cõcludo p intentione ari. vi phi. cap'lo p° cum pbat q nullũ corpus mouef a se primo. loquif sil' de hac duplici p̊mitate. qd' sic pz. Nam si mouef a se primo. a. g° motus inest uniformiter toti et ptibz. et p cõns totum qescet ad quietez partis. sz si mouef a se p̊mo. b non qesceret ad quietez ptis. qr qd' inest. b. primo non remouef ab eo dato q remoueaf ab eo qd' ẽ aliqd eius. g° si aliqd mouef a se primo. a. et p̊mo. b. qesceret et nõ qesceret. moueref et nõ moueref. de q° al's. Tertiũ declarãdũ in titulo qr ponif. utrũ fiet actus generationis. Notandũ q fiare aliqd põt ẽẽ dupl'r. sicut et agere. qr ul' in rõe q° l' i rõe qd'. Exẽplum. de agere. hõ intelligit ut qd'. intellectus ut quo. albuz disgregat ut qd'. Albedo ut quo. Exẽplũ determinare. filius detiat dependentiaz patris ut qd'. filiatio ut quo. Ad ppositũ. fius generatiõis põt intelligi l' de fio quo. ul' de fio qd'. et dicif fius qd' ipm cõpositum. fius quo illud quo for°liter cõpositus ẽ. siue subãliter. siue accidental'r. iste fius est for° q̃ dicif fius formal' et quo.

Quantum ad secundum.

Ostendã octo cõclusiões. p° cõclusio sit ista. forma non fiat generatiõis actus per se p° p̊mitate. a. Hanc ostẽdo sic. Cuicunqz competit aliquid per se p°. a illud est diuisibile per se in ptes q̃titatiuas eiusdez rõis. Sz forma non est huiusmõi. g° et c̃. maior pz ex precedẽti articulo. Tũ qr illud primo dicif q̃titatiuum. Tũ qr subiũz et passio q̃ sic sunt primo sunt hõgenia. minor pz. qr for° est indiuisibilis de se. licet forte sit diuisibilis per accidẽs. Cõfirmaf. qr cẽ fians sic generationez hz rõem quod. forma aũt non hz rõem qd'. ut p̃dictũ est. g° et c̃. Cõfirmaf etiã. qr oẽ qd' sic fiat hz rõs totius. forma aũt hz rõnes ptis nõ totius. g° et c̃. Secũda cõcl'sio

sit ista. forma nō tiat generatiōis actū p se pmo pmitate. b. Hāc ostēdo sic. Cuiuscūq; cōpetit aliqd p se p°. b. illud est aliquid cōpositū ex ptib; alterius rōis. s; forma nō est aliqd cōpositū nec habēs ptes alterius rōis: g° ꝛc. maior p; ex 3ᵃ dīā. minor ē euidēs. q2 forma est ps nō cōpositū. cōfirmaꝫ ut supᵃ q2 oē tale h; rōes qd'. forma āt h; rōs q° g° ꝛc. Ex pdictis cōcludo correlarie ꝙ forma nullo mō terminat generationis actus per se p°. pbatio. q2 oē qd' p se generatur ut tians generatiōis actū generaꝫ ex materia q̄ est ps sui. s; forᵃ nō h; materiā ptes sui g° ꝛc. maior ps q2 oē qd' p se generaꝫ ē possibile esse ꝛ nō esse potētia intrinseca. g° oē tale h; pncipiū intrinsecū quo pōt esse ꝛ non esse. illud pncipiu est mᵃ. ex. vii. meta pbatio minoris. q2 si forme esset mᵃ esset pcessus in infinitum in formis ꝛ materiis. sicut ps. s; cōtra correlarium obiciꝫ. Nam tria sunt pncipia mutatioonis. s. materia q̄ subiciꝫ. forma ꝛ puatio sicut ti. Sꝫ puatio ē tius a quo in mutatiōe acqsitiua. g° forma erit tius ad quē. ptᵉᵃ. mutatio nō denoiaꝫ nisi a per se tio. s; generatio naturaꝫ denoiatur a forma. g forma est p se tius generatiōis. minor ps: p° phy. q2 ut ibidē diciꝫ generatio est naturaꝫ q2 ē uia in naturā nō in naturā que ē materia. q2 materia nō generaꝫ ut tius. nec cōpositus. q2 cōpositū nō ē natura s; habēs naturā. ut diciꝫ 2° phy. g° diciꝫ naturalis. q2 est uia in naturā que est forma. Cōfirmaꝫ. q2 forma ꝛ finis idē sunt ut diciꝫ 2° phy. ꝛ qnto meta. c°. de ex aliquo. Tūc sic. forma est finis. nō cōpositi. ps. g° generatiōis. ptᵉᵃ. qd' de nouo h; esse post nō esse illud p se generaꝫ. s; forma imo sola forma est hᵒ mōi. g° ipa p se generaꝫ. minor ps. q2 materia iam pfuit. In cōposito āt nihil est nisi materia ꝛ forma. g° forma h; generari. R°. Ad pmū cōcedo ꝙ forma est tius nō p se ꝛ qd'. s; p accidēs ꝛ q° Exemplū mᵃ ꝛ forᵃ sunt pncipia esse rei tamē nullū illorū h; p se esse. s; potest esse illud quo cōpoitus est ꝛ existit. ipa aūt existūt p accidēs. Siliꝛ priuatio ꝛ forma sunt pncipia fieri rerū. Sꝫ non os ꝙ alterū p se fiat ul' generetur. Sed est quo cōpositū generetur. sicut ꝛ mᵃ ē quo cōpositū generaꝫ licet ipa neqꝫ generetur pp̄e. g° forma nō fit ut tius. s; est quo tius existit formaliꝫ ꝛ est. Ad 2m dicendū ꝙ generatio diciꝫ naturaꝫ p° q2 est uia in ens naturale qd' est cōpositū. Ratio uero q2 ēst uia in formam q̄ est natura. Unde ly q2 nō dicit cām immediatā s; remotā. Ad cōfirmationē concedo ꝙ forma est finis generatiōis q2 ē illud quo cōpositū ē tāqꝫ quo per generationē. forma tamē p se est finis materie. Ad tertiū di endū ꝙ maior ē uera de cōposito ex potētiali ꝛ actuali. Tūc ad minorē. dico ꝙ totū cōpoitū h; esse post nō esse. Esse aūt forme nō acqriꝫ p generationē inqꝫtū ē forᵉ. sed inqꝫtū est cōpositi. Tertia cōclusio sit ista. forma tiat generatiōis actū ut tius formaꝫ quo. pbatio hᵒ. Illud quo formaliꝫ est ꝛ existit tius generationis p se pmus: tiat generationē ut terminus quo. hoc eis significat esse tium quo. s; forma ē huiusmōi. sicut ps. g° ꝛc̄. Quarta cōclusio sit ista. cōpositū ex materia ꝛ forma nō tiat generatiōis actū p se pmo pmitate. a. Hāc ostēdo sic. nam illud nō inest alicui p°. a. qd' tātum inest sibi 2m partē. sicut ps ex precedentib;. ꝛ ex. v. phy. caplo. p°. Sꝫ generatio inest cōposito tantum ratiōe forme nō materie. nihil ei compositi realiꝫ h; esse post non esse nisi sola forma

g° cõpositus nõ generat p se primo. a.
Quĩta cõclu° sit ista. Cõpoitũ ex mª ⁊
forª tiat generatõis actũ p° p° pmitate.
b. hãc ostẽdo sic. illud inest alicui p°.
b. qđ inest sibi p cãs pcisas q̃ ẽ aliqd
ei⁹ s3 generari iest c poito isto°. g° cõpo
situ generat p° p°. b. maior p3 ex prece
dẽtibs. mior etiã p3. q2 generari iest cõ
poito p forãs q̃ ẽ q° ⁊ aliqd ei⁹. sicut
risibile iest hõi p forãs ppriã q̃ ẽ quo
⁊ aliqd ei⁹. p illa cõclusiõe facit ratio
phy. vii. meta. nã oẽ illud qđ fit ex mª
q̃ ẽ ps ei⁹. fit seu generat p° p°. s3 com
poitũ ẽ h⁹mõi. g° ⁊c̃. maior pbat. qa
oẽ qđ fit p° ẽ possibile eẽ ⁊ nõ eẽ poª i
triseca. g° h3 pn ⁿitriseců q° põt eẽ ⁊ nõ
eẽ. illud ẽ mª g° ⁊c̃. mior p3. q2 ex h° cõ
poitũ ẽ cõpoitũ. q2 h3 ptes poªles ⁊ a
ctuales. ps ãt potẽtial ẽ mª. Actual ãt
forª. g° ⁊c̃. Ex pdictis cõcludit q po
nẽtes unã tãtũ forãs i hõie hẽnt con
cedere q generãs pticlare nl generat
de hõie. q2 nõ generat materiã. p3. nᵉ
aias q2 ẽ a deo. g° nec cõpoitũ ⁊ p cõns
nl. Sexta cõclusio sit ista. Cõpositũ
ex mª ⁊ forª qđ tiat generatõis actũ p°
p°. b. dicit formal2 aliquã ẽtitatẽ disti
ctã real2 a suarũ ptiu3 entitate. Hanc
ostẽdo sic. cõpositũ ẽ per se tius pmus
generatiõis. g° dicit aliquã ẽtitatẽ aliã
real2 a ptib3. pbatio cõntie. q2 tius
generatõis h3 aliquã ppriã entitatẽ p
ductã p generatões. nõ ãt ps. Cõfir
mat. q2 si ãbe ptes pexisterẽt nl oius
ess3 pductõ cõpositi. Exᵐ in refuatõe
nã resuscitatio ⁊ generatio sil2 ẽ ad esse
cõpositi nõ ad eẽ aie nl corporis. pteª
ẽtitates ptiũ pñt existere corrupto
cõposito. g° distinguũt real2 a coposito
cõntia ẽ euidẽs. s3 ãtecedẽs p3 ex. vii.
meta. c°. ultimo. de ista sillaba. ab. qa
corrupto. ab. pñt seorsũ manere. a
⁊. b. sil2 de quolz cõposito. q2 partib3

eius nl real2 nl saltẽ ap intell3 ⁊ ĩ sua
rõe repugnat manere: nõ manẽte toto
cõposito. pteª. cãe itrisece q̃ sũt eẽ cõ
poiti aliqd cãnt. nõ se. nec altera alterã
p3. g° aliud. s. cõpoitũ. s3 oẽ cãtũ real2
distinguit a cãis. q2 nl cãt se ips3 ut hr
g° ⁊c̃.. pteª. ois ppria passio ⁊ opatõ
hẽnt sbũs cui insunt per se po illud nõ
ẽ mª nec forma. p3. g° aliqd. illud ẽ cõ
positus. pteª. si nõ. g° totus per se unũ
non est magis unũ q̃ unũ aggregatõe
cõns ẽ fl'm. viii. meta. g° ãtecedẽs. p
cõntie. q2 unũ per accidẽs est magis u
nũ q̃ unũ aggregatiõe ⁊ minus unũ q̃
unũ per se. s3 unũ per accidẽs non est
tantus sue ptes. g° mltomagis nec unũ
per se. mior p3 ex. vii. meta. ubi dicit
q in hoc est hõ albus aliqd unus. q2
albedo inest hõi. q2 non esset tale totũ
nisi inforãret. non sic unũ aggregatõe
Confirmat. ultimo per ari. p° phi. ubi
ex intẽtione dicit istud. p° ei mouet du
bitationes. d. h3 ãt dubitationẽ de pte
⁊ toto. utrũ unus aut pla sunt ptes ⁊
totus. seqt ⁊ soluit. ⁊ si totũ unũ utrũq3
i. si utraq3 pars est unus ⁊ idẽ cũ to
to. est. s. totus sicut indiuisibile. quoniã
⁊ eadẽ eisdẽ. i. tunc partes erunt idem
inter se. sicut sunt idẽ toti. q̃re sequit
totus esse indiuisibile cu3 non hẽat di
stinctas partes. At uero si totus ẽ sicut
unus indiuisibile nullus erit q̃ntus l q̃le
qđ. s. est absurdus. hoc idẽ hẽt. vii
meta. caplo ultimo expsse de ista silla
ab. ut iã pallegatus est. Sed contra
istas q̃stiones insiat. primo per comẽ.
p° phi. ubi uidet dicere q totus ẽ aliud
a qualibet parte non tamen ab oibus
pteª. ad idẽ arguit. Aureolus. q2 si sic
g° diffinitio non dicit totas q̃titates dif
finiti. cõns ul' falsus manifeste. pbatõ
cõntie. q2 tunc in cõposito essent tres
res. s. materia ⁊ forma. ⁊ illa tria enti

tas quã ponis. diffinitio aũt non ẽ nisi due res. s. materia ⁊ forma. ul' genus. drã. Cõfirmat'. q2 s3 aris. for. nl' aliud ẽ q̄ aialitas ⁊ rõalitas que sunt in eo q̄titas. ptr^a. si sic. g° forma unier' m^e mediante illa entitate. cõns est falsus. q2 tũc uita unire' uiuo mediate. ⁊ per cõns circularitas erit magis intrinseca circulo q̄ uita uiuo. q2 ista non unitur circulo per medius. sequi' etiã pcessus infinitus. q2 inter materiã ⁊ illã entitates erit alia qua mediãte unit' sibi. ⁊ sic ulterius in infinitus. Alius quidẽ argu it sic. q2 si sic g° ternari^s erit quaderna rius. qd'est euidenter falsus. cõntra p bat'. q2 tunc trinarius ultra tres unitates que sunt ptes eius h3 aliquã q̄tã quã tu ponis a ptib3 que est entitas totius. s3 quarta unitas addita tribus facit quaternarius. igit' ternarius erit q̄ ternarius. sil'r põt pbari q quaternarius sit quarius. ⁊ sic de aliis. S3 iste instantie non cogunt. R^o. g° ad pmũ comen. dicit' q cometator nõ distiguit ibi inter illud qd'est per se ⁊ qd'necessario cõcurrit. Sic aũt se h3 unio ptium ⁊ esse totius q̄ necessario concurrit nõ tamẽ o3 q sint idẽ. Ad sm de diffinitione dicit' uno mõ q diffinitio dicit totã q̄ditatem diffiniti nõ cõprehensiue sed explicatiue. quatinus explicat pncipia essentialia intrinseca diffiniti. al'r dicit' q diffinitio est quoddã totũ hẽns partes sicut ⁊ diffinitus. sicut g° ptes diffinitionis se hẽnt ad ptes diffiniti sic totũ ad totu3. ex. vii. meta ut sic tota diffinitio sit aliud a suis partib3. sicut totu3 diffinitu3 aliud a suis ptib3. g° diffinitio totas essentias diffiniti indicat. al'r dicit' q diffinitio dicit totu3 diffinitus significatiue. p quãto genus ⁊ differentia significant totu3. licet sumant' a pte. sm aris. v. meta. Ad confirmationes. nõ legi nec credo phũs hoc unq̄ dixisse. q2 indiuiduũ aliud addit super spetiem ⁊ genus. al'r non esset inferius. ul' dato q sic uerũ est explicatiue ut prius. Ad tertius, pcedit ex falsa imaginatiõe nõ eis forma unitur materie mediãte entitate totius cum illa sequit' unionem. sicut effectus cãs suas. nec illud qd'addit est, pprie dictu3 q2 tũc uita unire' uiuo mediate. Nã uita nõ est forma q̄ unit' sed est magis esse sequens uniones aie cum corpore. q2 uiuentib3 est esse. po de aia. Ad sm dicendu3 q nõ omnis unitas addita facit aliũ numerũ. sed unitas partialis ⁊ materalis qualis nõ est unitas totius. S3 occurrit dubium a qua unitate numerus sit unus. dicitur q ab ultima unitate: ita q omẽs alie sunt partes materiales. Sola aũt ultia est formalis ⁊ complectiua oĩu3 aliarũ Contra. q2. v. meta. caplo de toto dicitur q in quibuscũs positio non facit differentias in sbã ul' figura ibi dicit' oĩs non totu3. exemplificat in liquidis ⁊ numeris: g° si p^a unitas fiat ultima ⁊ econuerso nulla fiet differentia in sbã numeri. qd'esset impossibile per te. q2 tunc ultima unitate mutata cum sit per te specifica ⁊ formalis fieret alia forma. ⁊ p cõns alius numerius. ul' forma sic. q2 si sic g° ultima unitate mutata mutabitur subã numeri. cõns est falsum. Tũ q2 ẽ cõtra aris. ubi supra. Tu3 q2 per solam mutatiõnẽ relatiõis ordinis fieret alid' ⁊ aliud absolutu3. qd'est falsus. In ptib3 ãt hois non est sic. q2 ibi nõ est mutatio ordinis sine mutatiõe alicuius absoluti. cõntia p3 ex pdictis. ptr^a. oẽs unitates cõstituẽtes numeru3 possunt esse equẽ pme natura ⁊ tpr. puta si multa indiuidua eiusdes spetiei simul crearent'. quero g° quomõ una earu3 est ultima: non hẽs dicere. si dicas q ultimo

g 3

accipit a numerante. Cõtra. qr possum facere ecõuerso. ⁊ erit pᵃ. q̃ fuit ultia. ꝑteᵃ. forᵃ ẽ in materia alioqn nõ fieret unum p se ex eis sꝫ tantum esset iuxta poᵃ eorum. sꝫ ultima unitas nõ ẽ i aliis sꝫ sunt distincte. gᵒ ultima unitas non ẽ forma aliarum. dicendum est gᵒ alr ꝙ in numeris est considerare unitatẽ i duplici genere. qr quedã sunt unitates materiales. quedã formales. Exemplum in quinario sunt quinqꝫ unitates materiales. ex quibus materialr integrat̃. ⁊ est unitas a qua quinarius est unus numerus spetie. hec unitas est sua forᵃ specifica uł passio sequẽs formã. sicut hõ est unus sua forma uł unitate consequente ut passio suam formam. ⁊ hec unitas non põit numerũ cum qnqꝫ materialibus. qr nõ est materialis. hec est unitas totał a qua totum dicit̃ unũ denõiatiue ⁊ in ꝯo mõ dicendi per se. hec aũt unitas propria quarii est innõiata sic. a. silr in aliis spetiebꝫ numerorũm Stat gᵒ sexta cõclusio. Septia cõclusio sit ista. Entitas totius cõpositi ex materia ⁊ forma alia ab entitate partium est entitas absoluta. hoc ꝓbat̃ p rões ꝑcedentis conclusionis. Tũ qr generatio non est per se ad respectum. nec corruptio a respectu tantum. Tum qr cause absolute ⁊ maxime intrinsece nõ cãnt ꝑcise aliquid formalr respectiuum. qa absoluta non sunt ptes essentiales respectiui. materia aũt ⁊ forma sunt cause intrinsece absolute cõpositi. ꝑteᵃ. Si non gᵒ omnia entia cõpoita sunt unius generis. cõns ẽ euidẽter flꝫ. cõntia ꝓʳ qr respũs a respũ intrinseco aduenięte qualis esset iste nõ distinguit̃ genere. Cõfirmat̃. qr oia entia essent formalr respectiua. qd' tãꝙ incõueniẽs cõcl'dit phũs q̃rto meta. cõtᵃ op. de ueritate apparẽtiũ. ꝑteᵃ. si nõ gᵒ nullũ cõpositum per se est unũ cõns ẽ flm gᵒ antecedẽs cõntia ꝓbat̃ qr ille respũs essentiał dependentie nõ sufficit ad unitatẽ per se. qr est in uno per accidens. Accidẽs eim essentialiter dependet ad sbũm cũ quo facit unũ per accidẽs. Cõtra istã conclusionem arguit Aureolus. qr esse absolutum põt deus facere existere sine qᵒ cũm alio a quo realr distinguit̃. sꝫ compositum est aliquid absolutum p te ⁊ distinguit̃ realr a materia ⁊ forma. gᵒ cõpositum põt existere sine materia ⁊ forᵃ qd' est euidenter falsum. qr tunc aliquid esset ignis uł igneum sine forma ignis Rꝫᵒ. ad maiorem q̃ est uera. si illud absolutum sit prius non dependẽs essentialr ad aliud. ⁊ sic in ꝓposito deus põt facere materiã ⁊ formã sine cõposito. sꝫ tunc minor est falsa. qr cõpositũ ẽ posterius. Contra. gᵒ deus nõ possꝫ facere accidẽs sine subõ. qr est posterius ⁊ essentialr dependẽs ad subũm. Rꝫᵒ. nõ est simile qr accidẽs non hꝫ sbũm ꝓ cã intrinseca. sicut cõpoitum hꝫ materiam ⁊ formam. Nullus aũt effectus depẽdꝫ simplr essentialr ad cãm extrinsecam ꝑ terꝙ ad ꝑmam ex eo ꝙ oẽs causalitatẽ extrinsecã põt supplere sine cã ꝯa. Nõ sic de intrinsecis. Cũ cãe intrinsece icludunt ipfectiõnẽ. iõ addo ad expoiõẽm illã ꝙ non est uerũ si sit posterius essentialr ⁊ intrinsece cõstitutum ex absoluto ꝑori. Octã cõclusio sit ista entitas cõpositi disticta a ptibꝰ ẽ forma totiꝰ q̃ est quiditas. Ad cuius euidentiam declaro qnqꝫ per ordinem. Primum dictum est ꝙ forma totius non est alia forma a forma ptis. puta ab aĩa i hõie q̃ sit superueniens ⁊ aliqd ipius totius. dicat̃ aũt esse totius qr perfectius cõstituit cõpositum ꝙ forma ptis. ꝓbatõ hꝰ qr tunc in hõie esset alia forma cõstituens homiem que esset perfectior anima

itellectiua qd'est absurduꝫ ponere. ſꝫ dictuꝫ est ꝙ forᵃ totius nõ ẽ aliqd' me diũ uniẽs materiã forme ad cõstituẽdũ p ſe unũ. ꝓbatio hᵒ. qꝛ q̃rereẗ de ipa qũo facit p ſe unũ cũ mᵃ ⁊ forᵃ ptis. qa non est dare aliqd' mediũ ſꝫ uł ipa ex ſe uniẗ ⁊ stãdũ fuit in pᵒ. ł erit ꝓcessus in infinitũ. Tertiũ dictũ est ꝙ forma totius nõ est aliq̃ forᵃ ultra formã ptis qi pstitẽs materiã ⁊ formã. ꝓbatio hᵒ qꝛ oẽ qd'pficiẗ ab aliq̃ una forᵃ hꝫ rõꝫ unius pfectibił. ſꝫ mᵃ ⁊ forᵃ ptis nõ sũt hᵒmõi. Tũ qꝛ alterlᵒ rõis. Tũ qꝛ unuꝫ est ꝓpriũ pfectibile aliud actuſ pfectuᵒ ⁊ hec est rõ q̃re faciũt unũ p ſe ex viii meta.. gᵒ materia ⁊ forᵃ nõ pficiunẗ ali qua una forᵃ cõi. Quartũ dictũ est ꝙ forᵃ totius est ipa tota natura siue qdi tas constituens totum entitatiue. ita ꝙ non ẽ forma informans . ſꝫ forma qua ſupposituꝫ est ens quiditatiue. nõ ſic i telligẽdo ꝙ forᵃ totius ſit cã ipius toti us qi cãns totũ cũ mᵃ ⁊ forᵃ ptis. ſed ẽ ipm totũ pcise ⁊ absolute consideratuꝫ qũo loqẗ Auic. v. meta. ꝙ eqnitas ẽ tã tũ eqnitas. Quitũ dictũ ẽ ꝙ forᵃ totiᵒ ẽ alia realꝛ a forᵃ ptis. qd'pꝫ ex hĩs. ⁊ ex. vi. cõclusiõe. qꝛ totũ dicit aliã ẽtita teꝫ. ſi illa entitas est forᵃ totius. gᵒ ⁊ c̃. Sed cõtra arguit aureolus q̃ro inquit. qũo imaginaris illã entitatẽ. aut ei ſic ꝙ ipa fundeẗ ſup materiã ⁊ formã p tis. aut ſic ꝙ solũ ſup materiã. ita ꝙ mᵃ ſit eius pncipiũ ſbium ⁊ forᵃ pncipium formale. nõ pᵒ qꝛ tũc forᵃ in cõposito entificareẗ ⁊ qdificareẗ, nõ aũt entifi caret. qd'uideẗ fłm. nec ſoᵒ. qꝛ effectᵒ formalis nõ differt a forᵃ. ſꝫ forᵃ illa to tius p te ẽ effectus formalis. gᵒ nõ dif fert a forᵃ cᵒ ẽ effectus. Sꝫ ista poitio peccat multiplꝛ. Tũ qꝛ q̃rit fundamen tũ illius cuius nõ est ꝓpe fundamentũ tuꝫ qꝛ esto dico ꝙ fundamẽtũ eius nõ ẽ mᵃ ⁊ forᵃ. nec alteruꝫ eorũ. ſꝫ ejuſ fun damentuꝫ ꝓpiuꝫ ⁊ ꝓximuꝫ est eiᵒ ſuppo ſituꝫ uł cõposituꝫ. qd'ꝓbatũ ẽ esse ali u.ꝫ a ptibꝫ. oĩ eiꝫ enti formali respõdet adequate aliqd'qd'uł qs. ſicut huitati hoc qd'dico homo. non corpus uł aia ⁊ hoc dato totus ꝓcessus rõis est nłs. tuꝫ etiã qꝛ dato ꝙ fundamentum eius esset materia· forma aũt pncipium foᵃle nihil ꝓbat. Assumit eiꝫ fłm quando di cit effectus formalem nõ differre a for ma. oĩs eiꝫ effectus realiter distinguitur a ſua cauſa. qꝛ nihil cãt ſe. bene tamẽ concedo ꝙ effectus formalis non ſepa ratur a forma. ſꝫ nõ ſeqẗ gᵒ non distin guiẗ. Sic ad questionem.

Ad argumenta principalia

Ad primum. cum dicitur quãdo aliqd inest duobꝫ. ⁊ c̃. cõcedo maiorẽ q̃do uniformiter illud inest duobꝫ. ⁊ tũc mi nor ẽ fᵃ. qꝛ generari cõueit forᵉp acci dẽs cõposito ãt p ſe. Cõtᵃ. pp qd'unũ qd'qꝫ tale ⁊ illud magis. ſꝫ cõposito cõ uẽit generari p forãꝫ. gᵒ ⁊ c̃. Rᵒ mĩor ẽ fᵃ gn imo forᵉ cõpetit generari pp cõpo ſitũ ut ostẽſuꝫ ẽ i corᵒ q̃stionis. Ad ſꝫ cũ diciẗ ꝙ p ſe ⁊ p aliud opponũẗ. ista est uera ſi per aliud intelligas ꝙ nõ ẽ aliqd eius. tunc minor est fᵃ. tuꝫ qꝛ ge nerari non cõueit cõposito p formam. ſed magis ecõuerſo. tuꝫ qꝛ dato ꝙ ſic forma est aliqd cõpoiti: qd'ãt ſic cõue nit alicui p aliud non tollit perſeitateꝫ. naꝫ uiuere per ſe cõuenit hõi. ⁊ tamẽ per partem. ſ. per animam. ſicut dicitur qnto meta. caplo de p ſe. Silꝛ est de in telligere qd' cõuenit homini p animaꝫ ut ibidem habeẗ. ad tertium cõcedo cõntiaꝫ qꝛ utrunqꝫ taꝫ generari q̃ cor rũpi p ſe cõuẽit cõposito. Cũ arguis ꝙ illud qd'cõuẽit alicui p ſe pᵒ nõ cõpetit ſibi rõe alteriᵒ. ⁊ c̃. uerum est rõe alteri us qd'nõ est aliquid eius ⁊ hẽt rõnem

quod. Materia antes ratione cuius cõ uenit composito generari habs rõnem quo. ⁊ est aliquid compositi. ut ps eẽn tialis eius. Cõpoito ãt cõueit generari ⁊ corrumpi ut quod. ad quartũ nego cõntiã. ad pbation . cũ dicit ꝙ unitas generationis requirit unitatem. g° ma gis magis. Dico ꝙ fit fallacia conse quentis. ponendo antecedens. qr non omne magis unum est magis terminus qr tunc punctus maxime esset generati onis terminus per se primus. qď euidẽ ter falsum est. ⁊ contra aris. tertio meta ubi dicit ꝙ punctus ⁊ superfities ⁊ li nea ⁊ huiusmõi sunt ⁊ non sunt sine ge neratione ⁊ corruptione. Sic igit ter minatus est tractatus questionũ de pn cipiis nature. deo gratias amen.

Laus sit deo in trinitate ⁊ beate marie genitrici eius. beatoqꝫ francischo pa triarcha seraphico.

Attende igitur lector qui legis ꝙ siqs benedictum est in questionibus supra dictis ab arte doctrine Scotice ꝓcessit cuius uestigia quantum potui ⁊ quãtũ ipm capio sum secutus. Si autẽ aliqd maledictum uľ doctrine dicte cõtrarium reperias. uľ repugnans. mee imperitie ascribatur. Quod si uero aliquid tale ibi continetur nunc pro tunc reuoco tã ꝙ dictum fuerit ignoranter puta quia ignoraueram mentem Scoti.

Deo gratias Amen. Finis.

Expliciunt conclusiões triũ principio rum naturalium Antonii andree.
Sequitur tabula dictarũ cõclusionum.

Tabula.

Deo gratias.

For^a litates. an. and. ꝫ uiā doc. subtil

NS inq̈tū ens māifestū ē quoīaꝫ ē p^a ꝙqd ē nō heni qd ē ſꝫ ꝓn^m c^9 ſꝫ hentis qdē in idētitate ⁊ distinc^e ꝓ ꝙ qd ē ab oī alio ꝙqd ē ex na^a rei ꝑscru tādū ē. ⁊ qꝛ i istis freq̄nter uti^r uerbis a liqḃꝫ nō usitatis uł notis cuiꝫ hāc me tha^m audiēs q^otiēs hec noīa dicā^r ⁊ qd significēt nō ē ꝓtermittendū. Et p^a iq si^r q̄ occurrit ē cir^a hūc tiuꝫ res ⁊ qd sit res. ⁊ qd tu uocas rē. qd sit eē idē rea^r Quid sit distin^o real. Quid formalis. Quid ireal̄ ꝑ eē idē for^a l̄r. Quid ꝑ eē distincta for^a l̄r. Quid distin^c formalis. Quid eē idē ꝓo^o diccēdi ꝑ^e. Quid ſo qd ꝫ^c qd q̄rto. Quid sit qditas. Quid sit mōus itrīsec^9 qditatis. Quid ꝓdica^o idē dica. Quid id:tio absolta. qd id:tio re latia. qd ē eē idē idiui^e relatia. Istis eī tis frequēter uti^r i hac methe^ca g^c ē ti bi ualde nece^m ꝙ i isto li^o ꝙꝫ significa tōeꝫ tiorū nō ig^r rare ꝓcures. Igno^a āt tiorū mł'tos decip. ⁊ mł'tos errare ꝑ misit. ⁊ hāc metha^m cōtēpnere q distin ctōes ex na^a rei negāt ⁊ ꝑ itell'ꝫ eē pos sibilē imo necessariā absꝫ reali distincti one clare uł't ostēdere. Prio a tio q ē res ē īcipiēdū. qd tu itelligis ꝑ rē. Rē uocāt nōnulli ꝑ mōs substrati. Alii per mōs ꝓdicati. Alii u^o ꝑ mōs cōstituti re sultātis. ꝑ mōū substrati sic itelli^c ꝙ sic m^a ⁊ for^a. ⁊ o^a accidē^a q̄ exiſtūt ſbie i ꝙ titate sunt ꝙta ⁊ extēsa unica ꝙtitate correspōdete uł ꝑ mōs sbst^a ti ⁊ sbi. sic ī sor. ē qi ꝑ mōs subst^a ti ⁊ sbī qdā mō^9 itrīsec^9 q di^r res siue realitas. a q̄re l' re alitate rea^r o^a q̄ sūt i sorte ⁊ sorteitas. ⁊ būitas. ⁊ alitas. sbā. ēs. ⁊ oēs drē. ⁊ oēs p^e pa^c nes oiuꝫ p^e iclusorū i sor. Nā sicut sor. ⁊ hō. rōale. ⁊ al'. ⁊ sic de oibꝫ q̄ sunt in sorte. dicūr ēs unica ētitate ⁊

qditate ētis i uno idiuiduo entis corre spōdēte oībꝫ q̄ sūt i sorte ꝑ mōs ꝓdica ti sic o^a ꝓdicata dicūr res ab una reali tate ⁊ una re correspōdēte eis ꝑ mōm substrati ad quā realitatē trahūr oēs q ditates ⁊ drē ⁊ pa^c nes earū p^e incluse i sorte. uirtute agentis ⁊ ꝓducentis.
Ampli^9 at alii uocāt rē ꝑ mōs ꝓdicati. s ꝙ oē ꝓdicatū poitiuꝫ di^r res. ⁊ sic acci piēn^o rē. res cōuerti^r cū ēte iꝙ^m ēs qd' ē sbūꝫ h^9 metha^ce. qꝛ ipa qditas ētis sic itelligē^o rē nō tātū res. ſꝫ ēt drē ⁊ pa^o nes ⁊ a^e qditates a qdita^e ētis. imo oē poi^m est res realiter ⁊ res ⁊ ^c poitiuum con uertun^r. ⁊ res i ista signi^e nome equo cū. cū eēn^r oē poi^m sit res. ⁊ ^c acci^o re res sūt q̄cūꝫ hent aliq̄ disti^m ext^a itell'm ex na^a rei. ⁊ i ista signi^e capiūt rē oēs argu ētes cōt^a for^a lē distin^m. ⁊ decipiūr. ut ītra ꝓbit. qꝛ capiūt rē ꝑ oī poit qd' ē ext^a nł ⁊ ꝑ cōns cōtra for^a li cōcidūt ꝙ ubicūꝫ ē aliq̄ nō idēti^s uł distītio ex na^a rei ꝙ ibi ē dist^r rea^r. ⁊ māifestū ē ꝙ bene se^r accipi^o i i^a signi^e rē ꝑ ut ē nome ipu^m ad signi^m oē poi^m qd' ē ext^a nł qd' nō ē nome uni^a ſꝫ eq^m ut fuit s^a dictū. n^c pōt eē sbūꝫ ai:c^9 icie. sic capic^r re isto^a res ⁊ ēs cōuertūr ⁊ q̄ distin^e ētitatie ⁊ poi^e distin^r rea^r. ſꝫ i i^a signi^e inuētores for^a litatu ⁊ disti^s ex na^a rei ⁊ ātiq ꝓhi ⁊ mo deri nō itēdūt. n^c i i^a signi^e i meta. ac^r res isto^o. imo sig^em nōis h^9 qd' ē res oio abs cim^9 a cōsider^e nrā. n^c uolum^9 uti in aliq^o qd nōīe q̄ est res in tali significatione.
Ampli^9 ꝑ tertia significatiōe accipitur res ꝑ mōm cōstituti resultātis sicut p^a ⁊ suppoitū. accipiūr ꝑ mōs toti^9 ⁊ ꝑ se entis ⁊ existētie ꝑseitate tertii mōi. un de aīa nō dicir p^a nec suppoitū nec cor pus dicir p^a. ſꝫ totus resultās ex aīa ⁊ cor^e dicir p^a. sicut qditas generis nō di cir res. nec drā dicir res. ſꝫ drē aliquid rei. nec sunt res in recto. sicut aīa. ſꝫ ali

gd rei in oblico. ſ; conſtitutū ex gene re ⁊ dr̄a ſicut ipa ſpēs uł indiuiduū in cludēs oᵒilla dicit̄ res in recto. ſicut aīa nō ē pſona in recto ſ; aliqd pſone i oblico. ⁊ ſilr nec corᵒ. ſ; totū cōpoitū ex aīa ⁊ corᵉ dicit̄ pᵒin recto. ⁊ ſi q̄ras qs iſtorū mōrū accipiēdi rē ē magis ppᵒ. Rᵒ. ⁊ dico q qlibs iſtorū pōt eſſe uerᵒ uł ē poſſibił. q̄ noia ſignificāt ad placitū. ⁊ iō unus pōt iponere hᵒ nomē res ad ſignificandū aliqd ſubſtrau ⁊ ſbi. ⁊ alius p mōs p̄dicati. ⁊ ut cōuertitur cū oi poſitiuo. ⁊ alius p mōs cōſtituti reſultātis. Secūdus āt mōus ut dcūs ē abicit̄ a modernis phis ⁊ āt q̄s qui ponūt diſtinctiōes ex natura rei abſq; diſtinctiōe reali. poſſibile ē āt ipis uti i p̄ma ⁊ tertia ſignificatiōe. ſ; q̄ magis ſint ppa pᵃ uł 3ᵃ. ſerit̄ q 3ᵃ ⁊ in illa ſignificatiōe hᵒ noie res uolumᵘuti ut in pl̄ibs in iſta methaᶜᵃ. lic; pᵃ oio nō abſtrat̄ a cōſideratiōe huius methaᶜᵉ. 3ᵃ tamē eſt magis intelligibilis.

Deinde nota quid ſit diſtinctio realis.

Manifeſtū ē āt q illa diſtinᵒ q̄ hs p fundamēto ⁊ tio rē. ⁊ nō p fundamēto aliqd rei. ⁊ p tio aliqd rei ē diſtiᵒ reał. Et ſi q̄ras. quō potero cognoſcere q aliqd ē res ⁊ nō aliqd rei. da mihi aliq̄s reglas p q̄s hec poſſum uidere Regas te p iſtas. Prima regła indiuidua ab inuicē ſepabilia ⁊ mutuo qlibs illorū ē res. ⁊ nō aliqd rei reſultās ab ipis. Exēplu; in partibᵒ cōpoiti ex corᵉ ⁊ aīa. ⁊ ſic de oibᵒ aliis ſinglaribᵒ quorū qdlʒ pōt per ſe exiſtere pſeitate tertii mōi. Secūda regła ē q ſinglaria quorū unū pōt exiſtere per ſe perſeitate tertii mōi ſine alio ſ; nō ecōtᵃ. qᵒlibs illorū ē res ⁊ nō aliqd rei. Exēplū de fundamēto ⁊ relatiōe. ⁊ ſbō ⁊ accidente ſecūdū ōnᵃ nature. Tertia regła ſingularia uł īdiuidua qᵒrū unū nō pōt exiſtere p ſe perſeitate tertii modi ſine alio nec ecōtra quolibs illorū ē aliqd rei ⁊ nō res. Exᵐ. in forte eis eſt indiuiduū ētis. ſbē. corporis. aīał hoīs ⁊ quolibs illorū eſt aliqd rei ⁊ nō res. ſ; reſultās ex oibs iſtis ⁊ per ſe icludēs iſta eſt ipa res uera ⁊ tota. Semper āt i his tribs reglis feci metionē de ſingularibs ⁊ īdiuiduis ut p̄uarē me ab ułibs. q̄ ſepabilitas ułiū a ſinglaribs nō cōcl̄dit diffinitiōes realē inter illa. Vlia nāq; ⁊ p̄ora ut cōpāt̄ poᵒrialbs ſinglaribs nō ſūt res ſ; aliqd rei ſūt tātū. ſ; unū ſignificare icldēs oᵃ p̄ora uſ; ad ēs ē ipa res p ſe uᵃ perſeitate tertii mōi. ⁊ ſi arguas īdiduū paternitatis nō pōt eē ſine īndiuiduo filiatōis ⁊ ecōtᵃ. gᵒſūt una res ⁊ ſic qlʒ ē aliqd rei ⁊ nō res. Rᵒ. q qᵐē ex ſe nō repugᵃt. ſ; hᵉ ē p accidēs rōe ti q̄ ē fundamētū re l̄ois. nᵒhēnt eē i eodē ſbtie. ſ; ſilr i re alr diſiūctiſ. iſte āt rle nō patiūt̄ iſtātiā i abſolutis nᵒicōpāto abſolᵗta ad rᵘᵃ. Ex his palā ē cuilʒ qd ſit diſtigui reaᵉ ⁊ qd idē realr. q̄ ubicūq; ē res ⁊ res ibi iᵃdiſtinᵉreaᵉ ſ; ubi ē res ⁊ aliqd rei ⁊ nō res ibi ē idētitas reał. ex hᵒiferit̄ ul teriᵘq res fūdat̄ ſup cōcurſu plurī poſitiorū qᵒrū nullū ē res ſ; aliqd rei. nulla ei res hʒ cōceptū ſuū ſiplicē. ſ; hs cōceptū reſolubilē i pl̄a qᵒrū qlʒ ē aliqd rei ⁊ nō ipa res adeq̄te. nᵒdᵒq ois res ſit cōpoita ex pl̄ibᵒ q̄ itelligētia eēt cōpoſita: ſ; dᵒq ois res i recto ē cōſtituta ex pl̄ibᵒ aliqlbᵒpoītis qᵒrū nenᵐilloꝛū pōt eē res. ſ; aliqd illiᵘrei differēs ab ipa ſicut parciale a totali.

Quid ſit formalitas ſiue quiditas.

Nunc āt circa huc tius forᵃlitas ſiue quiditas quid ſit ⁊ quid non ⁊ quotiens dicatur eſt inſiſtendum.

Omne illud ē formalitas uł qditas qđ idē ē qđ additū alteri uariat rōes eius formalē. s. cōstituēti ex illo cui addit᷑. ł p se ē iclusus i rōe formali alicui⁹. Ex p⁹seq᷑ q̄ oēs drē supiores ⁊ medie ⁊ specifice spectāt ad qditatē. qꝛ addite qditati cōtrahibili uariāt rōes formalē cōstituēti. Cor⁹ᵐeis ⁊ icorporeū addita sbē uariāt rōes formalē cōstitutorū p iᵃ
Ex h⁹seq᷑ q̄ drē idiuiduales nō sūt qditates nec formalitates. cū nō uariēt rōes formal᷑ cōstitutorū p illas. imo cōstituta p illa sūt eiusdē spēi. Ex ħo seq᷑ q̄ oē cōtrahibile p se p aliquā drāꝫ cū q̄ᵃfacit p se unū ē qditas siue forᵃlitas. ut p⁹qditas ⁊ pᵐcōtᵃhibile sit pᵃ qditas ⁊ pᵃforᵃlitas oīo sicut ēs iqᵐēs
Deide generalissimū. ⁊ sic descēdendo usꝫ ad spēs spālissimā q̄ ē ultia qditas p se icludꝭs oēs supiores i linᵃ p̄dicāli.

Quid ē idem formaliter.

Dhuc āt qd ē esse idē formal᷑ alicui ⁊ qd nō. dicit᷑ q̄ eē idē forᵃliter ē q̄ quādo unū i p̄o⁹dicēdi p se icludit᷑ in alio. ita q̄ si unū istorū diffiniat᷑. alterū istorū essꝫ diffinitio sua ł saltes ps diffinitiōis. uł q̄do pła inclūdūt unū. ita q̄ si iᵃpła diffinirēt᷑. illud unū essꝫ diffi⁹ illorū nł̄lo a⁹qditatie supaddito. hec sit descrip⁹ei⁹qđ ē eē idē forᵃl᷑ Exᵐp̄ hō idē formal᷑ alī. ⁊ rōnali. qꝛ p se sunt illa iclusa in eo tāq̄ p̄nᵃdiffinitiua hōis. Exᵐfi. Sor. ⁊ Plo. sunt idē formal᷑. qꝛ eadem qditas ⁊ diffinitio ē per se inclusa in eis. Palā āt q̄ p̄mus mōus idētitatis formal᷑ differt a ħo in duobꝫ. p⁹ qꝛ illa q̄ sunt idē formal᷑ p p̄mū mōꝫ necessa⁹sunt idē forᵃliter ⁊ real᷑. sicut icludēs ⁊ inclusus. ut hō ⁊ aīal rōnale. q̄ etiā sic sunt idē formal᷑ q̄ sunt idē etiā real᷑. sꝫ q̄ sūt idē formal᷑ q̄ ābo includūt eādē qditatē nō oꝫ q̄ si sint idē formal᷑ q̄ p̄p hoc sint idēꝫ real᷑. sicut sor. ⁊ plato. sꝫ q̄ drāqꝫ sūt idē real᷑ ⁊ forᵃl᷑. q̄drāqꝫ aut nō ut pꝫ. d²ūt ēt ħ⁹. qꝛ i aliq⁹p⁹qꝛ q̄ sic sunt idē forᵃl᷑ p pᵐmōꝫ. unū ē poᵃlis ps uł cōtrahibił. ⁊ aliud ē cōtrahēs ł actual᷑. p̄mū u⁹qđ resultat ex illis ē illud qđ sic includit illa. pbi tamen moderni utuntur per esse idē formal᷑ p̄mo⁹⁊ nō ħo⁹⁊ isto modo ut intendimus.
Sed habꝫ dubitatiōeꝫ. Utrū iter illa que sunt ideꝫ formal᷑ sit aliq̄ no idētitas. dicitr q̄ sic. ꝓbatur. qꝛ ille se habent ut includēs ⁊ inclusus ut partiale ⁊ totale. ⁊ ex hoc infertur q̄ in his q̄ sic sūt idē forᵃl᷑ possunt mł̄ta ptā con uēiri nisi uni ⁊ repugnare alteri. Rō qꝛ includēti ⁊ incluso seu constituēti ⁊ constituto. ⁊ toti ⁊ pti nō cōuēiūt adeq̄ta eadem parti predicata. uni eis cōuenit q̄ sit potētiale alteri non. imo actuale uni. nisi q̄ sit constitutus ⁊ cōstituēs ⁊ alter non. ⁊ sic de aliis.

De distinctione siue non identitate formali.

Dnc de nō idētitate formali ⁊ formali distictiōe. dicēdū de descrip͑ forᵃlis distictōis ⁊ nō idētitatis. descriptio g⁹eius sit hec. Ois qditas p se ⁊ p̄o⁹includēs aliquā qditatē nec in ipsa inclusa formal᷑ distinguitur ab ea ex quo nec ē includēs nꝫ inclusus nō ē idē formal᷑ cuꝫ illa pꝫ p suas oppositionē de formali idētitate. Ex q⁹pꝫ q̄ oia decē genera. ⁊ oia in ipis p se inclusa necessa⁹formal᷑ sunt distincta. Oēs ēt differentie eiusdē generis siue oppositi ue siue subalterne formal᷑ distigunt cum oēs ut supra dictū ē habeāt cōceptū simpl᷑ simplicē. ⁊ oēs spēs ei⁹dē p̄dicamēti ut sbē ł qditatis q̄ nō hēnt idē ge⁹subalternū ꝓximꝫ. qꝛ tłes hēnt diuersas diffinitiōes ⁊ qditates p se iclusas que abinuicem sunt distincte.

Amplꝰ āt ista descripᵒ distictiōis forꝛ̄lis assignat̄ sic. oīs qditas q̄ nō est cōpossibil' alteri qditati necessaᵒ distiguit̄ ab illa formal'r. Rō. qꝛ inclꝫdēs ⁊ iclusū sp cōpacit̄ se i eadē re. s; i plꝛib; possit reꝑiri iclꝛsu; q̄ȝ iclu;dēs. ut al' q̄ȝ hō. Ex hᵒ seq̄t̄ ꝙ illa q̄ sūt disticta real'r nō possūt eē idē forꝛ̄ᵃl'r. ⁊ si dicas duo ididua sūt idē forꝛ̄ᵃl'r ⁊ tamē distigūt̄ realiter. Ad hoc rñdet̄ ꝙ hic loquit̄ de ꝑcisis qditatibꝰ ⁊ predicatis cuius nō sūt Sor. ⁊ Plato ul' duo indiuidua. Uēt āt dubitatiōes qd sit formal' distinctio stricte loquendo ⁊ ꝓprie. Dicit̄ ꝙ est q̄dā relatio que h; ꝓ fundamēto ⁊ t'io. quiditatē seu formalitatē. nō aūt mō; aliquē intrinsecū nec ꝓ fundamētū nec ꝓ t'io. Ex quo seq̄t̄ ꝙ non omnis distinctio ex natura rei est formal' distinctio Et si q̄ras utrū sequit̄ illa sunt nō idē formal'r. gᵒ distincte formal'r. dicit̄ ꝙ nō. ꝙ a non idētitas est in pl'es q̄ȝ distinctio. qa distinctio requirit duo extrema positiua. non aūt non idētitas. qꝛ hō est non idē; formal'r cu; non ente non distinctū. oē ei; qd' est ab alio distictū est nō idē cu; eo. nō tamē ecōtra.

Quid est predicatio primi mōi ſc̄i tertii ⁊ quarti mōi

Amplius aūt ē inq̄rendū qd sit ꝑdicatio ꝑ mōi dicendi ꝑ se. fert̄ aūt a q̄busdā. ꝙ ꝑdicatio primi mōi ꝑ se est quādo formali cōntia sequit̄ ꝙ res significata ꝑ predicatū. ⁊ res significata ꝑ subiectū sunt idē. s; illud non uidet̄ uerū. qꝛ res significata per genus ⁊ differentias est eadē ⁊ tamē non ē ibi ꝑdicatio ꝑmi modi. Ideo ē dictū cuiusdā alterius ꝙ ꝑdicatio ꝑmi modi ꝑ se est quādo formali cōntia ad ꝑdicationē; cōcreti de cōcreto seq̄t̄ ꝑdicatiō abstrati de abstrato. Nec illud uidet̄ uerū qꝛ formali cōntia seq̄t̄ ēs ē bonū gᵒ entitas est bonitas. ⁊ tamē illa nō ē in ꝑmoᵒ ut p;. Sil'r formali cōntia seq̄t̄ hō est risibilis. gᵒ humanitas est risibilitas. ⁊ tamē non est in ꝑmo mō ꝑ se. Tertiu; dictu; est cuiusdā alteriꝰ ꝙ ꝑdicatio ꝑmi mōi ꝑ se est in triplici gradu. ꝑmus in quo ide; predicat̄ de se ipo. Secūdus in quo ꝑs diffiniēs ꝑdicat̄ de diffinito. Tertiꝰ in quo tota diffinitio ꝑdicatur de diffinito. magis tamē ꝓꝑa dicit̄ in quo ꝑs diffinitionis ul' tota diffinitio ꝑdicat̄ de diffinito q̄ȝ in quo ide; predicat̄ de seipo. unde ꝑdicatio primi mōi ſc̄m ꝑnᵃ phy. antiqᵒrū ⁊ modernorū non est ꝑdicatio in recto s; tātū in oblico. unde non est ꝑdicatio dicens hoc est hoc. s; hoc est ex his. qꝛ sep fit ꝑdicatio ꝑtis cōstituētis ⁊ principii intrinseci ꝑ se inclusi de cōstituto ⁊ includēte. ut dicendo homo ē animal rationale. hoc est ex animali ⁊ rationali cōstituit̄. sicut homo ex aīa ⁊ corpore. gᵒ ꝑdicatio ex his in obliquo ⁊ nō est in recto ꝑdicatio dicēs hᶜ ē hᶜ.

De ꝑseitate tertii modi.

Adhuc āt restat uidere de ꝑdicatiōe ſc̄i mōi ꝑ se. que ē q̄ȝ do ꝑdicat̄ ꝓᵃ passio de subō. ut triangulus hēt tres angulos. ul' homo est risibil'. ⁊ differt a ꝑdicatione ꝑmi modi in hoc. qa ꝑdicatus primi mōi est prius subō. hic uᵒ est contra. qa risibile ē posterius hoīe saltem natura. ſc̄o qa predicatū ꝑ modi ē intrinsecu; subō ul' cā intrinseca subi. sed in ſc̄o subiū; ē causa predicati Tertio differt qꝛ ꝑdicatū primi modi ē repibile sine subō nec est cōuertibile cū eo. s; in ſc̄oᵒ est ꝑdicatu; conuertibile ⁊ non repibile sine subō. Differt etiam quarto. qa primi modi ꝑdicatu; nō est scibile nec demōstrabile. qa q̄cqd ē nō demōstrat̄. ꝑdicatu; aūt primi modi est de genere q̄cqd est. s; ꝑdicatum ſc̄i

modi est scibile & demonstrabile de sbõ p p̃dicatum primi modi. In hoc tamen conueniant primi & s̃i modi quia p̃dicata sunt idem cum subiectis.

De tertio mõ dicẽdi p se.

Amplius aũt de tertio modo dicendi p se qui non est pprie modus dicendi p se sz potius essendi. Dicendum q̃ tertius modus ẽ esse solitarium & ab alio p̃cisum Et hoc est esse p se. sicut dicimus. sor. ẽ p se uel solitarie. & ps cõti separata ab alio dicitur esse p se. cõiuncta aũt alteri ã mittit pseitatẽ tertii mõi: quia ãmittit eẽ solitarium. & si queras quãdo ps conti pseitatem tertii mõi acquirit. quid ẽ ista pseitas quam acquirit. uel etiam quid ã mittit quando istam pseitatem ãmittit. Respondetur. q̃ illud ptinet ad p̃dicamẽtum quãtitatis diuisione cõti tiatione linee & ideo differatur usq3 ad speciale tracta tum de quantitate. põt tamẽ ad p̃sens dici q̃ pseitas quã acquirit ps conti p diuisionem ab aliquo est q̃dam determi natio sicut punctus. uel formalis diuisio uel separatio actualis. que est relatio no ua nouiter acquisita & sup punctum in actu imediate fundata. & ãmittere istam pseitatem tertii mõi est ãmittere istam actualẽ diuisionem & separationem que fit quando pars unitur parti. non autem ãmittitur realitas pũcti. sicut fertur.

De q̃rto mõ dicẽdi per se.

Nunc aũt restat uidere de quarto mõ perseitatis. & fertur q̃ quartus modus est ille in quo predicatur actus p fluens a cã formali de effectu formali ut hic interemptus interiit. plorans plo rat. loquens loquitur. & cõsimilibus.

De predicatiõe denõiatiua.

Restat nũc uidere de p̃dicatiõe de nõiatiua quid sit. fertur q̃ ẽ illa i qua p̃dicatum dicitur in esse sbõ in quadam adiacentia. & ex hoc sequitur q̃ ipsum denõiat. ita q̃ solum s̃m nomen hz p̃di catum. & hz appellationem. sicut albedo quando denõiatur in esse sbõ in quadam adiacentia uel inherentia formali. tunc subiectum denõiat & s̃m appellationem sui nõis subiectum dicitur esse albus. Denoians eis & denõiatum eodem noie denõiantur nisi q̃ denõiatum hz nomẽ effectus for malis. & denõians hz nomẽ forme. De nõiatio uero quedã est intrinseca in q̃ p̃dicatum denõians intrinsece adiacet sbõ. sicut albedo subõ uel parieti. Alia ãt est denõiatio extrinseca in qua p̃di catum non ita intrinsece adiacet subõ. nec est unitum rei denõiate. ut color est uisus denõiatione extrinseca a uisione existente in oculo. p̃dicatum ãt denõia tionis aliquando p̃dicatur per accidens de subõ. aliquãdo aũt p̃dicatur de subõ in s̃o mõ dicendi per se. & est idem rea liter cum subõ. sicut risibile cum homĩe. aliquãdo uero in p̃mo mõ. & tamẽ cum hoc p̃dicatur denõiatiue. ut homo est aĩa tus. aliquãdo aũt p̃dicatum denominãs est idem realiter cum subõ nec tamen dem in p̃mo mõ nec in s̃o mõ. sicut de gene re & differentia. & hoc mõ ut fertur ens p̃dicatur de differentiis ultimis quibus est idem realiter nec tamen primo mõ nec s̃o mõ. Nũc ad p̃dicationẽ idẽticã acce damus. in quo ostendo quid sit & quid sit idẽtice idẽtica. p̃dicatio idẽtica dicitur in qua pdicatum & subiectum sunt idẽ oibus mõis & ubi idem p̃dicatur de se ipo. & in qua p̃dicatum & subiectum omnibus mõis sũt idem ex natura rei: ut hec. homo ẽ hõ & dicitur p̃dicatio idẽtica. In qua p̃dica tum & subiectum sunt aliqualiter non idẽ & cũ hoc aliqualiter idem. aliqualiter dico non idẽ quia p̃dicatum & subiectum non sunt idem idẽ titate absoluta. sz aliqua identitate re lata & p indistinctionẽ unius ab altero

Exm. drā idiuidual est idē cū ne a specie idē dico idētitate relata seu respectiua per idētitatē indiuiōis et indistinctiōis. et sil'r gen' cū drā. et istorū ē pdicatō idē tica adiuicē. et isti sunt duo gradus idē tice. s3 dicit q illa sit pdicatio idētice idētica q̄ supponit aliquā idētitatē extre morū cū aliquo tertio cum quo sit idē et pp idētitatē illorū ad tertiū dicunt esse inter se idē. Idētitas āt illorū ad tertium est tantū idētica. s3 idētitas extremorū inter se identice idētica: hoc est extrema idē tica sūt pp idētitatē aliquā extremorū Exm in pdicatis p se de 6o mō. bōitas et ueritas sunt idē pp idētitatē eorum ad subiectū. s. ens cui sunt idē. Exm etiā in pdicatis p accidēs. sicut albū et dul ce sunt idē pp idētitatē eorū ad sbiectū. s ad lac. ex hoc seqt uniformiter cōcludē q pdicatio idētice idētica est illa q̄ sup ponit ante se alias. et ē aliquo de quo loquū tur phi antiqui et moderni p quas tenet ois for a syllogistica q̄ ē q̄cūqz sunt uni et eidē eadē inter se sunt eadē. et tal' est idētitas cōclusiōis in syllō. q2 est idēti tas idētice idētica. q̄ suppōit idētitatē maiorū et miorū ad mediū i pmissis. et si ille pmisse sunt imediate tūc ē pdica o idētica. si āt sunt demōstrabiles. tūc ea rū idētitas est idētitate idētica. In pdi catiōe aūt igit idētice idētica nō ē ima ginādū q sbiectū et pdicatū sunt idē sic q extremū sit extremū s3 tātū sūt idē pp 3m qđ ē cā idētitatis eorū. et p cōns cā ueritatis eorū cōpois. a quo 3o si abstrahū tur iā nō remanēt idē. nec ē pdicao uera et hic ē q multe pdicatōes sunt uere i cōcreto q̄ sunt false in abstrato inter se p pter idētitatē ad 3m. et p cōns eorū idē titas inter se. cū āt abstrahunt a 3o. tol lit eorū idētitas ad illud 3m. et p cōns eorū idētitas inter se. Ista eī idētitate idētice idētica albū ē dulce pp idētita

te3 eorū in lacte. cū āt sumūt in abstra to dicedo albedo ē dulcedo. iā abstra hūt a 3o. s. lacte. nec remanet idētitas illorū ad 3m. g o et illa tollit q̄ ē eorū inter se. et p cōns nō remāet pdicatio uera in abstrato. Et si q̄ras q̄ sit pfectior idē titas an idētica ul' idētice idētica. Rńo q uidet q idētica sit pfectior cū sit pa et cā alterius. et pp qđ unūqđqz tale et ip3 magis. tius ei ma. et mi. porē et p fectiorē idētitatē hēt ad medius q̄ ha beāt inter se in cōmuniōe cū unio eorū ad medius sit cā uniōis in cōmuiōe. ter't āt a qbusdā q infinitus alteri' ex tremi ul' illimitatio tal' q tius sit tran scendēs sit cā idētitatis idētice. sed pri mum plus approbo.

De modis intrinsecis.

Dhuc āt de mōis itrīsecis qd sit et quotiēs dicāt nō ē ptermittēdu3. Mōi intrīseci dicūt q nō uariāt rō3 for malē. Et intelligo hic q mo' intrīsec' additus alicui qitati cōtrahibili non uariat rō3 formalē cōstituti ex illo mō et illa qditate cōtrahibili. Et ex hoc se qt q drē indiuiduales sint mōi itrīseci q2 cōstituta p illa nō distigūt. s3 rōnes formales. s3 sunt eiusdē rōis. finitū ēt et infinitū nō uariat rō3 formalē. act' et po a et necessariū et cōtinēs. i aia et ex tra aiā sicut mōi extrīseci nō uariāt rō nē formalē. sicut sūt drē accidētales et pa nes sicut mascul's et feia. hō alb' et niger sūt eiusdē rōis. oēs mōi intrīseci sunt p' diuersi q m ad pmū mō3. h o p r. q2 si includerēt aliqd cōe qditatiue nō essent pmi mōi. s3 quedā qditates. et tunc alicui additi uariarēt rō3 formalē eius. Oē nāqz itrās qditatē ē q̄das qditas in se. et p cōns si adderet alicui uariarēt rō3 ei' formalē et nec essz tunc ppe mōus itrinsecus. Etiā null' mo' intrinsecus cōtrahibilis ē p se cōtrabi

bilis ē pᶜcōtrabibilᷓ p drās essentialē. Nō qꝛ oē qdˀ pᶜcōtrabitᷣ p drās qdita
tiuas p se ē inclusū in qditate cōstitu
ta ex cōtrabēte ꝛ cōtrabibili. sꝫ pᶜidu
sus in qditate ē qditas. gᵒ mōi illius q
ponebātᷣ intrīseci eēnt q̄dā qditates cᵒ
oppoᵐ ē dictū. Et si arguas nūqd moᵒ
intrīsecus q ē finitas q̄ seqtᷣ necessario
qditatē sbē p̄dicamētalᷓ cū oio sit īsep
abilis ab ea cōtrabitur ad oia genera
subalterna ꝛ ad spēs oēs ꝛ ad indiuidua
in genere sbē. Et pꝫ ꝙ sic. qꝛ alr̄ sbā
possꝫ repiri sine suo mō ꝓpo intrīseco.
Undetᷣ ꝙ ubicūꝫ repitᷣ qditas sbē ibi
repʳ ille moᵒ ītrīsecᵒ. sicut ꝛ eiᵒ ꝓp̄a paᵒ
sꝫ ex hⁿ nō hētᷣ ꝙ ille moᵒ pᶜ cōtrabatᷣ
p drās aliq̄s essentiales. ꝛ qditas cum
qbꝫ facit pᶜunū. sicut nec paᵒ qditatis
sbē cōtrabitᷣ p drās eētiales ad spēs
generis sbē. qꝛ iā differūt ille paᵒnes ī
spēbꝫ ꝙᵐ differūt ille spēs. ꝛ cū spēs nō
cōueniūt nisi i pᵒ genere p̄dicamētali ge
neralissiō sicut nec ille paᵒnes. qdˀ ē ma
nifeste fl̄ꝫ. cōtrabūtᷣ mōi p accidēs ad
q̄cūꝫ cōtrabitᷣ qditas cᵒ sunt mōi. Et
imaginor sicut in hōie ꝛ in asino ꝛ in
telligenᵃ ē qditas sbē poita indiuisa in di
uisiōe ꝓp̄a sbi. sic moᵒ eiᵒ intrīsecᵒ insep
ablr̄ ei insistēs ē unus in eiᵒ unitate de
bita. gᵒ fꝫ hᵒ. hec ē drā. ꝙ ipa qditas
sbē descēdit in eis p drās qditatiuas cū
sunt pᶜunū ꝛ cōpoit. nō āt sic moᵒ eiᵒ
intrīsecus necessario cōns eā. sꝫ nllo si
bi addito i eis descēdit p accidēs p de
scēsus qditatis cᵒ est moᵒ. Idē intelligo
de paᵒnibꝫ illius qditatis q̄ nō descen
dūt p drās additas eētiales. sꝫ tātū p
accidēs p descēsus sui sbi. Et si adhᶜ
q̄ras cū sor. ꝛ plo. sint duo indiuidua
sbē disticta numero nūqd i eis sūt duo
mōi intrīseci. s. due finitates distincte nu
mero sꝫ duo indiuidua ꝛ finita. Undetᷣ
ꝙ si drā īdiuidualᷓ sbē idiuidue hēat mōm

intrīsecū ꝓpꝛiū aliū a mō qditatis subē.
tūc dicendū ꝙ sic. nec tamē imaginor
ꝙ sicut qditas sbē cōtrabitᷣ p illas du
as drās idiuiduales ex qua qditate ꝛ illis
driīs idiuidualibꝫ cōstituūtᷣ duo idiuidua
sbē. ꝙ sic ex iᵒ mᵒ sbē itrīseco i cōi ꝛ ex
mōis itrīsecis illarū duarū drārū idiuidua
liū cōstituātᷣ duo idiuidua ꝛ duo mōi i
trīseci siue due finitates numero distincte
qꝛ sicut moᵒ intrīsecus nō cōtrabitᷣ per
drās eētiales sic nᶜ p īdiuiduales. sꝫ sūt
ibi tres mōi itrīseci. unus qdita. ꝛ duo
illarū duarū drārū indiuidualiū. si aūt
nō poneremᵒ ꝙ drē idiuiduales hērēt ꝓ
p̄pos mōs itrīsecos alios a qditate quā
cōtrabūt tūc drētᷣ ꝙ i duobꝫ idiuiduis
sbē nō essꝫ nisi una finitas subē cōns
qditatēꝫ sbē essent tātū duo p accidēs
ꝛ denōiatiue ab illᷓ unitatibᵒ numeralibᵒ.

De simul toto

Aliā gᵒ ꝙ in silᷓ toto ꝛ in singulari
sūt plᷓa ac diuersa poitia nō tamē
eiᵒdē ordis existūt. In silᷓ toto ei qdˀ ē
sor. nō sicut in aceruo lapidū. sꝫ quodā
ordie essentiali ꝛ naᵃli inexūt aliqᵃ que
dicūt pᶜ qdˀ. aliq̄ q̄ dicūt pure q̄le. aᵃ q̄
dicūt q̄le qd. aᵃ q̄ dicūt mere hᵒ. alia q̄
dicūt hᵒ aliqd. Sbūꝫ qdˀ in sor. ꝛ ī qᵒ
libꝫ idiuidᵒ icluditᷣ. dicit mere qd. cū non
sit nisi mere qditas simpʳ simpʳ pᵒ diuer
sa ab oi q̄li ꝛ ab oi hᵒ. qꝛ q̄le ꝛ hᵒ sūt
extᵃ rōꝫ eiᵒ. q̄le sūt drē cōtrabētes ēs
ꝙᵐ ēs: . imo ōes drē medie ꝛ extᶜme cū
sint pᵒ diuerse ab oi qd. Sūt etiā i silᷓ
toto aliq̄ q̄ dicūt q̄le qd. sicut sūt oᵃ p̄di
cata fꝫ rectā lineā capiēdo ab ēte ex cla
siue. descēdēdo usꝫ ad silᷓ totū. qꝛ sūt cō
stituta ex cōtrabibili ꝛ cōtrabēte. aliq̄
etiā i silᷓ toto q̄ dicūt mere hᵒ. sicut sūt
ōes drē idiuidales oiuꝫ idiuiduorꝫ p̄di
catorū supiorū. ē ei ibi indiᵐ entis sbē
coris. aial. ꝛ sic de aliis. aliq̄ sūt in silᷓ to
to q̄ dicūt hᵒ aliqd. ut sūt oᵃ silᷓ tota. ꝛ

sil a. Sut et in silto mlti moi itriseci sicut finiti exna actual. et de aliis. Ips at singlare icludit oista et a phis anti qs et modernis uocar no imerito siltotu et ipa res de q locuti sumus. pta q di cunt mere qd no sit ipe res. nec q dut qle. nec ho. nec ho aliqd. s sut aliqd illius rei. Ips at siltotu uocat res. o at i q sut i silto sut i eo quoda oreentiali ex qbs oibs restat siltotu ul et aggregatum.

De idisioe absoluta et relatiua.

Ostrero at de indisiue absoluta et de i disiue relatiua. circa istos tios aliqd e p scrutadu. Indio q dicit absoluta dicitur i q e rsum et ad se qr e idiuisus in se sic q no pla. sicut rosa hec una e. qr idisa in se nec plures rose. Indio uo relatiua dicitur esse i q aliqd e ab alio indisus. sicut una pars coti e idia ab alia in eode coti. et accides a sbo et forma ma incopoito e idia. Ista ei sut ide p indisios et indiuum ab altero Isto et mo du idisa tali idi et idi oi rela qcus sut i aggegato l silto qd appellar res. qdlis at eoru siue dicat qd siue qle. siue mos itrisecu e in se indisus idiuie absolta. ut pscidit ab oi a. et e idiuum idiue relatia cu a. Alitas. n. e in se idia idiue absolta. similr et alitas. roalitas uo et alitas sut ide adinuice indie relatiua.

Indiuisio relatiua repitur i 3 genere

Indisio at relatia repitur in 3 genere Aliqa. n. sut actu indi. tame possi bilia didi ex pte utriusq extremi. ut ptes sut coti actu idiuise: posiles tame didi ex pte utriusq extremi. aliqa at sut actu idisa possibilia tame didi ex pte unius extremi. et no alterius. sicut simitas et nasus. nasus n. pot separari a simitate. et no econuerso tertiu genus indiois e q aliqa sut idia actu et ipossibilia didi ex pte utriusq extremi. sic dicut phi de alo celesti. qr itelligentia et celus sut sic adinuice idia q sut ab inuice im possibilia didi quo ex pte utriusq extremi

Ex quo qdi e oio indisa a suo mo intrinseco et econuerso. et pprie pars a sbo. Indiuie ab solta e prior idiue relatia. qr qcus sut idi uisa idiue relatia. sut idia indiuie absolta. nulla. n. res pot hre idioes absolta nisi u na. qr qlz qdz e in se idiuum unica idione e a se ipo idiuisus. qlz at pot hre idioes multas relatias. qr plibus pot uniri et a plibs pot ididi. sicut sbus hz multas idi uisioes relatias ad multa accntia. Et ut pl..e intelligas debes scire q istud qd nos uocamus idiuisios alii uocat unios. Indi uisio nanqz no e aliud nisi carentia diois. q e relo. cui opponitur relo. unc at fz alios opponitur dioi cotrarie et sepatoi q e relo Ut autem at inter i q sut iudisa idione rela sit aliqua unio q sit relo poitiua. ut inter duas ptes coti. et iter materia et forma. l sit ibi tatu indio q e carentia et priuo dio nis. taceo. cu no sit phice speclatois s de hoc alis dictu e in phia nali et in trac tatu q e de priuo relois.. q sut idetice absolta et p cons a fortiori eade oio de pdicatur i p gradu pdicatois idetice: no ei pt pdicari pdicatoe formali. qr ubi e priuo formalis ibi et e priuo p moi. sbus. n. et p dicamtis p hent aliq no idetitate. ex na rei. cum unu sit inclusus et alteru inclu des idetitate absoluta. q at sut ide in dioe relatia q pdicatur de se inuice priuoe p moi. ut es de sba. qda priuoe idetia in fo gradu priuois idetice ut es de suis pa nibs. qda sut ide idetitate idetica et pnitur de se inuice priuoe idetice ideti ut pa ones etia de se inuice. Ide de in dione et indistinctione relatiua propter indiuisionem earum ad subiectum.

De distinctoe ex natura rei qtu ad eius possibilitate et necessitatem.

Nplius at ulterius e insistedu circa dio nes ex na rei quantum ad eius possibilita

ri. ⁊ q^m ad ei^9 necessitatē. Et p^o ē uidē dū si ē possibile sic q in una re possit eē distīo aliquorū ex na^a rei. Appȝ āt manifeste q accipiēdo rē p mōȝ pti ut h^o nōm ē nomē iposituū ad significādū oē positiuū qd' ē extra nl'. positio for^a litatū ⁊ di^o est natura rei. stare cū re est oio ipossibile ⁊ qi cōtradictionē icludēs q̄ r q̄cūȝ sic distinguunt ex na^a rei distin guūt real'r. ut patuit ante in p̄n^o h^9 libri Et in ista significatōe rei decipiūt oēs emuli formalitatū. credētes q ipositores formalitatū utāt re in illa significatōe sicut ipi. qd' fl'm est. accipio āt in 2^a si gnificatōe. put accipit p mōȝ substra ti ⁊ sbi. di^o qditatiua ⁊ formal' ex na^a rei est oio possibil'. h^o pbatur. q r sicut pl'a real'r di^a pūt eē q̄ta unica q̄titate denōiatie. ut m^a ⁊ for^a ⁊ o^a accidētia. sic unica realitate p mōȝ substrati ⁊ subi possibile ē q oēs qditates ⁊ formalita tes reāt ⁊ denoiatiue dicāt res. Nam sic sor. ⁊ oia q̄ sunt in eo entitas. sbā. cor^9. al'. ⁊ sic de aliis. pūt dici res a po steriori unica realitate q̄ reāt. Ampli^9 i accipiēdo reȝ in 3^a significatōe p mōȝ resultātis ⁊ cōstituti. s. p sil'toto ⁊ agg^e gat^o maifestū ē cuiꝫ q pō formalitatū ⁊ di^o ex na^a rei ē possibil'. Nā in tali sil' toto ⁊ aggregato qd' solū mō uocatur reȝ sūt pl'a di^a ex na^a rei q̄ nō sunt res adeq̄te. nec sūt illud sil' totū siue aggre gatū. sicut nec ipa ps ē ipȝ totū sȝ sūt aliqd illius. ⁊ aliqd rei sicut m^a ē aliqd cōpoiti ⁊ nō ipȝ cōpoitū. palā igit cū unitate rei poss' est di^o ex na^a rei ⁊ possi bilitas formalitatū. sicut cū sor. qui est unū sil' totū ⁊ aggregatū possibile ē q stet qditas entis ⁊ qditas drārū ⁊ oiȝ qditatū q̄ ponūt in recta linea p̄ntali. n^o nō mōrū intrisecorū. ⁊ p^c pa^c nū stāt di^c formalitates. ex na^a rei. ex qbȝ oibȝ resultat sor. q ē unū sil' totū. Non tātū g^o uidet possibil' poitō formalitatū. sȝ ēt ualde facil'. ad intelligēdū tamē hoc accipiat res p mōȝ toti^9 itegral'. qd' ex oibȝ ptis p̄oribȝ ⁊ oibȝ drīis ⁊ mōis i trinsecis itegrat. sicut do^9 est qdā totū resultās ex plibȝ quorū nl'ȝ ē do^9. sed aliqd ipius. sil'r de sor. sȝ h^c ui^r fuisse ex presse intentio arist. vii. sue meta. c^o de diffinitiōe ubi uocat pticulare ⁊ singl'a re sil' totū: ptes āt sicut gen^9 ⁊ drāȝ uo cat ptes rei. ⁊ nō rē. unde cōpat ibi p tes diffinitiōis ptib^9 toti^9 integral'. sicut ingt diffinitō ad totā rē ita ptes diffini tōis ad ptes rei exemplificat ibi de ho mine ⁊ digito.

An sit nec^a di^o ex natura rei.

Alā āt natura nl' facit frustra. ūde in na^a nō ē ponēda pl'itas ubi non appȝ necessitas. palā āt si pl'itas for^a litatū nō ē nec^a i na^a nō ē ponēda. g^o ingrēdū occurrit si sit aliq̄ neccitas po nēdi talē di^o nē ex na^a rei sine diffinitōe reali. Maifestū āt ex suppō in uniōe ētis iq^m ēs eo^o q^o dictū ē li^o p^o. cōclu^r ne cessitas dionis ex na^a rei. qditas. n. u niuoca q̄ a plib^9 cōtrabit nec^o cōtrabi^r ad i^a p aliq̄s drās q̄ nō sūt oio idē cuȝ i^a qditate. q r nl' cōtrābit ⁊ detiat se. fo q r qditas uniuoca ē cōicabil' uniuocis drē u^o nō. n^c cōstituta ex i^a qdi^c uniuoca ⁊ drā cōtrabēte. ēs iq^m ēs ut dictū ē p^c ē iclusū in. x. dēnbus. sbā u^o nō. g^o sbā nō ē oio idē cū ēte uniuoce. g^o icludit dioēȝ ex na^a rei. ab i^a ig^r fuit icipiendū. Re^o tibi q ātiq phi ⁊ moderni iqrētes eā ab isto p̄n^o icepūt. vȝ q de p^a intellu^a bēm^9 unū cōceptū aliquē acceptuȝ ab istis sensibȝ. ⁊ h^c ē cōis cōceptō phōrū oiuȝ. ex h^o pcesserūt ulteri^9 q ista sensi bilia nō pūt cāre cōceptū alic^9 nisi cōti neāt illud uirtual'r ul' formal'r. q r qd' nō cōtiȝ aliqd' n^c q^m ad entitatē n^c q^m ad telligit^m nō ducit i notitiā ei^9. palā āt

b.3.

ꝙ ista sensibilia nõ cõtinẽt aliqd ꝙ sit
in ꝑ̇a itelligenᵃ uirtualr̄. seqꝛ g° ꝙ cõti
neãt aliqd ꝙ est in ipa formalr̄. ⁊ h° ē
cõceptus entis contentus formalr̄ in u
troqꝫ. Ex hoc necessario seq̃baꝛ uniuo
co ꝑ̇me itelligenᶜ ad ista sensibilia. imo
ad oĩa i isto cõis cõceptu ẽtis iq̃ᵐ ẽs
Ulteri⁹ ꝓcedendo sequebaꝛ necessario
distinctio ex naᵃ rei. qꝛ ex quo ꝑ̇a intel
ligenᵃ cõuenit cũ oĩbꝫ in cõceptu entis
ꝓ̇ꝑ̇e accipiendo conceptũ ꝓ obiecto.
necessario seqꝛ distinctio formal̄ ⁊ ex
naᵃ rei entis ⁊ cui⁹lꝫ uniuoci ad sua u
niuoca. qꝛ nõ uideꝛ ꝙ oĩo eodẽ aliqᵃ
cõueniãt ⁊ drãnt. Aris. ꝑ̇nceps oĩum
phõantiũ sꝑ fuit ad cõcludẽdũ diᵒnes
ex naᵃ rei ꝑ ꝑ̇a ꝑ̇ncipia. s. de quolibet
affir° ⁊ neᶜ sub dione. ⁊ de nullo simul
applicando extrema cõdictiõis de ꝑ̇tis
ex naᵃ rei. ⁊ nõ fabricatis ꝑ actũ itel
lectus ad aliqua. qꝛ si affi° uere applica
tur uni. ⁊ uere naᶜ alteri. necessario cõ
cludiꝛ aliqᵃ nõ idẽtitas ex naᵃ rei i illis
ad q̃ applicãꝛ. sic ei nõ idẽtitas tollit
appentẽ cõtradcõ. Sicut idẽtitas est
rã cõtradictiõis uere. qꝛ uera cõtradi
ctio ⁊ uerus elench⁹ est affi° ⁊ ne° unius
⁊ eiusdẽ nõ nõis tãtũ. sed nõis ⁊ rei ⁊
ad idẽ ⁊ ſm idẽ. Formeꝛ g° sic elenchᵃ
ens iq̃tũ ens ē cõtrahibile ⁊ cõicabile
oĩbꝫ generibꝫ. g° nec° est ibi aliqua nõ
entitas inter illa ⁊ sic poteris formare
mltos elenchos de multis distictis ex
naᵃ rei ex quibꝫ cõcludes di°nes ex na
tura rei ⁊ nec°. ⁊ si arguas si ꝑ uiã cõ
tradictõis nis cõcl̄dere di°nẽ ex naᵃ rei
formalẽ ostẽdo tibi ꝙ nec° hẽs cõclude
re di°nes reales. nec ꝑ di°nes formales
ul̄ ex naᵃ rei tolleꝛ cõtradictio. hᶜ ꝓbʳ
qꝛ oĩa cõtradictoria essenʳ repugnãt. g°
equalẽ di°nes cõcludũt. ſꝫ aliqua di°nẽ
reales concludũt. ut hec anihilari ⁊ nõ
a nihilari. est ⁊ non est. ⁊ sic de plibus

aliis. g° sequiꝛ ꝙ ꝑ uiaꝫ cõtradictionis
nec° sequiꝛ ꝙ tu cõcludes distinctioneꝫ
realẽ inter ens ⁊ sbãꝫ. passionẽ ⁊ sbũꝫ
qd̄ tamẽ nõ concedis. R° tibi ⁊ conce
do ꝙ oĩa cõtradictᵃ essenʳ repugnãt. qꝛ
idẽ oĩbꝫ mõis. ideꝫ non põt sil̄ esse. ⁊
non esse. so concedo tibi ꝙ necessario
aliqua di°nẽ concludũt ex natura rei.
⁊ necessario si sint de ꝑ̇tis ex natura rei
Sed tertio. nego tibi ꝙ equaleꝫ distin
ctioneꝫ concludãt. ſꝫ aliq̃̄ do realẽ aliq̃̄
do minorẽ. s. formalẽ. ⁊ hoc ꝑ naturaꝫ
ꝑ̇ti. hoc ei emulli ⁊ impugnatores forᵃ
litatũ. hẽnt cõcedere ꝙ oĩa cõtradicto
ria equaleꝫ distinctiõꝫ nõ cõcludãt. ſꝫ
ſꝫ ens aliqᵃ cõcludũt solũ diᶜ neꝫ rõis.
⁊ cõntis. ⁊ aliqᵃ nec° realẽ ut eẽ ⁊ nõ eẽ
⁊ pl̄a alia. ⁊ hoc ẽt cõcludit oĩs schola
ꝙ aliqᵃ cõtradictoria aliq̃̄ di°neꝫ in re
extra ⁊ realr̄ nec° cõcedũt. ⁊ cõtᵃ negã
tes h° arguit aris. q̃rto meta. sue ⁊ con
cludit cõtᵃ tl̄es. qꝛ ipi indigẽt sensu ⁊
pᵃe. ⁊ debẽt flagellari donec cõcdãt ꝙ
de eodẽ sil̄ nõ uerificãꝛ flagellari. ⁊ nõ
flagellari. ⁊ si q̃ris q̃ ē rõ ꝙ aliqᵃ cõtᵃ
dictoᵃ cõcludũt di°neꝫ realẽ ⁊ aliqᵃ non
cũ oᵃ cõtradictoᵃ cirᵃ idẽ eq̃l̄r repugnãt
R° ꝙ oẽs hẽnt soluere istã difficl̄tatẽ
qꝛ oẽs ponũt ꝙ eq̃l̄r repugnãt ⁊ ꝙ e
q̃leꝫ di°neꝫ cõcludũt. soluãt g° isti istam
difficl̄tatẽ. R° tibi alr̄ ꝙ rõ istı⁹ diuer
sitatis ē ex ꝑte ꝑ̇ti ⁊ sbi ⁊ cui talia ex
trema applicãꝛ. Sũt ei aliq̃ ꝑ̇ta q̃ ade
q̃te isũt ipi sil̄to° ⁊ aggregato qd̄ rẽs di
ciꝛ. sicut sũt eẽ ⁊ nõ eẽ. ſꝫ ad iacẽs ⁊
existere ⁊ eẽ actᵘ. ⁊ cõtradictoria de ta
libꝫ ꝑ̇tis cõcludũt di°neꝫ realẽ. c⁹ rõ ē
qꝛ talia ꝑ̇ta qbꝫ insũt. isũt rõe rei. ⁊ nõ
rõe alic⁹ qditatis in re illã incluse. cõtᵃ
dictoria ãt nõ ꝑ ssunt incsse idẽ ſꝫ idẽ
g° cõtradictõ de talibꝫ ꝑ̇tis nec° conclu
dũt realẽ distictiõꝫ. Sũt ãt cõtradictᵃ
aliqᵃ q̃ nõ oĩo insũt ꝑ° aggregato qd̄ ē

filtotū ⁊ reꝫ. nec ipi rei īsūt. ſꝫ poſſunt
ineē qditati. ut ꝑſcindit a re ⁊ a na^a a
cτuali. ſicut ſūt bonus ⁊ uerum ⁊ poten
tie anime. ⁊ paſſiones: ſubāruꝫ prope
⁊ ſilia. ⁊ cōtradict^a de talibꝫ ꝑuſ nō cō
cl'dūt nec^o di^one reale. ſꝫ tātū aliquā nō
dētiꝫ illorū qbꝫ applicāt. Alr dicit ꝙ
nō ē alia cā niſi ꝙ h^o ē h^o. Inſcipiētis
ē ei q̄rere cās oiuꝫ. cū nō ſit ꝓcedere in
infinituꝫ. Adhuc āt nō ē ꝑtereundū
in aliis generibꝫ oppo^m ꝙ non equales
di^ones includūt q̄ ſunt cōtraria ut albe
do ⁊ nigredo. q̄ cōcludūt di^ones reales
caliditas ⁊ frigiditas i ſūmo. alia āt nō
cōcludūt. ut motus ſurſuꝫ ⁊ motuꝫ deor
ſuꝫ. motus ad oriētē ⁊ ad occidēs. ſicut
pꝫ in planetis q motu ꝓꝓo mouēt ad
oriētē ⁊ motu raptu ad occidētē. ſilr pꝫ
ēt de muſca q̄ mouet. Preterea oppo^a
ꝑuatiua q̄ cōcludūt di^ones realē qr de
eodē reat nō pōt cōcludi ſil' hitus ⁊ ꝑ
uatio. qr in eadē pte medii nō pōt eē
ſil' lux ⁊ tenebra. nec in oculo. uiſus ⁊
cecitas. alia uero nullā di^ones cōcludūt
ut motus ⁊ qes. Nā caſu poito ꝑdctō
ꝙ idē cor^p eſſet in diuiſis locis. ſi i uno
moueri poꝫ. ⁊ in alio qeſci. ꝑ^a oppoita
relta. aliqua cōcludūt realē di^ones. ut
ꝓducēs ⁊ ꝓductuꝫ. qr idē non ꝓducit
ſeipm. aliqua uero non concludunt. ut
mouens ⁊ motū. qr ut nunc ſupponit
⁊ ꝓbat in phia naturali aliqd pōt mo
uere ſeipm. Stat g^o Achylles phāndū
imobiliter ꝙ extrema cōtradictionis de
ꝑtis ex natura rei nō poſſunt ſil' ineſſe
eidē oibꝫ mōis idē ex na^a rei. ⁊ ꝙ aliꝙ
nō idētitatē cōcl'dāt ex na^a rei. ſꝫ nō re
alē. g^o ne^o formālē. qd' cōcl'dere uolebas?

Ubi ⁊ a quo traxit origie᷑ diſtinctio ex natura rei:

Nphi^o ui^o ꝙ ꝑpoitio formalitatum
hūt ortū nō i ſcotia n^e i frātia. ſꝫ
magis grecia ap̄ athēas i ſcbol' ariſ. q
uerbo ⁊ ſcriptis eā docuit. utꝫ oī itnē
ti phiaꝫ ſuā: Ait ei de ꝑticlaribꝫ nō ē
ſcia. ſꝫ tātū de ul'ibꝫ. g^o ul'ia non ſūt oio
idē cū ꝑticlaribꝫ. qꝛo g^o qd itellt ꝑ u
l'ia ⁊ ꝑ qditates ul'es non actū cocipiē
di qr ille ē ꝑticlaris ⁊ de illo nō fit ſcia
Ait ei ꝙ ul'ia ſūt icorruptibilia. ſingl'a
ria āt corruptibilia. g^o ipaꝛū ſingl'ariuꝫ
nō ē ſcia. n^e diffi^o. g^o ē di^o inter illa. totuſ
viii. meta. ē plen^o de iſtis qditatibus ⁊
eorū non idētitate. dicit ei ibi ariſ. ꝙ i
non ſepatis a m^a q̄lia ſūt ſin^a qd' qdeſt
non ē idē cū eo c^o ē. ⁊ h^o unū ē idē ade
q̄te ⁊ conuertu^r qr ſin^re addit aliqd ſup
ul'e. ſicut o^a poſteri^a addūt ad ꝑora. ad
dit ēt ariſ. ad ꝑora i eodē vii. ꝙ de dif
finitione hoīs ul'is ponūt carnes ⁊ oſſa
in ul'i. non āt he carnes ⁊ hec oſſa. g^o ē
ibi aliq^a di^o ul'non idētitas inter carneꝫ
⁊ oſſa in ul'i ⁊ has carnes ⁊ hec oſſa i
ꝑticlari. Dicit ēt idē ꝙ ſicut tota diffi
nitio hꝫ ſe ad totā reꝫ ſic ptes diffitiōiſ
ad ptes rei. ⁊ ꝙ oꝫ diffiōs eē ꝓportiōs
lōgā. ⁊ ꝙ uno nōie nō cōtigit diffiniri
⁊ in h^o comēdat diffiō atiſtemeorū. Rō
h^o dicti ē qr qd' ē diffinibile nec^o ē cōpo
ſitū. ⁊ hꝫ b^o qdē ut materiā illud uero
ut formā. genus ⁊ drās. ubi comenta.
auer. viii. meta. cō^co. cōcl'oe impoſſibile
ei eſt ut o^a hēant diffiōꝫ cōi forme ul
tme ſunt ſimpli^me. ⁊ diffiōeſ ſunt cōpo
ſitorū. ⁊ concl'dit in fine comēti. oꝫ ꝙ i
diffinitoē ſit aliqd ꝙ ſignificet formaꝫ
⁊ aliqd ſignificās. q. qd' ē m^a. In 3° āt
de aia dicit ariſ. ꝙ aliud ē magnitudo
⁊ magnitudis eē comē. dicit ꝙ intētio
contra h^o indiuiduuꝫ eſt ens. ſ. qditas
⁊ forma illius eſt quiditas aliud. D. g.
ꝙ hec aliqua ē aliqd inten^o. i. forma ꝑ
quaꝫ hec aliqua eſt ens eſt aliquid ad
ab aliqua. ⁊ hoc accidit in omnibus
cōpoſitis ex materia ⁊ forma. ſed in oī
bus ad excipiendum res abſtratas ⁊

nl' res simplices et nō cōpositas. quia qdi tas et essen' in reb' simplicibs ē idē: hec comen. ex h' ps māifeste q poit nō idē titatē ex na' rei iter qdi' et idiuiduum.

Utrum qditates in singularibȝ existētes ad sigularium corruptionem totaliter anihilātur siue non

ēt āt dubitatiōs si tales qditates repian' pcise in sensibs ul' si tota' anihilan' et corrūpan' illis corruptis an forte remanēt i suo eē qdi' sepatis corruptis oibs singularibs inexnā actuali. palā āt q aris. et auerois dicūt cōi' supposita nō idētitate ex na' rei. de q s' lo cuti sum' li' p'. q qditates oio sūt icorrupitibiles et nece' cū sint scibiles et difficiles nec desinunt eē ēs nec pūt tota' separi ab exnā. quia si desinūt eē in isto in diduo actua' exnē adh' remanēt in alio eiusdē rōis cū illo. sp. n. mans aliqd' in diduū c'is spēi in q' remans tota natura spēi. quia nō pt sp manere i uno ididuo cū sit corruptibile saltē manet in suo sili. et' gen' pperuare. et si q'ras ulterius suppō q oia indidua eēnt corrupta ut oēs hōies singulares nūq' qdit' hōis essz oio nl' ul' hō essz al. cor'. et c. Ita q oia positiua q nūc sunt in sor. actua' exnē remaneāt sola actuali exnā excepta q carent a qua sepen' p corruptōs et ad quas cōtraherē' p generationes Dissolutio istius qōis est ualde difficil'. de h' āt sunt tria dicta dispata. dictus pmū quorūdā est q ponere qditates in eē qdi' et in po' obiua est ipossibile. Sȝ dictus aliorus est q nō apps ipossibile imo uidet' bene esse possibile. sȝ nō ui' q sit aliqua necessitas. tertiū dictum aliorus est q nō tantus h' est possibile. imo est necessarius. Ad pmū ponendū s. ipossibilitates ponendi tales qditates

in esse qdita' poi' talis rō. Nullū cōpoitus ex materia et forma pt poi in potētia obiua. g' nec aliqd' simp'. quā tȝ per h' quia ea necessitate qua unus ponere' et reliquū. quia omnes rōnes pbantes de uno essen' pbāt et de alio. p' āteedētis quia cōpoitus ut hō nunq' hȝ rōs ueras hōis nisi sit cōpositus ex anima et cor' et nisi anima sit actu unita corpori. sed talis unio cū sit cōti' et non necessariū nō pōt pōi in potētia obiua. quia nihil ponit' ibi q sit cōtingēs. sȝ totus est i mutabile et necessarius. Ad h' āt dicit' et bene. q hec rō non cōcludit. cus. n. dicit' q hō nō est hō. nisi sit cōpositus ex anima et cor'. R' q in isto sensu nō est necessitas. quia non oȝ q anima et cor' actu existāt ad hoc q cōstituāt hominē in cōi nec etiā habent hōem. quia p' est animal et hō q existat. Abstrahit. n. tota linea pdicamētalis incipiendo ab ente. usȝ ad indiuiduū descendendo inclusiue ab exnā. et omnia que sunt in linea pdicamentali sunt pora exnā actuali. g' hic hō non est homo p existētiā imo siue existat siue non. adh' est hō. ho pōt intelligi q hō sit cōpositus ex aia et cor' nō q existat sȝ ex qditate anime et ex qditate corporis et sic bene est uerū. et necessario cōcedendū. qditas n. aie et corporis ut pscindūt ab exnā sunt necessario indiuisa. et faciūt unum p'. scilicz. hōiez in esse qdit'. Silr hec aia et he carnes. et hec ossa ut pscidūt ab exnā sūt etiā indisa et cōstituūt hūc hōiez necessario. et alia alius hōiez i eē qdi' et po' obiua. et sic de oiobȝ aliis cōpoitis q ponū' in tali eē qdi' cōformiter ē dicē'. Et si argua' q ead' rōe ponere' cōpo' p accn' i po' obia ut hō alb' sic q qditas hōis et albi erūt idise ab inicē in eē qdi' ut pscidūt ab exnā. dici' q h' ē ipossibile de ptis p accidēs q cōtin'

insūt qꝛ tūc ista essꝫ necc^a hō ē alb^9 nec
pōt hō trahi ad ext^a mā ꝑn oppoiti al
bedinis ut ad nigredinē. oēs. n. q̲dita
tes sūt inter se indiuise q̄ꝑ trahūf ad
exnāꝫ. Et si q̄ras quare sūt magis in
diuise iste q̲ditates q̄ꝑ ille cū q̄ꝑ exis
tit unitas istarū ad inuicē equal'r sit cō
ti^us cū ista cōtr^aia unire^r cori sicut hō
albedini. Rꝫ^o ⁊ q̄ro a te q^re aia nata
ē facere unū p^cū cor^e. ⁊ m^a cū for^a. ls
unio sit cōti^s. breui^r n^e ē a^a cā nisi qꝛ h^o
ē h^o. ⁊ nisi qꝛ tal' po^a ⁊ tal' act^9 .s. corūs
sūt uni^9 gnis. a^e āt sūt diuersorū generū.

Vtrū sit necessitas ponēdi tales quiditates ī potētia obiectiua uel in esse quidi tatiuo quod idem est.

E necessitate āt ponēdi for^a litates
in tali eē obieti^o restat nūc pscrutā
dū. h^e āt sūt q̄ mouēt ⁊ cōcludūt neces
sitatē ponēdi tales q̲ditates ī esse q̲di^o
ꝑo qꝛ po^e actiue ⁊ agēti sēp corespon
det aliq^a po^a ex pte rei ꝑductibilis. illa
āt po^a ꝑductibil' fundaf necessa^o in ali
que poitiuo. Tū ēt ho qꝛ ēs diui^r in ēs
in ac^u ⁊ in ēs in po^a. rō āt diuisi saluaf
in ōibꝫ diuidētibꝫ. Tū 3° qꝛ illa ꝑpō ē
u^a ab eterno hō ē al'. g^o eorū habitudo
ē eterna. g^o habitudo ꝑsuppōit ex^a ma
ab eterno. Tū ēt q̄rto. qꝛ in oī trāsitu
de cōtradictorio in cōtradicto^m oꝫ nec^o
dare aliq̲d qd'sit cōe utriqꝫ tīo. qd' trā
seat de nō eē ad eē. ul' ecōuerso. Illud
āt qd'sic trāsit uirtute agētis nō pōt eē
tīūs a quo n^e tīūs ad quē. qꝛ unū oppo
sitū nō sit reliquū. sicut albū nō sit ni
grū. g^o oꝫ sꝑ dare aliqd'substratū qd'
trāsit a tīō a quo ad tīūꝫ ad quē. Iste
n. fuit mo^9 phōrū in ōi trāsmutatione
de nō eē ad eē. nec^e q̄ri māꝫ ꝑās. ⁊ ꝑter
ruit eos ex nihilo aliq̲d fieri. qꝛ erat cō
ueniens aīm conceptio ex nihilo uel
fieri. cōcludam^9 g^o nacessitatē talē ponē
di q̲ditates. sic ꝙ q̲ditas hōis existens
in eē q̲ditatiuo sic sepata ⁊ suspēsa uir
tute ꝑducētis ⁊ agētis trahif de nō ex
istētia ad existētiā. ⁊ uirtute corrūpētis
de existētia ad nō existētiā. Ampli^9 āt
ferf ꝙ nō ualꝫ aliq^a necessitas ponēdi
oēs q̲ditates in tali eē obiectiuo n^e rō
nes ꝑus facte. h^e cōcludūt. qꝛ nō est po
nēda plitas sine necessitate. non. n. aꝫ
necessitatē ponēdi o^a in eē q̲di^o. sꝫ suffi
cit ꝙ aliq̲d pona^r ibi ꝙ trāseat de opoi
to in oppo^m: ⁊ ferf ꝙ illd'qd'pon^r ibi ⁊
qd'corespōdꝫ po^e ꝑducēti ē solus q̲di^s
entis iquātū ens. qꝛ uirtute agētis ē cō
trahibil' ad oēs q̲ditatē ⁊ exnāꝫ. ⁊ i est
po^a ad eē ꝑductibl'e sicut m^a ꝑa ē illud
qd'ē i po^a ad oēꝫ forāꝫ naturalē ad q̄ꝑ
cōtrahibil' ē p agēs naturale. ⁊ h^e suffi
cit ꝙ aris. ⁊ alii phī nullū sbūꝫ habēs
ac^u aliquā formā posuerūt eē obiectuꝫ
po^e atural' agētis. sꝫ obiectū nūdū de
nudatū ab oī for^a. sic obiectū po^e ꝑdu
ctiue 2^u ꝑ agētis ⁊ general'r 2^u cuiuicūꝫ
agētis debꝫ poi aliqd'poitiuū qd'sit de
nudatū ab oī ac^u. ⁊ ab oī drā cōt^a hēte
ut sic sit purū contrahibile ⁊ actuale ⁊
detiabl'e ab oī ac^u n^e sit q̲d n^e q̄le. n^e ꝙ^m.
n^e hō. n^e asin^9. sꝫ po^a unū ꝙqꝫ. sicut pos
sibil' inte^9 ē purus passibl'e denudatus
ab oī ac^u ut possit eē obiūꝫ po^e itellectiē
agētis. sicut i oī na^a ē inenire unū q^o est
o^a facere. ita ē inēire unū q^o ē o^a fieri. s.
ipa q̲ditas ētis iꝙ^m ēs. ⁊ ex h^o aꝫ disso
lutō illarū rōnū ꝑbātū nece^em qꝛ nō cō
cl'dūt o^a sim^r pōi in po^a obia. sꝫ tātū ꝙ
aliq̲d ibi pōa^r qd'tātū respōdebit po^e
agētis aliq̲d posibl'e poitiuꝫ. s. q̲di^s ētis
q̄ uirtute agenti trāsibit de non exnā
ad exnāꝫ. Ampli^9 āt 3° pscrutādū de pos
sibl'itate ponēdi oēꝫ q̲ditatē i po^a obia
⁊ i eē q̲di^o. ⁊ sic ꝙ ibi nō tātū q̲di^s ētis
sꝫ q̲ditas hōis. ⁊ sic de omnibus aliis.

Fert at ab istis ꝙ oᵃ q̄ ponūt in linea
pdicamētali icipiēdo a pͥis gradibꝰ ⁊ de
scēdēdo usqꝫ ad id dua īclusiue ut pſci
dūt ab exnā actuali ꝙ possibile fuerit ꝙ
sint ī poᵃ obiectiua ab eterno ⁊ in eē q
ditatiuo. Totū. n. ptū sbē ⁊ oᵃ q̄ cōti
nēt in illo sūt pora ipa exnā: ⁊ abstra
hūt ab illa. ⁊ eodē mō de oibꝫ aliis p
dicamētis. Vāᵐ āt est ꝙ poitiōes illiᵘ
poitiōis distigūnt duplicez mūdū ꝟl me
lius eūdez sub duplici esse. s. physico ⁊
naᵃli. ⁊ inexnā reali ⁊ actuali: ⁊ sub eē
meᶜᵒ ⁊ qditatiuo. pͥmꝰ mūdus est corru
ptibiꝟ ⁊ cōtinuus ⁊ opatiōe pductus·
saltē p magᵃ pte. ꝛꝰ uero incorruptibiꝟ
ppetuus. ⁊ eternus. palā āt ꝙ oᵃ ptā
q̄ p se ī poᵒ ⁊ in ꝛo cōueniūt qditatibꝫ
inexnā actuali. Ita ēt cōueniūt eis ī eē
qditatiuo ⁊ meᶜᵒ q̄uis actualr̄ nō sint
ꝟl nō existāt. unde sicut hō q̄do existit
actualr̄ est aꝟ ⁊ corꝰ ⁊ est ꝙᵐ ad ptū p
mōꝟ. sic etiā quādo actualr̄ nō existit.
qꝛ iferiora nō pūt repiri sine supioribꝫ
nec sbūꝫ sine ppiis suis paᵒnibꝫ. ex hᵒ
iferūt ꝙ hō in tali esse qditatiᵒ ita sorʳ
distinʳ ab asino sicut q̄do actuaʳ existit.
Predicata āt p accidēs nō insūt qdita
tibꝫ in poᵃ obiectiua. sꝫ tāmꝫ q̄do exi
stūt actualr̄. gᵒ hō in tali esse qditatiᵒ
nō est albus nec ridet. nec plorat. licet
sic risibilis ⁊ plorabilis.

Quid sit eē qditatiuum.

Tāt magis plāe itelligas istd esse
qditatiᵐ qd sit ⁊ qd ponaʳ in tali
esse qditatiᵒ debes aduertere ꝙᵐ ad pᵐ
ꝙ eē poitiᵐ qcqd ē ī sor. pꝰ ex naᵃ actu
ali. poiᵗ in esse qdiᵒ. unde entitas sbā
q̄titas ⁊ hūanitas ⁊ etiā drā ididuaꝟ
sor. illud idē poitiᵐ numero qd nūc ī iᵒ
poniʳ niꝟ penitus addito fuit in tali esse
qdiᵒ ab eterno se diīa ex naᵃ q̄ est ꝙdaꝫ
accidᵉ qꝛʳ accidit sor. ꝙ actu existat. sic
tamen est accidᵉ nō ꝙ sit aliqd de nōre
generibꝫ accidentis. sꝫ sic ꝙ nō ptꝫ pᵉ
ad coordiatōē pntāle generis sbē. ⁊ si
cut posterius accidit suo priori.

Et qd poitᵉ ī tali eē et qd n̄

Datū āt ad ꝛꝫ qd poiᵗ ⁊ qd nō.
diciʳ ꝙ sola actualꝟ exnā ē illd ꝙ nꝟ
est ī esse meᶜᵒ. nec poniʳ ibi. qꝛ si ibi essꝫ
poita tūc oᵃ ab eterno actualr̄ exitisset
⁊ sic piret ois geneᵒ. qꝛ qd ab eterno
actualr̄ existit. nō pōt generari. ⁊ si q̄
ras nūqd poniʳ in tali esse qdiᵒ aliq̄ res
Rᵒ tibi acciᵒ res in pͣa significaᵉ de q̄ sᵃ
dictū est p mōs ptī. ibi poniʳ aliq̄ res.
Accipienᵒ āt res in ꝛa significaᵉ p mōs
substrati ⁊ sbi ibi nō poiʳ. accipienᵒ āt
rez in 3ᵃ sigᵒne p mōs aggregati ⁊ con
stituti ⁊ resultātis qd appellaʳ siꝟ totū. ēt
ibi nō poiʳ. nā siꝟ totū qd diciʳ res sicut
sor. nō tātū resultat ex illis q̄ sūt pᵉ in
linea pdicamētali. sꝫ ēt ex illis ⁊ actuali
exᵉ ma. ⁊ ita siꝟ totū nō poiʳ ī poᵃ obiua
Et si ulteriꝰ q̄ras qs istorū triū mōrum
ponendi qditates uiʳ tibi cōuenientior.
Rᵒ tibi ꝙ pͥmus q poit ipossibilitates.
nō uiʳ mihi uerus. ꝛs āt q poit necessi
tatez est mihi dubius. tertius uero q
poit possibilitᵐ uiʳ mihi uerꝰ ⁊ cōgruus.

Et a quo sumitᵉ genꝰ ⁊ drā

Amplius āt hꝫ dubitatiōez magnā
si ponenᵒ diᵒnes formales ex naᵃ rei
quā tu pois inter genus ⁊ drāꝫ ⁊ ī esse
qdiᵒ ⁊ actuali exnā a qᵒ sumaᵗ qditˢ ge
neris. ⁊ a qᵒ sumaᵗ qditas drē. Et hoc
hꝫ speciales dubitatōez de cōpoito aīa
to. Et pono tibi exᵐ de asino. ī qᵒ ē aīa
litaꝟ ⁊ irrōabilitaꝟ a qᵒ sūaʳ aꝟitas ⁊ a qᵒ
irrōabilitas. aꝟitas aut sūiᵗ a corᵉ asini
aut ab aīa: aut ab utroqꝫ. nō a corᵉ qꝛ
tūc corpus asini sepatū essꝫ aꝟ. qd est
fꝟm. nec sumiᵗ ab anima. qꝛ aīa asini
nō est aꝟ. nec uiʳ sumi ptꝫ ab aīa ⁊ ptꝫ a
corᵉ. qꝛ tunc aꝟitas essent plures res.

Idē pōt argui de drā a q°sumat. ⁊ ma
ior difficultas orit de hoīe ut puta de
sor. ⁊ eodē mō arguat sicut de asino.
Dissolutō āt istius difficl'tatis lz sit dif
ficilis pōt tamē sic respōderi ponendo
tertiā ētitatē in cōpoito tāq̄ tertiā rem
additā nō resultātē. ⁊ tūc dicet q̄ illa
tertia entitas includit oīa p̄ora. s. gene
ra ⁊ drās. Oīa igit p̄dicata supiora p
se sunt iclusa in illa 3ª entitate. q̄ erunt
res realitate i⁹ tertie entitatis. Aīalitas
āt nō sūit a corᵉ nec ab aīa. nec ab ut°
qz. nᶜ sil'r rōalitas. sz tā aīalitas q̄ irra
tionalitas sūit ab illa 3ª entitate. nā illa
3ª ētitas icludit ēs ⁊ sbās ⁊ oª p̄dicata
p̄ora ⁊ oēs drās ⁊ ē resolubil' in iª. sz
q tz q̄ in cōpoito sit 3ª entitas nō addi
ta sz resultās. al'r hz respōdere. erit g°
ista dissolutō. si 3ª entitas sit ul' dicatur
resultās. ⁊ p°dicem⁹ de cōpoitis iaīatis
ṗo de cōpoitis aīatis. In cōpoito āt in
aīato ex mª ⁊ forª rō generis ⁊ drē sic
accipiūt q̄ in mª pª nō ē nisi ip̄a qditas
meᵉ ⁊ qditas entis. suppoito q̄ ista qdi
tas entis nō sit mª pª de quo in phisi.
fuit ṗmo. q̄qdē mª nec includit qditatē
entis qr i mª nō sūt drē cōtªhentes. ul'
nª est drā cōtrahēs ut p̄scidit a forª sed
mª est idē cū qditate entis idētitate nō
absoluta sz idētice relatia. In forª ut p̄
scidit a mª ⁊ cōpoito sūt cōtēte p idēti
tatē oēs drē a drā ididuali ascēdēdo usz
ad drāz cōtrahētez ens q̄ est pª drā.
Iste āt drē sūt distīcte qditates inter se
hn̄tes tamen eētiales ordiez p̄oris ⁊
posterioris ṗm naturā. tamē reant reali
tate eadē cū forª. Cū āt forª unit mᵉ
drā cōtractiua entis q̄ se tz ex pte mᵉ
cōstituit qditatez sbē. sic q̄ qditas sbē
cōstituit ex duab⁹ s. actuali ⁊ poªli cīsīʳ
real'r. ṗa drā cōtrahēs sbāz q̄ se tz ex
pte forᵉ addita qditati sbē cōstitit sbāz
corpeā ⁊ sic sēp descēdēdo usz ad drāz
ididuales. p̄mū g° gen⁹. s. p̄mū p̄dica
tuz ingt sūit ab aª re q̄ sūit drā qr sūi
tur a mª nō a forª drā. descen°āt sub i°
subalterna ⁊ spēs sumūt ptīz sub una
re ⁊ ptīz sub aª. ut aīlitas nō sūit p̄cise
a corᵉ nec p̄cise ab aīa. sz ptīz ab ut°qz
Est ei qditas q̄ fundat sup cōcursum
duarū rerū. quarū una se tz ex pte cor
poris. ⁊ alia ex pte aīe. Drē āt ōes su
mūt a forª. Apparz āt ulteri⁹ q̄ si i com
poito nō sit sic 3ª ētitas nisi resultās q̄
s. ex genere ⁊ drā nō constituat 3ª en
titas nisi resultās q̄ illa qditas 3ª si po
neret oporteret q̄ esset res duplici rea
litate. s. forᵉ ⁊ mᵉ. Iste est mo⁹ dīdēdi ⁊
cōtrahendi ⁊ cōstituēdi lineā pūctualē
in genere sbē. ⁊ h° in cōpoito in q° nō
est nisi una forª. sicut i iaīatis hᶜoª sunt
uera ut iferr' suppoito q̄ mª sit aª res a
forª. Si āt mª pª ponat ens limitatū q̄
est cōe ad. x. p̄dicamēta idez est mōus
cōscidendi lineā pūctualez nisi q̄ gene
ra subalterna ⁊ spetiēs nō fundāt sup
cōcursu duarū rerū. sz duarū formalita
tū' unius rei. In cōpoito āt aīato si
cut in hōīe ⁊ in celo poīt sic. i hōīe est
forª coris hn̄ti ut p̄scidit ab aīa intelle
ctiua que cōtinet oēs drās p idetitatez
a drā indiuiduali. usqz ad drās entis.
⁊ est idez mōus cōtrahendi sicut supra
dictuz est. ⁊ iō cor⁹ hōīs est in detiato
genere ⁊ spetie circūscripta aīa intellec
tia. aīa āt itellectia cōtinet omnes drās
p identitatez ab indiuiduali drā h⁹ aīe
usz ad p̄az drāz q̄ cōtrahit ēs. ⁊ ē idez
modus constituendi ⁊ contrahendi si
cut dictum est. ⁊ sic est indeterminata
spetie circunscripto corpore. licet sit ani
ma ⁊ corpus quod licet spetiēs sustītā
tie sunt tamen imp̄fecte. quia possunt
esse partes unius qditatis ⁊ perfecte.
In ipsa aūt intellectiua continent tres
differentie. alia forte ab illis animam

cōstituētibꝫ in esse tal̄ generis ⁊ spēi ⁊ idiuidui. ⁊ loquor de aīa unita corpori organisato. ⁊ ultimate disposito. pma drā aīe ⁊ supior in isto ordine cōtrahit tale cor⁹ sic organisatuꝫ. ⁊ constituit ui uuꝫ uita uegetatiua. sa drā cōtrahit ue getatiuꝫ. ⁊ constituit sēsitiuꝫ. s. al̄. tertia drā cōtrahit sensitiuꝫ ⁊ aīal. ⁊ constituit rōatiuꝫ. s. hōieꝫ. ul̄ pōt dici qꝛ pa tota addita corpi sicut pfcibili cōtrahit cor⁹ organisatū ⁊ cū eo cōstituit uegetatiuū sensitiuꝫ ⁊ intellectiuꝫ. ⁊ sic tota aīa hꝫ rōꝫ drē. ⁊ silis mōi cōstituēdi ⁊ didēdi ē in celo. In accidētibꝫ āt ē silis mo⁹ sicut in aīa ut pscindit a cor⁹ supposito qꝛ aīa ⁊ accidētia nō sint cōpoita ex mª ⁊ forª. sicut ex duabꝫ rebꝫ. q̄ si sint cō poita tunc silis mo⁹ cōtrahendi ē sicut in cōpoito subē in aiato. Ex his aꝫ quo⁹ qditas subē est qditas compositi ⁊ resolubil̄. Fundaf ei sup cōcursu du arū qditatū entis. s. ⁊ drē cōtrahentis ens q̄rū una dēpta nō remanꝫ qditas subē. Sil̄r hūitas fundaf sup cōcursu coris aiati uita sensitia ⁊ drā rōali. ūde hūanitas ē tertia qditas ex istis resul tans non addita.

Vtruꝫ in animato sint plu res quiditates disticte uel una tantum.

Mplı⁹ āt hꝫ dubitatōes an ma gis dicāf ꝓpē eē in aiato pl̄es for^litates disticte. an una nō tamē oio da unitate. sed qꝛ nō dēnt dici forma litates disticte in actu pp oppoitā idio nē actualē. qꝛ actualis distin⁹ tollif per actualē idionē. Exᵐ. uolo tibi ponere ut plane itelligas de albedine sepata a sor. p possibile ul̄ iposs bile q̄ fūdat mul tas distictiōes actuales ad sor. tot sup ple quot sūt ex naª rei. fūdamēta. s. qdi tates ⁊ poitia nō cadē. naª in tali albe dine sepata ē realitas albedinis. ⁊ he ctaitas ⁊ qditas albedinis. ⁊ colorū ⁊ qualitatū. ⁊ sil̄r in sor. est realitas sor. hūanitas. aīalitas. ⁊c̄. Inter g⁹ realita tē sor. ⁊ albedinis est di⁹ real̄ cū hēant realitatē ⁊ realitatē ꝓ fundamēto ⁊ tio Sil̄r inter hectaitatē ⁊ hectaitatē ē di⁹ numeral̄. ⁊ inter qditatē hōis in sor. ⁊ qditatē albedis ē di⁹ spēcifica. ⁊ sic sep ascēdēdo. sꝫ cū aꝫ⁹ unif sor. qꝛ realitas albedis unif realitati sor. tūc tollif di⁹ real̄ pp idiōeꝫ realē sibi oppoitā. Sil̄r hectaitas unif hectaitati ⁊ tollif di⁹ nu meral̄ pp indiōues sibi opposıtā. ⁊ cuꝫ qditas unif qditati tollif di⁹ specifica ꝓ pter idiōnes sibi oppositā. sꝫ si qditas albedinis coloris ⁊ q̄litatis uniref sor. remanēt sine subō. qꝛ sūt apta nata in herere sicut actual̄r. Ex h⁹ cōcludif qꝛ tollif ois di⁹ actual̄. ⁊ sunt unū albedo ⁊ sor. spē. ⁊ genere unū d⁹ unitate rela tiua. ⁊ p indiōneꝫ actualē unius ab al tero. di⁹ eiꝫ tollif p unitatē absolutā ⁊ p unitatē relatiuā. al̄r tamē dicif qꝛ aꝫ⁹ sepata a sor. l̄ ab una ps cōti ab alia actual̄r sepata hꝫ duplicē rel̄om a sor. unā extrīsecā aduēientē. s. dioeꝫ ⁊ sep atōeꝫ actualē ⁊ tal̄ dio l̄ sepatio toll̄r actual̄r p idioeꝫ ⁊ uniōꝫ uni⁹ cū alio. aliā āt rl̄oēꝫ hꝫ itrīsecā aduenientē q̄ o rif poitis extremis ⁊ tal̄ uocaf di⁹. ⁊ iª nō tollif per idioeꝫ ⁊ uniōꝫ. cū illa non sit sibi oppoita: sꝫ tantuꝫ tollif per idē titatē absolutā ⁊ illa sēper manꝫ manē tibꝫ extremis. Et si arguas qꝛ iter du os tios nō aꝫ qꝛ possint esse duo respūs eiusdeꝫ mōi actu. R̷ndef. qꝛ forte ue ruꝫ ē ubi respūs sunt extrinseci adueni ētes possunt tamē eē sil̄ duo r⁹ q⁹rū un⁹ sit extrinsecus aduenıēs. ⁊ alius itrinse cus aduenıēs. ⁊ sic ē in ꝓposito de disti ctione ⁊ separatione. ⁊c̄.

Finis.

Incipit tractatus de ēte ⁊ essentia scī Thõe de aqno

Quia paruus er
roꝛ in ꝓn° magnus ē in
fine ſʒ phūʒ p° celi ⁊ mū
di. Ens āt ⁊ essenª sūt
q̄ p° in itellectu cōcipiū
tur. ut dicit aui. in sua meta: Ideo p° ne
ex eorū ignorātia errare cōtingat: ad
horū difficultatē apiēdā dicēdū est ꝙd
nōie essenᵉ ⁊ entis significeť. ⁊ qūo in
diuerſ inueniūť. ⁊ qūo se hēant ad itē
tiões loycas. s. genˀ. spēs: ⁊ drās. qꝛ
uero ex cōpoitis cognitōʒ simplicū ac
cipe debeʒ. ⁊ ex posterioribʒ deuenire
ī ꝓora ut a faciliorībʒ icipiētes cōuenie
tioꝛ fiat disciplina. Ideo ex significatōe
ētis ad significatōʒ essenᵉ ꝓcedēdū est.

Qd̾ ēs diuidiť dupliciter

Sciēdū ē ꝙ sicut ī. v. meta. phūs
dicit ēs pᵉ dicit dʳ. vno° ꝙ diuiʳ p
x. genera. Alio° ꝙ significat ꝓpōnʒ ue
ritatē. Horū āt drā ē. qꝛ ſo° pt dici ēs
illd̾ de quo affirª ꝓpō ſoriª pōt. ēt ſi illd̾
ī re nł pōat p quē mōʒ ꝓuatōeſ ⁊ nega
tōeſ ētia dicūť. Diciʒˀ ei ꝙ affirº ē oppo
sita negatōi. ⁊ ꝙ cecitas ē ī ocl̾o. sʒ p°
mō nō pt dici aliꝙd ꝙ sit ens nisi ꝙd̾
in re aliꝙd poāt. unde ꝓo° cecitas ⁊ hᵒ
nō sunt entia. Nomē igʳ essenᵉ nō sūiť
ab ēte ſo° dctō. aliqª ei dicūť hᵒᵒ q̄ essen
tiaʒ nō habēt. utʒ in ꝓuatōibʒ. sʒ sūiʳ
eessenª ab ente ꝓo° dctō. unde comē in
eodeʒ loco dicit ꝙ ēs ꝓo° dictū ē ꝙd̾ si
gnificat essētiā rei. Et qꝛ ut dictū ē ēs
hᵉ mō dictū diuiʳ p. x. genera oʒ ꝙ eēnª
significʒ aliꝙd cōe oibʒ naturis. p q̄s
diuersa entia in diuerſ generibʒ ⁊ spēie
bʒ collocāť. sicut hūanitas ē essenª ho
minis ⁊ sic de aliis. Et qꝛ illud p ꝙd̾
res cōstituiť in ꝓꝓo genere ł spē ē ꝙd̾
gnificatˀ p diffinitōʒ indicātē ꝙ ꝙdē

res. Inde ē ꝙ nōm eēnᵉa phis in nōm
ꝙditatis mutať. ⁊ h° est ꝙ phūs. vii.
meta. frequēter nōiat ꝙ ꝙderatesse. i.
hᵉ p ꝙd̾ aliꝙd hʒ esse ꝙd. diciť. forª ſʒ
ꝙ p formā significať ꝑfectō uł certitu
do uniuscˀqʒ rei. ubi dicit Auice. in ſo
meta. sue. h° ei alio nōie naª diciť accipi
ēdo naªᵐ ſʒ pᵐ mōʒ illorū. q̄tuoꝛ mōrū
quos Boetˀ de duabʒ naturis asignat
ſʒ. s. ꝙ naª diciť esse illud ꝙd̾ quocūqʒ
mō intellectu capi pt. nō ei res itelligi
bił ē nisi p suā diffinitōʒ ⁊ essentiā. ⁊ ſ
ēt dicit phūs. v. meta. ꝙ ois sbā ē naª
Nōʒ āt naᵉ hoc mō sūpte uiʳ significare
eēntiā rei. ſʒ ꝙ hʒ ordieʒ ł ordiatōʒ ad
ꝓꝓā opatōʒ rei. cū nulla res ꝓꝓa desti
tuať opatōe. ꝙditatatis uero nōm suiʳ
ex hoc ꝙ p diffinitōʒ significať. Sed
essenª diciť ſʒ ꝙ p eā ⁊ ī ea res hʒ eē.

Ed qꝛ ens absolute ⁊ p° dicitur de
sbāniis ⁊ p posteriˀ ⁊ ſʒ ꝙd de ac
cidētibʒ. Inde ē ꝙ essenª ꝓꝓe ⁊ uere ē
in sbiis. sʒ in accidētibʒ ē quodāmō ⁊
ſʒ ꝙd. Sbārū uero q̄dā sūt simplices
⁊ q̄dā cōpoite. ⁊ in utrisqʒ ē essenª. sʒ
in simplicibʒ ueriori ⁊ nobiliori mō. ſʒ
etiā ꝙ hēnt eē nobilius. sūt etiā cā esse
eorū q̄ cōpoita sūt. ad minus sbā pª ⁊
simplex q̄ deus ē. sʒ qꝛ illarū sbārū essē
tie sūt nobis magis occl̾te. iō ab eētis
cōpoitorū incipiēdū ē ut a facilioribus
cōuenietioꝛ fiat disciplina. In sbiis igʳ
cōpoitis forª ⁊ mª nota sūt. ut in hōie.
aia ⁊ corˀ. nō āt pt dici ꝙ alterū eorū
tātū eēnª dicať ēe. ꝙ ei mª rei ſoª nō sit
essenª planū est. qꝛ res p suā essentiam
cognoscibił est ⁊ in spē ordinať uł in
genere. mª āt nō ē cognitōis ꝓnᵐ. nᵉ ſʒ
eā ad speʒ uł ad genˀ detiať. sʒ ſʒ id
solūʒ ꝙ in actu aliꝙd ē. neqʒ ēt forª tā
tū. sʒ sbā cōpoita essenª dici pt. q̄uis
ꝙdā asserere coneť. Ex his igʳ q̄ dicta
sunt pʒ ꝙ essenª ē id ꝙd̾ p diffinitiōeʒ

rei significat. Diffinitio aūt substātiarū naturaliū nō tātū formā cōtinet. sed etiā materiā. alr ei diffinitiōes naturales et mathematice nō differrēt. nec ēt pōt dici q̄ materia i diffinitionibus naturalium pōat sicut additamētū eēntie ei⁹ ul̄ ēs extra naturā suā ul̄ eēntiā ei⁹. qr hic modus ꝓprie ē accidētib⁹ q̄ eēntiā pfectā nō habēt. unde oz q̄ in diffinitiōe sua sbām ul̄ sbūz recipiāt qd' ē extra genus eorū. pz g° q̄ eēntia cōphēdit māz et formāz. nō g° pōt dici q̄ eēntia significet relōz q̄ ē inter māz et formāz. ul̄ aliqd supadditū illis qr h° de necessitate essz accns extraneuz a re nec p eā res cognosceref. q̄ o° eēnc cōueniūt. p formāz ei q̄ ē act⁹ materie materia efficit ēs actu et hoc aliqd. unde illud qd' supadueit nō dat eē actu simpr materie. sed eē actuale sicut accntia faciūt. ut albedo facit actu albuz. ūde et q̄n talis forma acqrif nō dicit generari simpr. sed sz qd. Relinqf igr q̄ nōz eēnc in sbūs cōpoītis significat illud qd' est ex materia et forma cōpoitū. Et huic rōi cōsonat verbum Boetii i comēto pdicamētorum. ubi dicit q̄ usya significat cōpoitū. usya ei ap grecos idē ē q̄ eēntia ap nos ut ipemet dicit in li° de duabz naturis. Auicēna āt dicit q̄ qditas sbārū cōpoitarū ē ipa cōpoō forme et materie. Comē. ēt dicit sup vii. meta. Natura quā hēnt spēs in rebz generabilibz est aliqd' mediū. i. cōpoitū ex materia et forma. hec ēt rō cōcordat qr eē sbē compoite nō ē tātū forme: nec tātū materie. sed ipsius cōpoiti. Eēntia āt sz quā res dicif esse. unde oz ut eēntia q̄ res denoiaf ens. nō tātū sit forma: nec tātū materia. sed utrūs. q̄uis h⁹mōi eē suo mō sola forma sit cā. Sic ei in aliis uidem⁹ q̄ ex plibus pncipiis cōstituūf q̄ res nō denoianf ex altero illorū pncipiorū tātū. sed ab eo qd' utrūz cōplectit ut in saporibz. qr ex actione calidi digerētis hūidū cāf dulcedo. et q̄uis hoc calor sit cā dulcedis. tamē nō denominatur corpus dulce ex calore sed a sapore. qd' calidū et hūidū cōplectitur.

Q̄uō materia non quolibz modo sūpta est indiuiduationis principium.

Ed qr indiuiduatois pncipiū est materia. ex hoc forte uideref seq q̄ eēntia q̄ materiā cōplectif i se sil et formā. sit tatū pticularis et nō ulis. Ex quo seq̄retur ulia diffinitionez non hrē si eēntia est id qd' p diffinitionē significaf. Et ideo sciēdū ē q̄ materia non quolibz modo accepta est pncipiū indiuiduatois. sed solū materia signata. et dico materiā signatā q̄ sub certis dimēsionibz consideraf. hec āt materia in diffinitione hois inq̄tū homo non ponif. sed poneref in diffinitione socratis. si Socrates diffinitionez hēret. In diffinitione aūt hois poif materia non signata. non ei in diffinitione hois poif hoc os et hec caro. sed os et caro absolute. q̄ sunt materia hois no signata. pz g° q̄ essentia hois et socratis nō differūt nisi sz signatum. unde comē. dicit sup. vii. meta. q̄ soc. nl̄ aliud est q̄ aīalitas et rōalitas q̄ sunt qditas ei⁹. sicut ēt eēntia generis et eēntia spēi sm signatum et non signatum differūt. q̄uis alius mo⁹ designatiōis sit utrobiqz. qr designatio indiuidui respectu spēi est materiā determinataz dimēsioibz. designatō āt spēi respectu generis est p differētiā constitutiuā q̄ ex forma rei sumif. hec āt determinatio ul̄ designatio q̄ ē in spē respectu generis non est p aliqd in essentia speciei existens q̄ nullomō in essentia generis sit. imo qcqd est in spē est etiā in genere. ut non determinatum. si ei aīal non esset totum qd' est homo. sed ps eius non pdicaretur de eo. cum nulla ps intelligibilis pdicef de suo toto. hoc āt q̄uō contingat uideri pōt si inspiciatur corpus. sm qd' ponitur ps aīal. et sz q̄ ponitur gen⁹.

Nō ei p̄t dici eoe esse genꝰ quo ē ps in
tegralis. hᵒ igr nōm qd̓ ē corꝰ multiplr
accipi p̄t. Corꝰ ei s3 qd̓ ē in p̄nto subē
dicit̃ ex eo qd̓ h3 talē naturā ut in eo
designari possint 3s dimēsiōes. Ipe aūt
3s dimēsiōes designate sūt corꝰ qd̓ ē in
genere q̄ntitatis. Cōtingi t āt i reb3 ut
qd̓ h3 unā pfectiō3 ad ulteriores ēt per
fectiō3 ptingat. sicut p3 in hoīe. qui ⁊
naturā sensitiuā3 h3 ⁊ ulteriꝰ intellectiuā
Silr ēt ⁊ sup hāc pfectiō3 q̄ est hēre
talē formā ut in ea possint 3s dimēsiōes
designari. p̄t aa pfectio adiūgi ut uita
ul aliqd hꝰmōi. p̄t gᵒ hᵒ nōm corꝰ de
signare rē quādā q̄ h3 talē formā3 ex q̄
sequitur in ipa designabilitas triū di
mēsionū cū p̄cisiōe. ut. s. ex ia fora nulla
ulterior pfectō seq̃t̃. s3 si aliqd alid̓ su
paddit̃ sit p̄ter significatō3 coris. ⁊ hᵒ
mō corꝰ erit materiał ⁊ integrał ps aiał
qr sic aia erit p̄ter id qd̓ significatū est
noīe coris ⁊ supueniēs ipi cori. ita q̄
ex ipis duob3. s. ex aia ⁊ core. sicut ex
ptib3 cōstir aiał. p̄t ēt hᵒ nōm corꝰ hᵒᵒ
accipi ut significet rē3 quādā q̄ h3 tlē3
formā3 ex qua possint in ea re tres dimē
siōes designari q̄cū3 fora sit illa siue ex
ea possit ꝓuenire alia ulterior pfectio
siue nō. ⁊ hᵒ mō corꝰ erit genꝰ aiał. qr i
aiali nł ē accipe q̄ in core iplicite non
contineat̃. nō ei aia ē aa fora ab ia p quā
in re ia poterūt designari 3s dimēsiōes.
⁊ iō cū dicebā3 q̄ corꝰ ē qd̓ h3 talē for
mā ex qua possunt designari. 3s dimen
siōes in eo intelligebā q̄cū3 fora ess3 ia
siue aia ess3 siue lapideitas. siue q̄cūq3
aa fora. ⁊ sicut fora aiał iplicite in core
siue in coris fora cōtinet̃ ꝓut corꝰ ē gᵒ
eius. ⁊ ēt tał ē hitudo aiał ad hoīe3. si
ei ał noīaret tātū rē talē q̄ h3 quādā3
pfectiō3 ut possit sentire ⁊ moueri p p̄n
cipiū in ipo existēs cū p̄cisiōe alteriꝰ p
fectiōis. tūc q̄cū3 aa pfectō ulterior su
pueniret hēret se ad aiał p mō3 ptis ⁊
nō sicut iplicite cōtēta in rōe aiał. ⁊e
ał nō ess3 geꝰ s3 ē geꝰ s3 q̄ significat rē
quādā ex cꝰ fora p̄t ꝓuenire sensus ⁊ mo
tus q̄cū3 sit illa fora. siue sit aia sensibł
tātū. siue sit aia sensibił ⁊ rōnał sił. sic
igr gꝰ significat idētitē id totū qd̓ ē in
spē non ei3 significat tātū mā3. silr ēt
drā significat id totū3 qd̓ est in spē.
⁊ nō tātū formā3. ⁊ ēt diffinitᵒ significat
totū. ⁊ ēt spēs. s3 diuersimode. qr geꝰ
significat totū ut q̄dā denoīatio detia
ns id qd̓ ē materiale in re sine detiatōe
ꝓpe fore. unde. genus sūit̃ a ma q̄uis
nō sit ma. ut3 ex hᵒ q̄ corpus dicir ex hᵒ
q̄ h3 tales pfectō3 ut possint in ea de
ignari 3s dimēsioēs. q̄q dē pfectio est
materialr se hēns ad ultiorē pfectionē
Drā uero ecōuerso ē sicut q̄dā denoia
tio a fora detiata sūpta p̄ter hᵒ q̄ de in
tellectu eius pᵒ sit ma detiata. ut3 cū dicir
aiatū. s. illud qd̓ h3 aiā3 nō ei3 detiat̃
qd sit. utrū corpus uł aliqd aliud. ūde
dicit auic. q̄ genus nō ē in drā sicut ps
essen: eius. s3 solu3 sicut ēs extra aiā3 si
ue essentiā. sicut ēt sbū3 ē de intellectu
paꝰ nu3. ⁊ iō genus nō p̄dicar de drā pe
loq̄ndo ut dicit aris. 3ᵒ meta. ⁊. iiii. topico
rū. nisi forte sicut sbū3 p̄dicar de passiōe
s3 diffiᵒ siue spēs cōp̄hēdit utrū3. s. de
tiatā mā3 quā designat nōm generis.
⁊ detiatā formā3 quā designat nōm drē
Et ex hᵒ p3 rō quare genus ⁊ spēs ⁊
drā se hēnt ꝓportionabłr ad mā3 formā3
⁊ cōpoᵐi na q̄uis nō sint idē cū ia. qr
ne3 genus ē ma s3 sūir a ma ut significās
totū. unde dicimus hoīe3 eē ał rōnale.
⁊ nō ex aiali ⁊ rōnali. sicut dicimꝰ eum
eē ex core ⁊ aia. Ex core ei3 ⁊ aia dicit̃
eē hō sicut ex duab3 reb3 q̄dā 3a res
cōstituta q̄ neu illarū ē. hō ei3 ne3 ē aia
ne3 corꝰ. s3 si hō aliquomō ex ali ⁊ rōli
dicat̃ eē nō erit sicut res 3a ex duabꝰ re

1·2·

bʒ sʒ sicut itellectꝰ ꝫꝰ ex duobʒ itellc̄tibus Intellectus ei aial' ē sine deterīatōe for' spāl' exp̄mēs naturā rei ab eo qd' est materiale 2ⁿuitie piectiōis. Intellectus āt huius drē rōnal' cōsistit in deteriatōe for' spāl' ex qbʒ duobʒ intellectibʒ cō stituit' intellc̄us spēi ul' diffiōis. ⁊ iō sic res cōstituta ex aliqbʒ nō respicit p̄di catiōʒ earū rerū ex qbus cōstit'. ita nec intellectus recipit p̄dicatiōʒ eorū intelle ctuū ex qbʒ constituit'. nō eīʒ dicimus ꝙ diffini° sit ge° ul' drā. Q̄uis āt genus significʒ totā essentiā spēi. nō tamē oʒ ut diuersarū spērū quarū ē idē genus ut sit una eēn^a. q² uitas generis ex ip̄a ideteriatōe ul' in drā p̄cedit. nō āt ita ꝙ id qd' significat' p genus sit una na^a nu mero in diuers' spēbʒ cui supueiat res a^a q̄ sit drā deterians ipʒ. sicut for^a deteriat māʒ q̄ ē una numero. sʒ q² genus signi ficat aliq̄ forāʒ nō tamē deteriate hāc ul' illā quā deteriate drā exp̄mit q̄ nō ē a^a q̄ illa q̄ ideteriate significaba' p ge°. Et iō dicit comē. i ꝯo meta. ꝙ m^a p^a dicit' una p remotiōʒ oiūʒ forārū. sʒ genus dicit' unū p cōstatē for' signate. unde pʒ ꝙ p additiōʒ drē remota illa ideteriatōe q̄ erat cā unitatis generis remanēt spe cies diuerse p eēntiā. ⁊ q² ut dictū ē na tura spēi ē ideteriata 2ⁿ ididui. sicut na^a ge neris 2ⁿ spēi. Inde ē ꝙ sicut id qd' ē ge nus p̄ut p̄dicat' de spē iplicat i sua signi ficatōe q̄uis idistīcte totū id qd' deteria te ē i spē. ita ēt id qd' ē spēs s'm qd' p̄ dicat' de ididuo oʒ ꝙ significʒ totū qd' eēn' ē in ididuo lʒ idistīcte. ⁊ h°° eēntia spēi significa' nōie hōis. ūde hō de so' p̄dicat'. Si āt significet' na^a spēi cū p̄ci siōe m' signate q̄ ē p̄ncipiū ididuatōis sic se hēbit p mōʒ ptis. ⁊ h°° significa' nōie hūanitatis. hūanitas ei significat id unde hō ē hō. m^a āt designata nō ē illud unde hō ē hō. ⁊ ita nll'o° cōti' iter

illa ex qbʒ hō hʒ ꝙ sit hō. cū ig' hūani tas in suo intellectu icl'udat tātū ea ex qbʒ hō hʒ q. sit hō. pʒ ꝙ assignatiōe ei° excl'dit' ul' p̄scidi' m^a deteriata l' desig^a ta. ⁊ q² ps nō p̄dicat' de toto. Inde ē ꝙ hūanitas n' de hoie n' de sor. p̄dica' vnde dicit Auic. ꝙ qditas cōpoiti nō ē ipʒ cōpo^m c° ē qditas. Q̄uis ēt ip̄a q ditas sit cōpo^m sicut hūanitas. lʒ sit cō poita nō tamē ē hō. imo oʒ ꝙ sit rece pta i aliq° qd' ē m^a designata. sʒ q² ut dictū ē designa° spēi 2ⁿ generis ē p for^m Designa° āt ididui 2ⁿ spēi ē p māʒ. iō oʒ ut nōm significās id. unde na^a generis sūi' cū p̄cisiōe for' deteriate p̄fitiētus spēʒ significʒ ptē materialē toti° sicut cor° ē ps material' hōis. nōm āt significās id ūde sūi' na^a spēi cū p̄cisiōe m' designate significat ptē formalē. iō hūāitas signi ficat' ut for^a q̄dā ⁊ dici' ꝙ ē for^a totius nō qdē q̄i supaddita ptibʒ eēntialibʒ s. m' ⁊ for'. sicut for^a do° supaddi' ptibʒ itegralibʒ ei°. sʒ magis ē for^a q̄ ē to^m. s forāʒ cōplectēs ⁊ māʒ. cū p̄cisiōe tamē eorū p q̄ nata ē m^a designari. Sic g' pʒ ꝙ eēntiā hōis significat h° nōm hō. ⁊ h° nōm hūāitas. sʒ diuersimōe ut dictū ē. q² h° nōʒ hō significat eā ut to^m iq^m: s. nō p̄scidit desig^a ōʒ m' sʒ iplicite cōtʒ eā ⁊ idistīcte sicut dictū ē ꝙ ge° cōtīnʒ drāʒ. ⁊ iō p̄dica' h° nōm hō de ididuis. Sʒ h° nōm hūāitas significat eā ut ptē q² n' cōtīnʒ i significatōe sua nisi id ꝙ ē hoīs i q^m hō. ⁊ p̄cidit oēʒ designatōʒ m'. unde de ididuis hōis nō p̄dicat'. ⁊ pp h° q̄doq3 h° nōm eēn' inei' p̄tū de re Dici' ei socratis eē eēntia q̄dā. ⁊ q̄doq3 negatū sic dicius ꝙ eēn^a soc' nō ē soc^s.

Q̄uō se hēat eēn^a ad nām gn̄is spēi ⁊ drē.

Iso qd significet' nōie eēn' i sb'is cōpoitis. Vidēdū ē q̄uō se hēat

ad rōꝫ generis. ſpēi ⁊ drē. qꝛ āt cui cō
ueit rō generis uł ſpēi uł drē pdicaẜ
de hͦ ſinglari ſignificato. īpoſſible ē ꝙ
rō generis uł ſpēi uł drē cōueiat eēnᵉ
ꝫ ꝙ p mōꝫ ptis ſignıʳ ut noie hūanita
tis ł aialitatis. ⁊ iō dicit auic: ꝙ rōali
tas nō ē drā ſꝫ drē pnᵐ. ⁊ eadē rōe hu
mānitas nō ē ſpēs nᶜ aialitas gˀ. Silr ēt
nō pt dici ꝙ pdicaʳ de hͦ īdidͦ. nō ei pt
dici ꝙ rō generis uł ſpēi uł drē cōuei
at eſſenᶜꝫ ꝙ ē q̄dā res exiſtens extra
ſinglia ut plonici ponebāt. qꝛ ſic geˀ ⁊
ſpēs nō pdicarēẜ de hͦ īdiduo. nō ei pt
dici ꝙ ſoˀſit hoc qđ ab eo ſepatū ē nᶜ
ſepatā illud pficeret ī cognitiōe hˀſin
glris ſignati. ⁊ iō relıqẜ ꝙ rō generis
uł ſpēi uł drē cōueiat eēnᶜꝫ qđ ſigni
ficaʳ p mōꝫ totıˀut noie hois uł aīs p
ut īplicite ⁊ īdiſtīcte cōtꝫ totū hͦ qđ in
īdiduo ē. nᵃ uł eēᵃ ſic accepta pt duplr
cōſi. vnoͦꝫ naturā ł rōꝫ ppā. ⁊ hᶜ eſt
abſolta cōſiͦīpius. ⁊ hͦ ᵒ nł ē uerꝫ de
ea niſi ꝙ cōueiat ſibi ꝫ ꝙ hˀmōi. ũde
q̄cq̄d alıorū attrıʳ ſibi fᵃ ē attribuͦ. D.
g. hōi ī eo ꝙ ē hō cōueit rōale ⁊ ał ⁊
aᵃ q̄ ī diffiᶜ eiˀcadūt. albū uͦł nigrū ł q
cq̄d hˀmōi qđ nō ē de rōne hūanitatis
nō cōueit hoī inꝙᵐ ē hō in eo qđ ē hō.
ũde ſi q̄raʳ utrū iſta nᵃ ſic cōſtituta poſ
ſit dici una ł plres. neuᵐ cōcedēdū ē. qꝛ
utrūꝫ ē extᵃ intellꝫ hūāitatis. ⁊ utrūqꝫ
pt ſibi accidere. ſi ei plitas eſſꝫ de rōe
eiˀnūq̄ poſſꝫ eē una. cū tamē una ſit ꝫ
ꝙ ē ī ſor. ſilr ſi unitas eſſꝫ de itellectu ⁊
rōe eius. tūc eſſꝫ una ⁊ eadē nᵃ ſorˢ. ⁊
plois. nᶜ poſſꝫ ī plibˀplificari. alioͦ cōſi.
ꝫ ꝙ hꝫ eē in hͦ ł ī ıͦ. ⁊ ᶜde ipa pdicaẜ
aliq̄d p accnˢ rōe eius ī qͦ ē. ſicut diciʳ
ꝙ hō ē albꝫ. qꝛ ſor. ē albꝫ. q̄uis hoī nō
cōueiat in eo qđ ē hō. hᶜ āt naᵃ duˣhꝫ
eē. vnū ī ſinglaribꝫ. ⁊ aliud ī aīa. ⁊ ꝫm
utrūꝫ cōſecuẜ accnᵃ dictā naturā. ⁊ ᶜī ſin
glaribꝫ hꝫ młpˣ eē ꝫ diuerſitatē ſingu

lariū. ⁊ tamē ipi nᶜꝫ ſua ppā cōſidera
tionē. ſ. abſoltā uᵐ iſtorū eē debeʳ. fᵐ
ei ē dicere ꝙ nᵃ hois īꝙ ᵃhˀ eē hēat in
hͦ ſinglri. ſi ei eē ī hᶜ ſiglri cōueiret hōi
īꝙᵐ ē hō nō eēt ūq̄ extᵃ hͦ ſinᶜᵉ. ⁊ ʳ ſi cō
ueiret hōi īꝙᵐ ē hō non eē in ſinglari
nūq̄ eēt ī eo. ſꝫ ueᵐ ē dicere ꝙ hō īꝙᵐ
ē hō hꝫ. ſ. ꝙ ſit in hͦ ſingulari uł in illo
aut ī aīa. pꝫ gͦ ꝙ nᵃ hois abſolte conſi
derata abſtrabit a qłꝫ eē. ita tamē ꝙ
nō fiat pciſio alicˀeorū. Et hᶜ nᵃ ſic con
ſiderata ē q̄ pdicaʳ de oībꝫ īdiduis. nō
tamē pt dici. ꝙ rō uł is cōueiat neᶜ ſic
accepte. qꝛ de rōne uł is ē unitas ⁊ cōi
tas. naᶜ āt hūāne neuᵐ eorū cōueit ꝫm
ſuā abſoltā cōſideratōꝫ. Si ei cōitas
eſſꝫ de intellectu hois. tūc in quocūꝫ in
ueireʳ hūāitas iueireʳ cōitaſ. ⁊ hͦ fᵐ ē qꝛ
in ſor. nō iueniʳ cōitas aliq̄. ſꝫ q̄cq̄d ē ī
eo īdiduatū ē. ſilr ēt non pt dici ꝙ rō
generis uł ſpēi accidat naᶜ hūāne ꝫ il
lud eē qđ hꝫ ī īdiduis. qꝛ nō iueiẜ ī īdi
duis naᵃ hūāna ꝫ uitatē ut ſit unū q̄d
cōueniēs cuilibꝫ qđ rō uł is exigit. Re
linqẜ gͦ ꝙ rō ſpēi accidit naᶜ hūane ꝫ
illud eē qđ hꝫ in itellectu. Ipa ei naᵃ
habet eſſe in intellectu abſtratum ab
oībꝫ īndiduātibꝫ ⁊ hꝫ rōꝫ uniformē ad
oᵃ īdiᵃ q̄ ſūt extᵃ aīaꝫ put eēnʳ ē ſilitudo
oīuꝫ ⁊ īducēs ī cognitōꝫ īꝙᵐ ſūt hoīes
Et ex hͦ ꝙ talē rlonem habēt ad oīa
īndiuidua intellectus adīuenit rōnem
ſpēi ⁊ attribuit ſibi. unde dicit comē.
in pͦ de aīa. ꝙ intellꝰ ē q facit ulitates
ī rebꝫ. hͦ ēt auic. in ſua meta. viii. dicit
Et q̄uis hᶜ naᵃ intellcta hēat rōꝫ uł is
ꝫ ꝙ cōpaẜ ad res q̄ ſūt extᵃ aīaꝫ qꝛ ē
una ſilitudo oīuꝫ. tamē ꝫm ꝙ hꝫ eſſe ī
hͦ intellectu uł in illo ē ſpēs q̄dā itellcta
pticlaris. ⁊ iō pꝫ defectˀ comenˢ. ī 3ͦ de
aīa. q uoluit ex ulitate forᶜ intellcte uli
tatē intellꝰ cōcludere. qꝛ nō ē ulitas
illius forᶜꝫ hᶜ eē qđ hꝫ ī itellectu. ſꝫ ꝫ

ꝙ ad res referf ut similitudo rerũ. sicut etiã si esset una statua corporea repsen ãte multos hoies cõstat ꝙ illa imago uel species statue haberet esse sin. p pũ s; ꝙ esset in hac mᵃ. s; hẽret rones cõitatis s; ꝙ ess. ꝯe repsẽtãtiũ plĩũ Et qr naᵃ humane s; suã absolũtã cõside ratõs cõueit ꝙ pdicaf de sor. ⁊ rõ spẽi nõ cõueit sibi s; suã absolũtã. s. humane naᵃ cõsideratõs. s; ẽ de accidẽtib; que cõsecũf ea.. s. sm qđ ẽ esse qđ h; in in tellectu. Jdeo nõs spẽi nõ pdicaᵗ de sor ut dicaᵗ sor. ẽ spẽs. qđ de necessitate ac cideret: si rõ spẽi cõueniret hoi. sm esse qđ h; in sor. uł s; suas absolũtã cõside ratõs. s. inꝙᵐ ẽ hõ. qcqd ei cõueit hõi iꝙᵐ ẽ hõ pdicaᵗ de sor. ⁊ tamẽ pdicari cõueit generi pᵉ cũ in eiᵒ diffiniᵒᵉ ponaf Predicaᵒ. n. ẽ qđdã qđ cõpleᵗ p actio nes itell's cõponẽtis ⁊ diuidẽtis habẽs tamẽ fundamẽtũ in re ipa unitatẽ eorũ quorũ unũ de altero dicᵗ. unde rõ pdi cabilitatis pt caludi in rõe hᵘ intẽtiõis q̃ ẽ gᵒ. q̃ ẽ p actõs intell's cõpleᵗ. nillo mᵒ tamẽ id cui intell's intẽtõs pdicabi litatis attribuit cõponẽs id cũ altᵒ nõ ẽ ipa itenᵒ generis. s; potᵘ id cui intell's i tenᵐ generis attribuit. sicut qđ signifi caᵗ hᵒ noie aĩ. sic gᵒ p; q̃l ẽ eẽ uł nᵉ se h; ad rõs spẽi. qr rõ spẽi nõ est de illis q̃ cõueiũt ei s; suã absolutã cõsideratõs n; ẽ de accidẽtibᵒ q̃ cõsecuᵗ ipũs s; esse qđ h; exᵗ aiãs ut asᵒ uł nigreᵒ. s; ẽ de accidẽtib; q̃ cõsequũf eã s; esse qđ h; in intellectu. Et per hunc modũ cõue nit sibi ratio generis uel differentie.

Quõ essentia est in sbãiis sepatis q̃ sũt ds ⁊ ãgelus.

Unc restat uidere s; quẽ mõs sit eeᵗ in sbiis sepatis. s. in aia intelli genᵗ ⁊ cã pᵐ. Quis ãt eẽ pᵐ simplicitatẽ s oẽs cõcedãt. tamẽ cõpõs mᵉ ⁊ forᵉ in i telligẽtias ⁊ in aias qdã nituf ponere. Cuiᵘ põnis fuisse dicitᵉ Auicebron aucᵗᵒʳ libri fontis uite. hᵗ ãt dictis phõrũ rep if esse cõtraria. qr eas sbas a mᵃ sepa tas nominant ⁊ absq; omni materia esse probãt. Cuius demõst potissia est ex uirtute intelligẽdi q̃ in eis ẽ. Videsᵒ n. foras nõ esse intelligibiles in acᵘ n. si s; ꝙ sepãf a mᵃ ⁊ a cõdictoib; eᵒ. nec efficiũf intelligibiles in actu nisi p uir tutẽ sbẽ intelligẽtis s; ꝙ recipiuf in ea ⁊ sm ꝙ agũf p eã. unde o; ꝙ in q̃libs sbã intelligẽte sit oĩoda imunitas a mᵃ. Jta ꝙ n; hẽat mãs ptẽ sui. n; ẽt sit si cut forᵐ ipssa in mᵃ ut ẽ de foris materia lib;. nᵉ pt aliqs dicere ꝙ itelligibilitatẽ non ipediat mᵃ q̃lib;. s; mᵃ corᵃ tãtũ. Si. n. hᵒ esset rõe mᵉ corᵃlis tãtũ. cũ mᵃ non dicaᵗ corᵃlis nisi s; ꝙ stat sub forᵃ corporea. tũc oporteret ꝙ hᵒ heret mᵃ a forᵃ corᵃli. s. ipedire itelligibilitatẽ. ⁊ hᵒ non pt esse. qr ⁊ ipa forᵃ corᵃlis acᵘ itelligibilis ẽ. sicut ⁊ alie forᵉ s; ꝙ a mᵃ abstrahũf. unde in aĩa intellectia ⁊ i telligenᵃ nullo ẽ cõpõ ex mᵃ ⁊ forᵃ ut hᵒ mᵉ accipiaᵗ mᵃ in eis sicut in sbiis corpo ralib;. s; ẽ ibi cõpoᵒ forᵉ ⁊ esse. unde in cõmẽᵒ. ix. ppõnis libri de cãis dicif ꝙ intelligenᵃ ẽ hẽns foras ⁊ esse. ⁊ acciᵗ ibi forᵃ p ipa qditate uł nᵉ simplici. ⁊ quo hᵒ sit planũ ẽ uidere. Quecũq; n. ita se hẽnt adinuicẽs ꝙ unũ ẽ cã esse alteriᵒ illud qđ h; rõs cãe pt hrẽ esse sine altᵒ s; non cõuertᵗ. tal ãt inuenᵗ hitudo mᵉ ⁊ forᵉ ꝙ forᵃ dat esse mᵉ. ⁊ iõ ipossibile est esse mãs sine aliq̃ forᵃ. tamẽ non ẽ impossibile esse aliq̃ foras sine mateᵃ. Forᵃ. n. non h; in eo ꝙ forᵃ depẽdentiã ad mãs. s; si inueniãᵗ aliq̃ forᵉ q̃ non pos sũt esse nisi in mᵃ hᵒ accidit eis s; ꝙ sũt distãtes a pᵒ pnᵒ ꝙ est acᵘ pᵐ ⁊ purᵒ. unde ille forᵉ q̃ sũt ꝓpinq̃ssĩe pᵒ pnᵒ sũt forᵉ pᵉ si ne mᵃ subsistentes. non. n. forᵃ s; totᵐ gᵉ suũ mᵃ idig; ut dictũ est. ⁊ hᵒ moiforme

sūt itelligen e. ⁊ ideo non oꝫ ut essen ul
qditates harū sbārū sint aliud ꝙ ipa
for a. In h g differt eē a sbē cōpositi. ⁊
sbē simplicis q̄ꝛ eē a sbē cōpoite nō tātū
forāꝫ: sꝫ cōplectit forāꝫ ⁊ māꝫ. Eē n u
sbē siplicis ē for a tātū. ⁊ ex h cāꝫ due a
drē. ⁊ una ē ꝙ eē a sbē cōpoite pt signi
ficari ut totū l ut ps. qd accidit ꝑꝑ m e
designatōꝫ. ut dictū ē. Et iō nō quolꝫ
mō ꝓdica r eē a rei cōpoite ꝺ ipa re com
poita. nō. n. pt dici ꝙ hō sit qdit s sua.
sꝫ eē a rei simplicis q̄ ē sua for nō pt si
gnificari nisi ut totū cū nl sit ibi preter
forāꝫ qi forāꝫ recipiēs. ⁊ iō q cūꝫ m e su
ma r eē a sbē simplicis de ea ꝓdica r. vnd
auic. dicit ꝙ qditas simplicis ē ipꝫ met
simp e. qꝛ nō ē aliqd aliud recipiēs ipaꝫ
Secūda drā ē. qꝛ eē e rerū cōpoitarū ex
eo ꝙ recipiūt in m a designata ⁊ multi
plicāt fꝫ diuisiōꝫ eius. vnd cōtigit ꝙ
aliq̄ sint idē spē. ⁊ diuersa numero. Sꝫ
cū eē a simplicis nō sit recepta in m a nō
pt ibi esse tal mltiplica o. ⁊ iō nō oꝫ ut
inueian r pla indiui a uni ꝯ spēi in il sbiis
sꝫ q tquot sūt idiui a tot sūt spēs. ut a
uice. dicit expresse. Hm ꝯ g sbē ꝯuis
sint for e sine m a. nō tamē inꝺ eis ē oī
moda simplicitas. nec sūt act ꝯ pur ꝯ. sed
hēnt ꝑmixtiōꝫ po e. ⁊ h sic pꝫ. qcqd ei
nō ē de intellectu eē e l qditatis. h ē ad
ueiens ex a ⁊ faciēs cōpōeꝫ cū eēn a. qꝛ
nulla eē a sine his q̄ sūt ꝑtes eē e intelligi
pt. Ois āt eē a ul qditas i telligi pt sine
h ꝙ aliqd intelliga r de eē suo. possūꝫ eī
intelligere qd ē hō ul fenix. ⁊ tameꝫ i
gnorare an eē hēant in rerū na a. g pꝫ
ꝙ esse ē aliud ab eē a ul qditate. nisi for
te sit aliqua res cui ꝯ qditas sit ipꝫ suus
eē. ⁊ h res nō pt eē nisi una ⁊ p a. qꝛ
iposibile ē ut fiat pl ificatio alic ꝯ nisi
ꝑ additiōꝫ alic ꝯ drē. sicut multiplica r n a
generis in spē. ul ꝑ h ꝙ for a recipi t i di
uers materiis. sicut multiplica r n a spēi i

diuers idiuiis. ul ꝑ h ꝙ unū ē absolu
tū ⁊ aliud in aliq receptū. sicut si eēt q
da calor separ ꝯ essꝫ aliud a calore non se
pato ex ipa sua sepatiōe. si āt ponat
aliqua res q̄ sit eē tātū ita ut ipꝫ eē sit
subsistēs. h eē nō recipiet additiōꝫ drē
qꝛ iā nō essꝫ eē tātū. sꝫ eē ⁊ ꝓter h for
ma aliqua. ⁊ ml to us recipiet additiōꝫ
m e qꝛ iā essꝫ nō subsistēs sꝫ materiale.
vnd relīqt ꝙ talis res q̄ sit suū eē nō
pt eē nisi una. unde oꝫ ꝙ in qualibet
alia re ꝓter eā sit aliud eē suū. ⁊ aliud
qditas ul n a seu for a sua. unde i itelligē
tiis oꝫ ꝙ sit eē ꝓter forāꝫ. ⁊ iō dictū ē
ꝙ itelligētia ē for a ⁊ eē. oē āt qd cōue
nit alicui ul ē cātū ex ꝓncipiis na e sue
sicut risibile in hōie. l adueit ab aliq o
ꝓn extrinseco sicut lumē in aere ex iflu
ētia solis. nō āt pōt eē ꝙ ipꝫ esse sit cā
tū ab ipa for a ul qditate rei. dico sicut
a cā efficiēte. qꝛ sic aliq̄ res essꝫ cā sui
ipius. ⁊ aliqua res se ipaꝫ in eē ꝓduce
ret. qd est iposibile. g oꝫ ꝙ ois tal res
cuius eē est aliud ꝙ na a sua hēat eē ab
alio. ⁊ qꝛ oē qd est ꝑ aliud reducit ad
id qd est ꝑ e. sicut ad cāꝫ ꝓmā. iō oꝫ ꝙ
sit aliq̄ res q̄ sit cā eēndi oibꝫ rebꝫ. eo
ꝙ ipa est eē tātū. al s iret in ifinitū in
cāis. cū ois res q̄ nō ē eē tātū hēat cāꝫ
sui eē. ut dictū est. pꝫ g ꝙ intelligen a ē
for a ⁊ eē. qd esse hꝫ a p entē. qd est eē
tātū. ⁊ h est ꝓa cā q̄ deus est. oē āt qd
recipit aliqd ab alio est in po a r ii illius.
⁊ h qd receptū est in eo est actus ei ꝯ.
g oꝫ ꝙ ipa for a uel qditas q̄ est intelli
gentia sit in po a r ii esse qd a deo recipit
⁊ illud esse receptū est ꝑ mōꝫ actus. ⁊
ita inueit actus ⁊ po a in itelligētiis. nō
tameꝫ for a ⁊ m a nisi equoce. unde etiaꝫ
pati recipe sbūꝫ esse. ⁊ oīa h ꝯ mōi q̄ ut
dent rebꝫ rōe m e cōueire equoce conue
niūt sbātiis intellectualibꝫ ⁊ corporali
bꝫ. ut in 3 o de aia comen. dicit. Et qꝛ

ut dictū ē intelligen(tie) q̄ditas ē ipa met i
telligen(tia). iō q̄ditas uł ee(n)cia ei(us) ē ipm qd'
ē ipa ⁊ eē suū receptū a deo ē id q(uo) sub
sistit in rerū na(tur)a. ⁊ ꝓpter h(oc) a q̄busdā h(uius)mo(d)i
sbē dicū(n)t cōpōi ex quo ē ⁊ qd' ē. uł ex
quo ē ⁊ eē. ut Bo(eti)(us) dicit. ⁊ q2 in itellige
tiis poit(ur) po(tenti)a ⁊ actus nō erit difficile in
ueire m(u)ltitudiez itelligētiarū. qd' esset i
possibile si nulla po(tenti)a in eis ess3. Unde
dicit comē. in 3(o) de aia. ꝙ si na(tur)a intellus
possibił ess3 ignorata. nō posse(m)(us) iueire
m(u)ltitudiez in sbiis sepatis. Est g(o) disti
ctio earū ad inuicē s(e)c(un)d(u)m gradū po(tenti)e ⁊ act(us)
ita ꝙ itelligē(tia) supior q̄ plus ꝓpiq̄ ē p(ri)mo h3
plus de actu ⁊ min(us) de po(tenti)a. ⁊ sic de aliis. et
h(oc) cōple(tur) in aia huāna q̄ t3 ulti(mu)m gradū
i itellectualib3 sbiis. Unde intell(e)c(tu)s po(ssibi)l(is)
ei(us) se h3 ad forās itelligibiles sicut m(ateri)a p(rim)a
q̄ t3 ulti(mu)m gradū i eē sensibili ad forās
sensibiles. ut co(mmentato)r in 3(o) de aia dicit. ⁊ iō
ph(ilosoph)us cōpat eā table rase i q̄ nł ē depi
ctū. ⁊ ꝓpter h(oc) q2 inter al(ia)s sbās intelligi
biles plus h3 de po(tenti)a. iō efficit(ur) in tātū ꝓ
piqua reb3 materialib3. ut res materia
lis traha(tur) ad ꝑticipādū eē suū. ita ꝙ ex
aia ⁊ cor(pore) resultat unū eē in uno cōpoi
to. q̄uis illud eē ꝓut est aia nō sit depē
dēs a cor(pore) ⁊ iō p(ost) istā forās q̄ ē aia inue
niū(n)tur alie for(me) plus de po(tenti)a hētes. ⁊ magis
ꝓpiq̄ m(ateri)e. In tātū ꝙ eē earū sine m(ateri)a nō
ē. in q̄b3 ēt ineit(ur) ordo ⁊ gradus us3 ad
p(ri)mas forās elemētorū q̄ sūt ꝓpinq̄ssiē m(ateri)e.
unde n(ec) aliq(ua)m opatōē3 hēnt nisi s(e)c(un)d(u)m exigē
tiā q̄litatū actiuarū ⁊ passiuarū ⁊ aliorū
q̄b3 m(ateri)a ad forās disponitur.

Q(uomod)o eē(n)cia inuenit(ur) in reb3.

Is g(o) uisis p(atet) quō eē(n)cia inueit(ur) in di
uers(is). Inueit(ur) āt trip(lici)ter mo(do) hēndi es
sentiā i sbiis. Aliqd. n. ē sicut de(us) cui es
sentia ē ip3 suū eē. ⁊ iō inueniu(n)t(ur) aliqui
ph(ilosoph)i dicētes ꝙ de(us) nō h3 essentiā. q2 eē(n)cia
ei(us) nō ē aliud q̄ꝫ eē ei(us). ⁊ ex h(oc) seq(ui)t(ur) ꝙ
ipe nō sit i genere. q2 oē qd' ē i genere
o3 ꝙ hēat q̄ditatē p(re)ter eē suū. cū q̄di(tas)
aut na(tur)a generis aut spēi nō distiguā(tur) s(e)c(un)d(u)m
rō3 na(tur)e in illis quorū ē g(en)(us) uł spēs. s3 esse
ē i diuers(is) diuersimode. n(ec) o3 ꝙ dicat(ur) ꝙ
de(us) ē eē tātū. ut errorē eorū icidamus q
deū dixerūt eē illud eē ułe q(uo) q̄l3 res for
mal(ite)r ē. h(oc). n. qd' deus ē h(uius) cōdictiōis ē
ut nulla sibi additio fieri possit. unde ꝑ
ipa3 suā puritatē ē eē disti(nctu)m ab oi eē. ꝓ
pter qd' in comen(to). ix(e). ꝓpōnis libri de
cāis dici(tur) ꝙ ididuatio p(rim)e cāe q̄ ē eē tātū
ē ꝑ purā bōitatē ei(us). Esse āt cōe sicut
i itellectu suo nō includit aliq(ua)m additōē3.
Ita nec icludit i itellectu suo aliq(ua)m p(re)cisi
ones addictiōis. q2 si h(oc) ess3 nł poss3 in
telligi eē in q(u)o sup eē aliqd adderet(ur). si(mi)l(ite)r
ēt q̄uis sit eē tātū. nō o3 ꝙ desiciāt ei
reliq̄ ꝑfectōes uł nobilitates. imo h3 oēs
ꝑfectōes q̄ sūt in oīb3 generib3. ꝓpter ꝙ
ꝑfectū simp(licite)r dici(tur). ut ph(ilosoph)us ⁊ comē. i. v.
meta. dicūt. S3 h3 eas mō excellētiori
oīb3 reb3. q2 i eo oēs unū sūt. s3 i aliis
diuersitatē hēnt. ⁊ h(oc) ē q2 oēs ille ꝑfe
ctiōes cōueniūt sibi s(e)c(un)d(u)m suū eē simplex.
Sicut si aliqs ꝑ unā q̄litatē poss3 effi
cere opatiōes oim q̄litatū. In illa una
q̄litate oēs q̄litates hēret. Ita deus i
ipo eē suo oēs ꝑfectōes h3. Secūdo
mō inueni(tur) eē(n)cia in sbiis creatis intellectua
lib3 i q̄b3 est aliud esse q̄ꝫ eē(n)cia ipsorū q̄ꝫ
uis essentia sit sine m(ateri)a. unde eē earum
nō est absolutū s3 receptū. ⁊ io limitatū
⁊ finitū ad capacitatē na(tur)e recipiētis. s3
na(tur)a uł q̄ditas earū est absoluta non re
cepta in aliq̄ m(ateri)a. ⁊ iō dicit(ur) in libro de
cāis ꝙ intelligen(tie) sūt finite supius. ⁊ i
finite iferius. Sūt. n. finite q(uantu)m ad esse
suū qd' a supiori recipiūt. nō tamē fini
ū(n)t(ur) inferius. q2 earū for(me) nō limitā(n)t(ur) ad
capacitatē alic(uius) m(ateri)e recipiētis eas. ⁊ i ta
lib3 sbiis nō inueni(tur) m(u)ltitudo indiduorū
in una spē ut dictū ē. nisi in aia hūana
ꝓpter cor(pus) cui unit(ur). Et l3 ididuatio ei(us) ex

cor̄ occasinal̄r dependeat q̄m ad sui in
choatōꝫ. q2 nō acqrit̄ sibi eē īdiduatū
nisi in cor̄ cui est actus. nō tamē oꝫ ut
destructo cor̄ īdidua° pereat. q2 cū hēat
eē absolutū ex q° acqsitū est sibi esse
īdiduatū ex h° q̄ fcā ē for̄ h° coris illo
esse sp remanꝫ indiduatū. ⁊ iō dic aui.
q̄ īdiduatio aiarū ⁊ mltip° dependꝫ ex
cor̄ q̄m ad sui p̄n̄m. sꝫ nō q̄m a sui finē.
Et q2 in istis sbāiis qditas nō est id
qd esse. iō sūt ordiabiles in p̄dicamen
to. ⁊ pp h° inueit̄ in eis genus spēs ⁊
drā. q̄uis earū drē pp̄e nobis occlte
sint. In rebꝫ eī sensibilibꝫ etiā ipē drē
essentiales nobis ignote sunt. unde si
gnificāt̄ p drās accidētales q̄ ex essen
tialibꝫ oriūt̄. sicut cā significat̄ p suū ef
fectū. sicut bipes poit̄ drā hōis. Accn̄
āt pp̄a sbārū immaterialiū nobis igno
ta sūt. vnde drē cārū n° p se n° p accidē
tales drās nobis significari possunt. h°
tamē īciedū q̄ nō eodeꝫ m° sūt genus
⁊ drā i illis sbiis. ⁊ i sbūs sensibilibꝫ. q2
ī sensibilibꝫ genus sūt ab eo qd est ma
teriale i re. drā āt ab eo qd est formale
i ipa. vnde dicit auic. i p° libri sui de aīa
q̄ for̄ i rebꝫ cōpoitis ex m̄ ⁊ for̄ ē drā
simpx eius q̄ cōstitui r ex illa. nō āt ita q̄
ipa forā sit drā. sꝫ q2 e p̄n̄m drē. ut ideꝫ
dicit i sua meta. ⁊ dicit̄ tal̄ drā esse drā
simp̄. q2 sūt ab eo qd est ps qditatis
rei: s. a for̄. cū āt sbe spūles sint simp̄es
qditates nō p̄t i eis drā sūi ab eo qd ē
ps qditatis. sꝫ a tota qditate. ⁊ iō in
p̄n° de aīa dicit auic. q̄ drāꝫ simplicē nō
hēnt nisi spēs q̄rū ēēn° sūt cōpoite ex
m̄ ⁊ for̄: S̄ūit̄ etiā i eis ex tota eē sūt
g° m° tameꝫ differenti. una. n. sbā sepa
ta cōueit cū alia ī materialitate drūt ab
īuiceꝫ ī gradu pfectōis sꝫ recessus a po
tentialitate. ⁊ accessūꝫ ad actū purū. ⁊
iō ab eo qd seqt̄ illas īq̄m sūt imateria
les sūi i eis g° sicut itellctualitas l̄ aliqd

h°. Ab eo āt qd cōseqt̄ i eis gradū p
fectōis sūit̄ in eis drā nobis tamē ig°
ta. n° oꝫ has drās eē accidētales. q2 sut
sꝫ maorē l̄ miorē pfectōꝫ q̄ nō diuersi
ficāt spēs. gradus. n. pfectōis in recipi
ēte eādē forāꝫ nō diuersificat spēꝫ. si
cut albi° ⁊ min° albū i pticipāte ei° deꝫ
generis albedieꝫ. sꝫ diuersus gradus p
fectōis ī ipis foris l̄ naturis pticipatis
diuersificat spēꝫ. sic na° pcedit p grad°
de plātis ad alia p q̄dā q̄ sūt med° inter
alia ⁊ plātas sꝫ phūꝫ i li° de alibꝫ. n° ite
rū ē necēm ut diuisio intellectualiū sbārū
sit sp p duas drās ueras. q2 h° est ipos
sibile in oībꝫ rebꝫ accidere ut phūs di
cit in .xi. de alibꝫ.. Tertio° inueni
eē in sbiis cōpoitis ex m̄ ⁊ for̄ in qbꝫ
⁊ esse ē receptū ⁊ finitū pp h° q̄ ab a°
eē hēnt. ⁊ iterū na° ul̄ qdit° earū ē rece
pta i m̄ significata. ⁊ iō sūt finite ⁊ su
pius ⁊ iferius. ⁊ i eis iā pp dionē m̄
signate potētial̄ ē mltiplica° īdiduorū i
una spē. ⁊ in his sbiis q̄lr se hēat eē
ad itētiōes loicas supra dictum est.

Q̄uō eēntia ē ī accidētibꝫ.

Unc restat uidere q̄lr sit eē in ac
cidētibꝫ. q̄uō āt sit i oībꝫ sbiis di
ctū ē. ⁊ q2 ut dictū ē eē qd p diffiōꝫ si
gnificat̄. oꝫ q̄ eo° hēant eēntiā q° hēnt
diffiōꝫ. diffiōꝫ āt hēnt icōpletā. q2 non
pūt diffiniri nisi ponat̄ sbūꝫ i eorū diffōe.
⁊ h° iō ē. q2 nō hēnt i se eē absolutū p°
a sbō. sꝫ sicut ex for̄ ⁊ m̄ relīqt̄ eē sbā
le q̄n cōponūt̄. Ita ex accn̄ ⁊ sbō re
līqt̄ eē accidētale. q̄n accn̄ sbō adue
nit. ⁊ iō ēt n° for̄ sbāl̄ cōpletū eēnam hꝫ
n° m̄. q2 i diffiōe for̄ sbāl̄ oꝫ q̄ ponat̄
illud c° e for̄. ⁊ ita diffi° ei° ē p additōꝫ
alic°. qd ex° g° ei° ē. sicut ⁊ diffi° for̄ acci
dētal̄. ut ēt i diffiōe aīe poit̄ cor̄ a natu
rāli q cōsiderat aīaꝫ solū īq̄m ē forma
phisici coris. sꝫ tameꝫ inter forās sbāles
⁊ in accidentales tātū interest. q2 sicut

fora sbāl nō hȝ ꝑ ce ēē absoltū sine eo cui
aduenit: ita nl illud cui aduenit. s. ma. ⁊ iō
ex cōiūctōe utriusȝ relinqr illud ēē in quo
res ꝑ se subsistit. ⁊ ex eis effir unū ꝑ se. ꝓꝑ
qd ex cōiūctōe eorū relinqr eēa quedā. vn
de forē ꝯpuis in se ēē sideratā non hēat
rōȝ cōpletā eēe. tamē ē ps eēe cōplete.
sȝ illud cui aduenit accns ē ēs i se cōpletū
subsistēs i suo ēē. qd qdē ēē nālr ꝑcedit
accidēs qd supuēit. ⁊ iō accidēs sup
ueniens ex cōiūctōe sui cū eo cui supue
uenit nō cāt illud ēē i quo res subsistit per
qd res ē ēs ꝑ se. sȝ cāt qddā ēē sȝ. sine
quo res subsistēs intelligi ꝑt ēē. sicut ꝑ
mū itelli ꝑt sine sō. l ꝑtū sine sbō. un
de ex accidēte ⁊ sbō nō fit unū ꝑ se. sȝ
unū ꝑ accidēs. ⁊ iō ex eorū cōiūctōe
nō resultat eēn quedā. sicut ex cōiūctōe
fore cū ma. ꝓꝑ qd accidēs nȝ rōȝ cōple
te eēe hȝ: nȝ ps cōplete eēe ē. sȝ sicut est
ēs sȝ qd. ita ⁊ eēntiā sȝ qd hȝ. sȝ qa
illud qd dicir maxe ⁊ uerissiē i q lȝ gene
re ē cā eorū q sūt ꝑ9 in io genere. sicut i
gnis q ē i fine caliditatis ē cā caloris.
i rebȝ calidis ut i ꝑo meta. dicir. iō sbā
q ē ꝑnm in genere ētis maxe ⁊ uerissiē es
sentiā hēns. oȝ q fit cā accidētū q se
cūdario ⁊ qi sȝ qd rōȝ ētis ꝑticipāt. qd
tamē diuersimōe cōtīgit. qrei ꝑtes sbē
sūt ma ⁊ fora. iō quedā accna ꝑncipalr cō
sequūr forāȝ ⁊ quedā māȝ. fora āt inuenir
aliqua c9 ēē nō depēdȝ a ma. ut aīa itelle
ctual. Ma uero nō hȝ ēē nisi ꝑ formā.
vnde in accidētibȝ q cōsequūr forāȝ ē
aliqd qd nō hȝ cōicatōȝ cū ma. ut itel
ligere qd nō ē ꝑ organū corle. sicut ꝓ
bat phūs i 3o de aīa. Aliq uo ex cōseqn
tibȝ forāȝ. sūt q hēnt cōicatōȝ cū ma.
sicut. sentire. sȝ nlsȝ accidēs cōseqr māȝ
sine cōitōe fore. In his tamē accidēti
bȝ q māȝ cōsequūr inueir quedā diuersitas
quedā. n. accna cōsequūr māȝ sȝ ordinēȝ
quē hēnt ad formāȝ spālē ut masculinū

⁊ feminū i alsbȝ. quorū diuersitas ad māȝ
reducir ut dicir i. x. meta. vnde remota
fora aīal dcā accna nō remanēt nisi eq
uoce. quedā uo cōsequūr māȝ sȝ ordinem
quē hēnt ad forāȝ generalē. ⁊ iō remo
ta fora spāli adhuc i ea remanēt. sicut
nigredo ētis ē i ethiope ex mixtōe elorū
⁊ nō ex rōe aīe. ⁊ iō ꝑ9 mortē i eo rema
net. ⁊ qr unaqȝ res ididuar ex ma. ⁊ col
locar i genere l spē ꝑ suā forāȝ. Ideo
accna q cōsequūr māȝ sūt accna ididui.
sȝ q etiā ididua ei9dēȝ spēi drūt ad inui
cēȝ. Accna uo q cōsequūr forāȝ sūt ꝓꝑe
paoēs l generis l spēi. vnde inueniūr
i oībȝ ꝑticipantibȝ naturāȝ generis ul
spēi. sicut risibile cōseqr i hōie formāȝ
qr risus cōtigit ex aliq apphēsiōe aīe
hōis. Sciēdū ēt ē q aliqñ accna ex
ꝑncipiis essentialib9 cāur sȝ actū ꝑfcū.
sicut calor in igne q sp actu ē calidus.
Aliqñ uo sȝ aptitudiēȝ tātū. sȝ cōple
mētū accipiūt accna ex agēte exteriori.
sicut dyaphoneitas i aere q cōplēr per
cor9 lucidū exteri9. ⁊ in talibȝ aptitudo
ē accidēs isepable. sȝ cōplemētū qd ad
uenit ex aliquo ꝑno qd ē extra essentiā rei ul
qd nō itrat cōstitutōȝ rei ē sepable: si
cut moueri ⁊ h9mōi. Sciēdū ē etiā
q in accidētibȝ. Aliom sūir gen9: drā: ⁊
spēs q in sbiis. qr. n. in sbāiis ex ma ⁊
fora sbāli efficir ꝑ se unū. una quedā naa ex
eorū cōiūctōe resultāte q ꝓꝑe in ꝑntō
sbē collocar. Iō in sbiis nōia cōcreta
q cōpoitū significāt ꝓꝑe in genere esse
dicūr. sicut genera ul spēs. ut hō l al
Nō āt fora ul ma ē in ꝑntō hoc. nisi ꝑ
reductōȝ. sicut ꝑna in genere ꝑntōrū ēē
dūr. sȝ ex accnē ⁊ sbō nō fit unū per se
Vnde nō resultat ex eorū cōiūctōe ali
qua naa cui intētio generis l spēi possit
attribui. vnde nōia accidētalia cōcretie
dcā nō ponūr in ꝑntō. sicut spēs ul ge
nera. ut albū l musicū. nisi ꝑ reductōȝ

sz solū sz q abstrata significā͏r. ut ar͏s l
musica. Et qz accn͏a nō cōponūt ex m͏a
⁊ for͏a. iō nō pt i eis sūi gn͏a m͏a ⁊ drā
a for͏a sicut in sbīis cōpoitis. sz os ut p͏a
ge͏s suma͏r ex ipo m͏o cēndi sz q ēs diuer
simōe sz p͏s ⁊ posterius de. x. generibz
pdica͏r. sicut dicit͏ qntitas ex eo q ē mē
sura subē. ⁊ qlitas sm q est diffinitio
substātie. ⁊ de aliis sz phūs i. ix. met͏e:
Drē u͏o in eis sumū͏r ex diuersitate pnci
pioꝝ ex qbz cānt͏. Et qz ppe passio
nes ex ppis pncipiis sbi cānt͏. iō sbūz
ponit͏ in diffiōe coꝝ loco drē si in ab
strato diffiniāt͏ sz q sūt ppe in genere
sicut dicit͏ q simitas ē nasi curuitas. sz
ecōuerso essz si coꝝ diffinitio sumeret͏
sz q cōcretiue dicūt͏. sic ei sbūz i coꝝ
diffinitōe poneret͏ sicut ge͏s. qz tūc dif
finirēt͏ p mōz sbāꝝ cōpoitaꝝ in qbz
rō generis sūit͏ a m͏a. sicut dicis q simū
ē nasus curu͏s. silr ēt ē si vn͏m accn͏s alte
rius accidētis pn͏m sit. sicut pu͏m rōis ē
actio ⁊ passio ⁊ qntitas. ⁊ iō sz h͏o didit
phūs rōnes in. v. meta. Sz qz p͏a pn͏a
accidētū nō sp sunt maifesta. iō qndoz
sumi͏s drās accidētū ex coꝝ effectib͏s
sicut cōgregatiuuz ⁊ disgregatiuuz di
cunt͏ drē coloris q cānt͏ ex habundātia
uł paucitate lucis ex q diuerse species
coloris cānt͏. Sic g͏o pz quō ec͏a ē in sub
stātiis ⁊ accidētibz. ⁊ quō in substātiis
copoitis ⁊ simplicibz. ⁊ quō itentioces
logice uł'es in eis inueniūt͏. Excepto
pmo qd est infinite simplicitatis cui nō
cōuenit rō generis ł spēi. ⁊ p cōns nec
diffinitio pp suā simplicitatē in quo sit
finis ⁊ cōsuatio h͏s smonis. Amen.
Explicuūt qōes sup trib͏s pncipiis reꝝ
naturaliū ⁊ formalitates Antōii ādree
necnō ⁊ sci Thōe tractat͏s de ēte ⁊ ec͏a
ab excellētissiō sac͏e theo͏e pfesso͏e Thōa
pinchet āglico ex heremitanoꝝ ordie
igēti diligē͏a emēd͏e. ⁊ p magi͏m Laurē͏m
de lēdēaria Padue ipsse. m͏o cccc͏o lxxv.